

የተቤገሮ ሕዝብ ደስታ

35 ምድረ በዳውና ደረቁ ምድር ደስ

ይላቸዋል፤

በረሐው ሐሄት ያደርጋል፤

ይፈካል፤

እንደ አደይም ያብባል።

፳፬ ደስታና በዝማራ ሐሄት ያደርጋል፤

የሊባኖስ ክብር ይሰጣል፤

የቀርሜሎስንና የሳርንን ግርማ ይለብሳል።

የአግዚአብሔርን ክብር ያዋሉ።

፳፭ ያደከሙትን እጆች አበርቱ፤

የላሉትንም ጉልበቶች አጽኑ፤

፳፮ ማረፊራ ልብ ላላቸው እንዲህ በሉ፤

“በርቱ፤ አትፍር፤

አምላካችሁ ይመጣል፤

ለበቀል ይመጣል፤

እርሱም ብድራቱን ይዘ፤

ሊያድናችሁ ይመጣል።”

፳፯ በዚያን ጊዜም የዕውር ዐይኖች ይገለጣሉ፤

የደንቄርም ጆርዎች ይከፈላሉ።

፳፰ አንካሳ እንደ ሚዳዳ ይዘላል፤

የድዳውም እንደበት በደስታ

ይዘምራል፤

ውሃ ከበረሐ ይወጣል፤

ምንጮችም ከምድረ በዳ

ይፈልቃሉ።

፳፱ ዳዳማው ምድር ከሬ ይሆናል፤

የተጠማው መሬት ውሃ ያመነጫል።

፴፬ በደረዎች በተኮሻቸው ጉድጓዶች

“ሃር፤ ሽምቦችና ደንገል

ይበቅልበታል።

፴፯ በዚያ አውራ ጉዳና ይሆናል፤

“የተቀደሰ መንገድ” ተብሎ

ይጠራል።

የረከሱ አይሄዱበትም፤

በመንገዱ ላይ ላሉት ብቻ ይሆናል።

35+1 ማሕ2+11
ኢ427+6+10
32+15+16
41+18-19+ 51+3
35+2 ዘ621+6
ዘ016+7
116527+29
0113+7
መዝ105+43
ማሕ7+5
ኢ44+5+ 12+6
25+9+ 33+9
44+23+ 51+11
52+9+ 55+12
59+19+ 65+10
35+3 ኢዮ4+4
0112+12
35+4 ዘ820+3
ኢሱ1+9
216532+6
ኢ41+24
7+4+ 21+4
25+9+ 34+8
40+29+10-11
51+5+ 62+11
8710+19
ዘ11+13
ራእ22+12
35+5
መዝ146+8
ኢ429+18
42+18+ 50+4
ሐሥ26+18
የሐ9+6-7
35+6 ዘ017+6
24ሙ22+34
መዝ20+5
ኢ432+4
ማሕ9+32-33
12+22+ 15+30
ማር7+35
ሉቃ7+22
11+14
የሐ5+8-9
7+38+ ሐሥ3+8
35+7 ኢዮ8+11
40+21

ገራገሮችም ከመንገዱ አይስቱም።
፩ አንበሳ አይኖርበትም፤
ኦባቂ አውሬም አይወጣበትም፤
እነዚህም በዚያ ስፍራ አይገኙም፤
የዳኑት ግዳጅ በዚያ ይሄዳሉ፤
፲፬ እግዚአብሔር የዋጁት ይመለሳሉ።
እየዘመኑ ወደ ጽዮን ይገባሉ፤
ዘላለማዊ ደስታን እንደ አክለል
ይቀዳጁታል፤
ፍሥሐና ሐሄት ያገኛሉ፤
ሐዘንና ትክክ ከዚያ ይሸሻሉ።

የሰናክራም ዛቻ በኢየሩሳሌም ላይ

36 ንጉሥ ሕዝቅያስ በነገሡ በዐሥራ
አራተኛው ዓመት፤ የአሦር ንጉሥ
ሰናክራም የተመሸትን የይሁዳ ከተሞች
ሁሉ አጥቶ ያዛቸው። ሂሳምርም ንጉሥ
የጦር አዛዥን ከብዙ ሰራዊት ጋር ከሰደሰ፤
ንጉሡ ሕዝቅያስ ወዳለበት ወደ ኢየሩሳሌም
ላከው። የጦር አዛዥም ወደ ልብስ አግዟል
ዕርቅ በሚወስደው መንገድ፤ በላይኛው ከሬ
በደ አጠገብ ደርሶ ቆመ፤ የቤተ መንግሥቱ
አስተዳዳሪ፤ የክልቅያስ ልጅ ኤልያቂም፤
ጸሐፊው ሳምናስ፤ ታሪክ መዝጋቢውም
የአሳፍ ልጅ ዮሐን ወደ እርሱ ወጡ።
የጦር አዛዥም እንዲህ አላቸው፤
“ለሕዝቅያስ እንዲህ ብላችሁ
ንገሩት፤

35+7 መዘ68+6+ 107+35+ ኢ413+22+ 41+17
44+3+ 49+10+ 55+1+ 58+11 35+8 ኢ443+ 11+16
33+8+ 52+1+ ኢር31+21+ ማሕ7+13-14+ 1ጴጥ1+15
35+9 ዘ06+6+ ዘሌ25+47-55+ ኢ411+6+ 13+22
30+6+ 34+14+ 51+11+ 62+12+ 63+4
35+10 ኢዮ19+25+ መዘ47+ 51+8+ 126+5
ኢ41+27+ 25+9+ 30+19+29+ 51+3+ ራእ7+17
21+4 36+1 27+18+9+ 216532+1+ መዝ109+11
36+2 ኢሱ10+3+ ኢ47+3 36+3 ሐሥ11+ ዘፍ41+40
24ሙ8+16+17+ 27+18+18+ ኢ422+20+20-21+ 37+2

35+1 በረሐውም ሐሄት ያደርጋል፤ ያለፈው
ምዕራፍ ክፉዎችን በማጥፋት የእግዚአብሔርን ፍርድ
እንደሚገልጥ በዝርዝር ሲያቀርብ፤ ይኸኛው ምዕራፍ
ይገዛ ምድር ጽድቅን በጠባት የምታፈራበትና በሕዝብ
ታላቅ ደስታ መክከልም ክብሩ የሚገለጥበት የመቤገሮት
ቀን እንደሚመጣ አስቀድሞ ይናገራል። ይህ ምዕራፍ
ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ምድር ከመጣበት ከመጀመሪያው
ጊዜ አንሥቶ ፍጹም እስከሚሆንበት እስከ ዳግም
ምጽአቱ ድረስ ያለውን በተግባር ሊውል የሚገባውን
ደረጃ በሙሉ ያካትታል (ራእ 19—22 ይመ)።
35+4 ሊበቀል ይመጣል፤ እግዚአብሔር አንድ
ቀን ጽድቃንን በታላቅ ድኑዬ ሊሸልም፤ ዓለምን ደግሞ
ስለ ክፋትዋ ዋጋዋን ሊከፍል ይመጣል (ከ2ተሰ 1+6-10
ጋር ያነጻጽር)። የተዋጁት በዚያን ጊዜ ከንጢአት
እንዲሁም ንጢአት ከሚያስከትለው መዝገብ ሁሉ ሙሉ
በሙሉ ይደናሉ (በገጽ 1907 ላይ፤ “ንጥቀት” በሚል
ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።
35+5 የዕውር ዐይኖች ይገለጣሉ፤ ጌታችን ኢየሱስ
ክርስቶስ እነዚህ ጥቅሶች የመሲሐኑዬ ማረጋገጫዎች
መሆናቸውን ያመለክታል (ማቴ 11+4-5፤ ሉቃ 7+22)።
የኢየሱስ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን “ከእነዚህም

የሚበልጥ” የተባሉት (ዮሐ. 14+12) ነገሮችን ለማድረግ
በመንፈስ ቅዱስ ንይል ሥልጣን በሚገባ ስትታጠቁ፤
በኢሳይያስ 35 ላይ የተጠቀሱት ምልክቶችና ድንቆች
በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ዘመን እንደተፈጸሙ ሁሉ
እንደገና ይፈጽማሉ።
35+8 የተቀደሰ መንገድ፤ ከቀ. 8-11 ይመልከቱ።
መንፈስ ከላይ ፈሰሰ (32+15) የእግዚአብሔር ክብርና
ግርማ በኃይል በሚገለጥበት (ቀ. 2) ጊዜ ሁሉ፤
የቅድስና መንገድ ገልጽ ይሆናል፤ የተዋጁትም ሁሉ
በፍጹም ቅድስና ይፈጽማሉ (ቀ. 10)።
36+1 ንጉሥ ሕዝቅያስ፤ ከ27 18—20 ጋር
ተመሳሳይ በሆነው ከምዕራፍ 36—39 ላይ ባለው ክፍል፤
ነቢዩ ኢሳይያስ ትንቢት ከመናገር የንጉሥ ሕዝቅያስን
ታሪክ ወደማውሳት ዘመር ይላል። የይሁዳ ንጉሥ
ሕዝቅያስ በእግዚአብሔር የሚታመንና እርሱን አምላኩን
የሚያገለግል ሰው ነበር (27 18+5 እና ማለ ይመ)።
የአሦር ንጉሥ ሰናክራም ኢየሩሳሌምን ለመያዝ ይሁዳን
የወረረበት የዘመነ መንግሥቱ፤ ዐሥራ አራተኛ ዓመት
701 ዓ.ቅ.ክ. ነበር።
36+4 የጦር አዛዥም፤ ከቀ. 4-10 ይመልከቱ።
የሰናክራም ሰራዊት የጦር አዛዥ በማስፈራራት፤ የሐ

“...ታላቁ ንጉሥ የአሦር ንጉሥ እንዲህ ይላል፤ እስከዚህ የተማመንህበት ነገር ምንድን ነው? ነገር ስልተና፤ ጠንካራ ሰራዊት አለኝ ትላለህ፤ ነገር ግን ፍሬ ቢሰ ቃል ብቻ ትናገራለህ። ለመሆኑ በእኔ ላይ ያመልከው በማን ተማምነህ ነው? ስኢህ፤ ሰው ሲመረከው እጅ ወግቶ በሚያቁሰለው በተሰነጠቀ ሸምበቆ በግብፅ ተማምነሃል፤ የግብፅ ንጉሥ ፈርዖንም ለሚታመኑበት ሁሉ እንዲሁ ነው። ደግሞም፤ “በእምላካችን በእግዚአብሔር እንታመናለን” የምትለኝ ከሆነ፤ የእርሱን ማምለኪያ ከራሳቸው መሠዊዎች ሕዝቅያስ አፍርሶበት ለይሁዳና ለኢየሩሳሌም፤ “እናንተ መስገድ ያለላችሁ እንዲህ ባለው በእንዱ መሠዊዎ ፊት ብቻ ነው” ብሎ የለምን?”

“...አሁን፤ ናና፤ ከጌታይ ከአሦር ንጉሥ ጋር ተደራደር፤ የሚቀመጡባቸው ሰዎች ካሉህ፤ ሁለት ሺህ ፈረሶች እስማሃለሁ። ሳንግዲህ በግብፅ ሠረገሎችና ፈረሰኞች የምትተማመን ከሆነ፤ ከጌታይ መከራንንና እንዱን ዝቅተኛ መከራንን እንዴት መመለስ ይቻላል? ደግሞስ ይህን ምድር ለማጥቃትና ለማጥፋት የመጣሁት ያለ እግዚአብሔር ትላላክ ይመስልሃል? እግዚአብሔር ራሱ በዚህ አገር ላይ ዘምቼ እንዳጠፋው ነግሮኛል።”

“...ኤልያቂምና ሳምናስ እንዲሁም ዮአስ ይጠር አዛዦችን፤ “እባክህ በምናውቀው በሰርዖ ቋንቋ ለባሪያዎችህ ተናገረን፤ በቅጥሩ ላይ ያለው ሕዝብ በሚያውቀው በፅብራይ ሰዎ ቋንቋ አትናገረን” አሉት።

“...ነገር ግን የጦር አዛዦ መልሶ፤ “ጌታይ እነዚህን ነገሮች እንድናገር የላከኝ ለጌታህና ለአንተ ብቻ ነበርን? እንደ እናንተ የራሳቸውን ኩስ ለመብላትና ሽንታቸውንም ለመጠጣት በቅጥሩ ላይ ለተቀመጡት ሰዎችም አይደለምን?” አላቸው።

“...የጦር አዛዦም ቆሞ በፅብራይ ሰዎ ቋንቋ በታላቅ ድምፅ እንዲህ አለ፤ “የታላቁን ንጉሥ፤ የአሦርን ንጉሥ ቃል ሰጡ።” “...ንጉሡ እንዲህ ይላል፤ “ሕዝቅያስ አያታልላችሁ፤ እርሱ ለያድናችሁም አይችልም።” “...እግዚአብሔር በርግጥ ያድነናል፤ ይህች ከተማ ለአሦር አትሰጥም” እያለ ሕዝቅያስ በእግዚአብሔር

36+5 29፡18+7
36+6 29፡17+4
ሐ፡8+12፤
30+25፤
42+3፤ 58+5፤
ሐ፡17፤17፤
29+6-7
36+7 ዘ፡12+2-5፤
29፡18+4፤
2ዜ፡53+1፤
መዘ፡22+8፤
ግ፡27+43፤
36+8 መዘ፡20+7፤
ሐ፡430+16
36+9 መዘ፡20+7፤
ሐ፡430+2-5፤
31+3፤ 37+24
36+10
19፡13+18፤
ሐ፡10+5-7
36+11 ፋ፡3፤
ሰ፡4+7
36+12 ነ፡6+25፤
ሐ፡14+12
36+13
2ዜ፡532+18፤
ሐ፡437+4
36+14
2ዜ፡532+15
36+15
መዘ፡3+27፤
ሐ፡437+10

36+16 19፡74+25፤
ግ፡45+15
36+17
ዘ፡27+28፤
ዘ፡28+51፤
29፡15+29
36+19
29፡15+29፤
17+24፤ 18+34
36+20 ዘ፡5+2፤
19፡20+23፤
2ዜ፡525+15፤
ሐ፡10+8-11፤
37፡10-13፤18-20፤
40+18፤ 43+15
36+21 ግ፡9+7-8፤
26+4
36+22
ዘ፡37+29፤
20፡8+16፤
29፡18+18፤
2ዜ፡534+19
37+1 ፋ፡14፤

እንድትታመኑ አያድርጋችሁ።”
“...ሕዝቅያስን አትሰጡ። የአሦር ንጉሥ እንዲህ ይላችኋል፤ “ከእኔ ጋር ተሰማማው ወደ እኔም ውጡ። ከዚያም እያንዳንዳችሁ ከወይናችሁና ከበላሳችሁ ትበላላችሁ፤ ከጌድንዳችሁም ውሃ ትጠጣላችሁ፤” ይኸውም መጥቼ የእህልና የአዲስ ወይን ጠጅ ምድር ወደ ሆነችው፤ የእንጀራና የወይን ምድር ወደ ሆነችው፤ ምድራችሁን ወደ ምትመስል አገር እስካፈልላችሁ ድረስ ነው።”

“...ሕዝቅያስ፤ “እግዚአብሔር ያድነናል” በማለት አያታልላችሁ።” ለመሆኑ፤ እስካሁን ምድርን ከአሦር ንጉሥ እጅ ያዳን የየ ትኛው ሕዝብ እምላክ ነው። “...የሐማችን የአርፋድ እማልክት የት አሉ? የሴፈርዋይም እማልክት የት አሉ? እነዚህ ሰማርያን ከእጄ አድነዋታልን? “እነዚህ አገሮች እማልክት ሁሉ፤ ምድርን ከእጄ ለማድን የቻለ የትኛው ነው? ታዲያ፤ እግዚአብሔር እንዴት ኢየሩሳሌምን ከእጄ ሊያድን ይችላል?”

“...ሕዝቡ ግን ንጉሡ፤ “መልስ አትሰጡት” ብሎ አዞ ስለ ነበር፤ ዝም አሉ፤ አንዳችም አልመለሱለትም።

“...የቤተ መንግሥት አስተዳዳሪ የነበረው የኬልቅያስ ልጅ ኤልያቂም፤ ጸሐፊው ሳምናስ፤ ታሪክ መዝጋቢው የአሳፍ ልጅ ዮአሹ ልብሳቸውን ቀደው ወደ ሕዝቅያስ መጡ፤ የጦር አዛዦ የተናገረውንም ሁሉ ነገሩት።

የኢየሩሳሌም ዐርነት ታወጀ

37 ንጉሡ ሕዝቅያስ ይህን ሲሰማ፤ ለአብ ሱን ቀደደ፤ ማቅ ለበሰ፤ ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ገባ። “የቤተ መንግሥቱን አስተዳዳሪ ኤልያቂምንና ጸሐፊውን ሳምናስን እንዲሁም ከካህናቱ ዋና ዋናዎቹን ማቅ ለበሰው ሁሉም ወደ አሞጽ ልጅ ወደ ነቢይ ኢሳይያስ እንዲሄዱ

37+1 ዘ፡37+29፤34፤ 19፡78+33፤ 2ዜ፡534+19፤
ግ፡6+21፤13 37+2 ፋ፡21፤ 29፡18+18፤ ሐ፡1+1፤ 13+1፤
36+3፤ 38+1

ሰትና የክርክር ቃል በመናገር፤ የይሁዳ አምላክ እግዚአብሔር ሕዝቡን ለሚዳን ዐቅም እንደሌለው በመግለጽ ሕዝቡ በእግዚአብሔር ላይ የነበረውን እምነት ለማጣጣል ሞከረ (ከ29፡19+6-13 ጋር ያነጻጽሩ)። 36+20 ኢየሩሳሌምን ከእጄ ሊያድን ይችላል? የአሦር የጦር አዛዦ የይሁዳ አምላክ ኢየሩሳሌምን ከሰራዊቱ እጅ ያድን ዘንድ ንይል እንደሌለው በማፈዝ ተናገረ። ማዳን ይችላል ተብሎ ከታሰበም ታምር እንጂ ሌላ ነገር አይሆንም፤ ደግሞም እንዲህ ዐይነት ታምር በዚህ ጊዜ የሚታሰብ አይደለም፤ በማለት ጠቆሞ አደረገ። ሰይጣን አሁንም ቢሆን በእግዚአብሔር ልጆች ላይ እንዲህ ዐይነትን ስልት ይጠቀማል፤ የእግዚአብሔር ልጆች እጅግ በጣም በሚቸገሩበት ጊዜ ከእግዚአብሔር ታምርን እንዳይጠብቁ ወይም እንዳይሾ ይነግራቸዋል።

ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ለይሁዳ ታምር አድርጎ የአሦርን ጦር አዛዦና ሰራዊቱን ድል እንዳደረገ ልብ እንበል (37+36-38)። 37+1 ሕዝቅያስ ... ወደ እግዚአብሔርም ቤተ መቅደስ ገባ፤ የጦር አዛዦ ማስፈራራትና ዛቻ በቃል መልስ ሊሰጥበት የሚገባ ጉዳይ ሳይሆን (36+21)፤ በፍጹም ልብ ወደ እግዚአብሔር ምልጃ ሊቀረብበት የሚገባ ነገር ነበር። የእግዚአብሔር ሰው ሕዝቅያስ በተሰበረና በተዋረደ መንፈስ በጸሎት ወደ እግዚአብሔር በመቅረብ በነቢይ በኢሳይያስ አፍ የሚናገረውን ቃል ምን እንደ ሆነ ለማወቅ ፈለገ (ፋ፡2፤ 29፡19+1 እና ማብ ይመ)። በትግር ጊዜ ልናደረገው የሚገባን የተሻለ ነገር፤ የእግዚአብሔርን ፊት መፈለግና በተጻፈው ቃል ወይም በትንቢታዊ ቃል እንዲናገረን መለመን ነው።

ላካቸው። እነርሱም እንዲህ አሉት፤
"ሕዝቅያስ እንዲህ ይላል፤ ይህ ቀን
የጭንቀት፣ የተግሣ ጽና የውርደት ቀን
ነው፤ ሕፃናት ሊወለዱ ሲሉ ብርታት
እንደሚታግቡት ቀን ሆኖአል። 'ሕያው
ከሞላኩ' ይገዳደር ዘንድ ጌታው የአሦር
ንጉሥ የላከውን የጦር አዛዦች ቃል
እግዚአብሔር ከሞላኩ ይሰማ ይሆናል፤
እግዚአብሔር ከሞላኩም ሰምቶ ይገሥጸው
ይሆናል፤ ስለዚህ አንተም በሕይወት
ለተረፉት ቅሬታዎች ጸልይ።"

የንጉሡ የሕዝቅያስ መልእክተኞች ወደ
አሳይያስ መጡ፤ አሳይያስም እንዲህ
አላቸው፤ "ጌታችሁን እንዲህ በሉት፤
'እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ የአሦር
ንጉሥ ባሪያዎች እኔን ስለ ሰደቡኝ፣
በሰማኸው ቃል አትሸበር። እነሆ፤ በላዩ
መንፈስን እስዳለሁ፤ ወሬም ሰምቶ ወደ
አገሩ ይመለሳል፤ በግዛ አገሩም በሰይፍ
እንዲወድቅ አደርጋለሁ።"

የጦር አዛዦችም የአሦር ንጉሥ ለከሰን
ለቆ መሢሕን ሲሰማ፣ ከነበረበት ተመለሰ፤
ንጉሡም የልብናን ከተማ ሲወጋ አገኘው።

ደግሞም ሰናክራም፣ የኢትዮጵያ ንጉሥ
ቲርሐቅ ሊወጋው መምጣቱን ሰማ፤ ይህንንም
እንደ ሰማ ወደ ሕዝቅያስ መልእክተኞች
ላከ፤ እንዲህም አለ፤ ¹⁰"ለይሁዳ ንጉሥ
ለሕዝቅያስ እንዲህ በሉት፤ 'ኢየሩሳሌም
በአሦር ንጉሥ አትያዝም' ብሎ የተማመንህ
በት አምላክ አያታልህ። ¹¹እነሆ፤ የአሦር
ነገሥታት በአገሮች ሁሉ ላይ ያደረጉትን
ፈጽሞም እንዳጠፏቸው ሰምተሃል፤ አንተስ
የምታመልጥ ይመስልሃል? ¹²የቀደሙት
አባቶቹ ያጠፏቸውን የነዛንን የካራንን
የራፊስን እንዲሁም በተላላር የሚኖሩ
የዔድንን ሰዎች የአሕዛብ አማልክት አድነዋ
ቸዋል? ¹³የሐማት ንጉሥ፣ የአርፋድ
ንጉሥ፣ የሰፈርዋይም ከተማ ንጉሥ፣ የሄና
ንጉሥ ወይም የዓዋ ንጉሥ የት አሉ?"

የሕዝቅያስ ጸሎት

¹⁴ሕዝቅያስ ደብዳቤውን ከመልእክተኞቹ
ተቀብሎ እነበበው፤ ወደ እግዚአብሔር
ቤተ መቅደስ ወጥቶም ደብዳቤውን
በእግዚአብሔር ፊት ዘረጋው። ¹⁵ሕዝቅያስም
እንዲህ ሲል ወደ እግዚአብሔር ጸለየ፤
¹⁶"በኪሩቤል ላይ የምትቀመጥ፣ የእስራኤል
አምላክ፣ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፤
በምድር ባሉ መንግሥታት ሁሉ ላይ አንተ
ብቻ አምላክ ነህ፤ ሰማይንና ምድርንም
ፈጥረሃል። ¹⁷እኔ ተፈጥሮ እግዚአብሔር

37+3 መ46+21
ኢ45130፤
26+18፤ 66+9፤
ሆሲ13+13
37+4 ሞ23-
24፤ ኢሱ3+10፤
14ሞ7+8፤
2ዜ532+17፤
ኢ41+9፤
36+13፤ 18-20፤
አሞ7+2
37+6 ዘኑ15+30፤
ኢሱ1+9፤ ኢ47+4
37+7 ሞ9፤
1ዜ53+26፤
ኢ431+8
37+8 ዘኑ33+20፤
ኢሱ10+3
37+9 ሞ7፤
2ዜ532+1፤
ኢ420+3
37+10
2ዜ532+11፤ 15፤
ኢ436+15
37+11
ኢ436+18-20
37+12
ዘኑ11+31፤
12+1-4፤
2ን18+11፤
ሕዝ27+23፤
አሞ1+5፤
ሐሥ7+2
37+13
2ን17፤ 24፤
ኢ410+9፤ 36+20
37+14 ሞ138፤
1ን78+33፤
2ዜ532+17
37+15
2ዜ532+20
37+16 ዘኑ1+1፤
3+24፤ ዘኑ10+17፤
መዝ2+4፤ 46+10፤
86+10፤ 136+2-
3፤ ኢ411+12፤
41+9፤ 43+6፤
8ን4+34፤
ሐሥ4+24
37+17 ኢሱ3+10፤
1ን78+29፤
2ዜ56+40፤
32+1፤ 17፤
ኢር25+29፤
8ን9+18
37+18
2ን715፤ 29፤
5ሆ25+11-12
37+19 ኢሱ7+15፤
2ዜ513+9፤
2ዜ532+19፤
መዝ135+15፤
ኢ426+14፤

ሆይ፤ ጀርህን እዘንብል፤ አድምጥም።
እግዚአብሔር ሆይ፤ ዐይኖችህን ክፈት፤
ተመልከትም። ሰናክራም ሕያው ከሞላኩ
ለመሳደብ የላከውን ቃል ሰማ።

¹⁸"እግዚአብሔር ሆይ፤ በርግጥ የአሦር
ነገሥታት እነዚህን ሕዝቦች ምድራቸውንም
ሁሉ ባደማ አድርገዋል። ¹⁹አማልክታቸውን
ወደ አሳት ጥሰዋል፤ በሰው እጅ የተቀረጹ
የድንጋይና የዕንጨት ምስሎች እንጂ
አማልክት አልነበሩምና። ²⁰አሁንም፣
አንድ ዚአብሔር ከሞላኩ ሆይ፤ የምድር
መንግሥታት ሁሉ አንተ እግዚአብሔር ብቻ
አምላክ እንደ ሆንህ ያውቁ ዘንድ፣ እኔ ተፈጥሮ
አድነን።"

የሰናክራም ውድቀት

²¹ከዚህ በኋላ የአሞጽ ልጅ አሳይያስ
እንዲህ የሚል መልእክት ወደ ሕዝቅያስ ላከ፤
"የእስራኤል ከሞላኩ እግዚአብሔር እንዲህ
ይላል፤ 'ስለ አሦር ንጉሥ ስለ ሰናክራም
ወደ እኔ ጸልየሃልና፤ ²²እግዚአብሔር በእርሱ
ላይ የተናገረው ቃል ይህ ነው፤
'ድንግሊቱ የጽዮን ልጅ፣
ኃይሃለች፣ አፈዛብሃለች፤
የኢየሩሳሌም ልጅ፤
አንተ ስትሸሸ ራሷን ነቅንቃብሃለች።
²³የሰደብኸውና ያቃለልኸው ማንን ነው?
ድምፅህንስ ከፍ ከፍ ያደረገኸው፣
ዐይንህን በትዕቢት ያነሣኸው በማን
ላይ ነው?
በእስራኤል ቅዱስ ላይ ነው እኔ!
²⁴በመልእክተኞችህ በኩል፤
በጌታ ላይ ብዙ የሰድብ ቃል
ተናገርህ፤
እንዲህም አልህ፤
'በሰረገሎቼ ብዛት፣
የተራሮችንም ከፍታ፤
የሊባኖስንም ጫፍ ወጥቻለሁ፤
ረጃጃም ዝግባዎችን፣
የተመረጡ ጥይቶችን ቁርጫለሁ፤
እጅግ ወደራቁት ከፍታዎች፣
እጅግ ውብ ወደ ሆኑትም ደኖች
ደርሻለሁ፤

37+19 ኢ436+20፤ 40፤ 17፤ 18-20፤ 41፤ 24፤ 29፤
44+9-11፤ ኢር2+11፤ 5፤ 7፤ 16+20፤ 74+8 37+20
ኢሱ4+24፤ 14ሞ17+46፤ መዝ3+2፤ 7፤ 46+10፤
ም420+22 37+21 ሞ2 37+22 ኢዮ16+4፤ ኢ410+32፤
23+12 37+23 ሞ4፤ ዘኑ15+30፤ ኢዮ15+25፤
ኢ41+4፤ 2፤ 11፤ 12+6፤ 52+5፤ ሕዝ36+20፤ 23፤
8ን7+25 37+24 1ን75+8-10፤ 7፤ 2፤ ኢ414+8፤ 13፤
33+9፤ 36+9፤ 41፤ 19፤ 55+13፤ 60+13፤ ሆሲ14+8

37+7 በላዩ መንፈስን እስድዳለሁ፤ ይህ ሐረግ
የሰውን ባሕርይ ወይም ሐሳብ ለመለወጥ ከእግዚአብሔር
የተላከውን የውስጥ ድምጽ ያመለክታል። የአሦር
ንጉሥ፣ በሰይፍ እንደሚወድቅ ከተነገረው ትንቢት
አፈጻጸም ጋር በተያያዘ ፉ 37-38 ይመልከቱ።
37+10 የተማመንክበት አምላክህ፤ ሕዝቅያስ
በአምላኩ ላይ ያለውን እምነት ለማጥፋት ሰናክራብ
በብዙ መንገድ ሞከረ። የአሦር ንጉሥ የእርሱ ንጉሣዊ

ኃይል ከይሁዳ አምላክ ወይም ከሌሎች አማልክት ገደል
እንደሚበልጥ በትዕቢት ተማመን።
37+15 ሕዝቅያስም ... ጸለየ፤ 2ን1 19፤ 15 እና
ማብራሪያውን ይመልከቱ።
37+20 አንተ ብቻ እግዚአብሔር አምላክ
እንደ ሆንህ፤ 2ን1 19፤ 19 እና ማብራሪያውን
ይመልከቱ።

25 በባዕድ ምድር፣ ጉድጓዶችን ቂፈርሁ፤
ከዚያም ውሃ ጠጣሁ።
የግብፅን ምንጮች ሁሉ፤
በእግራ ረግጫ፤ አደረቅሁ።”

26 “ይህን ቀድሞ እንደ ወሰንሁት፤
ጥንትም እንዳቀድሁት፤
አልሰማህምን?
አሁን ደግሞ እንዲፈጸም
አደረግሁት፤
አንተም የተመሸጉትን ከተሞች
የድንጋይ ከምር አደረግሃቸው።

27 የሕዝቦቻቸው ጎይል ተሟጦአል፤
ደንግጠዋል፤ ተዋርደዋልም፤
በሚዳ እንዳሉ ዕምታት፤
እንደ ለጋ ቡቃያት
በሰገነት ላይ እንደ በቀለ ሣር፤
በእንጭፊዬ ዋግ እንደ መታው
ሆነዋል።

28 “እኔ ግን የት እንዳለህ፤
መምጣት መሄድህ ምን ጊዜ እንደ
ሆነ፤
በእኔም ላይ እንዴት በቀጣ እንደም
ትነሣሣ ዐውቃለሁ።

29 በእኔ ላይ በቀጣ ስለ ተነሣሣህ፤
እብራትህም ወደ ጆርዬ ስለ ደረሰ፤
በአፍንጫህ ሰፈንን፤
በአፍህ ልንሚን አገባለሁ፤
በመጣህበትም መንገድ፤
የሕዝባችሁ ሰፈር አደርግሃለሁ።”

30 ሕዝቅያስ ሆይ፤ ይህ ምልክት
ይሆንልሃል፤
1. በዚህ ዓመት የገባውን፤
በሚቀጥለው ዓመት ከገባው የበቀለውን
ትበላላችሁ፤
በሦስተኛው ዓመት ግን
ትዘራላችሁ፤ ታዲያላችሁ፤
ወይን ትተክላላችሁ፤ ፍሬውንም
ትበላላችሁ።

31 እንደ ገናም የይሁዳ ቤት ቅሬታ፤
ሥሩን ወደ ታች ይሰዳል፤ ከላይም
ፍሬ ያፈራል፤

32 ቅሬታ የሆኑት ከኢየሩሳሌም፤
የተረፉትም ከጽዮን ተራራ
ይመጣሉና፤
የሰራዊት ጌታ የእግዚአብሔር ቅናት
ይህን ያደርጋል።

33 “ስለዚህ እግዚአብሔር ስለ አሦር ንጉሥ

37+25 ዘፋ11+101
ኢሳ10+141
19+61 44+271
83+430
37+26 ዘፋ13+161
ኢሳ10+61
25+1121
ሐሥ2+231
4+27-281
1፡፲፡፳፡8
37+27
መዝ129+61
ኢሳ15+6
37+28 መዝ2+11
139+1-3
37+29 ፋ341
2ዜ533+111
ኢዩ40+241
ኢሳ10+12
37+30 ዘፋ25+41
መዝ107+371
ኢሳ16+141
20+31 30+231
32+101 65+211
ኤር31+5
37+31
ኢሳ11+101 27+6
37+32 ኢሳ1+91
9+71 11+11
37+33
2ሳመ-20+151
ኢሳ32+18
37+34 ፋ29
37+35
1ዜ517+191
ኢሳ31+51
43+251
48+9111
ሐዝ36+21-22
37+36
ዘፀ12+12231
ኢሳ10+12
37+37
ዘፍ10+111
2ዜ532+11
ዓሆ1+1
37+38 ፋ141
ዘፍ8+141
22ገ17+241
ኢሳ9+41
10+261 14+251
ኤር51+27
38+1
2ሳመ-17+231
22ገ8+101
ኢሳ37+2
38+3 ዘፋ6+181
10+201

እንዲህ ይላል፤
“ወደዚች ከተማ አይገባም፤
ፍላጻ አይወረውርባትም፤
ጋሻ እንግቦ አይመጣባትም፤
በዐፈር ቁልልም አይከባትም።

34 በመጣበት መንገድ ይመለሳል፤
ወደዚች ከተማም አይገባም” ይላል
እግዚአብሔር።

35 “ስለ ራሴና፤ ስለ አገልጋዬም ስለ ዳዊት፤
ይህችን ከተማ እጋርዳታለሁ፤
አድናታለሁም።”

36 ከዚያም የእግዚአብሔር መልአክ ወጣ፤
ከአሦራውያን ሰፈር አንድ መቶ ሰማንያ
አምስት ሺህ ሰው ገደለ፤ በሰፈር ያሉት
ማለፍ ሲነሡ፤ በታው ሬሳ በሬሳ ነበር።
37 ስለዚህ የአሦር ንጉሥ ሰናክሬም አመለጠ፤
ወደ ነገዌም ተመልሶ በዚያ ተቀመጠ።

38 ሰናክሬም በአምላኩ በናሳራክ
ቤተ ጣዖት በሚሰግድበት ጊዜ፤ ልጆቹ
አድራሚሊክና ሳራሳር በሰይፍ ገደሉት፤
ከዚያም ወደ አራሳር ምድር ከብለሉ፤
ልጆም አስራዶን በምትኩ ነገሡ።

የሕዝቅያስ መታመም

38 በዚያ ጊዜ ሕዝቅያስ ታመመ፤
38 ሞት አፋፍ ደረሰ፤ የአሞጽ ልጅ
ነቢዩ ኢሳይያስም ወደ እርሱ መጥቶ፤
“እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ከሕመምህ
አትድንም፤ ትሞታለህና ቤትህን እሰናዳ’”
አለው።

2 ሕዝቅያስም ፊቱን ወደ ግድግዳ አዙር፤
እንዲህ ሲል ወደ እግዚአብሔር ጸለየ፤
3 “እግዚአብሔር ሆይ፤ በፈትህ በታማኝነትና
በፍጹም ልብ ደስ የሚያሰኝህንም በማድረግ
እንዴት እንደኖርሁ አሁኩ አስብ።”
ሕዝቅያስም አምርቆ አለቀ።

4 “የእግዚአብሔርም ቃል ወደ ኢሳይያስ
እንዲህ ሲል መጣ፤ 5 “እድና ለሕዝቅያስ
እንዲህ ብለህ ንገረው፤ የአባትህ የዳዊት
አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

38+3 15ገ8+61፤ 1ዜ529+191 መዝ6+81 26+3 38+4
1ሳመ-13+131 ኢሳ39+5 38+5 22ገ18+231 መዝ6+6
37+25 የሙት ባሕር ቅጆች (እንዲሁም 2 ነገ
19፤24 ደመ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ የማሰራቱ
ቅጅ ግን በባዕድ ምድር የሚለውን ሐረግ
አይጨርም።

37+36 የእግዚአብሔርም መልአክ፤ በአሦር
ሰራዊት ላይ የደረሰው ይህ ጥፋት በ10+3-341 30+311
31+8 ላይ፤ አስቀድሞ ተነግሮአል (የእግዚአብሔር
ሕዝብ በታምር ነጻ ስለወጣበት ሁኔታ የሚገልጸውን
22ገ 19+35 እና ማገፈ ደመ)።

38+1 ትሞታለህና፤ ከታመመበት ሕመም የተነሣ
ሕዝቅያስ እንደሚሞት እግዚአብሔር በኢሳይያስ በኩል
ትንቢት ተናገረ። ይሁን እንጂ ብዙ ትንቢት እንደ
ሁኔታው ሊለወጥ የሚችል ነው (ለምሳሌ ኤር 18+7-10)፤
እግዚአብሔር ፈጽሞ አይዋሽም (ዕብ 6+18)፤ ቃሉን
ሰምተን በምንሰጠው አምንታዊ ምላሽ ግን ዕቅዱን
ሊለውጥ ይችላል። እግዚአብሔር ለሕዝቅያስ የተናገረው

ቃል በትክክል ሊፈጸም የሚችል፤ ቀጥተኛና የማያጠራጥር
ነበር፤ ነገር ግን ሕዝቅያስ እግዚአብሔር ከበሽታው
ሊፈውሰው እንደሚችል በማመን በጽኑ ጸሎት ወደ
እግዚአብሔር ቀረበ፤ እግዚአብሔርም በምሕረት
ጸሎቱን ሰምቶ በዕድሜው ላይ ዐሥራ አምስት ዓመት
ጨመረለት።

38+5 ጸሎትህን ሰምቻለሁ፤ ሕዝቅያስ በቅርቡ
በሰሚሞት ራሱን እንዲያዘጋጅ እግዚአብሔር
የተናገረው ቃልና ሕዝቅያስ ሕይወቱን ለማትረፍ
በእምባ ወደ እግዚአብሔር የጸለየው ጸሎት
(ፋ፡2)፤ እኛ ከእግዚአብሔር ጋር ላለን ግንኙነት ጠቃሚ
እንድንታወቅ አላቸው፤ (1) እግዚአብሔር ወደ ፊት

"እርሱትህን ሰምቻለሁ፤ እንባህንም አይቻለሁ፤ በዕድሜህም ላይ ዐሥራ አምስት ዓመት እጨምርላለሁ።" ልንተነገሩ ይህንኛን ከተማ ከአምር ንጉሥ እጅ አታደጋለሁ፤ ለከተማ ዋም እከሳከልላታለሁ።

27 "ልግዚአብሔር የገባለህን ቃል እንደ ሚፈጽምልህ፤ የእግዚአብሔር ምልክት ይህ ነው፤ "በአካዝ የሰዓት መቁጠሪያ ደረጃ ላይ፤ የወረደውን የሁሉ ጥላ በዐሥር ደረጃ ወደ ጓላ እንዲመለስ አደርጋለሁ።" ስለዚህ ወርዶ የነበረው የሁሉ ጥላ ያንኑ ያህል ወደ ጓላ ተመለሰ።

28 ያይሁዳ ንጉሥ ሕዝቅያስ ከሕመሙ ከተፈወሰ በኋላ የጻፈው ጽሕፈት፤

10 እኔ፤ "በዕድሜዬ እኩሊታ፤ በሲኦል ደጃች ማለፍ አለብኝን? የቀረውንስ ዘመኔን ልነጠቅ ይገባልን?" አልሁ።

11 እንዲሁም አልሁ፤

"ዳግም እግዚአብሔርን፤ እግዚአብሔርን በሕይወቴ ምድር አላደም፤

ከእንግዲህም የሰውን ዘር አላይም፤ በዚህ ዓለም ከሚኖሩትም ጋር አልሆንም።

12 ቤቱ እንደ እረኛ ድንኳን ተነቀለ፤ ከእኔም ተወሰደ፤

ሕይወቴን እንደ ሽማግሌ ጠቀለልሁ፤ ከመጠቀለያ ቁርጠኛል፤ ከጠቀት እስከ ማታ ልትጨርሰኝ ፈጠንህ።

13 እስከ ማለፍ በትዕግሥት ጠበቅሁ፤ እርሱ ግን እንደ አንበሳ ዐጥንቶቼን ሁሉ ሰበሰበ፤

ከጠቀት እስከ ማታም ልትጨርሰኝ ፈጠንህ።

14 እንደ ጨረባ፤ እንደ ሽመላም ተንጫጫሁ፤

እንደ ርግብ አልገመገምሁ፤ ዐይኖቼ ወደ ሰማይ በመመልከት ደከሙ፤ ጌታ ሆይ፤ ተጨንቁክለሁና ታደግኝ።"

15 እንግዲህ ምን እላለሁ? እርሱ ተናግሮኛል፤ ራሱ ደግሞ ይህን አድርጓል፤

38+6 ኢሳ31+5
38+7 ዘፍ24+14፤
2ዜ532+31፤
ኢሳ7+11+14፤
20+3
38+8 ኢሳ10+13
38+10
ኢዮ17+11+16፤
መዝ102+24፤
107+18፤
2ቆር1+9
38+11
ኢዮ28+13፤
መዝ116+9፤
ኢሳ12+2
38+12 ቀ13፤
ዘጉ11+15፤
ኢዮ4+21፤ 7+6፤
መዝ31+22፤
32+4፤ 73+14፤
ኢሳ33+20፤
34+4፤
2ቆር5+14፤
ዕብ1+12፤
2ጴጥ1+13-14
38+13 ቀ12፤
ኢዮ9+17፤
10+16፤
መዝ37+7፤ 51+8፤
ኤር34+17፤
ሰቆ34+ 876+24
38+14 ዘፍ8+8፤
50+24፤
ኢዮ17+3፤
መዝ6+7፤
ኢሳ59+11
38+15
2ሳመ7+20፤
1521+27፤
ኢዮ7+11፤
መዝ39+9
38+16
መዝ119+25፤
ዕብ12+9
38+17 ኢዮ7+11፤
17+16፤
መዝ30+3፤
103+3+12፤
119+71+75፤
ኢሳ43+25፤
ኤር31+34፤
ሚክ7+19፤
ሮሜ8+28፤
ዕብ12+11
38+18
ዘጉ16+30፤

ስለ ነፍሴ ጭንቀት፤ ዕድሜዬን ሁሉ በትሕትና እሄዳለሁ።

16 ጌታ ጭይ፤ ሰዎች በእነዚህ ነገሮች ይኖራሉ፤ መግደሉም እንዲሁ በእነዚህ ሕይወትን ያገኛል፤

ፈጠሽኝን፤ በሕይወቴም አኖርኸኝ።

17 እነዚህ በሥቃይ የተጨነቁት፤ ለጥቅሜ ሆነ፤

ከጥፋት ጉድጓድ፤ በፍቅርህ ጠበቅኸኝ፤

ነጠላቴንም ሁሉ፤ ወደ ጓላህ ባልኸ።

18 ሲኦል አያመሰግንም፤ ሞት አያወድስም፤

ወደ ጉድጓድ የሚወርዱ፤ የአንተን ታማኝነት ተስፋ አያደርጉም።

19 እኔ ዛሬ እንደማደርገው፤ ሕያዋን እነርሱ የመሰጡትሃል።

ስለ አንተ ታማኝነትም፤ አጥፋችሁ ለልጆቻችሁ ይነግራሉ።

20 እግዚአብሔር ያድኅኛል፤ ስለዚህ በዕድሜ ዘመናችን ሁሉ፤

በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ፤ እውታር ባለው መሣፈድ እንዘምራለን።

21 አሳይዎስም፤ "የበለሰ ጥፍጥፍ ወስዳችሁ በዕባጩ ላይ አድርጉለት እርሱም ይፈወሳል" ብሎ ነበር።

22 ሕዝቅያስም፤ "ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እወጣ ዘንድ ምልክቱ ምንድን ነው?" ብሎ ነበር።

ከባቢሉን የመጡ መልእክተኞች

39 በዚያን ጊዜ የባቢሉን ንጉሥ፤ የባልዳኝ ልጅ፤ መረዳክ ባልዳን የሕዝቅያስን መታመምና መፈወስ ስምት ስለ ነበር፤ ደብዳቤና ስጦታ ላከለት።

38+18 መዝ6+5፤ 30+9፤ 88+10-11፤ 115+17፤
መዝ9+10 38+19 ዘፍ11+19፤ መዝ18+17፤ 119+75
38+20 መዝ23+6፤ 33+2፤ 45+8፤ 63+4፤ 68+25፤
116+3፤ 17-19 38+22 2ዜ532+31፤ 39+1 2ዜ532+31

ስለሚሆኑ ነገሮች የሚናገሩት ሁሉ የማይለወጡ ናቸው ማለት አይቻልም (ከዮና 3+1-10 ጋር ያነጻጽሩ)። አማኞች ሕዝብ ሲገጥሙን፤ በእኛ ላይ ስለደረሰው ነገር እግዚአብሔር እንደሚያስብን በመረዳት በእርግጠኝነት እናርፋለን፤ እርሱ ርኅሩኅ፤ የሚገጥመንም ነገር ሁሉ የሚሰማው አምላክ ነውና። (2) የእኛ ጸሎት እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ባለው ግንኙነት፤ በዐላማውና የታቀደው ሉዓላዊ ሥራው ወደ ፍጻሜ በግምልገት ላይ የሚያስከትለው ውጤት አለ። ስለዚህ በጌል ሕይወታችንም ሆነ በቤተ ክርስቲያን ሕይወት የሚፈጸመው ነገር ሁሉ የሚወሰነው በእግዚአብሔር ዕቅድና በእኛ ጸሎት ነው። ምንጊዜም ቢሆን ጸሎት ነገሮችን ሁሉ እንደሚለውጥ የሚያረጋግጥልንን መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውነት አጽንተን መያዝ ይገባናል (ቀ. 4-7)

ከ1ነገ 21+29፤ ከሕዝ 33+13-16፤ ከዮሴ 5+14-15 ጋር ያነጻጽሩ።
38+8 የፀሐዩ ... በዐሥር ደረጃ ወደጓላ እንዲመለስ፤ በደረጃው ላይ ወደጓላ የተመለሰው የፀሐዩ ጥላ ምን እንደሚመስል በትክክል አልተገለጸም፤ ነገር ግን ስለዚህ ጉዳይ በግልጽ የሚታወቀው እግዚአብሔር የሕዝቅያስን ጸሎት ስምተ፤ እንባውንም አይቶ እንደሚፈውሰው ለማሳየት ጎይል ባለው የእግዚአብሔር ቃል የተፈጸመ ትንቢታዊ ምልክት መሆኑ ነው።
39+1 የባቢሉን ንጉሥ፤ በዚህ ጊዜ ባቢሉን ከአምር አገዛዝ ነጻ ለመውጣት መከራ እያደረገች ነበር። ስለዚህ የባቢሉን ንጉሥ አያራሳሉምን መጉብኘት ከይሁዳ ጋር የፖለቲካ ትብብር ለመፍጠር መሆኑ ግልጽ ነው። ሕዝቅያስ የባቢሉን መልእክተኞች ያቀረቡለትን ልክ

፳ሕዝቅያ ስም መልእክተኞቹን በደስታ ተቀብላ፤ ለእነርሱም በግምጃ ቤቱ ውስጥ ያለውን ብሩን፤ ወርቁን፤ ቅመሙን፤ ምርጡን ዘይት እንዲሁም የጦር መሣሪያውን በሙሉ፤ ያለ ውንም ነብረት አንዳች ሳይሰቀር አሳያቸው። በቤተ መንግሥቱም ሆነ በግዛቱ ሁሉ ሕዝቅያስ ያላሳያቸው ነገር አልነበረም።

፺ከዚያም ነቢይ አሳይያስ ወደ ንጉሠ ሕዝቅያስ መጥቶ፤ “እነዚያ ሰዎች ምን አሉህ? ወደ አንተ ዘንድ የመጡትስ ከየት ነው?” አለው።

ሕዝቅያስም፤ “ወደ እኔ የመጡት ከድቅ አገር፤ ከባቢሎን ነው” አለው።

“ከዚያም፤ “በቤተ መንግሥትህ ያዩት ምንድን ነው?” አለው።

ሕዝቅያስም፤ “በቤተ መንግሥቱ ያለውን ሁሉ አይተዋል፤ ከንብረቱ ያላሳየኋቸው ምንም ነገር የለም” አለ።

፻አሳይያስም ሕዝቅያስን እንዲህ አለው፤ “የሰራዊት ጌታ የእግዚአብሔርን ቃል ስማ፤ ፪እነሆ፤ በቤተ መንግሥትህ ያለው ሁሉ፤ አባቶችህ እስከዚህች ቀን ድረስ ያከማቹትም ሁሉ ወደ ባቢሎን ተማርከ የሚወስድበት ቀን ይመጣል፤ አንዳች የሚተርፍ ነገር የለም፤ ይልቁንም እግዚአብሔር፤ ገነዘብረክህ ከሚከፈሉት፤ ከዘርህ፤ ከአንተ ከሚወለዱት

39+2 2ነገ18+15+
2ዜና32+27-
29:31
39+3 ዘጸ28+49
39+5 ኢሳ38+4
39+6 መሳ6+4፤
2ነገ24+13
39+7 2ነገ24+15፤
ጸን1+1-7

39+8 መሳ10+15፤
2ዜና32+36፤
ኢዮ1+21፤
መዝ39+9
40+1 ኢሳ12+1፤
49+13፤
51+3፤12፤
52+9፤ 57+18፤
61+2፤ 66+13፤
ኤር31+13፤
ሶፍ3+14-17፤
ዘካ1+17፤
2ቆር1+13
40+2 ዘፍ34+3፤
ዘሌ26+41፤
ኢዮ7+1፤
ኢሳ35+4፤
41+11-13፤
49+25፤
51+19፤ 61+7፤
ኤር16+18፤
17+18፤ ዘካ9+12፤
ሬእ18+6
40+3 ምሳ3+5-6፤

ልጆች ተወስደው፤ በባቢሎን ንጉሥ ቤተ መንግሥት ጃንደረባዎች ይሆናሉ።”

፳ሕዝቅያስም፤ “የተናገርኸው የእግዚአብሔር ቃል መልካም ነው” አለው፤ “በዘመኔ ሰላምና ጸጥታ ከኖረ ዘንድ” ብሎ ዐስቦ ነበርና።

የእግዚአብሔርን ሕዝብ የሚያጽናና ቃል

40 አጽናኑ፤ ሕዝቤን አጽናኑ፤ ይላል አምላካችሁ።

፺ለኢየሩሳሌም አለዝባችሁ ንገሯት፤ ዐውጁሳትም፤ በባርነት ያገለገላችበት ዘመን አብቅቶአል፤ የኀጢአቱም ዋጋ ተከፍሎአል፤ ስለ ኀጢአቱ ሁሉ ከእግዚአብሔር እጅ ሁለት ዕጥፍ ተቀብላለች።

፺ዐዋጅ ነጋሪ ድምፅ እንዲህ ይላል፤ በምድረ በዳ አዘጋጃ፤ በአምላካችን አውራ ጐዳና፤ በበረሃ አስተካክለ።

40+3 ኢሳ11+16፤ 43+19፤ ሚሳ3+1፤ ማቴ3+3፤ ማር1+3፤ ዮሐ1+23

የሌለው መገላጭ ስጦታ በደስታ መቀበሉ፤ የሞኝነት ድፍረቱንና በእግዚአብሔር አለመታመኑን ያመለክታል። በኋላም አሳይያስ አንድ ቀን ባቢሎናውያን ኢየሩሳሌምን እንደሚያወድሙ ነገረው (ቀ. 6)። ከእግዚአብሔር ሌላ የምንታመንበት ማንኛውም ነገር አንድ ቀን በእኛ ላይ ተነሥቶ እንደሚያጠፋን ልናስታውስ ልብ ማለት ይገባናል።

39+6 ወደ ባቢሎን ተማርከ የሚወስድበት፤ ባቢሎናውያን ኢየሩሳሌምን ድል በሚያደርጉበት ጊዜ፤ ሕዝቧንና ሀብቷን ጠራርገው ወደ ገዛ አገራቸው ይዘው ይሄዳሉ (ከ14፤3-4 ጋር ያነጻጽሩ)። በመጨረሻም ሁኔታው ሲታስብ፤ ለይሁዳ በባቢሎናውያን መማረክ ምክንያቱ ሕዝቅያስ በሞኝነት የቤተ መቅደሱን ንብረት ሁሉ ማሳየቱ ሳይሆን፤ ነገር ግን የሕዝቡ በተለይም የሕዝቅያስ ልጅ የምናሴ ኀጢአት ነበር (ከ2ነገ 21 ጋር ያነጻጽሩ)። ሕዝቅያስ ከሞተ በኋላ ሕዝቡ ፈርሰው፤ የነበሩትን የጣዖት አምልኮ ማዕከሎችን ሁሉ እንደገና ሠሩ (የዚህን ትንቢት አፈጻጸም በተመለከተ 2ዜና 33+11፤ 36+18 ይመ)።

40+1 አጽናኑ፤ ከምዕ 40—66 ይመልከቱ። እነዚህ ምዕራፎች ነቢይ አሳይያስ በሕይወቱ የመጨረሻ ዓመታት ላይ የጻፋቸው ናቸው። ስለዚህ ከራሱ ከአሳይያስ ዘመን በኋላ (39፤5-8 ይመ) ሕዝቡ ለአንድ መቶ አምሳ ዓመታት በባቢሎን ምርኮ ሥር በሚሆኑበት ጊዜ፤ እነዚህ ትንቢቶች ተስፋንና መጽናናትን ለሕዝቡ ይሰጡ ዘንድ እግዚአብሔር የገለጣቸው ናቸው። እነርሱም ስለሚመጣው መሲሕና ወደፊት በምድር ስለሚመራው መንግሥት በሚናገሩ ትንቢታዊ መገለጫ የተሞሉ ናቸው። አንዳንዶቹ የትንቢት ቃሎች ይሁሉ በባቢሎን ከተማረክኛበትና ከምርኮ ከተመለሰችበት ሁኔታ ጋር በተያያዘ መልኩ ሲፈጸሙ፤ ብዙዎቹ ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ምድር ከመምጣቱ ሁኔታ ገር የተያያዙ ናቸው፤ ሌሎች

ደግሞ ገና ወደ ፊት ሊፈጸሙ ጊዜ ይጠበቃሉ። በአጠቃላይ ከምዕራፍ 40—48 ያሉት ነጻ ስለመውጣት፤ ከምዕራፍ 49—57 ስለ መቤገባትና ከምዕራፍ 58—66 ያሉት ደግሞ ስለ ክብር አጽንዖት ይናገራሉ።

40+1 ሕዝቤን አጽናኑ፤ በሚመጣው ትውልድ የእግዚአብሔር የቅጣቱ ዘመን አብቅቶ ድነትና በረከት እንደሚሆን የምሥራቅ በመናገር አሳይያስ የእግዚአብሔርን ሕዝብ በትንቢቱ ያጽናናል። በሕይወትህ ትልቅ ችግር በደርሰብህና ክርስቶስም አዳኝህ እንደ ሆነ ብታውቅ፤ ከዚህ መከራ እንዲያወጣህ ወይም በመከራው ውስጥ አብርህ እንዲሆንና እንዲረዳህ ወደ እግዚአብሔር መጸለይ ትችላለህ። እኛን ማጽናናት የሥላሴ ተግባር ነው። እግዚአብሔር አብ፤ “የመጽናናትም ሁሉ አምላክ” ተብሎአል (2ቆር 1፡3)፤ የሚያለቅሱትን ማጽናናት (ኢሳ 61፡2) የእግዚአብሔር ወልድ አገልግሎት ባሕርዩ ነው፤ በአጠገባችን ቆሞ የሚያጽናንና የሚረዳን መንፈስ ቅዱስም “አጽናኝ” ተብሎ ተጠርቶአል (ዮሐ 14፡16፡26፤ 15፡26፤ 16፡7)።

40+3 የዐዋጅ ነጋሪ ድምፅ፤ ከቀ. 3-8 ይመልከቱ። እነዚህ ጥቅሶች በአሳይያስ መጽሐፍ እንዳሉ አያሌ ትንቢቶች ብዙ በተግባር ሊገለጹበት የሚገባ የሚከተሉት ደረጃዎች አሏቸው፡ (1) አይሁድ ከምርኮ እንደሚመለሱ (2) መሲሔ እንደሚመጣና ድነትን እንደሚያሰራጭ እና (3) በአዲስ ሰማይና በአዲስ ምድር የቤዛነት ሥራ እንደሚጠቃለል። አዲስ ኪዳን ቀ. 3 የመሲሔ መንገድ ጠራጊ በሆነው በመጥ ምቁ ዮሐንስ እንደተፈጸመ ያመለክታል (ማቴ 3፡1-4፤ ማር 1፡1-4፤ ሉቃ 1፡76-78፤ ዮሐ 1፡23)። መጥምቁ ዮሐንስ የጌታን መንገድ ማዘጋጀት የሚቻለው በንስሐ ሕይወት በመመላለስ እንደ ሆነ በግልጽ ተናግሮአል (ማቴ 3፡1-8)።

ኸለቀው ሁሉ ከፍ ይላል፤
ተራራውና ኩረብታው ሁሉ ዝቅ
ይላል፤
ወጣ ገባው ምድር ይስተካከላል፤
ሰርጉጉጡም ሚዳ ይሆናል።
⁵የአግዚአብሔርን ክብር ይገለጣል፤
ሰው ሁሉ በአንድነት የየዋል፤
የአግዚአብሔር አፍ ይህን
ተናግሮአልና።
⁶ድምፅም፤ “ጨኸ” አለኝ፤
እኔም፤ “ምን ብዬ ልጨኸ?”
አልሁ።
“ሰው ሁሉ እንደ ሣር ነው፤
ክብርም ሁሉ እንደ ሚዳ አበባ ነው።
ኃላፊ ይደርቃል፤ አበባውም ይረግፋል፤
የአግዚአብሔር እስትንፋስ
ነፍሱበታልና፤
ሕዝቡ በርግጥ ሣር ነው።
⁹ሣፋ ይደርቃል፤ አበባውም ይረግፋል፤
የአግዚአብሔርን ቃል ግን ለዘላለም ጸንቶ
ይኖራል።”
¹⁰እንተ ለጸዮን የምሥራችን የምትነግር፤
ከፍ ወዳለው ተራራ ውጣ፤
እንተ ለኢየሱሳም ብሥራት
የምትነግር፤
ድምፅህን ከፍ አድርገህ ጨኸ።
ከፍ አድርገው፤ አትፍራ፤
ለይሁዳም ከተሞች፤
“እነሆ፤ ስምሳኸቱ” በል።
¹²እነሆ፤ ልዑል እግዚአብሔር በገይላ
ይመጣል፤
ክንዱ ስለ እርሱ ይገዛል።
እነሆ፤ ዋጋው ከእርሱ ጋር ነው፤
የሚከፍለውም ብድራት አብሮት
አለ።

40+4
መዝ26+12፤
ኢሳ2+14፤
26+7፤ 45+2፤13፤
49+11፤ ኢር31+9
40+5 ዘሰ16+7፤
ዘኀ14+21፤
ኢሳ1+20፤
52+10፤ 58+14፤
59+19፤ 62+2፤
ሉቃ2+30፤ 3+4-6
40+6 ዘዩ6+13፤
ኢሳ29+5
40+7 ዘሰ15+10፤
ኢዩ8+12፤
41+21፤
መዝ103+16፤
ኢሳ15+6፤
ሕዝ22+21
40+8
መዝ119+89፤
ምሳ19+21፤
ኢሳ5+24፤ 7+7፤9፤
55+11፤ 59+21፤
ኢር39+16፤
ማቴ5+18፤
ያሴ1+10፤
1ጴጥ1+24-25
40+9 ኢሳ1+1፤
25+9፤ 41+27፤
44+28፤ 52+7-
10፤ 61+1፤
ናሆ1+15፤
ሐሥ13+32፤
ሮሜ10+15፤
1ቆጥ15+1-4
40+10
መዝ44+3፤
ኢሳ9+6-7፤
28+2፤ 30+30፤
33+2፤ 35+4፤
59+20፤
ማቴ21+5፤

¹¹መንጋውን እንድ እረኛ ያስማራል፤
ጠቦቶቹን በክንዱ ይሰበስባል፤
በዕቅፋም፤ ይይዛቸዋል፤
የሚያጠቡትንም በጥንቃቄ
ይመራሉ።
¹²ወሆችን በዕፍቱ የሰፈረ፤
ሰማያትን በስንዝፍ ያለካ፤
የምድርን ዐፈር በመስፈሪያ ሰበስቦ የያዘ፤
ተራሮችን በሚዛን፤
ኩረብቶችንም በመድሎት የመዘነ
ማነው?
¹³የአግዚአብሔርን መንፈስ የተረዳ፤
አማካሪውስ ሆኖ ያስተማረው ማነው?
¹⁴ዕውቀት ለማግኘት እግዚአብሔር ማንን
አማክረ?
ትክክለኛውንስ መንገድ ማን
አሸተማረው?
ዕውቀትን ያስተማረው፤
የማስተዋልንም መንገድ ያሳየው
ማን ነበር?
¹⁵እነሆ፤ አሕዛብ በገንቦ ውስጥ እንዳለች
ጠብታ ናችው፤
በሚዛን ላይ እንዳለ ትበያ
ይቋጠራል፤
ደቡቶችንም እንደ ደቃቅ ዐፈር
ይመዝናቸዋል።
40+10 ራእ22+7፤12 40+11 ዘዩ33+13፤ 48+15፤
ዘኀ11+12፤ ዘዳ26+19፤ 30+4፤ መዝ28+9፤ ኢሳ49+10፤
ሚክ5+4፤ ዮሐ10+11 40+12 ኢዩ12+15፤ 38+5፤10፤18፤
ምሳ16+11፤ 30+4፤ ዕብ1+10-12 40+13 ኢዩ15+8፤
ኢሳ11+2፤ 42+1፤ ሮሜ11+34፤ 1ቆጥ2+16
40+14 ኢዩ12+13፤ 21+22፤ 34+13፤ ኢሳ55+9፤
ቁላ23፤ 40+15 ዘዳ9+21፤ መዝ62+9፤ ኢሳ2+22
140+9 ወይም፤ ጽዮን ሆይ፤ የምሥራቹን
የምታበሰር፤ ወደ ረድሞ ተራራ ላይ ወጪ።
የምሥራቹን የምታበሰር ሊዩሱሳም ሆይ

40+5 የአግዚአብሔርን ክብር ይገለጣል፤
ከባለውም ያን ምርኮ ነጻ ሲያወጣቸው፤ እስራኤል
የአግዚአብሔርን ክብር ያያሉ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር
ሥጋ በለበሰው በኢየሱስ ክርስቶስ (ዮሐ 1+14፤
11+44፤ ዕብ 1+3) እና ክርስቶስ ከሰማይ ጳጉም
በሚመጣበት ጊዜ (ማቴ 16+27፤ 24+30፤ ራእ 1+7)
ከብሩገና ኃይሉን በበለጠ መንገድ ይገልጣል።
40+8 የአምላካችን ቃል ግን ለዘላለም ጸንቶ
ይኖራል። ሕይወት ያለው ፍጥረት ሁሉ አደጋ
የማይቻልና ደካማ ሲሆን፤ በመጨረሻም ወደ ፍጻሜው
የሚመጣ ነው (ከ37+27፤ ከመዝ 90+5፤ 103+15
ያንጸጽ።)፤ ነገር ግን የአግዚአብሔር ቃል ለዘላለም ጸንቶ
ይኖራል። የአግዚአብሔር የተስፋ ቃሎች ይፈጽማሉ፤
የቤዛነት እውነቱም ሊሠረዝ ወይም ሊለወጥ አይችልም
(በገጽ 194፤ ላይ፤ “መጽሐፍ ቅዱስ የአግዚአብሔር
እስትንፋስ መሆኑና ያለው ሥልጣን” በሚል ርእስ
የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።
40+10 በገይላ ይመጣል፤ እግዚአብሔር ታማኝ
ወደ ሆነው ሕዝቡ ሲመጣ ድኑነት፤ በረከትና መጽናናት
አብረው ይመጣሉ። እርሱ እንደ ገያል ገዥ በገይላና
በሥልጣን ይመጣል፤ ይሁን እንጂ የእርሱ ሀልዎት
ጠቦቶቹን በጥንቃቄ እንደሚያስማራ እረኛ ነው (ቀ፡11 ይመ፤
ከዘፍ 49+24፤ ከሐዝ 34+23፤ 37+24፤ ከዮሐ 10+11፤14፤
ከዕብ 13+20፤ ከ1ጴጥ 5+4 ጋር ያንጸጽ)። ይህ እውነት

የአግዚአብሔርን ሕዝብ በእምነት፤ በተስፋ እንዲሁም
ጌታ ጳጉም የሚያስጠቡትንና የቤዛነት ሥራውን
የማፈጸምበትን ቀን ሲጠባበቁ በቅርቡ እንዲሆንና በልዩ
ጉብኝት እንዲጉበኛቸው በጸሎት በመናፈቅ ሊሞላ
ይገባል (1ተሰ 4፤14-18)።
40+11 ጠቦቶቹን በክንዱ ይሰበስባል፤ በዚህ ቦታ
እግዚአብሔር ወደ ደረቀ አስጠግቶ ለመያዝና ለመጠበቅ
ጠቦቶቹን ለይቶ እንደሚያወጣ እረኛ ተገልጿል
(ከማቴ 6+24-34 ጋር ያንጸጽ)። እግዚአብሔር ኃያል
ቢሆንም እንኳ (ቀ፡10) አሕዛብንም እንደ ትበያ
ቢቋጠራቸው (ቀ፡15)፤ የራሱ ለሆኑት ለእያንዳንዳቸው
ልዩ በሆነ መንገድ እንከብካቤ ያደርግላቸዋል።
እግዚአብሔር ባለ ብዙ ግርማ ስለሆነ፤ የእያንዳንዱን
አማኝ ችግርና ፍላጎት ቸል ይላል ብለን ልናስብ አይገባም
(ኢዩ 36+5 ይመ)።
40+12 የሰፈረ ... ማን ነው፤ ከቀ፡12-31
ይመልከቱ። እነዚህ ጥቅሶች የአግዚአብሔርን ጥበብ፤
ታላቅነት፤ ግርማ የመፍጠር ኃይሉን በአጽንዖት
ይገልጻሉ (በገጽ 908 ላይ፤ “የአግዚአብሔር ባሕርያት”
በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።
በዚህ ስፍራ የተገለጡት እውነቶች ሊያድናቸውና
መንግሥቱን ለዘላለም ሊመሠርት በሚችለው በእርሱ
እንዲያምኑ ሕዝቡን ያነቃቃሉ።

¹⁶ ሊባኖስ ለመሠዊያ እሳት አትቢቃም፤
የእንስሶቿም ቁጥር ለሚቃጠል
መሥዋዕት ያንሳል።

¹⁷ አሕዛብ ሁሉ በፊቱ እንደ አምንት
ናቸው፤
ከምንም የማይቁጠሩ መና ናቸው።

¹⁸ እንግዲህ፤ እግዚአብሔርን ከማን ጋር
ታወዳድሩታላችሁ?
ከየትኛውስ ምስል ጋር
ታነጻጽሩታላችሁ?

¹⁹ የተቀረጸውንም ምስል ባለጅ ይቀር
ጸዋል፤
ወርቅ አንጥረኛም በወርቅ
ይለብጠዋል፤
የብር ሰንሰለትም ያበጅለታል።

²⁰ እንዲህ ያለውን መባ ማቅረብ የማይችል
ምስኪን ድኻሚ
የማይነቅዝ ዕንጨት ይመርጣል፤
የማይወድቅ ምስልን ለማቆምም፤
ታዋቂ ባለሙያ ይፈልጋል።

²¹ አላወቃችሁምን?
አልሰማችሁምን?
ከጥንት አልተነገራችሁምን?
ምድር ከተመሠረተች ጀምሮ
አላስተዋ ላችሁምን?

²² እርሱ ከምድር ክብብ በላይ በዙፋኑ ላይ
ይቀመጣል፤
ሕዝቦቿም እንደ አንበሳ ናቸው።
ሰጋይቶችን እንደ ድባብ ይዘረጋቸዋል፤
እንደ መኖሪያ ድንኳንም
ይተከላቸዋል።

²³ አለቆችን አምስት፤
የዚህን ዓለም ገዢች እንዳልነበሩ
ያደርጋቸዋል።

²⁴ ተተክለው ምንም ያህል ሳይቁጥ፤
ተዘርተው ምንም ያህል ሳይሰነብቱ፤
ገና ሥር መስደድ ሳይጀምሩ
አነፈሰባቸው፤ እነርሱም ደረቁ፤
ዐውሎ ነፋስም እንደ ገለባ ጠራርጎ
ወሰዱቸው።

²⁵ ቅዱሱ፤ "ከማን ጋር ታወዳድሩኛላችሁ?
የሚስተካከለኝስ ማን አለ?" ይላል።

²⁶ ዐይናችሁን አንሠኝ ወደ ሰማይ
ተመልከቱ፤
እነዚህን ሁሉ የፈጠረ ማን ነው?
የከዋክብትን ሰራዊት አንድ በአንድ
የሚያወጣቸው፤

40፡16 መዝ50፡9-11፤
ኢሳ33፡9፤
37፡24፤ ሚክ6፡7፤
ዕብ10፡5-9
40፡17
ኢዮ12፡19፤
ኢሳ29፡7፤
30፡28፤ 37፡19፤
ዳ34፡35
40፡18 ዘፀ8፡10፤
ዘጸ4፡15፤
1ሳሙ2፡2፤
ሐሥ17፡29
40፡19 ዘፀ20፡4፤
መዝ115፡4፤
ኢሳ2፡20፤ 31፡7፤
37፡19፤ 41፡7፤
42፡17፤ 46፡6፤
ኤር2፡8፡28፤
10፡3፡8፤ 16፡19፤
ዕን2፡18፤
ዘክ10፡2
40፡20
1ሳሙ5፡3፤
12፡21፤
ኢሳ44፡19
40፡21 ዮ28፤
ዘፍ1፡1፤
2ሃገ9፡25፤
መዝ19፡1፤ 50፡6፤
ኢሳ41፡22፤
42፡9፤ 44፡8፤
48፡3፡5፡13፤
51፡13፤
ሐሥ14፡17፤
ሮጌ1፡19
40፡22 ዘፍ1፡1፤
1፡8፤ ዘዮ13፡33፤
2ዘፍ6፡18፤
ኢዮ22፡14፤
26፡7፤ 36፡29፤
መዝ2፡4፤
ኢሳ48፡13
40፡23
ኢዮ12፡18፡19፤
ኢሳ34፡12፤
አዎ2፡3
40፡24
2ሳሙ22፡16፤
ኢዮ5፡3፤ 8፡12፤
18፡16፤ 24፡24፤
ኢሳ11፡4፤
41፡16፤ 41፡2
40፡25
1ሳሙ2፡2፤
1ዜና16፡25፤
ኢሳ14፡37፡23
40፡26 ዮ28፤

በየሰማቸው የሚጠራቸው እርሱ
ነው።
ከነዚህ ታላቅነትና ከችሎታው ብርታት
የተነሣ፤
አንዳቸውም አይጠፉም።

²⁷ ያዕቆብ ሆይ፤ ለምን እንዲህ ትላለህ?
እስራኤል ሆይ፤ ለምን እንዲህ
ትናገራለህ?
"መንገዴ ከእግዚአብሔር ተሰውራለች፤
ፍርድም በአምላኬ ቸል ተብላለች"
ለምን ትላለህ?

²⁸ አታውቅምን?
አልሰማህምን?
እግዚአብሔር የዘላለም ሕምላክ፤
የምድር ዳርቻ ፈጣሪ ነው።
አይደክምም፤ አይታክትም፤
ማስተዋለም በማንም
አይመረመርም።

²⁹ ለደክመው ብርታት ይሰጣል፤
ለዛለው ጉልበት ይጨምራል።

³⁰ ወጣቶች እንኳ ይደክማሉ፤
ይታክታሉም፤
ጉበዛክትም ተሰናክለው ይወድቃሉ።

³¹ እግዚአብሔርን ተሰፋ የሚያደርጉ ግን፤
ኅይለቸውን ያድሳሉ፤
እንደ ንስር በክንፍ ይወጣሉ፤
ይሮጣሉ፤ አይታክትም፤
ይሄዳሉ፤ አይደክሙም።

የእስራኤል ረዳት

41 "ደሴቶች ሆይ፤ በፊቱ ዝም
በሉ፤ አሕዛብ ገይላቸውን
ያድሱ፤
ቀርበው ይናገሩ፤
በፍርድም ፊት እንገናኝ።

40፡26 2ሃገ17፡16፤ ዘዎ፡6፤ ኢዮ9፡4፤ 38፡32፤
መዝ89፡11-13፤ ኢሳ34፡16፤ 42፡5፤ 45፡24፤ 51፡6፤
66፡2፤ ኤፌ1፡19 40፡27 ኢዮ6፡29፤ 27፡2፤ ሉቃ18፡7-
8 40፡28 ዮ21፡26፤ ዘጸ33፡27፤ መዝ90፡2፤ 147፡5፤
ኢሳ37፡16፤ 44፡12፤ ሮጌ11፡33 40፡29 ዘፍ18፡14፤
መዝ68፡35፤ 119፡28፤ ኢሳ50፡4፤ 57፡19፤ ኤር31፡25
40፡30 መዝ20፡8፤ ኢሳ5፡27፤ 9፡17፤ ኤር6፡11፤ 9፡21፤
40፡31 ዘፀ19፡4፤ 1ሳሙ2፡4፤ 2ሃገ6፡33፤ መዝ37፡9፤
40፡3፤ ኢሳ30፡18፤ ሉቃ18፡1፤ 2ቆሮ4፡1፤ 16፤ ዕብ12፡1-
3 41፡1 1ሳሙ2፡4፤ መዝ37፡7፤ ኢሳ1፡18፤ 11፡11፤
34፡1፤ 48፡16፤ 50፡8፤ 57፡3፤ ዕን2፡20፤ ሳፎ1፡7፤
ዘክ2፡13

40፡26 እነዚህን ሁሉ የፈጠረ ማን ነው? -በገጽ
26 ላይ የፍጥረት አጀማመር በሚል ርእስ የተፈጠጥን
ይትርጠውን ይትኩርት ጽሑፍ ይም።

40፡31 እግዚአብሔርን ተሰፋ የሚያደርጉ ግን
ኅይለቸውን ያድሳሉ፤ እግዚአብሔርን ተሰፋ ማድረግ
ማለት ሙሉ በሙሉ በሕይወታችን በእርሱ መታመን
ሲሆን፤ በሚያስፈልገን ነገር ሁሉ እርሱን የርዳታና
የጸጋ ምንጭ ማድረግ ማለት ነው (ከመዝ 25፡3-5፤
27፡14፤ ከሉቃ 2፡25-36-38 ጋር ያነጻጽሩ)። ጌታን
በመተማመን የሚጠበቁ የሚከተሉት ተስፋዎች
አሉላቸው፡ (1) መዘራና ሥቃይ ሲደርስባቸው እንዲሁም

ሲደከሙና ሲታክቱ የእግዚአብሔር ኅይል ይደግፋቸዋል፤
(2) በሰማይ ላይ ከፍ ብሎ እንደሚመረመረ ንስር
ከችግራቸው በላይ በመሆን ከፍ ብሎ የሚደርሱ ችሎታ
ይኖራቸዋል፤ (3) በመሠንገራቱ ሕይወት ያለ ድካም
የመሮጥና እግዚአብሔር በዘገይም ሳይታክቱ ጸንተው ወደ
ፊት የመራመድ ችሎታን ያገኛሉ። ሕዝቡ በተሰማሥት
በእርሱ የሚታመኑ ከሆነ፤ ጸንተው እንዲኖሩ ለማድረግ
የሚያስፈልጋቸውን ሁሉ እንደሚሰጣቸው እግዚአብሔር
ቃል ገብተላቸዋል (1ኤጥ 1፡5)።
41፡1 በፍርድም ፊት እንገናኝ፤ በዚህ ምዕራፍ
አሕዛብም ከእስራኤል አምላክ ኅይል፤ ጥበብና አስቀድሞ

2 "ከምሥራቅ አንዱን ያነግው፤
በጽድቅም ወደ አገልግሎቱ የጠራው
ማን ነው?²
አሕዛብን አሳልፎ ሰጠው፤
ነገሥታትን በፊቱ አስገዛለት።
በሰዶፋም እንደ ትቢያ አሰናኛቸው፤
በቀስቱም በነፋስ እንደ ተበተነ ገለባ
አደረጋቸው።
3 አሳይዳቸው ያለ ችግር ዐልፎ ሄደ፤
እግሩም ቀድሞ ባልረገጠው መንገድ
ተጓዘ።
4 ይህን የሠራና ያደረገ፤
ትውልድን ከጥንት የጠራ ማን ነው?
እኔ እግዚአብሔር ከፊተኛው፤
ከኋለኛውም ጋር፤ እኔው ነኝ።"
5 ደሴቶች አይተው ፈሩ፤
የምድር ዳርቾች ደንገጡ፤
ቀረቡ፤ ወደ ፊትም መጡ።
6 እያንዳንዱ ይረዳዳል፤
ወንድሙንም "አደዛህ" ይለዋል።
7 ባለጅ የወርቅ አንጥረኛውን
ያበረታታዋል፤
በመደሻ የሚያሳሳውም፤
በመስፍ ላይ የሚቀጠቅጠውን
ያነቃቃዋል፤
ስለ ብዩዓም ሥራው "መልካም
ነው" ይለዋል፤
የጣዖቱ ምስል እንዳይወድቅም
በምስማር የጣብቀዋል።
8 "አንተ ግን፤ ባሪያዬ እስራኤል፤
የመረጥሁ ያዕቆብ፤
የወዳጄ የአብርሃም ዘር ሆይ፤
ከምድር ዳርቻ ያመጣሁህ፤
ከአጥናፍም የጠራሁህ፤
'አንተ ባሪያዬ ነህ' ያልሁህ፤
መረጥሁህ እንጂ፤ አልጣልሁህም።
10 እኔ ከአንተ ጋር ነኝና አትፍራ፤
አምላክህ ነኝና አትደንግጥ።
አበረታሃለሁ፤ እረዳሃለሁ፤
በጽድቄም ቀኝ እጄ ደግፌ
እይዝሃለሁ።

41+2 4*25;
2400+22+43;
8011+2; 0011+43;
ኢሳ13+4; 17+18;
40+24; 44+28;
45+1; 8+13;
48+14;
ኤር25+9; 50+3;
51+11;
41+3 838+4;
41+4 4*9+26;
1063+13;
10832+39;
ኢሳ43+7; 44+6;
46+10; 48+12;
ራል1+8; 17;
41+5 10830+4;
ኢሳ11+11; 12;
ሕዝ26+17-18;
41+6 ሊሱ1+6;
41+7 1400+53;
ኢሳ40+19;
44+13; 46+7;
ኤር10+3-5;
41+8 206520+7;
መዝ136+22;
ኢሳ14+1;
27+11; 29+22;
51+2; 63+16;
ያዕ2+23;
41+9 4*4;
1087+6;
ኢሳ11+12;
20+3; 37+16;
41+10 4*13-14;
1063+13;
1083+20;
1083+22;
ኢሱ1+9;
ኢዮ40+14;
መዝ18+35;
68+35;
119+28; 117;
ኢሳ43+25;
44+2; 49+8;
50+7-9;
ኤር30+10;
46+27-28;
ሮግ28+31;
41+11 10023+22;

11 "እነሆ፤ የተቈጠሁ ሁሉ፤
እጅግ ያፍራሉ፤ ይዋረዳሉም፤
የሚቋቋሙህ፤
እንዳልነበሩ ይሆናሉ፤ ይጠፋሉም።
12 ጠላቶችህን ብቅ፤ ፈልጋቸው እንኳ፤
አታገኛቸውም፤
የሚዋጉህም፤
እንዳልነበሩ ይሆናሉ።
13 እኔ እግዚአብሔር ከምላክህ
'አትፍራ፤ እረዳሃለሁ'
ብዬ ቀኝ እጅህን እይዛሁና።
14 አንት ትል ያዕቆብ፤
ታናሽ እስራኤል ሆይ፤
'አትፍራ እኔ እረዳሃለሁ'
ይላል እግዚአብሔር፤
የሚሰኝህ
የእስራኤል ቅዱስ ነው።
15 "እነሆ፤ አዲስ
የተሳለፍ ብዙ ጥርስ ያለው ማሂጃ
አደርግሃለሁ፤
ተራሮችን ታሂዳለህ፤ ታደቃቸዋለህ፤
ኩረብቶችንም ገለባ
ታደርጋቸዋለህ።
16 ታበጥታቸዋለህ፤ ነፋስ ጠርጎ
ይወስዳቸዋል፤
ዐውሎ ነፋስም ይበትናቸዋል።
አንተ ግን በእግዚአብሔር ደስ ይልሃል፤
በእስራኤል ቅዱስ ጥላስ ታገኛለህ።
17 "ድኾችና ችግሮች ውሃ ይፈልጋሉ፤
ዳሩ ግን ምንም አያገኘም፤
ጉሮሮአቸው በውሃ ጥም ደርቆአል።
ነገር ግን እኔ እግዚአብሔር
41+11 ኢሳ17+12; 29+8; 22; 45+24; 54+17;
ኤር2+3 41+12 ኢዮ7+8; መዝ37+35-36; ኢሳ17+14;
29+20; 34+12 41+13 4*10; መዝ73+23; ኢሳ42+6;
45+1; 51+18 41+14 4*10; 16+20; 1063+13;
10815+13; ኢዮ4+19; 19+25; መዝ22+6; ኢሳ14+27;
41+15 4*2; 10819+18; ኢዮ41+30; መዝ107+33;
ኢሳ10+5; 21+10; ኤር9+10; ሕዝ33+28 41+16
4*14; ኢሳ25+9; 40+24; 45+25; 60+19; ኤር15+7;
51+2; 832+35; ግር1+24 41+17 10831+6; መዝ27+9;
41+2 ወይም በእያንዳንዱ እርምጃ ድል የሚያገጥ
መው

የማወቅ ችሎታ ጋር የሚወዳደር ነገር ካላቸው እንዲያሳዩ
ጥያቄ ቀርቦላቸዋል።
41+2 ከምሥራቅ አንዱን፤ ቂርስ ከመወለዱ
ከአንድ መቶ አምስ ዓመት በፊት፤ አሕዛብን አሸንፎ
እስራኤልን በመጠበቅ የእርሱን ፈቃድ የሚፈጽም ሰው
እግዚአብሔር እንደሚያስነሳ አሳይያስ ተመልክቶ ነበር።
ይህ ሰው አይሁድን ከባቢሎን ምርኮ ነጻ ያወጣቸው የፋርስ
ንጉሥ ቂርስ ነበር (559—530 ዓ.ቅ.ክ.፤ 44+28; 45+1
ይመ)። እርሱ ራሱ ጻፏት ስለሆነ ሳይሆን፤ እግዚአብሔር
በምድር ላይ የሚፈጽመውን ቅዱስ የሆነውን የቤህነት
ሥራ ስለሚያከናውን በጽድቅ ተጠርቶአል።
41+6 እያንዳንዱ ይረዳዳል፤ ለእግዚአብሔር
ዐላማ መሳሪያ በመሆን የሚንቀሳቀሰውን ቂርስን
የአሕዛብ ትብብር ሊገታው አልቻለም።
41+8 የመረጥሁህ ያዕቆብ፤ ለአባቶቻቸው የገባውን
የቤህነት ተስፋ ይፈጽመው ዘንድ መሳሪያዎቹ አድርጎ ስለ
መረጣቸው፤ እስራኤል የሚመጣውን መከራ መፍራት
የለባቸውም። ድኑት ለምድር ሕዝብ ሁሉ እንዲሆን

ምክንያት የሆኑት መሲሐና የተጻፈው የእግዚአብሔር
ቃል በእስራኤል ሕዝብ በኩል መጥተዋል (በገጽ 68
ላይ፤ "እግዚአብሔር ከአብርሃም፤ ከይስሐቅና ከያዕቆብ
ጋር የገባው ኪዳን" በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት
ጽሑፍ ይመ)።
41+10 እኔ ከአንተ ጋር ነኝና፤ የአዲስ ኪዳን
አማኞችም እግዚአብሔር የመረጣቸው አገልጋዮች
ሆነዋል (ኤፌ 1+3-12; 1ጴጥ 2+9)። ስለዚህ በእነዚህ
ጥቅሶች ውስጥ ያሉትን የተስፋ ቃሎች የራሳችን
እንደሆኑ አድርገን መቀጠር እንችላለን። እግዚአብሔር
ከአኛ ጋር ስለሆነ፤ ሌሎች ሰዎችን ልንፈራ አይገባም
(ከ40+9; 43+25; ከዘፍ 15+1; ከሐሥ 18+9-10
ጋር ያነጻጽሩ)። እግዚአብሔር ከአኛ ጋር የሚሆነው
(1) በአይወት የሚገጥሙን ሁኔታዎች ሁሉ ለመጋፈጥ
የሚያስፈልገውን ጸጋና ብርታት ለመስጠት (2) በችግር
ጊዜ የሰላማችን ምንጭ ሆኖ ሊያዘንና (3) ሊደግፈን
እንዲሁም ጠበቃ ሆኖ ሊቆምልን ነው።

እመልስላቸዋለሁ፤
እኔ የእስራኤል ስምላክ
እልተዋቸውም።
18 በተራቁቱ ከራብቶች ላይ ወንዞችን፤
በሽለቆዎች ውስጥ ምንጮች
አፈልቃለሁ።
ምድረ በዳውን የውሃ ሰፊ
የተጠማውን ምድር የውሃ ምንጭ
አደርጋለሁ።
19 ምድረ በዳ፤
ዝግባን፤ ግራርን፤ ባርሰነትንና
ወይራን አበቅላለሁ፤
በበረሃ፤
ጥድን፤ አስታንና ሽውሽጭን
በአንድነት አተክላለሁ።
20 ስለዚህ ሰዎች ያያሉ፤ ያውቃሉ፤
የእግዚአብሔር እጅ ይህን
እንዳደረገ፤
የእስራኤል ቅዱስ እንደ ፈጠረው፤
በአንድነት እንዘበሰሉ፤
ያስተውላሉም።
21 "ሙግታችሁን ይዛችሁ ቅርቡ" ይላል
እግዚአብሔር፤
"ማስረጃችሁን አምጡ" ይላል
የያዕቆብ ንጉሥ።
22 "የሚሆነውን እንዲነግሩን፤
ጣዖቶቻችሁን አምጡ፤
እንድንገነዘብ፤
ፍጻሜአቸውን እንድናውቅ፤
የቀደሙት ነገሮች ምን እንደ ነበሩ ንገሩን፤
ስለሚመጡትም ነገሮች ግለጽልን።
23 እናንተ አማልክት መሆናችሁን እናውቅ
ዘንድ፤
ወደ ፊት ስለሚሆነው ንገሩን፤
እንድንደነግጥ በፍርሀት እንድንዋጥ፤
መልካምም ሆነ ከፋ፤ እንድ ነገር
አድርገ።
24 እነሆ፤ እናንተ ከምንም የማትቋቋሩ
ናችሁ፤
ሥራችሁ ፈጽሞ ዋጋ ቢስ ነው፤

41+17 እሳ30+19፤
35+7፤ 43+20
41+18 29፡13+17፤
አሳ38+26፤
አሳ30+25፤
35+7፤ 43+19
41+19
ዘ025+5፤10፤
አሳ35+1፤
37+24፤ 44፤14፤
51+3፤ 60+13
41+20 ቀ+14፤
ዘ06፤7፤ ዕዝ7+6፤
8፤31፤ አሳ4+5፤
29፤24፤
43+3፤14፤
50+2፤ 51፤1፤9፤
59፤1፤ 66፤14፤
አር32፤17
31+2፤ ቀ+1፤
አሳ43፤15፤ 44+6
41+22 ቀ+26፤
አሳ42፤9፤
43+9፤18፤19፤26፤
44+7፤ 45፤21፤
46+9፤10፤
48+3፤6፤14፤
65፤17፤
የሐ13፤19
41+23
29፡19+26፤
አሳ45+3፤
አር10፤5
41+24
1፤4፤12፤21፤
መዝ109፤7፤
አሳ1፤13፤
37፤19፤ 48፤8፤
አር8፤19፤
10፤5፤8፤15፤
1፤4፤8፤4
41+25 ቀ+2፤
2፤4፤2፤22፤43፤
ዕዝ1፤2፤ አሳ45፤5፤
አር50፤9፤41፤
51፤48፤ 5፤13፤14
41+26 ቀ+4፤22፤
1፤9፤18፤26፤
አሳ52፤6፤

የመረጣችሁም አስጸያፊ ነው።
25 "እንዲን ከሰሜን አስነሣሁት፤ እርሱም
ይመጣል፤
ከፀሐይ መውጫ የሚመጣው፤
ሰሜን የሚጠራ ነው፤
ሸክላ ሠራ ፀፈር እንደሚረግጥ፤
አለቆችን እንዲሁ እንደ ጭቃ
ይረግጣል።
26 እኛ እናውቅ ዘንድ ይህን ከመጀመሪያው
የተናገረ፤
'እርሱ ትክክል ነው' እንልም ዘንድ
ቀድሞ የተናገረ ማነው?
ማንም አልተናገረም፤
ቀደም ብሎ የተናገረ የለም፤
ቃላችሁንም የሰማ የለም።
27 በመጀመሪያ፤ 'እነሆ፤ ተመልከቼአቸው'
ብዬ ለጽዮን የተናገርሁ እኔ ነበርሁ፤
ለኢየሩሳሌምም
የምሥራች ነጋሪን ሰጥቻለሁ።
28 ተመልከትሁ ማንም አልነበረም፤
ከመካከላቸው አማካሪ የለም፤
ስጦይቅም መልስ የሚሰጥ የለም።
29 እነሆ፤ ሁሉም ከንቱ ናቸው፤
ሥራቸውም መና ነው፤
ምስሎቻቸውም ባዶ ነፋስ ናቸው።

የእግዚአብሔር አገልጋይ
42 "ደግሞ የያዘሁት አገልጋዬ፤
በእርሱም ደስ የሚለን ምርጫ
ይህ ነው፤
መንፈሴን በእርሱ ላይ አደርጋለሁ፤
ለአሕዛብም ፍትሕን ያመጣል።
2 አይራሞኸም፤ ቃሉን ከፍ አያደርግም፤

41+26 ዕፓ2፤18-19 41+27 እሳ40፤9፤ 48፤3፤16
41+28 ተነገ18፤26፤ አሳ22፤11፤ እሳ40፤13-14፤ 50፤2፤
59፤16፤ 63፤5፤ 64፤7፤ 65፤12፤ 66፤4፤ አር25፤4፤
ሐዝ22፤30 41+29 1፤4፤12፤21፤ አሳ37፤19፤ አር5፤13
42+1 ዘፍ49፤10፤ እሳ9፤7፤ 11፤2፤ 14፤1፤ 20፤3፤
44፤3፤ ማቴ3፤16-17፤ 20፤28፤ ሉቃ9፤35፤ 23፤35፤
የሐ3፤34፤ 1፤አጥ2፤4፤6 42+2 ምሳ8፤1-2

41+21 ሙግታችሁን ይዛችሁ ቅርቡ፤ ከቀ
21-24 ይመልከቱ። ነቢዩ አሳይያስ በእግዚአብሔር
መንፈስ ተነድቶ ትንሿን እንደተናገረ፤ አሕዛብም
በጣዖቶቻቸው አማካይነት ወደፊት ስለሚሆነው ነገር
በትክክል እንዲናገሩ እግዚአብሔር በጥቃቂ ወጥሮ
ያዛቸው።
41+25 እንዲን ከሰሜን፤ ይህ ሐረግ የሚገልጸው
ቂርሰን ነው (ቀ. 2 እና ማብ ይመ)፤ ብዙ ጊዜ
በእስራኤል ላይ የሚመጡ ወረራዎች አቅጣጫቸው
ከሰሜን ነው (ከኢሳ 1፤14፤ 6፤22፤ 25፤9፤ 46፤20፤
47፤2፤ 50፤3 ጋር ያነጻጽሩ)። ቂርሰ ራሱ እግዚአብሔርን
የሚያመልክ ሰው ባይሆንም የእግዚአብሔርን ስም
በመተቀስ ምርኮኞች ወደ ተስፋይቱ ምድር እንዲመለሱ
የሚፈቅድ ዐዋጅ ዐወጀ (ዕዝ 1፤2)። ምዕራፍ 42
42+1 አገልጋዬ ... ይህ ነቀ፤ ከቀ. 1-7
ይመልከቱ። እነዚህ ጥቅሶች በከፊል በአዲስ ኪዳን
ውስጥ ተጠቅሰዋል (ማቴ 12፤18-21 ይመ)፤ እዚህ ላይ
ነቢዩ የሚናገርለት አገልጋይ መሰሉ አየሱስ ክርስቶስ
እንደሆነ ግልጽ ነው።

42+1 መንፈሴን በእርሱ ላይ አደርጋለሁ፤
የቤዛንትን ሥራ ለመፈጸም መሰሉ በመንፈስ ቅዱስ
ይቀጣል (ከኢሳ 61፤1 ጋር ያነጻጽሩ፤ በገጽ 1559 ላይ፤
"ኢየሱሱስ መንፈስ ቅዱስ" በሚል ርእስ የቀረበውን
የተኩረት ጽሑፍ ቆም)። አየሱስ ክርስቶስ የጀመረውን
አገልግሎት የሚቀጥሉ ተከታዮቹም፤ መንፈስ ቅዱስ
በላያቸው ላይ እንዲወርድ ያስፈልጋቸዋል (ሐሥ 1፤8፤
2፤4)። አማኞች አስፈላጊ የሆነውን ጥበብ መገለጥና
ገይል አግኝተው እንዲያገለግሉ የሚያስችላቸው መንፈስ
ቅዱስ ብቻ ነው።
42+1 ለአሕዛብም ፍትሕን ያመጣል፤ መሰሉ
በመንፈስ ቅዱስ ገይል ለአሕዛብ ሁሉ ቅዱስ የሆነ
ፍትሐዊ መለኪያና መለኮታዊ የሆነ የእውነት መርሕን
ያመጣል፤ ስለዚህ ሥራው የሚሰራዋልነት ባሕርይ ያለው
ነው። ዛሬ ይህ ተመሳሳይ ሥራ የክርስቶስን ስም
የተሸከመ ሰዎች ሁሉ ገላፊነት ነው። ይህን ተልእኮ
ይፈጽሙ ዘንድ ክርስቶስ ተከታዮቹን በመንፈስ ቅዱስ
ያጠምቃቸዋል (ሐሥ 1፤8 እና ማብ ይመ)።

29
አሳ
44፤3

ደምቡን በመንገድ ላይ በጎይል
አያሰማም።

ፆተቀጠቀጠ ሽምብቆ አይሰብርም፤
የሚጠሰም የወፍ ክር አያጠፋም፤
ፍትሕን በታማኝነት ያመጣል።

ፍትሕን በምድር እስኪያመጣ ድረስ፤
አይደክምም፤ ተስፋም

አይቁርም፤

ደሴቶች በሕገ ይታመናሉ።

ፊማያትን የፈጠረ፤ የዘረጋቸውም፤
ምድርንና በውስጧ ያሉትን ሁሉ
ያበጀ፤

ለሕዝቧ እስትንፋሱን፤

ለሚኖሩባትም ሕይወትን የሚሰጥ፤

ጌታ አግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

እኔ አግዚአብሔር በጽድቅ ጠርቼሃለሁ፤

እጅህንም እይሳለሁ፤

እጠብቅሃለሁ፤

ለሕዝቡ ቃል ኪዳን፤

ለአሕዛብም ብርሃን አደርግሃለሁ።

የዕውሮችን ዐይን ትከፍታለህ፤

ምርኮኞችን ከእስር ቤት፤

በጨለማ የተቀመጡትንም ከወህኒ

ታወጣለህ።

እኔ አግዚአብሔር ነኝ፤ ስሜም ይህ ነው፤

ክብረን ለሌላ፤

ምስጋናዬንም ለጣየት አልሰጥም።

እነሆ፤ የቀድሞው ነገር ተፈጽሞአል፤

እኔም እዲስ ነገር እናገራለሁ፤

ከመብቀሉም በፊት፤

ለእናንተ አስታውቃለሁ።

ለአግዚአብሔር የውዳሴ መዝሙር

እናንተ ወደ ባሕር የምትወርዱት በዚያም

ያላችሁ ሁሉ፤

ደሴቶችና በዚያ የምትኖሩ በመሉላ፤

ለአግዚአብሔር አዲስ መዝሙር፤

ከምድር ዳርቻም ምስጋናውን

ዘምሩ።

ምድር በዳውና ከተሞቹ ደምዛቸውን ከፍ

ያድርጉ፤

ቄዳር ያለችበት መንደር ደስ

ይበለው፤

የሲላ ሕዝቦች በደስታ ይዘምሩ፤

ከተራሮችም ራስ ላይ ይጨኩ።

ከብር ለአግዚአብሔር ይስጡ፤

ምስጋናውንም በደሴቶች ያውጁ።

አግዚአብሔር እንደ ገያል በው

42፥3 ኢየ13፥25፤

30፥24፤

መዝ72፥2፤

96፥13፤ ኢሳ36፥6

42፥4 ፋ21፤

ዘፃ49፥10፤

ዘ834፥29፤

ኢሳ2፥4፤

11፥11፤ 51፥4፤

ማቴ12፥18-21

42፥5 ዘፍ1፥1፥6፤

2፥7፤ መዝ24፥2፤

102፥25፤

ኢሳ48፥13፤

ሐሥ17፥24፥25

42፥6 ዘ831፥2፤

መላ4፥10፤

ኢሳ9፥2፤

26፥3፥18፤ 27፥3፤

41፥9-10፥13፤

43፥1፤ 45፥1፥24፤

49፥8፤ 54፥10፤

59፥21፤ 61፥8፤

ኢር23፥6፤

31፥31፤ 32፥40፤

ጳጳ9፥7፤ ሚላ3፥1፤

ሉቃ2፥32፤ 22፥20

42፥7

መዝ66፥11፤

107፥10፥14፤

146፥8፤

ኢሳ24፥22፤

32፥3፤ 48፥20፤

49፥9፤ 51፥14፤

52፥2፤ ዘዘ2፥7፤

9፥11፤ ማቴ11፥5፤

ሉቃ4፥19፤

ሐሥ26፥18፤

ዕብ2፥14-15፤

2ጠዋ2፥26

42፥8 ዘ83፥15፤

6፥3፤ 8፥10፤

20፥4፤

መዝ81፥10፤

ኢሳ43፥3፤ 11፥15፤

46፥9፤ 48፥11፤

49፥23

42፥9 ኢሳ40፥21፤

41፥22፤ ሕዝ24

42፥10 ዘ815፥1፤

ዘ830፥4፤

1፡7፤10፥9፤

1ዜ516፥32፤

መዝ48፥10፤

65፥5፤ 96፥1፥11፤

ኢሳ11፥11፤

49፥6፤ 60፥6

42፥11 ዘፍ25፥13፤

መላ1፥36፤

ኢሳ32፥16፤

ይዘምታል፤

እንደ ተዋጊ በወኔ ይነሣል፤

የቀረርቶ ጨኸት ያሰማል፤

ጠላቶቹንም ድል ያደርጋል።

እረጅም ጊዜ ዝም አልሁ፤

ጸዋ አልሁ፤ ራሴንም ገታሁ፤

አሁን ግን ምጥ እንደ ያዛት ሴት፤

እሴኸለሁ፤ ቁና ቁና እቃትታለሁ፤

እተነፍሳለሁ።

ተራራውንና ኩረብታውን አፈርሳለሁ፤

ዕፅዋቱን ሁሉ አደርቃለሁ፤

ወንዙንም ደሴት አደርጋለሁ፤

ነገራውን አደርቃለሁ።

ዕውሮችን በማያወቁት መንገድ

እመራቸዋለሁ፤

ባልተለመደ ጐዳና እወስዳቸዋለሁ።

ጨለማውን በፊታቸው ብርሃን አደርጋለሁ፤

ጐርባጣውን ስፍራ አስተካክላለሁ።

ይህን አደርጋለሁ፤

አልተዋቸውም።

በጣየት የሚታሙ ግን፤

ምስሎችን 'አምላካቸውን' ናችሁ'

የሚሉ፤

ወደ ኋላቸው ይመለሳሉ፤ ፈጽመው

ይዋረዳሉም።

ዕውሯና ደንቄርዋ እስራኤል

እናንተ ደንቄርዎች ሰው፤

እናንተ ዕውሮች እየ፤ ተመልከቱም።

እገልጋዬ እንጂ፤ ሌላ ዕውር ማን አለ?

ከምልከው መልእክተኞቹስ በቀር

ማን ደንቄር አለ?

ለእኔ ታማኝ እንደ ሆነ ሰው የታወረ፤

እንደ አግዚአብሔር እገልጋዬ

ዕውር ማነው?

ዕብዙ ነገርን አያችሁ፤ ነገር ግን

አላስተዋላችሁም፤

42፥11 ኢሳ52፥7፤ 60፥7፤ ኖሆ1፥15 42፥12 1ዜፃ16፥24፤

መዝ26፥7፤ 66፥2፤ ኢሳ11፥11፤ 24፥15፤ 1ጴጥ2፥9

42፥13 ዘ814፥14፤ ሉቃ6፥5፤ ኢሳ9፥6፤ 26፥11፤ 66፥14፤

ኢር25፥30፤ ሆሴ11፥10፤ ኢሳ3፥16፤ ለም1፥2፤ 3፥4፤

42፥14 ዘፍ43፥31፤ እስ4፥14፤ መዝ50፥21፤ ኢር4፥31፤

ሉቃ18፥7፤ 2ጴጥ3፥9 42፥15 መዝ107፥33፤ ኢሳ11፥15፤

50፥2፤ ሕዝ38፥20፤ ኖሆ1፥4-6 42፥16 ዘ84፥31፤

መዝ18፥28፤ ኢሳ26፥7፤ 29፥24፤ 32፥3፤ 40፥11፤

57፥18፤ 58፥8፥10፥11፤ ኢር31፥8-9፤ ሉቃ1፥78-79፤

3፥5፤ ሐሥ26፥18፤ ዕብ13፥5 42፥17 ዘ832፥4፤

መዝ9፥7፤ ኢሳ1፥29 42፥18 ኢሳ35፥5

42፥19 ኢሳ26፥3፤ 41፥8-9፤ 43፥8፤ 44፥26፤ ሕዝ12፥2፤

ሐጌ1፥13 42፥20 ኢሳ6፥9-10፤ 43፥8፤ ኢር5፥21፤ 6፥10

(ከ1ዮሐ 3፥8 ጋር ያነጻጽሩ)።

42፥10 ለአግዚአብሔር ... ዘምሩ፤ ከቀሩ 10-17

ይመልከቱ። በእርሱ ካገኙት ድልና የከበረ ቤዛነት

የተነሣ፤ አሕዛብና ታማኝ እስራኤላውያን ከምድር ዳርቻ

ለአግዚአብሔር የምስጋና መዝሙር የሚዘጋሩበትን ጊዜ

ነበዩ ለአይያስ አስቀደም ተመልክቶአል።

42፥18 እናንተ ደንቄርዎች ... እናንተ ዕውሮች፤

ከቀሩ 18-25 ይመልከቱ። ከመንፈሳዊ ዕውርነታቸውና

ደንቄርነታቸው የተነሣ፤ የአግዚአብሔር ሕዝብ

በጠላቶቻቸው እየተዘረፉና እየተመዘበሩ የሚያድናቸውና

መልሶ የሚያቋቁማቸውም አልነበረም።

ቤ

ኢሳ
43፥9-
10

ይ

ኢር
20፥13

ጆሮአቸው ክፍት ነው፤ ነገር ግን ምንም አትሰሙም።"

²¹ እግዚአብሔር ስለ ጽድቁ ሲል፣ ሕጉን ታላቅና የተከበረ በማድረግ ደስ አለው።

²² ይህ ሕዝብ ግን የተበዘበዘና የተዘረፈ፣ በጉድጓድ ውስጥ የተጠመደበት፣ በወሀኒ ቤት የተዘጋበት ነው፤ ተበዝብዘዋል፤ የሚያድናቸውም የለም፤ ተማርከዋል፤ "መልሷቸው" የሚልም የለም።

²³ ከእናንተ ይህን የሚሰማ፣ ለሚመጣውም ጊዜ አስተውሎ የሚያደምግኑት?

²⁴ ያዕቆብን ለዘርፈያ፣ እስራኤልን ለምርኮ የዳረገ ማነው? በጎጠአት የበደልነው፣ እግዚአብሔር አይደለምን? መንገዱን ለመከተል፤ ለሕጉም መታዘዝ አልፈለጉምና።

²⁵ ስለዚህ የሚነድ ቁጣውን፣ የጦርነትንም መፃት አፈሰሰባቸው፤ በእሳት ነበልባል ከበባቸው፤ እነርሱ ግን አላሰተዋሉም፤ አቃጠላቸው፤ እነርሱ ግን ልብ አላሉም።

የእስራኤል ብቸኛ አዳማ

43 አሁን ግን፣ ያዕቆብ ሆይ! የፈጠረህ፤ እስራኤል ሆይ! የሠራህ፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ "ተቤሹቼሃለሁና አትፍራ፤ በሰም ጦርቴሃለሁ፤ እንተ የእኔ ነህ፤ በውሃ ውስጥ በምታልፍበት ጊዜ፤ ከእንተ ጋር እሆናለሁ፤ ወንዙን ስትሻገረው፤ አያሰጥምህ፤ በእሳት ታሰጥ ስትሄድ፤ አያቃጥህም፤ ነበልባሉም አይፈጅህም።

³ እኔ እግዚአብሔር አምላክህ፤ የእስራኤልም ቅዱስ መድኃኒትህ ነኝና፤ ግብፅን ለእንተ ቤዛ እንድትሆን፤

42+21 ተፋ፣
 ኢ43+25፣
 24፣37
 42+22 መ46+4፣
 25፣24+13፣
 መ166+11፣
 ኢ45+29፣
 24፣18+22
 42+23 ዘ832+29፣
 መ181+13፣
 ኢ47+7፣
 48+18፣ 57+11
 42+24 ኢ4+17፣
 25፣17+6፣
 መ119+136፣
 ኢ45+24፣
 10፣5-6፣ 30፣15፣
 43፣28፣ 47፣6፣
 ኢ44+10
 42+25
 25፣22+13፣ 25፣9፣
 ኢፋ40+11፣
 ኢ41፣3፣ 29፣13፣
 47፣7፣ 51፣17፣
 57፣1፣11፣
 66፣15፣ ኢ44+4፣
 21፣12፣ ሰቆ2+3፣
 ሕዝ7፣19፣
 ሆሴ7፣9፣ ናሆ1፣6
 43+1 ተፋ፣
 ዘፍ2፣7፣ 32፣28፣
 ዘ06+6፣ ዘ87፣6፣
 ኢፋ19፣25፣
 ኢ427፣11፣
 42፣6፣ 44፣21፣
 45፣3-4፣ 49፣1፣
 ሚል3፣17
 43+2 ዘፍ26፣3፣
 ዘ014፣22፣
 መ166+12፣
 ኢ48፣7፣ 29፣6፣
 30፣27፣
 8፣3፣25-27
 43+3 ዘፍ10፣7፣
 ዘ014፣30፣ 20፣2፣
 መ42፣18፣
 መ13፣8፣ 68፣31፣
 ም421፣18፣
 ኢ419፣6፣ 20፣3፣
 25፣9፣ 41፣20፣
 ሕዝ29፣20
 43+4 ዘ019፣5፣
 ኢ449፣5፣ 63፣9፣
 ራእ3፣9
 43+5 ዘፍ15፣1፣
 11፣22፣ ዘ014፣22፣
 ኢ411፣12፣
 24፣14፣ 41፣8፣

ኢትዮጵያንና ሳባን በአንተ ፈንታ እሰጣለሁ።

¹ ለዐይኔ ብርቅና ክቡርም ስለ ሆንህ፤ እኔም ስለምወድህ፤ ሰዎችን በአንተ ምትክ፤ ሕዝቦችንም በሕይወትህ ፈንታ እሰጣለሁ።

² ከአንተ ጋር ነኝና አትፍራ፤ ልጆችህን ከምሥራቅ አመጣለሁ፤ ከምዕራብም እሰበስብሃለሁ።

³ ሰሜንን፣ 'አምጣ'፤ ደቡብንም፣ 'ልቀቅ' እላለሁ፤ ወንዶች ልጆቹን ከሩት፤ ልቶች ልጆቹንም ከምድር ዳርቻ፤ ገበሰሜ የተጠራውን ሁሉ፤ ለከብሬ የፈጠርሁትን፤ ያበጀሁትንና የሠራሁትን አምጡ።"

⁴ ዐይን እያላቸው የታወሩትን፤ ጆሮ እያላቸው የደነቁሩትን አውጣ።

⁵ ሕዝብ ሁሉ በአንድነት ይሰብሰብ፤ ሰውም ይከማች፤ ከእነርሱ አስቀድሞ ይህን የነገረን፤ የቀድሞውን ነገር ያወጀልን ማን ነው?

⁶ ሌሎችን ስምተው፤ "እውነት ነው" እንዲሉ፤ ትክክለኛነታቸውም እንዲረጋገጥ ምስክሮቻቸውን ያቅርቡ።

¹⁰ "ታወቁና ታምኑብኝ ዘንድ፤ እርሱ እኔ እንደ ሆንሁ ትረዱ ዘንድ፤ እናንተ ምስክሮቼ፤ የመረጥሁትም ባሪያዬ ናችሁ" ይላል እግዚአብሔር።

¹¹ "ከእኔ በፊት አምላክ አልተሠራም፤ ከእኔም በኋላ አይኖርም።"

¹² እኔ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ ከእኔም ሌላ የሚያድን የለም።

43+5 ኢ444፣2፣ 49፣18፣ 54፣3፣ 61፣9፣ 66፣22፣
 ኢር30፣10-11፣ ዘ88፣7፣ ማቴ8፣11፣ 43+6 ዘ830፣4፣
 መዝ107፣3፣ ኢ411፣12፣ 60፣4፣ ኢር23፣8፣ ሕዝ16፣61፣
 36፣24፣ 24፣ርር6፣18 43፣7 ተፋ፣21፣ መ186፣9፣
 100፣3፣ ኢ419፣25፣ 27፣11፣ 48፣1፣ 56፣5፣ 62፣2፣
 63፣19፣ 65፣1፣ ኢር15፣16፣ ያዕ2፣7 43+8 ኢ46፣9-10፣
 42፣20፣ ሕዝ2፣2 43፣9፣ ኢ441፣1፣26፣ 45፣20፣ 48፣14
 43፣10 ተፋ፣11፣12፣ ዘ06፣7፣ ዘ84፣35፣ 32፣39፣
 ኢ4፣24፣22፣ መ186፣10፣ ኢ419፣2፣ 20፣3፣ 41፣8-9፣
 44፣6፣8፣ 45፣5-6፣14፣ ኢር14፣22 43፣11 ተፋ፣10፣
 ዘ06፣2፣ መ13፣8፣ 18፣31፣ ኢ425፣9፣ 42፣8፣ 64፣4

43+1 አሁን ግን፣ ከተሩ 1-28 ይመልከቱ። ይህ ምዕራፍ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ካለው ፍቅር የተነሣ እስራኤልን ከባቢሎን ምርኮ ማጽኑን ይናገራል።

43+1 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ከተሩ 1-7 ይመልከቱ። ይህ ክፍል፣ እግዚአብሔር ለእስራኤል ያለውን ፍቅርና ይህም ፍቅር የሚያሰጥንውን ጥቅም ይገልጻል። በዚህ ስፍራ የተጠቀሱት፣ በረከቶች ሁሉ በክርስቶስ በማመን የእግዚአብሔር ልጆች ለሆኑት በበለጠ ሁኔታ የሚፈጸሙ ናቸው። እግዚአብሔር ፈጠረን፤ እርሱም ተቤቱን። እኛ የእርሱ ነን፤ እርሱም እያንጻጻጻችንን በየሰማችን ያውቀናል (ተሩ 1)።

መከራና ችግር በሚደርስበን ጊዜ እርሱ ከእኛ ጋር ስለሆነ አንጠፋም (ተሩ 2፣5)። በታላቅ ፍቅሩ የተወደድን ስለሆንን፤ በዐይኑ ፊት ውድና የከበርን ነን (ተሩ 4)።

43+8 ዐይን እያላቸው የታወሩትን፤ ከተሩ 8-13 ይመልከቱ። እስራኤላውያን አሁንም በመንፈሳዊ ረገድ ዕውር ቢሆኑም እግዚአብሔር ወደፊት በሚያከናውነው የቤዛነት ዕቅድ ውስጥ መልካም ፍጻሜ አላቸው፤ የእርሱ ምስክሮችና አገልጋዮችም ይሆናሉ (ተሩ 10፣ እንዲሁም በገጽ 1758 ላይ፤ "እስራኤል በእግዚአብሔር የድነት ዕቅድ" በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።

አባ 45፣ 22-23

12 ላልጫለሁ፤ አድኛለሁ፤ ተናግራለሁ፤ በመካከላችሁ እኔ እንጂ ባዕድ አምላክ አልነበረም።

እኔ አምላክ እንደ ሆንሁ፤ እናንተ ምስክሮቼ ናችሁ" ይላል

እግዚአብሔር

13 "ከጥንት ጀምሮ እኔው ነኝ፤ ከእጄም ማውጣት የሚችል የለም፤ እኔ የምሠራውን ማን ማገድ ይችላል?"

የእግዚአብሔር ምሕረትና የእስራኤል አለመታመን

14 የእስራኤል ቅዱስ፤ የሚቤገላችሁ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

"ሰለ እናንተ በባቢሎንጽ ላይ ሰራዊት እስዳለሁ፤

በሚመኑባቸውም መርከቦች፤ ባቢሎናውያንን ሁሉ እንደ ከብላይ አመጣለሁ።

15 እኔ እግዚአብሔር፤ የእናንተ ቅዱስ፤ የእስራኤል ፈጣሪ፤ ንጉሣችሁ ነኝ።"

16 በባሕር ውስጥ መንገድ፤ በማዕበል ውስጥ መተላለፊያ ያበጀ፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

17 እንደ ገና ላይነሡ እዚያው እንዲተኙ፤ እንደ ጧፍ ከስታራ ረገፈው እንዲጠፉ፤

ሠረገሎችንና ፈረሶችን፤ ሰራዊቱንና ደጀኑን በአንድነት ያወጣ እንዲህ ይላል፤

18 "የቀደመውን ነገር አታስቡ፤ ያለፈውን እርሱ፤

19 እነሆ፤ አዲስ ነገር አደርጋለሁ፤ እርሱም አሁን ይበቅላል፤ አታስተውሉ ትምን?

በምድረ በዳም መንገድ አዘጋጃለሁ፤ በበረሃም ምንጭ አፈልቃለሁ፤

20 የምድረ በዳ አራዊት፤ ቀበሮና ጉጉት ያከብሩኛል፤

በምድረ በዳ ውሃ፤ በበረሃም ምንጭ እሰጣለሁና።

ለመረጥሁት ሕዝቤ ውሃ እሰጣለሁ፤

21 ለራሴ ያበጀሁት ሕዝብ ምስጋናዬን የውጅ ዘንድ ይህን አደርጋለሁ።

22 "ያዕቆብ ሆይ፤ አንተ ግን አልጠራሽኝም፤

እስራኤል ሆይ፤ የእኔ ነገር ታከቶሃል።

23 ለሚቃጠል መሥዋዕት በጎች አላመጣህ

43+12 ቍ10፤ ዘጸ32+12

43+13 ዘጸ23+8፤ ዘጸ32+39፤

ኢዮ9+12፤ መዝ90+23፤

ኢሳ46+4፤ 48+12

43+14 ዘዘ15+13፤ ኢዮ19+25፤

ኢሳ1+4፤ 13+14-15፤ 23+13፤

41+20

43+15

ኢሳ27+11፤ 41+21፤ 42+8፤

45+11

43+16 ዘዘ14+29፤ 15+8፤ ኢሳ11+15

43+17

ዘዘ14+9፤ 22፤ ኢዮ13+25፤

መዝ76+5-6፤ 118+12፤

ኢሳ1+31፤ ኢር51+21፤

ሕዝ38+4

43+18 ኢሳ1+22

43+19

መዝ126+4፤ ኢሳ33+21፤

35+7፤ 40+3፤ 41+22፤

ኢር16+14-15፤ 23+7-8፤

24ር5+17፤ ራእ21+5

43+20 ዘጸ20+8፤ መዝ148+10፤

ኢሳ13+22

43+21 ቍ7፤ ዘዮ2+7፤

መዝ66+2፤ 102+18፤

ሚል3+17፤ 1ጴጥ2+9

43+22 ኢሳ22+5፤ ኢሳ1+14፤ 30+11

43+23 ዘዘ29+41፤ 30+35፤ ዘሌ2+1፤

ኢር7+22፤ ኢዮ5+25፤

አዎ5+25፤ ሚዘ6+3፤ ዘዘ7+5-6፤

ሚል1+6-8፤ 12-13

ልኝም፤ በመሥዋዕትም አላከበርሽኝም። በእህል ቀኝርባን አላሰቸገርሁም፤ በዕጣኝ መሥዋዕትም አሳሰለችሁም።

24 መልካም መወካ ያለው ዕጣን አልገዛሁልኝም፤ በመሥዋዕትህ ሥብ አላጠገብሽኝም፤

ነገር ግን የነጠላት ሽክምህን ጫንህብኝ፤ በበደልህም አደከምሽኝ።

25 "ሰለ ራሴ ሰለ መተላለፍህን የምደመስ ስለህ፤

እኔ፤ እኔው ነኝ፤ ንጠላትህን አላሰባትም።

26 እስቲ ያለፈውን አስታውሰኝ፤ ተቀራርባን እንከራክርበት፤ ትክክለኛ ስለ መሆንም አስረዳ።

27 የመጀመሪያው አባትህ ንጠላት ሠርቶአል፤ መምህሮችህም ዐምፀውብኛል።

28 ስለዚህ የመቅደስህን አለቆች አዋርዳለሁ፤ ያዕቆብን ለጥፋት፤ እስራኤልን ለሰፎቅ እዳርጋለሁ።

የተመረጠው እስራኤል

44 "ነገር ግን አሁንም ባሪያዬ ያዕቆብ፤ የመረጥሁ እስራኤል ሆይ፤ ሰማይ

29 የፈጠረህ፤ በማሕፀን የሠራህ፤ የሚረዳህ፤

እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ባሪያዬ ያዕቆብ፤

የመረጥሁ የሸፋን ሆይ፤ አትፋራ።

30 ተጠማ ምድር ላይ ውሃ፤ በደረቅ መሬት ላይ ወንዞችን አፈላለሁና፤

43+25 ኢሳ37+35፤ 38+17፤ 64+9፤ ሕዝ20+44፤

ሚዘ7+18፤ ማር2+7፤ ሉቃ5+21፤ ሐሥ3+19

43+26

ኢሳ1+18፤ 41+1፤ 49+25፤ 50+8

43+27 ዘዮ12+18፤ ኢሳ9+15፤

24+20፤ 28+7፤ 48+8፤ ኢር5+31

43+28

ዘጸ5+27፤ ዘጸ13+15፤ መዝ39+8፤ ኢሳ42+24፤

ኤር24+9፤ ዘዘ5+3፤ ሕዝ5+15

44+1 ቍ21፤ ዘዮ16+11፤ ኢሳ14+1

44+2 ቍ21፤ ዘዮ2+7፤ ዘጸ23+21፤

ዘጸ32+15፤ መዝ139፤ 13፤ 149+2፤ ኢሳ27+11፤

41+10፤ 43+5፤ ኢር30+10፤ 46+27

44+3 ምላ9+5፤ ኢሳ11+2፤ 32+2፤ 35+7፤ 61+9፤ 65+23፤

ሕዝ36+27፤ ኢል3+18፤ ሚል3+10፤ ማር1+8፤ ዮሐ4+10፤

ሐሥ2+17

43+14 ባቢሎን፤ ከቍ 14-21 ይመልከቱ፤ ይህ ክፍል እግዚአብሔር በባቢሎናውያን ላይ እንደሚፈርድና ሕዝቡን እንደሚያድን የሚያመለክት ነው። "አዲስ ነገር" ይቀበላሉ (ቍ 19)፤ ይህም አዲስ ነገር የደቅርታ፤ የበረከት፤ መልሶ የመቋቋምና የእግዚአብሔር ሀልዎት ጊዜ ነው፤ ከዚህም የተነሣ አምላካቸውን ያመሰግናሉ (ቍ 21)።

43+22 አንተ ግን አልጠራሽኝም፤ ከቍ 22-28

ይመልከቱ። አሳይያስ ይህን ትንቢት በሚናገርበት ጊዜ የይሁዳ ሕዝብ ይቅርታንና ርዳታን ለማግኘት እግዚአብሔርን መጥብቅ ገና አልጀመሩም ዝር። በነጠላታቸው በመጨማሪያ ጸኑ (ቍ 24)። ንስሐ የማይገቡ ከሆኑ ለጥፋትና ለውርደት አልፈው ይሰጣሉ (ቍ 28)።

44+3 መንፈሴን በዘርህ ላይ ... አወርዳለሁ፤ እስራኤል በአሳይያስ ዘመን ክሐደት የተሰፋፋባት ምድር ብትሆንም በሚመጣው ትውልድ የእግዚአብሔር

መንፈሴን በዘርህ፤

በረከቱንም በልጅ ልጅህ ላይ
አወርዳለሁ።

እነርሱም በለመለመ መስክ ላይ
እንደ ሣር፤

በወንዝ ዳር እንደ አኻያ ዛፍ
ይበቅላሉ።

እንዲሁ እኔ የእግዚአብሔር ነኝ ይላል፤
ሌላው ራሱን በያዕቆብ ስም

ይጠራል

ሌላው ደግሞ በእጁ ላይ

የእግዚአብሔር ነኝ ብሎ ይጽፋል፤
ራሱን በእስራኤል ስም ይጠራል።

የተመረጠው እስራኤል

የእስራኤል ንጉሥና ቤዛ

እግዚአብሔር፤

የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ
ይላል፤

የፊተኛውም እኔ ነኝ፤ የኋለኛውም
እኔ ነኝ፤

ከእኔ በቀር ሌላ አምላክ የለም።

እስቲ እንደ እኔ ማን አለ? ይናገር፤
ሕዝቤን ከጥንት ስመሠርት ምን

እንደ ነበረ፤

ገና ወደ ፊት ምን እንደሚሆን፤

ይናገር፤ በፊቱ ያስረዳ፤

ስለሚመጣውም ነገር አስቀድሞ
ይናገር።

አትፍሩ፤ አትደንግጡ፤

ይህን አልነገርኋችሁምን? ቀድሞስ
አላሳውቅኋችሁምን?

እዚህ እናንተ ጽሰከሮቹ ናችሁ።

ከእኔ በቀር ሌላ አምላክ አለን?
ፈጽሞ!

ወይም ሌላ ዐለት አለ? የለም!
ማንም አላውቅም።

ጣዖት የሚሠሩ ሁሉ ከንቱዎች፤
የሚሰሩባቸውም ነገሮች ዋጋ ቢስ

ናቸው፤

የሚናገሩላቸው ዕውሮች ናቸው፤

ዕውቀት የላቸውም ያፍራሉም።

ለምንም የማይጠቅመውን አምላክ

የሚቀርጽ፤

ጣዖትን የሚያበጅስ ማነው?

44+4 ዘሌ23+40፤

ኢዮ5+25፤

40፤22፤

መዝ22+16፤

44+5 ዘዘ13+9፤

መዝ16+16፤

ኢሳ19+21፤

60+3፤ 66+23፤

ኤር50+5፤

ዘዘ8+20-22፤

13+9፤ 14+16፤

44+6 ዘዛ6+4፤

1ዜና17+20፤

ኢዮ19+25፤

መዝ18+31፤

ኢሳ41+4፤

41+21፤

43+1፤10፤

ራእ1፤8፤17፤

44+7 ዘዳ32+39፤

ኢሳ41+22+26፤

44+8 ዘዛ49+24፤

ኢሳ40+21፤

42+9፤ 43+10፤

44+9 ዘወ20+4፤

ዘሌ19+4፤

ኢሳ1፤29፤

26፤11፤ 40+19፤

41፤24፤ 65+13፤

66+5፤ ኤር22+22፤

44+10 ኢሳ40+19፤

41፤29፤ ኤር10+5፤

ሐሥ19+26፤

44+11 ዮ9፤

2ኃ19+18፤

ኢሳ1፤29፤ 37+19፤

44+12፤

ኢሳ40+19፤28፤

41፤6-7፤ 54+16፤

ሐሥ17+29፤

44+13 መሳ17+4፤

5፤ መዝ15+4-7፤

ኢሳ41+7፤

44+14 ኢሳ41+19፤

44+15 ዮ19፤

ዘወ20+5፤

2ዜና25+14፤

ራእ9+20፤

44+16 ኢሳ47+14፤

44+17 ዘወ20+5፤

መሳ10+14፤

1ኃ18+26፤

ኢሳ2+8፤ 45+20፤

46፤7፤ 47+15፤

ኤር1፤16፤

11ጣዖት የሚሠራ ሰው እንጂ ሌላ

አይደለም፤

እርሱና መሰሎቹም ያፍራሉ፤

ሁሉም ተሰብስበው በአንድ ላይ ይቁሙ፤

ይደንግጣሉ፤ ይዋረዳሉም።

12በረከት ቀጥታዊ መሥሪያን ይይዛል፤

በከሰል ፍም ላይ ይሠራዋል፤

ጣዖትን በመደኛ ቅርጽ ይሰጠዋል፤

በከንዱም ኅይል ያበጁዋል።

ከዚያም ይራባል፤ ጉልበት ያጣል፤

ውሃ ይጠማል፤ ይደክማል።

13ጠራቢ በገመድ ይለካል፤

በጠመኔ ነድፍ ያወጣል፤

በመር ይቀርጽዋል፤

በእርከል ምልክት ያደርግበታል።

በሰው አምሳል ይቀርጽዋል፤

የሰውንም ውበት ያላብሰዋል፤

በማምለኪያም ሰፍራ ያስቀምጠዋል።

14ዝግባ ይቈርጣል፤

ሽላ ወይም ዋንዝ ይመርጣል፤

በደን ውስጥ ካሉት ዛፎች ጋር እንዲያደግ

ይተወዋል፤

ወይም ጥድን ይተክላል፤ ያንንም

ዝናም ያሳድገዋል።

15ሰው ለማገድ ይጠቀምበታል፤

ከዚያም ጥቂት ወሰዶ በማንደድ

ይሞቀዋል፤

እንጂራም ይጋግርበታል።

ከዚህ ጠርቦ አምላክ ያበጃል፤

ያመልከዋል፤

ጣዖትን ይሠራል፤ ወድቆም

ይሰግድለታል።

16ጣማሹን ዕንጨት ያነደዋል፤

በላዩ ምግቡን ያበስልበታል፤

ሥጋ ጠብሶበት እስኪጠግብ ይበላል፤

እሳቱን እየሞቀ እንዲህ ይላል፤

“እስይ ጥቀኝ፤ እሳቱም ይታየኛል።”

17በቀረው ዕንጨት የጣዖት አምላኩን

ይሠራበታል፤ ወድቆ

ይሰግድለታል፤

ያመልከዋል፤ ወደ እርሱም እየጸለየ፤

“እንተ አምላኬ ነህ፤ አድነኝ” ይላል።

መንፈስ የሚፈስበት ቀን እንደሚመጣ ነቢዩ ትንቢት

ተናገረ (ከ32፤15፤ ከኤር 31፤33-34፤ ከሐዘ 36፤26-27፤

39፤29፤ ከዘካ 12፤10-13፤1 ጋር ያነጻጽሩ)። ይህ ትንቢት

በከፊል በበዓለ አምላ ቀን ተፈጽሞአል (ከኤል 2፤25-29፤

ከሐሥ 2፤17-18 ጋር ያነጻጽሩ፤ ሐሥ 1፤8 እና ማሳ 2፤4

እና ማሳ 1 ይመ)። ሙሉ በሙሉ የሚፈጸመውም እስራኤል

ክርስቶስን መስሏል አድርገው ከተቀበሉ በኋላ ነው

(ሮሜ 11፤25-26 እና ማሳ 1 ይመ)። የእግዚአብሔር

መንፈስ በሐዘ፤ ሳይሆን ሲፈስ በግልጽ የሚታየው ውጤት እኛ

የእርሱ መሆናችንንና እርሱ ደግሞ ሰማያዊ አባታችን

እንደሆነ የምንናገረው ምስክርነት ነው። መንፈስ

ቅዱስ የእግዚአብሔር መሆናችንን እንዲሁም ልጆቹ

ከመሆናችን የተነሣ የእርሱ የሆነውን ሁሉ ለመውረስና

ለማግኘት ልዩ መብት እንዳለን በውስጣችን እምነትን

ይፈጥርልናል (ሮሜ 8፤16 እና ማሳ፤ ዝላ 4፤6 እና

ማሳ 1 ይመ)።

44+6 የእግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ከተሩ

6-20 ይመልከቱ። ጣዖትን ወይም የአምላክን ምስል

ከአንድ ነገር አበጅቶ ለርዳታ ወደርሱ መጸለይ ምን

ያህል ከንቱነትና ሞትን እንደሆነ እግዚአብሔር

ይገልጻል (ቀሩ 12፤17)። ዛሬም ሰዎች ማንኛውንም

ዐይነት ሐውልትና ጣዖት አበጅተው ምስሉ የሚወክለው

18ምንም አያውቁም፤ አያስተውሉም፤
እንዳያዩ ዐይናቸው ተሸናፍኗል፤
እንዳያስተውሉ ልባቸው
ተዘግቶአል።

19ማንም ቆም ብሎ አላሰበም፤
ዕውቀት ወይም ማስተዋል ስለሌለው
እንዲህ ማለት አልቻለም፤
"ማንኛውን በእሳት እቃጥዬዋለሁ፤
በፍሙ እንጀራ ጋግሬበታለሁ፤
ሥጋ ጠብሼበት በልቻለሁ፤
ታዲያ፤ በቀረው እንዴት ጸያፍ
ነገር እሠራለሁ?"

ለግንደስ መስገድ የገባኛልን?"

20በመድ ይቅማል፤ ተታላላፊ ልብ
አስቶታል፤
ራሱን ለማዳን አይችልም፤
"ይህ በቀኝ እጄ ያለው ነገር ሐሰት
አይደለምን?"

ለማለት አልቻለም።

21"እስራኤል ሆይ፤ ባሪያዬ ነህና፤
ያዕቆብ ሆይ፤ ይህን አስብ።
እኔ ሠርቼሃለሁ፤ አንተም ባሪያዬ ነህ፤
እስራኤል ሆይ፤ አልረሳህም።

22መተላለፍህን እንደ ደመና፤
ነጠሊትህን እንደ ማለዳ ጭጋጋ
ጠርጌ አስወግጃለሁ፤
ተቤቸሮሃለሁና
ወደ እኔ ተመለስ።"

23ሰማያት ሆይ፤ እግዚአብሔር ይህን
አድርጎአልና ከምሩ፤
የምድር ጥልቆች ሆይ፤ በደስታ
ጩኸ።

እናንተ ተራሮች፤
እናንተ ደኖችና ዛፎቻችሁ ሁሉ
አልል በሉ፤
እግዚአብሔር ያዕቆብን ተቤቸሮአል፤
በእስራኤልም ክብሩን ገልጦአልና።

ኢየሩሳሌም የሰው መኖሪያ ትሆናለች

24"ከማሕፀን የሠራህ፤ የተቤቸሪህም፤
እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
ሁሉን ነገር የፈጠደሁ፤
ብቻዬን ሰማያትን የዘረጋሁ፤
ምድርን ያንጣለልሁ፤
እኔ እግዚአብሔር ነኝ።

25የሐሰተኞችን ነቢያት ምልክቶች አከሽ

44:18 ኢሳ፤13፤
6:9-10፤
16:12፤ 29:10፤
ኢር4:22፤
10:8፤14-15
44:19 ቀ15፤18-
19፤ ዘጸ27፤15፤
ኢሳ5፤13፤
27:11፤ 40፤20፤
45፤20
44:20 ዘጸ4፤28፤
ኢዮ15፤31፤
መዝ102፤9፤
ኢሳ59፤34፤13፤
ኢር9፤3፤
10:14፤ 51፤17፤
ሆሴ10፤5፤ 13፤2፤
ሮግ21፤21-
23፤25፤28፤
2ተሰ2፤11፤
2ጢዋ3፤13
44:21
መዝ27፤10፤
136፤22፤
ኢሳ27፤11፤
43፤11 46፤8፤
49፤15፤
ኢር31፤20፤
ዘካ10፤9
44:22
2ሳሙ10፤13፤
2ዜሃ6፤21፤
ኢዮ22፤23፤
ኢሳ33፤24፤
45፤22፤55፤7፤
ኢር36፤3፤
ሚል3፤7፤
ማቴ20፤28፤
ሐሥ3፤19፤
1ቆር6፤20
44:23 ዘዐ6፤6፤
16:7፤ ዘሉ10፤3፤
1ዜሃ16፤31፤
መዝ65፤13፤
98:14፤8፤ 148፤7፤
ኢሳ4፤2፤ 12፤6፤
43:7፤ 46፤13፤
49:3፤ 51፤11፤
52:1፤ 55፤5፤
60:9፤21፤
61:3፤ 62፤12፤
ኢር30፤19
44:24 ዘዩ1፤1፤
2፤1፤ ኢዮ19፤25፤
መዝ139፤13፤
ኢሳ27፤11፤
42፤5፤ 43፤14

ፋሎሁ፤
ሚርተኞችን እንሆልላለሁ፤
የጥበብኞችን ጥበብ እገለባብጣለሁ፤
ዕውቀታቸውንም ከንቱ አደርጋለሁ።

26የባሪያዎቹን ቃል አፈጽማለሁ፤
የመልእክተኞቹን ምክር አጸናለሁ።
ኢየሩሳሌምን የሰው መኖሪያ ትሆናለች፤
የይሁዳ ከተሞችንም፤ ይታንዳለች፤
ፍርስራሻቸውንን 'አድሳለሁ'
እላለሁ።

27ጥልቁን ውሃ 'ደረቅ ሁን፤
ወንዞችህን አደርቃለሁ' እላለሁ።

28ቂርሰንም 'እርሱ እረኛዬ ነው፤
ፈቃዴን ሁሉ ይፈጽማል፤
ኢየሩሳሌምም 'እንደ ገና ትወራ'፤
ቤተ መቅደሱም 'መሠረቱ ይጣል'
ይላል' እላለሁ።

45"ለቀባሁት ቀኝ እጄን ለያዝሁት፤
ነገሥታትን ትጥቅ አስፈታ ዘንድ፤
ሕዝባችሁ ላሳገዛለች፤
ደጆች እንዳይዘገጉ፤
በሮቹን በፊቱ ለምክፍትላት፤
ለቂርሰ እግዚአብሔር እንዲህ
ይላል፤

2'በፊትህ እሂዳለሁ፤
ተራሮችንም እደለድላለሁ፤
የናሰ በሮችን እስብራሕሳ፤
የብረት መወርወሪያዎችንም
አቂርጥለሁ።

3በስምህ የምጠራህ የእስራኤል አምላክ፤
እኔ እግዚአብሔር መሆኔን ታውቅ
ዘንድ፤

44:25 ዘሉ19፤26፤ 1ሳሙ6፤20፤24፤13፤31፤
ኢዮ5፤13፤ መዝ33፤10፤ ኢሳ2፤16፤ 8:19፤ 47፤13፤
ኢር27፤9፤ 872፤2፤10፤ 4፤7፤ ሚከ3፤7፤ ዘካ10፤2፤
1ቆር1፤19-20፤27 44፤26 ዘካ9፤9፤ መዝ51፤18፤ 74፤3፤
ኢሳ1፤1፤ 46፤10፤ 49፤8-21፤ 51፤3፤ 55፤11፤ 59፤21፤
61፤4፤ ኢር23፤20፤ 39፤16፤ ሰቆ2፤17፤ ዘካ9፤12፤
ዘካ1፤6፤ ሚቴ5፤18 44፤27 ኢሳ1፤15፤ 19፤5፤
ሬእ16፤12 44፤28 2ዜሃ36፤22፤ ሰዛ1፤2-4፤ ኢሳ14፤32፤
28፤16፤ 41፤2፤ 58፤12 45፤1 2ዜሃ36፤22፤ መዝ45፤7፤
73፤23፤ ኢሳ41፤2፤13፤ 42፤6፤ 48፤14፤ ኢር50፤35፤
51፤20፤24፤ ሚከ4፤13 45፤2 ዘዐ23፤20፤ መዝ107፤16፤
147፤13፤ ኢሳ13፤2፤ 40፤4፤ ኢር51፤30፤ ሰቆ2፤9፤
ኖሆ3፤13 45፤3 ዘዐ33፤12፤ 2ሳግ24፤13፤ ኢሳ41፤23፤
43፤1፤ ኢር41፤8፤ 50፤37፤ 51፤13
45፤2 የሙት ባሕር ጥቅሎችና የሰብኝ ሊቃናት
ትርጉም ዘካህ ጋር ይስማማል፤ በማሰራቱ ቅጅ ግን
የቃሉ ትርጉም አይታወቅም።

44+24 ሁሉን ነገር የፈጠርሁ፤ በገጽ 26 ላይ፤
"ፍጥረት" በሚል ርእስ የተረፈውን የትኩረት ጽሑፍ
ይመልከቱ።

44+28 ቂርሰንም ... ቤተ መቅደሱም፤ ነቢዩ
ኢሳይያስ ቂርሰን በሰም በመጥራት የአይሁድ ከምርኮ ነጻ
መሆን ጀመረ እርሱ መሆኑን ያመለክታል (ቀ. 28)።
ይህ ትንቢት ከመፈጸሙ ከ150 ዓመት በፊት የተነገረ
ነው። በ 538 ዓ.ቅ.ዘ. አይሁድ ወደ ኢየሩሳሌም
ተመለሰው ከተማቸውንና ቤተመቅደሳቸውን እንደ
ገና እንዲሠሩ የሚፈቅድ ዐዋጅ አወጣ (ዕዝ 1፤1-2)።
የራሱ ዕቅድና ሐሳብ በተጻፈው መሠረት ይፈጸም ዘንድ
እግዚአብሔር ቂርሰ ተወልዶ በሕይወት እስከኖረበት
ዘመን ድረስ ያሉ ሁኔታዎች ሁሉ እንዲከናወኑ አዘዘ

(41፤2 እና ማብ ይመ)።

45+1 ለቀባሁት ... ለቂርሰ፤ እግዚአብሔርን
የሚያመልክ ሰው ባይሆንም እንኳ (ቀ. 45) ቂርሰ
እግዚአብሔር ለልጁ ለመሰራት ወይም ለከርሰቶስ በሰጠው
ተመሳሳይ ማዕረግ የተቀባ ተብሎ ተጠርቶአል።
እግዚአብሔር የሰውን ዘር ለማዳን ያለውን ዕቅድ
ለመፈጸም የሚገለገልባቸውን እስራኤልን ከእስራት
ነጻ በማውጣት እጅግ አስፈላጊ ሥራ ለመሥራት
ይጠቀምበት ዘንድ ተመሳሳይ በሆነ ሁኔታ ቂርሰንም
(550—530 ዓ.ቅ.ዘ.) ቀብቶታል። ቂርሰ ለሁለት ምእተ
ዓመት የዘለቀውን የፋርስን መንግሥት የመሠረተ ሰው
ነው። ባቢሎንን በ 539 ዓ.ቅ.ዘ. ያዙ አይሁድም ወደ
አገራቸው እንዲመለሱ ፈቀደላቸው (ዕዝ 1 ይመ)።

በተሰወረ ስፍራ የተከማቸውን ሀብት
በጨለማም ያለውን ንብረት
እስጥላሁ።
‘ስለ ባሪያዬ ስለ ያዕቆብ
ስለ መረጥሁት ስለ እስራኤል
አንተ ባታውቀኝ እንኳ
በስምህ ጠርቼሃለሁ
የክብርም ስም ሰጥቼሃለሁ።
እኔ አግዚአብሔር ነኝ፤ ከእኔ ሌላ ማንም
የለም፤
ከእኔ በቀር አምላክ የለም።
አንተ ባታውቀኝም እንኳ
እኔ አበረታሃለሁ።
ይኸውም ሰዎች ከዑሓይ መውጫ
እስከ መጥለቂያው
ከእኔ በቀር ሌላ እንደሌለ
እንዲያውቁ ነው፤
እኔ አግዚአብሔር ነኝ፤ ከእኔ ሌላ
ማንም የለም።
እኔ ብርሃንን ሠራሁ፤ ጨለማንም
ፈጠርሁ፤
አበልጽጋለሁ፤ አደኸያለሁ፤
ይህን ሁሉ የማደርግ እኔ አግዚአብሔር
ነኝ።
‘እናንተ ሰማያት ጽድቅን ከላይ
አዝንቡ፤
ደመናትም ወደ ታች አንጠብጥቡ፤
ምድር ትከፈት፤
ድኑት ይብቀላሉ፤
ጽድቅም አብሮት ይደግ፤
እኔ አግዚአብሔር ፊጥሮዋለሁ።
‘ከዐፈር ሽክላዎች መካከል
ከሠራው ጋር ካርከር ለሚገጥም
ወዮለት፤
‘ዋቃት ሽክላ ሠራውን፤
‘ምን እየሠራህ ነው?’ ይለዋልን?
የምትሠራው ሥራ
‘እጅ የለህም’ ይላሃል?
‘አባቱን?
‘የወለድኸው ምንድን ነው?’ ለሚል
እናቱንም፤
‘ምን ወለድኸው ለሚል ወዮለት።
‘የእስራኤል ቅዱስ ሠራውም የሆነ
አግዚአብሔር፤
ስለሚመጡ ነገሮች እንዲህ ይላል፤
‘ስለ ልጆቼ ትጠይቁኛላችሁ?
ስለ እጆቼ ሥራ ታዘኛላችሁ?
‘ምድርን የሠራሁ እኔ ነኝ፤
ሰውንም በላይዋ ፈጥራለሁ፤
እጆቼ ሰማያትን ዘርግተዋል፤
የሰማይንም ሰራዊት አሰማርቻለሁ።
‘ቂርሰን። በጽድቅ እስከሥቻለሁ፤
መንገዱን ሁሉ አስተካክሎታለሁ፤
ከተማዬን እንደ ገና ይሠራታል፤
ምርኮኞቼን ያለ ክፍያ ወይም ያለ
ዋጋ፤

45+4 አ.ባ14+11
41+8-9
ሐ.17+23
45+5 ዘ832+12
መዝ18+31+39
ኢ.443+10
44+8
ሐዝ30+24-25
45+6 ቀ.5+18
መዝ113+3
ኢ.411+9
14+13-14
43+5 47+8+10
ሰፊ2+15
45+7 ዘ9+14
ዘ010+22
ኢ.414+15
31+2 40+3+38
45+8 ቀ.24
መዝ72+6
85+9+11
13+3
ኢ.412+3
41+2 46+13
48+18 60+21
61+10+11
62+11
ሆሰ10+12
ኢ.42+23
3+18 አጥ5+24
ሚል4+2
45+9 ኢ.9+12
12+13 15+25
27+2 33+13
መዝ22+15
ኢ.410+15
29+16 ዳ34+35
ሮሜ9+20-21
1ቆሮ10+22
45+11 መዝ8+6
149+2 ኢ.41+4
19+25 51+13
45+12 ዘ9+11
2+1 ነዐ9+6
ኢ.9+38+32
ኢ.448+13
45+13 15+18+36
2ዘ5+36+22
ዕዝ1+2
መዝ26+12
ኢ.440+4 41+2
52+3

45+14
ዘ9+27+29
2ሰሙ3+34
8+2 መዝ18+31
ኢ.42+3 11+9
14+1-2
18+7 43+10
60+5+11 62+2
ኢ.416+19
ዘዘ8+20-23
1ቆሮ14+25
45+15 ዘ831+17
መዝ44+24
ኢ.41+15 25+9
45+16 መዝ35+4
ኢ.41+29

ነጻ ያወጣል፤
ይላል የሰራዊት ጌታ አግዚአብሔር።
‘አግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
‘የግብፅ ሀብትና የኢትዮጵያ
ንግድ፤
ቁመተ ረጃጅዎቹ የሳባ ሰዎች፤
ወደ አንተ ይመጣሉ፤
የአንተ ይሆናሉ፤
ከኋላ ይከተሉሃል፤
በሰንሰለትም ታስረው ወደ አንተ
በመምጣት፤
በፊትህ እየሰገዱ፤
‘በእውነት አግዚአብሔር ከአንተ ጋር ነው፤
ከእርሱም በቀር ሌላ ስምም የለም’
ብለው ይለምኑላል።
‘እዳኛ የእስራኤል ስምም ሆይ
አንተ በእውነት ራስህን የምትሰውር
ስምም ነህ።
‘ጣዖት ሠራዊት ሁሉ ያፍራሉ፤ ይቀላሉ፤
በአንድነት ይዋረዳሉ።
‘እስራኤል ግን በአግዚአብሔር
በዘላለም ድኑት ይድናል፤
እናንተም ለዘላለም፤
ኢትዮጵያም፤ አትዋረዱም።
‘ሰማያትን የፈጠረ፤
እርሱ አግዚአብሔር ነው፤
ምድርን ያበጃች የሠራት
የመሠረታት፤
የሰው መኖሪያ እንጂ፤
ባዶ እንድትሆን ያልፈጠራት፤
አግዚአብሔር እንዲህ ይላልና፤
‘እኔ አግዚአብሔር ነኝ፤
ከእኔም በቀር ሌላ የለም።
‘በጨለማ ምድር፤
በምስጢር አልተናገርሁም፤
ለያዕቆብም ዘር፤
‘በከንቱ ፈልጉኝ’ አላልሁም።
እኔ አግዚአብሔር እውነትን
እናገራለሁ፤
ትክክለኛውንም ነገር ዐውጃለው።
‘በአንድነት ተሰብስቦ በቅርቡም፤
እናንተ ከአሕዛብ የኩበለላችሁ ኑ።
የዕንጨት ጣዖት የሚሸከሙ
ማዳን ወደማይችሉ አምላክ የሚጸልዩ
ዕውቀት የላቸውም።
‘ጌዳያችሁን ተናገሩ፤ አቅርቡ፤
ተሰብስበውም የማክሩ።
ይህን አስቀድሞ ማን ዐወጀ?
45+17 ዘ9+30+23 ኢ.412+2 29+22 41+11
ኤር23+6 33+16 ሮሜ11+26 45+18 ቀ.5
ዘ9+1+2+26 ዘ84+35 45+19 ቀ.25 ዘ84+29
30+11 2ዘ5+15+2 ኢ.441+8 48+16 65+4+9
ኤር2+31 31+36 45+20 ዘ832+37 መዝ115+7
ኢ.443+9 44+17+19 46+1 ኤር1+16 2+28 10+5
45+21 ቀ.5 መዝ3+8 11+7 46+10 ኢ.425+9
41+22 46+9+10 ማር12+32
45+13 ዕብራይስጥ እርሱን ይላል።

45+14 በእውነት አግዚአብሔር ከአንተ ጋር ውርደት እንደማይደርስበት አሕዛብ ሁሉ የሚያውቁበት ነው፤ ከቀ. 14-17 ይመልከቱ። ከእስራኤል አምላክ ቀን ይመጣል (ራእ 20+4 እና ማብ ይመ)። ሌላ አምላክ እንደሌለ፤ እስራኤልም ከእንግዲህ

ሊሳ
49:5
6

ከጥንት ማን ተናገረ?
እኔ እግዚአብሔር አይደለሁምን?
ጻድቅና አጻኝ የሆነ አምላክ
ከእኔ በቀር ማንም የለም፤
ከእኔ ሌላ አምላክ የለም።
22 "እናንተ የምድር ጻርቻ ሁሉ፤
እኔ አምላክ ነኝ፤ ከእኔም በቀር ሌላ
የለምና፤
ትድኑ ዘንድ ወደ እኔ ተመለሱ።
23 ጉልበት ሁሉ በእኔ ፊት ይንበረከካል፤
እንደበትም ሁሉ በእኔ ይምላል፤
ብዬ በራሴ ምያለሁ፤
የማይታጠፍ ቃል፤
ከእኔ በጽድቅ ወጥቶአል።
24 ስለ እኔም ሲናገሩ 'ጽድቅና ንይል፤
በእግዚአብሔር ብቻ ነው' ይላሉ።"
በእርሱ ላይ በቀጣ የተነሡ ሁሉ፤
ወደ እርሱ መጥተው ያፍራሉ።
25 ነገር ግን የእስራኤል ዘር ሁሉ፤
በእግዚአብሔር ይጻድቃሉ፤
ሞገስንም ያገኛሉ።

የባቢሎን አማልክት

46 ቤል ተዋረደ፤ ናባው እጅግ ዝቅ
አለ፤
ጣዖቶቻቸው በአጋሰስ ተጭነዋል፤
ይዘዋቸው የሚዞሩት ምስሎች ሸክም
ናቸው፤
ለደከሙ እንሰሳት ከባድ ጭነት
ናቸው።
2 እነርሱም በእንድ ላይ ዝቅ ይላሉ፤
ያገኙበላሉ፤
ጭነቱን ለማጻን አይችሉም፤
ራሳቸውም በምርኮ ይወሰዳሉ።
3 "እናንተ የያዕቆብ ቤት ሆይ፤
የእስራኤል ቤት ቅሬታ ሁሉ፤
ከተፀነሳችሁበት ጊዜ ጀምሮ የያዝኋችሁ፤
ከተወለዳችሁበት ጊዜ ጀምሮ የተሸከ
ምኋችሁ ስሙኝ።
4 እስከ ሽምግልናችሁ፤ እስከ ሽበትም፤
የምሸከማችሁ እኔ ነኝ፤ እኔው ነኝ።
ሠርቻችኋለሁ፤ እሸከማችኋለሁ፤
እደግፋችኋለሁ፤ አድናችኋለሁ።
5 "ከማን ጋር ታወጻድሩኛላችሁ?

45+22
ዘፋ:49+10;
ዘጉ:21+8-9;
2ዘፋ:20+12;
ኢሳ11+9:12;
44+22;
49:6+12;
ሆሴ13+4;
ዘዘ12+10;
45+23 ቀ*14;
ዘፋ:22+16;
ዘጸ30+11;
መዝ63+11;
ኢሳ14+24;
19+18; 55+11;
ሮሜ14+11;
ፊል2+10-11;
ዕብ6+13;
45+24 ቀ*8;
ዘጸ33+29;
መዝ18+39;
ኢሳ40+26;
41+11; 63+11;
ኢር33+16;
45+25 ቀ*19;
ኢሳ4+3; 24+23;
41+16; 49+4;
46+1 ቀ*7;
1ሳሙ5+2;
ኢሳ21+9;
45+20;
ኢር50+2; 51+44;
46+2 መሳ18+17-
18; ሳሙ5+21;
ኢር51+47;
46+3 ቀ*12;
ዘጸ1+31;
መዝ22+10;
28+9; 139+13;
ኢሳ1+9; 44+2;
48+12; 51+1;
46+4 ዘጸ32+39;
መዝ18+35;
71+18;
119+117;
ኢሳ43+13;
46+5 ዘወ15+11;
ኢዮ41+10;
ኢሳ40+18+25;
ኢር49+19;
46+6 ዘወ20+5;
ኢሳ40+19;
44+17; ሆሴ13+2;
46+7 ቀ*1;
1ሳሙ5+3;

ከማን ጋር እኩል ታደርጉኛላችሁ?
እንመሳሰልስ ዘንድ ከማን ጋር
ታነጻጽሩ ኛላችሁ?
6 ሰዎች ወርቅ ከከረጠታቸው ይዘረግፋሉ፤
ብርንም በሚሳገሩ ይመዝናሉ፤
እንጥረኛን ይቀጥራሉ፤ እርሱም አምላክ
አድርጎ ያበጅላቸዋል።
እነርሱም ይሰግዱለታል፤
ያመልኩታልም።
7 አንሥተው በትከሻቸው ይሸከሙታል፤
እቦታው ያደርጉታል፤ በዚያም
ይቆማል፤
ከዚያም ቦታ አይንቀሳቀስም፤
ማንም ወደ እርሱ ቢጮኽ
አይመልስም፤
ከጭንቅቱም አያድነውም።
8 "እናንተ በደለኞች፤ ይህን አስታውሱ፤
አስቡበትም፤
በልባችሁም ያዙት።
9 የጥንቱን የቀደመውን ነገር አስታውሱ፤
እኔ አምላክ ነኝ፤ ከእኔም በቀር ሌላ
የለም፤
እኔ አምላክ ነኝ፤ እንደ እኔ ያለ
የለም።
10 የመጨረሻውን ከመጀመሪያው፤
ገና የሚመጣውንም ከጥንቱ
ተናግራለሁ፤
11 ዐላማዬ የጸና ነው፤
ደስ የሚያሰኝኝንም ሁሉ
አደርጋለሁ' እላለሁ።
12 ከምሥራቅ ነጣቂ አሞራ፤
ከሩቅ ምድር ዐላማዬን የሚፈጽም
ሰው እጠራለሁ፤
የተናገርሁትን አደርጋለሁ፤
ያቀድሁትን እፈጽማለሁ።
12 እናንተ እልሽኞች፤
ከጽድቅም የራቃችሁ ስሙኝ።
46+7 1ነገ18+26; ኢሳ41+7; 44+17; 47+13;
46+8 ኢሳ12; 44+21; 46+9 ዘጸ8+10; ዘጸ32+7;
ኢሳ41+22; 45+21; ማር12+32 46+10 ምሳ19+21;
ኢሳ7+7; 9; 41+4; 22; 44+26; 45+21; ሐሥ5+39;
ኢፌ1+11 46+11 ዘፋ41+25; መሳ4+10; ዕዝ12;
ኢሳ8+8; 25+11; ኢር44+28 46+12 ቀ*3; ዘወ32+9;
መዝ119+150; ኢሳ9+9; 48+1; ኢር2+5;
46+11 ወይም አውሬና ኢሳሰስ ብዬ ናቸው

45+22 እናንተ የምድር ጻርቻ ሁሉ ...
ትድኑ ዘንድ፤ በምድር የሚኖር እያንዳንዱ ግለሰብ
ይድን ዘንድ ንስሐ ገብቶ ወደ እርሱ እንዲመለስ
እግዚአብሔር ጥሪ ያቀርባል። የክርስቶስ ወንጌል
ተመሳሳይ ጥሪ የያዘ ነው፤ የእርሱ ቤተ ክርስቲያን ይህን
የምሥራቅ ለባላም ሁሉ እንድታደርስ በእግዚአብሔር
ታዛለች (ማቴ 28+19-20; ሐሥ 1+8; ኢሳ 42+1 እና
ማብ ይመ)። ሰዎች ሁሉ በእርሱ አምነው እንዲድኑ
እግዚአብሔር በእጅጉ ይፈልጋል (2ኢጥ 3+9)።
45+23 ጉልበት ሁሉ በእኔ ፊት ይንበረከካል፤
ጳውሎስም ይህን ክፍል በሮሜ 14+11 እና በፊል
2+10-11 በመጥቀስ፤ በምድር ላይ በሚኖርበት ጊዜ
እያንዳንዱ ሰው በእውነተኛ ንስሐ ወደ እግዚአብሔር
ባይመለስም አንድ ቀን ሰዎች ሁሉ ፈቅደውም ሆነ

ሳይፈቅዱ በክርስቶስ ፊት እንደሚንበረከኩና እርሱም
ጌታ መሆኑን እንደሚመሰክሩ ይናገራል።
46+1 ቤል ... ናባው፤ የላላው ስሙ ሚራዳክ
(ከኢር 50+2 ጋር ነጻጽፋ) በተባለው ቤል የባቢሎን
ዋነኛ አምላክ ሲሆን ናባው ደግሞ የመማር፤ የመጽፍና
የሥነ ፈለክ ጥናት አምላክ ነው። ታዲያ እነዚህ
አማልክት ባቢሎንን ከመጥፋት አያድኗትም።
46+4 እሸከማችኋለሁ፤ ሰዎች በትከሻቸው
የሚሸከሙአቸው (44+12-17) ራሳቸው ካበጁአቸው
(ቀ* 1) አማልክት ጋር ሲነጻጸር፤ ፈጣሪያችን
እግዚአብሔር ለሸከመን የሚችል አምላክ ነው። ከተፈጠረ
ርንበት ጊዜ ጀምሮ ተጠንቅቆልናል፤ ስለ እኛ ሁሉን
ነገር እያደረገልን ይገኛል፤ እስከ መጨረሻውም ድረስ
ይጠብቀናል።

13 ጽድቁን እያመጣሁ ነው፤
 ሩቅም አይደለም፤
 ማዳኔም አይዘገይም።
 ለጽዮን ድነትን፤
 ለእስራኤል ክብሪን አገናኝቶለሁ።

የባቢሎን ውድቀት

47 "አንቺ የባቢሎን ድንግል ልጅ
 ሆይ፤
 ውረጃሽ በትቢያ ላይ ተቀመጪ፤
 አንቺ የባቢሎናውያን ልጅ ሆይ፤
 ከዙፋንሽ ውረጃሽ መሬት ላይ
 ተቀመጪ፤
 ከእንግዲህ ውብ ወይም ለግላጋ፤
 ተብለሽ አትጠሪም።
 2 ወፍራሙ ወስደሽ እህል ፍጪ፤
 መሸፋፈኛሽን አውልቂ፤
 ቀሚስሽንም ከፍ ከፍ አድርጊ፤ ባትሽን
 ግለጪ፤
 እየተንገዳገድሽ ወንዙን ተሻገሪ።
 3 ዕርቃንሽ ይገለጥ፤
 ጎፍረትሽ ይታይ፤
 እበቀላለሁ፤
 እኔ ማንም አልተውም።
 4 ሞረቢዣን የእስራኤል ቅዱስ፤
 ስሙ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር
 ነው።
 5 "አንቺ የባቢሎናውያን ልጅ ሆይ፤
 ወደ ጨለማ ግቢ፤ ዝም ብለሽም
 ተቀመጪ፤
 ከእንግዲህ የመንግሥታት እመቤት፤
 ተብለሽ አትጠሪም።
 6 ሕዝቧን ተቁጥቼ ነበር፤
 ርስቱን አርክሼው ነበር፤
 አሳልፈ በእጅሽ ሰጠኋቸው፤
 አንቺ ግን አልራራሽላቸውም፤
 በዕድሜ በገፋት ላይ እንኳ፤
 እጅግ ከባድ ቀንበር ሜንሸባቸው።
 7 አንቺም፤ 'እስከ መጨረሻው፤
 ለዘላለም ንግሥት እሆናለሁ!'
 አልሽ፤
 ሆኖም እነዚህን ነገሮች አላስተዋልሽም፤
 ፍጻሜያቸው ምን እንደሚሆንም
 አሳሰብሽም።
 8 "አሁንም አንቺ ቅምጥል ፍጡር፤
 በራሽሽ ተማምንሽ የምትቀመጪ፤
 በልብሽም፤
 'እኔ ነኝ፤ ከእኔ በቀር ሌላ የለም፤
 ከእንግዲህ መበለት አልሆንም፤
 የወላድ መካንም አልሆንም' የምትይ

46:13
 መዝ74:2;
 85:9; ሉሳ1:26;
 44:23; 45:8;
 ኢሉ2:32;
 ሮሜ23:21
 47:1 ዘጸ28:56;
 ሉዮ2:13;
 መዝ137:8;
 ኢሳ21:9;
 23:12; 29:4;
 ኢር50:42;
 51:33; ዘሳ2:7
 47:2 ዘፍ24:65;
 ዘሰ11:5;
 መሳ16:21;
 ኢሳ32:11;
 ማቴ24:41
 47:3 ዘፍ2:25;
 ኢሳ1:24;
 13:18-19;
 20:4; 34:8;
 ሕዝ6:37;
 ኖሀ3:5
 47:4 ሉዮ19:25;
 ኢሳ1:4;
 13:4; 48:2;
 ኢር50:34;
 አሞ4:13
 47:5 ቀ*7;
 ሉዮ2:13;
 ኢሳ9:2;
 13:10-19;
 21:9; ሰቆ1:1;
 ራእ17:18; 18:7
 47:6 ዘጸ13:15;
 2ዘ5:28:9;
 ኢሳ10:13;
 14:6; 42:24;
 ኢር27:50:11
 47:7 ቀ*5;
 ዘጸ32:29;
 ኢሳ10:13;
 42:23:25;
 82:4:30;
 ራእ18:7
 47:8 ኢሳ32:9;
 45:6; 49:21;
 54:4; ሰቆ1:1;
 ራእ18:7
 47:9 ቀ*12;
 ዘጸ18:10-11;
 መዝ55:15;
 73:19; ኢሳ4:1;
 13:18; ኢር15:8;
 18:21; ኖሀ3:4;
 ሚል3:5;
 1ተሰ5:3;
 ራእ9:21;
 18:8-10:23
 47:10
 2ኃ12:16;
 ሉዮ15:31;

ሰሚ!
 9 እነዚህ ሁለት ነገሮች፤
 መበለትና የወላድ መካንነት፤
 አንድ ቀን ድንገት ይመጡብሻል፤
 የቱን ያህል አስማት፤
 የቱንም ያህል መተት ቢኖርሽ፤
 በሙሉ 'ይላቸው ይመጡብሻል።
 10 በክፋትሽ ተማምንሽ፤
 'ማንም አያየኝም' አልሽ፤
 ደግሞም 'እኔ ነኝ፤ ከእኔ በቀር ሌላ የለም'
 ባልሽ ጊዜ፤
 ጥበብሽና ዕውቀትሽ አሳላቱ።
 11 ጥፋት ይመጣብሻል፤
 ነገር ግን በአስማትሽ እንዴት
 እንደም ታርቁው አታውቁም፤
 ወጆ ከፍለሽ ለማስወገድ የማትችዱት
 ጉዳት ይወድቅብሻል፤
 የሳሰብሽው አደጋ፤
 ድንገት ይደርስብሻል።
 12 በይ እንግዲህ፤ 'ከልጅነትሽ ጀምሮ
 የደከምሽባቸውን፤
 አስማቶችሽን፤
 ብዙ መተቶችን ቀጥደባቸው፤
 ምናልባት ይሳካልሽ፤
 ምናልባትም ጠላቶችሽን
 ታሸብረባቸው ይሆናል።
 13 የተቀበልሽው ምክር ሁሉ ድካም ብቻ
 ሆኖ አስቀርቶሻል፤
 እነዚያ ከወር እስከ ወር ከዋክብትን
 አንጋጦ በማየት የሚተነብዩ፤
 ከከብ ቂጣሪዎች እስቲ ይምጡ፤
 ከሚደርስብሽም ነገር እስቲ
 ይድኑሽ።
 14 እነሆ፤ እነርሱ ገለባ ናቸው፤
 እሳት ይበላቸዋል፤ ከነበልባል
 ወላፊን የተነሣ፤
 ራሳቸውን ማዳን አይችሉም።
 ሰው የሚሞቀው ፍም አይኖርም፤
 ተቀምጠው የሚሞቁትም እሳት
 የለም።
 15 ከልጅነት ጀምሮ አብረሻቸው
 የደከምሽው፤
 አብረሽ የተገባየሻቸው፤
 ሊያደርጉ የሚችሉት ይህን ብቻ ነው።
 47:10 መዝ52:7; 62:10; ኢሳ5:21; 29:15; 44:20
 47:11 መዝ55:15; ኢሳ10:3; 14:15; 17:14;
 21:9; 31:2; ሉዮ17:27; 1ተሰ5:3; 47:12; ቀ*9;
 ዘሰ7:11; 47:13; ቀ*15; ኢሳ5:29; 19:43; 43:13;
 44:25; 46:7; 57:10; ኢር51:58; ስፓ2:13
 47:14 ኢሳ5:24; 10:17; 30:30; ኢር51:30; 32:58
 47:15 ቀ*13; ኢሳ44:17; ራእ18:11
 47:1 ወይም በዚህና በቀ*5 ላይ ከለጃውያን

47:1 አንቺ የባቢሎን ድንግል ልጅ ሆይ፤
 ከቀ 1-15 ይመልከቱ። ይህ ምዕራፍ ስለ ባቢሎን
 ጥፋትና ውድቀት የተነገረውን ትንቢት የያዘ ነው።
 ባቢሎን የሚለው ስም የጣዖት አምልኮን ባሕል፤ ራስ
 ወዳድነትና ትምክህተነት ያለበት የጣዖት አምልኮን
 ባሕል የሚወክል ቃል ነው (ቀ* 8:10)። የባቢሎን
 ነዋሪዎች ለዓለማዊ ደስታ የሚኖሩ፤ በራሳቸው ጥበብና
 ዕውቀት እንዲሁም በሚያደርጉት አስማት የሚታመኑ

ነበሩ (ቀ* 10:12-13)። እንዲህ በይገታ ሕዝብ
 ለድንገተኛና ተወዳዳሪ የሌለው ከባድ ፍርድ የተጋለጠ
 ነው (ቀ* 9:11)። በታላቁ መከራ የመጨረሻ ቀናት፤
 የጣዖት አምልኮና ያልተለወጠው ዓለም ሰብአዊ
 ባህሎችን ሁሉ የምትወክለውን ባቢሎንን እግዚአብሔር
 በቀጣሪው ይገለብጣል (ራእ 17:1 እና ማጣ 18:2 እና
 ማጣ ይመ)።

እያንዳንዱ በሰሐተቱ ይገፋበታል፤
አንቺን ግን የሚያድን የለም።

አልከኛዪቱ እስራኤል

48 "የያዕቆብ ቤት ሆይ፤
እናንተ በእስራኤል ስም
የተጠራችሁት
ከይሁዳ ዘር የተገኛችሁት
እናንተ በአግዚአብሔር ስም
የምትምሉት

በእውነት ወይም በጽድቅ ሳይሆን፤
የእስራኤልን ስምዛክ የምትጠሩ ይህን
ስሙ!

እናንተ የቅድስቲቱ ከተማ ነዋሪዎች ነን
በላችሁ ራሳችሁን የምትጠሩ፤
በእስራኤል ስምዛክ የምትታመኑት

ስሙ የሰራዊት ጌታ አግዚአብሔር
የሆነው የሚለውን አድምጡ፤
የቀደመትን ነገሮች ከብዙ ዘመን በፊት
ተናግራልሁ፤

ከአፌ ወጥተዋል፤ እንዲታወቁም
አድርጌአለሁ፤
እኔም ድንገት ሠራሁ እነርሱም፤
ተፈጸሙ።

የቱን ያህል እልኸኛ እንደ ነበርህ
ወሙቃለሁና፤

የዐንገትህ ጀማት ብረት፤
ግንባርህም ናህ ነበር።

5 ስለዚህ እነዚህን ነገሮች ገና ድሮ
ነገርሁህ፤

ከመፈጸማቸው በፊት አስታወቅሁህ፤
ይህም፤

ጣዖቶቹ ይህን አደረጉ፤
ከዕንጨት የተቀረጸው ምስልና
ከብረት

የተሠራው አምላክ ይህን ወስኖአል፤
እንዳትል ነሙ።

6 እነዚህን ነገሮች ሰምተሃል፤ ሁሉንም
ተመልከታቸው፤

ራስህ ትከክለኛነታቸውን
አትመሰክርምን?

"ከአሁን ጀምሮ አዳዲስ ነገሮችን፤
የተሰወሩብህን ያላወቅሃቸውን

ነገሮች እነግርሃለሁ።

እነርሱም የተፈጠሩት አሁን እንጂ ጥንት
አይደለም፤

48+1 ዘፍ17+5፤
29+35፤
ዘፀ23+13፤
1ዳ፡20+42፤
2ዳ፡14+11፤
መዝ50+16፤
ኢሳ19+18፤
43+7፤ 58+2፤
59+14፤ ኤር4+2፤
5+2፤ 7+9-10፤
44+26፤ ዳ፡78+12፤
ዘፃ8+3፤
48+2 ያህ11+1፤
ኢሳ1+26፤
10+20፤ 47+4፤
ማቴ4+5፤
ሮሜ2+17፤
48+3 ኢሳ17+14፤
30+13፤ 40+21፤
41+22፤ 45+21፤
48+4 ዘፀ32+9፤
ዘዳ9+27፤
ኢሳ9+9፤
ዕዝ3+9፤
ሐሥ7+51፤
48+5 ኢሳ40+21፤
42+9፤
ኤር44+15-18፤
48+6 ኢሳ41+22፤
ሮሜ16+25፤
48+7 ዘፀ6+7፤
ኢሳ45+21፤
65+18፤
48+8 ዘዳ9+7+24፤
29+4፤ መዝ58+3፤
ኢሳ1+23፤
41+24፤
43+27፤ 58+1፤
ሚል2+11፤14፤
48+9
1ዳ፡12+22፤
ያህ9+31፤
ኢዮ9+13፤
ኢሳ30+18፤
37+35፤
48+10 ዘፀ1+13፤
15+25፤
1ነፃ8+51፤
ኢሳ1+25፤
ዘከ13+9፤
ሚል3+3፤
1ጴጥ1+7፤
48+11
ዘሌ18+21፤
ዘዳ32+27፤
1ዳ፡12+22፤
ኢሳ37+35፤ 42+8፤
ኤር14+7፤21፤

48+1 በእውነት ወይም በጽድቅም ሳይሆን፤
ከቶ 1-22 ይመልከቱ። የይሁዳ ሕዝብ እግዚአብሔርን
እንደሚከተሉና በስሙ እንደሚጠሩ ቢናገሩም በተግባር
ግን የቃሉን እውነት እንደሚቃወሙና በፈቱም
በጽድቅ ለመኖር ፈቃደኞች እንዳልሆኑ ይህ ምዕራፍ
ምመለከታል። የሃይማኖት መልክ አላቸው፤ ነገር
ግን በሕይወታቸው ለእግዚአብሔር የሚገባውን ስፍራ
አልሰጡም (ማቴ 23፤13 እና ስለ ግብዝነት የተሰጠውን
ማብ እንዲሁም 2ጢሞ 3፤5 እና ማብ ይመ)።
48+5 ገና ድሮ፤ እርሱ እውነተኛ አምላክ እንደ
ሆነ በሚረጋገጥ የእስራኤልን መሣሪካና ነጻ መውጣት
በነቢዮቶቹ አማካይነት እግዚአብሔር አስቀድሞ ተናግሮ

ስለ እነርሱም ከዛሬ በፊት
አልሰማም።
ስለዚህ
"አምን፤ ስለ እነርሱ ወሙቃለሁ፤
ማለት"አትችልም።
8 አልሰማም ወይም አላውቅም፤
ጆሮህ ከጥንት የተከፈተ አልነበረም፤
አንተ አታላይ እንደ ነበርህ፤
ከልጅነትህ ጀምሮ ዐመፀኛ
መባልህን ዐውቁአለሁና።
9 ስለ ስሜ ስል ቊጣዬን አዘገየለሁ፤
ስለ ምስጋናዬም ስል ከአንተ
አንታዋለሁ፤
ይኸውም እንዳልቋርጥህ ነው።
10 እነሆ፤ እንደ ብር ባይሆንም
አንጥራለሁ፤
በመከራ እቶን ፈትኜሃለሁ።
11 ስለ ራሱ፤ ስለ ራሱ ስል አደርጋለሁ፤
ራሴን ለውርደት እንዴት አሳልፌ
እሰጣለሁ?
ከብሬን ለማንም አልሰጥም።

እስራኤል ነጻ ሆነች

12 "የዕቆብ ሆይ፤
የጠራሁህ እስራኤል ሆይ፤ ስማችሁ
እኔ እኔው ነኝ፤
ፊተኛው እኔ ነኝ፤ ጓለኛውም እኔ
ነኝ።

13 ምድርን የመሠረተች የእኔው እጅ ናት፤
ሰማይትን የዘረጋችም ቀኝ እጄ
ናት፤

በምጠራቸው ጊዜ፤

ሁሉም በአንድነት ይቆማሉ።
14 "ሁላችሁም በአንድነት ተሰብስቡ፤
አድምጥሁ፤
ከጣዖቶች አስቀድሞ እነዚህን
የተናገረ ማን ነው?
የእግዚአብሔር ምርጥ ወዳጅ የሆነ፤
እርሱ በባቢሎንም ላይ ያቀደውን
እንዲፈጽም ያደርገዋል፤
ከንዱም በባቢሎናውያን ላይ
ይሆናል።

48+11 ዕዝ20+9፤ 14+22+44 48+12 ኢሳ41+48፤ 42+6፤
43+1፤13፤ 46+3፤ ራሳ1+17 48+13 ዘፍ2+1፤ ዘፀ20+11፤
ኢዮ9+8፤ ኢሳ34+16፤ 40+22፤ 42+5፤ 45+18፤ 51+16፤
65+17፤ ዕብ1፤10-12 48+14 ኢሳ21+9፤ 41፤2+22፤
43+9፤ 45+1፤ 46+10-11፤ ኤር50+45
*48+14 በዚህና በቶ 14 ላይ ወይም፤ ከሰዓዊያን

ነበር። ማንም ጣዖትንም ሆነ አጋንንትን አምላክ እንደ
እስራኤል አምላክ ስለ ወደፊቱ መተንበይ ወይም ልዩ
ስለ ሆኑ ከሥተቶች አስቀድሞ መናገር አይችልም።
48+6 አዳዲስ ነገሮችን፤ አዳዲሶቹ ነገሮች
ስለሚመጣው መሲሕ እንዲሁም ስለ አዲሱ ስማይና ምድር
የተጠቀሰውንም ያካትታሉ (ዘፀ 53፤ 65፤17 ይመ)።
48+12 ያዕቆብ ሆይ ... ስማችሁ ከቶ 12-15
ይመልከቱ። ይህም ትንቢት እንደ ገና ባቢሎንን
ለመገልበጥ መሣሪያ እንዲሆን በእግዚአብሔር የተመረጠ
ውን ቂርስን በሰዓፍ ጠቁም የሚያደርግ (41፤2 እና
ማብ ይመ)።

15 እኔ፤ እኔው ራሴ ተናግራለሁ፤ በርግጥ እኔ ጠርቼዋለሁ፤ አመጣዋለሁ፤ ሥራውም ይከናወንለታል።

16 "ወደ እኔ ቅረቡ፤ ይህን ስሙ፤ "ከመጀመሪያ ጀምሮ በሰውር አልተናገርሁም፤ ሲፈጸምም እኔ እዚያው ነበርሁ።" አሁንም ጌታ አግዚአብሔርና መንፈሱ ልከውኛል።

17 የተቤገህ፤ የእስራኤል ቅዱስ፤ አግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ "እኔ አግዚአብሔር ስምሳክህ፤ የሚበጅህ ምን እንደ ሆነ የማስተምርህ፤ መሄድ በሚገባህ መንገድ የምመራሁ ነኝ።

18 ትእዛዜን ሰምተህ ብቻ ቢሆን ኖሮ፤ ሰላምህ እንደ ወንዝ፤ ጽድቀህም እንደ ባሕር ሞገድ በሆነ ነበር።

19 ዘርህ እንደ አሸዋ፤ ልጆችህ ስፍር እንደሌለው ትቢያ በሆኑ ነበር፤ ሰማችሁ አይወገድም፤ ከፊቱም አይጠፋም።

20 ከባቢሎን ውጡ፤ ከባቢሎናውያንም ሸሹ! ይህን በእልልታ አስታውቁ፤ ዐውጁት፤ እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ተናገሩ፤ "አግዚአብሔር ባሪያዎን ያዕቆብን ተቤትታል" በሉ።

21 በምድረ በዳ ሲመራችሁ አልተጠመም ነበር፤ ውሃ ከዐለት አፈለቀላችሁ፤ ዐለቱን ሰነጠቀ፤ ውሃውም በጎይል ፈለቀ ወጣ።

48+15 መ44+101
ኢ44+4:28-45
48+16 ኢ411+21
33+13: 41+11
45+19
50+5:7-9
ዘ2+9:11
48+17
ኢ19+25
ኢ428+91
30+11: 47+4
49+7:10: 54+8
57+18: 58+11
ኢ67+13
48+18
መዝ147+14
ኢ41+26: 9+7
33+21: 42+23
45+8: 54+13
66+12
48+19 ዘ6:12+21
ኢ19+25
ኢ443+5: 44+3
56+5: 61+9
65+23: 66+22
ኢ635+19
48+20
ዘ649+10
ዘ86+6: ዘ830+4
ኢ412+6
33+24: 49+13
51+11
52+9:11: 63+9
ኢ625+22
48+6: 50+8
51+6:45
ሚ4+10
ዘ2+6-7
ራ18+4
48+21
ዘ7+20+11
ኢ430+25
33+16: 35+6
48+22 ኢ193+26
ኢ43+11: 57+21

22 "ለክፉዎች ሰላም የላቸውም" ይላል አግዚአብሔር።

የአግዚአብሔር ባሪያ

49 እናንተ ደሴቶች ስሙኝ፤ እናንተ በሩቅ ያላችሁ ሕዝቦች ይህን አድምጡ፤ በእናቱ ማሕፀን ሳለሁ አግዚአብሔር ጠራኝ፤ ከመወለዴ በፊት በሰም ጠራኝ።

2 እኔን እንደ ተሳለ ሰይፍ አደረገው፤ በእጄ ጥላ ሰወረኝ፤ የተወለወለ ፍላጻ አደረገኝ፤ በሰገባውም ውስጥ ሸሸኝ።

3 እርሱም፤ "እስራኤል አንተ ባሪያዬ ነህ፤ በእንተ ከብሬን እገልጣለሁ" አለኝ።

4 እኔ ግን፤ "ዐላማ ሳይኖረኝ እንዲሁ ይከምሁ፤ ምንም ጥሪም ለሌለውና ለከንቱ ነገር ጉልበቴን ጨርሰሁ፤ ሆኖም ግን ብድራቴ በአግዚአብሔር እጅ፤ ዋጋዬም በአምላኬ ዘንድ ነው" አልሁ።

5 በአግዚአብሔር ዐይን ፊት ከብራላለሁ፤ አምላኬ ጉልበት ሆኖልኛል፤ ባሪያው እንደሆነ ከማሕፀን የሠራኝ፤ ያዕቆብን ወደ እርሱ እንድመልስ፤ እስራኤልን ወደ እርሱ እንድሰበስብ ያደረገኝ፤

49+1 ዘ833+12: ኢ47+14: 9+6: 11+11: 33+13
43+1: 44+2:24: 46+3: ኢ61+5: ማቴ1+20: ገላ1+15
49+2 ዘ833+22: ዘ832+23: ኢ1940+18: መዝ64+3
91+1: ዘ9+13: ኢፈ6+17: ራ1+16 49+3 ዘፈ10+31
ኢ420+3: 44+23: ዘ3+8: 49+4 ዘፈ26+20
ኢ1927+2: ኢ435+4: 45+25: 50+8: 53+10: 54+17
55+2: 65+23 49+5 ዘ830+4: መዝ18+1: 39+13
ኢ411+12: 43+4: ገላ1+15

48+16 መንፈሱ ልከውኛል፤ ይህ ጥቅስ በመንፈስ ቅዱስ ጎይል ተቀብቶ ስለሚመጣው መሊክ ያመለክታል (ከ 61+1 ጋር ያነጻጽሩ)።

48+20 ከባቢሎን ውጡ፤ በቂርስም ዐዋጅ መሠረት ወደ ይሁዳ ለመመለስ ያንን አገር ትተው ለመውጣት አየተዘጋጁ ሳሉ (ከራእ 18+4 ጋር ያነጻጽሩ)፤ በሰባው ዓመት ምርክ መገባደጃ ላይ (539 ዓ.ት.ክ.) ይህ ለአይሁድ እጅግ አስፈላጊ ዐዋጅ ነው።

49+1 ስሙኝ፤ ከምዕራፍ 49-57 ይመለከቱ፤ እነዚህ ምዕራፍ ስድስት ደረጃ "የአግዚአብሔር አገልጋይ" ስለሆነው ስለ ሁለቱን ክርስቶስ የተነገሩ ብዙ ትንቢቶችን ይዘዋል። የእርሱ አገልግሎት፤ የገጠአት ስርዓትን፤ ለአሕዛብ ሁሉ ድንቅን፤ የእስራኤልን ጭቃደስና ለመፀድቅ ላይ የሚወርደውን የአግዚአብሔርን ፍጥነት ያመለክታል።

49+1 አግዚአብሔር ጠራኝ፤ የኢየሱስ ክርስቶስ መሊክ መጠራት ከድንገል ማርያም በሥራ ከመወለዱ (ዘፍቃ 1+31-33) በፊት እንደ ሆኑ በዚህ ሰፍራ ተገልጿል።

49+2 ሰይፍ። ፍላጻ፤ የሚመጣው መሊክ ቃል የሚሰጡትን ሰዎች ሁሉ ገሊና የሚወጋ እንደተሳለ ሰይፍ ነው (ከራእ 1+16: 2+12:16 ጋር ያነጻጽሩ)

። ፍላጻው ቃሉን በማይተብሉት ላይ የሚመጣውን የአግዚአብሔርን ፍጥነት የሚያመለክት ሊሆን ይችላል።

49+3 እስራኤልን አንተ ባሪያዬ ነህ፤ የአገልጋዩ ሥራ ያዕቆብን (እስራኤልን) ወደ አግዚአብሔር መመለስ (ቀ. 5) ስለሆነ ይህ ስያሜ ለእስራኤል ሕዝብ ብቻ የተሰጠ ሊሆን አይችልም። የአግዚአብሔር አገልጋይ ልጅ የሆነው ኢየሱስ ትክክለኛዋን ወይም እውነተኛዋን እስራኤል በመወከል አግዚአብሔር ከእስራኤል ሕዝብ የሚፈልገውን ሁሉ ፈጽሞ

49+4 እንዲሁ ይከምሁ፤ ነቢያት የአግዚአብሔር አገልጋዮች በመሆን የሚፈጽሙት ሥራ በተሰፋ መቀረጥ የተሞላና በእስራኤልም ካሉ ከበዙዎች ተቃውሞ የሚገጥመው አገልግሎት ነበር። እንደዚሁም የአገልጋዩ የኢየሱስ ክርስቶስ ተልእኮ እርሱ በመስቀል በዋት ጊዜ ተጽክሞ የወደቀ መሰለ (የአግዚአብሔር አገልጋይ የሚገጥመውን ሥቃይ የበለጠ ለመረዳት 50+6-9: 52+13-53+12 ይመ)።

49+5-6 ያዕቆብን ... መመለስህ፤ ይህ ትንቢት የኢየሱስን ተልእኮ ሁለት ገጽታዎች ያመለክታል፤ እነርሱም፤ (1) እስራኤልን ወደ አግዚአብሔር መመለስ፤ ይህም በጥንትዋ ለዲስ ኪዳን ቤተ ክርስቲያን የጻፉት ጽይሁድ ክርስቲያኖችን፤ በአሁኑ ዘመን የጻፉትን

እግዚአብሔር አሁንም እንዲህ ይላል፤
፪እርሱም፤
"ባረያዬ መሆንህ፤
የያዕቆብን ነገዶች እንደ ገና መመለስህ፤
የጠበቅኋቸውን እስራኤል መልሰህ
ማምጣት
ለአንተ ቀላል ነገር ነው፤
ድነቴን እስከ ምድር ዳርቻ
እንድታመጣ፤
ለአሕዛብ ብርሃን አደርግሃለሁ"
አለን።
እግዚአብሔር፤
ታዲያ የሆነው የእስራኤል ቅዱስ፤
ለተናቀውና በሕዝብ ለተጠላው፤
የገዢው አገልጋይ እንዲህ ይላል፤
"ነገሥታት አይተውህ ይነሣሉ፤
ልዑላንም አይተው፤ ይሰግዳሉ፤
ምክንያቱም የመረጠህ የእስራኤል ቅዱስ፤
እግዚአብሔር ታማኝ ነው።"

የእስራኤል እንደ ገና መቋቋም፤
እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
"በወደደሁ ጊዜ እመልሰሃለሁ፤
በድነትም ቀን እረዳሃለሁ።
ለሕዝቡ ቃል ኪዳን እንድትሆን፤
ምድራቱን እንደ ገና እንድትወራት፤
ጠፍቶሆኑትን ርስቶች
ለየባለቤታቸው እንድትመልስ፤
እጠብቅሃለሁ፤ እሠራሃለሁም፤
የተማረኩትን፤ 'ኑ ውጡ'
በጨለማ ያሉትን፤ 'ነጻ ሁኑ'
እንድትል አድርጌሃለሁ።
"በየመንገዱ ዳር ይመገባሉ፤
በተራቂተውም ከራብታ ሁሉ ላይ
መስማሪያ ያገኛሉ።

49+6 4+3፤
ዘ፩30+4፤
መዝ48+10፤
ኢገ1+9፤ 9+2፤
26+18፤ 55+5፤
ዘ፩8+22፤
ግቴ28+19፤
ሉቃ2+32፤
ዮሐ1+9፤ 11+52፤
ሐሥ13+47
49+7 ዘ፩27+29፤
ዘ፩7+9፤ ፩ዝ1+2፤
መዝ22+6፤29፤
69+7-9፤ 86+9፤
ኢገ14+1፤
48+17፤ 52+15፤
1ቁር1+9
49+8 ዘሌ25+10፤
ዘኑ34+13፤
መዝ37+9፤
69+43፤
ኢ፩5+2፤ 26+3፤
41+10፤ 42+6፤
44+26፤ 58+12፤
60+10፤21፤
61+2፤4፤
ሕዝ36+10፤33፤
አዋ9+11፤14፤
2ቁር6+2
49+9
መዝ107+10፤
ኢ፩41+18፤
42+7፤ 61+1፤
ሉቃ4+19

49+10
መዝ48+14፤
121+6፤
ኢገ14+1፤
33+16፤21፤
35+7፤ 42+16፤
48+17፤ ራእ7+16
49+11
ኢገ11+16፤
40+4፤ ሌር31+9

49+12 ኢገ2+3፤ 11+11፤ 43+5-6፤ 59+19፤ ግቴ8+11
49+13 መዝ9+12፤ 65+12-13፤ 71+21፤ 96+11፤
98+4፤ ኢገ14+1፤ 40+1፤ 44+23፤ 48+20፤ 2ቁር1+4
49+14 መዝ9+10፤ 71+11፤ ኢገ27+8፤ 40+9 49+15
15፤73+26፤ ኢገ44+21፤ 66+13 49+16 ዘ፩38+18፤
ዘ፩28+9፤ መዝ48+12-13፤ ኢገ62+6 49+17 ኢ፩5+6፤
10+6፤ 37+18
49+12 የማሰራቱ ቅጅ ከዚህ ጋር ይስማማል፤
የሙት ባሕር ጥቅሎች ግን፤ አስዋን ይላሉ።

10አይራሱም፤አይጠሙም፤
የምድረ በጻ ትኩሳት ወይም የፀሐይ
፡ ቃጠሎ አይገዛቸውም።
የሚራራላቸው ይመራቸዋል፤
በውሃ ምንጭዳርም ያሰማራቸዋል።
11ተራሮቹን ሁሉ መንገድ አደርጋለሁ፤
ጉዳናዎቼም ከኛ ይላሉ።
12እነሆ፤ ከሩቅ አገር ይመጣሉ፤
እንዳንደች ከሰሜን ሌሎች
ከምዕራብ፤
የቀሩት ደግሞ ከሲኒም ይመጣሉ።
13ሰማያት ሆይ፤ እልል በሉ፤
ምድር ሆይ፤ ደስ ይበልሽ፤
ተራሮች ሆይ፤ በደስታ ዘምሩ፤
እግዚአብሔር ሕዝቡን ያጽናናል፤
ለተቸገሩትም ይራራልና።
14ጽዮን ግን፤ "እግዚአብሔር ተቆኛል፤
ጌታም ረስቶኛል" አለሁ።
15 "እናት የምታጠባውን ልጄን ልትረሳ
ትችላለችን?
ለወለደችውስ ልጅ አትራራለትምን?
ምናልባት እርሷ ትረሳ ይሆናል፤
ኢ፤ ግን እልረሳሽም።
16እነሆ፤ በእጄ መዳፍ ላይ ቀርጫሽለሁ፤
ቅጥሮችሽ ምንጊዜም በፊቴ ናቸው።
17ወንዶች ልጆችሽ ፈጥነው ይመለሳሉ፤
ያፈራረሱሽም ከአንቺ ይሸሻሉ።

የአይሁድ ክርስቲያኖችን እንዲሁም በመጨረሻው ዘመን
ወደ ክርስትና የሚመለሱትን የእስራኤል ትሩፋን
የሚያመለክት ነው። (2) የእግዚአብሔርን ብርሃንና
የድነትን መልእክት ለአሕዛብ ሁሉ ማምጣት ናቸው
(የሚቀጥለውን ማገ ይመ)።
49+6 ድነቴን እስከ ምድር ዳርቻ፤ የመሰሉ
ተልእኮ አሕዛብ ሁሉ ወንጌልን እንዲሰሙና የእግዚአብሔር
አገልጋይ ልጅ በሆነው በአየሱስ የማመን ዕድል
እንዲያገኙ ነው። ይህ ጥቅስ እንደገና ጊዜ፤ "የብሉይ
ኪዳን ታላቁ ተልእኮ" ይባላል። ወንጌል በብቁ ሁኔታ
በዓለም ሁሉ ካልተሰበከ በቀር ይህ ተልእኮ ሙሉ
በሙሉ ተፈጻሚ ሊባል አይችልም፤ ይህ ሲከናወን፤
"መጨረሻው ይመጣል" (ማቴ 24፤14 እና ማገ ይመ)።
የአዲስ ኪዳን አማኞች አገልግሎት ጌታ እስኪመለስ
ድረስ ወደ አሕዛብ ሁሉ በመሄድ ወንጌልን በታማኝነት
መስበክ ነው።
49+7 ለተናቀውና ... ለተጠላው፤ ክርስቶስ
በብዙዎች ይናቃል፤ ይጠላልም (ዘ53፤3 ጋር ያነጻጽሩ)፤
ይሁን እንጂ የቀድሞ ጠላቶቹ በኋላ በፊቴ ይሰግዳሉ።
49+8 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ከተሩ
8-13 ይመልከቱ። እነዚህ ጥቅሶች በክርስቶስ እርህትንና
ድነትን ያገኙ አማኞች የሚኖራቸውን የደስታና የበረከት

ሁኔታ ያመለክታሉ።
49+14 እግዚአብሔር ተቆኛል፤ ከተሩ 14-17
ይመልከቱ። እነዚህ ቃላት እስራኤላውያን በታላቅ
መከራ ውስጥ ሳሉ በእግዚአብሔር እንደተረሱና
እንደተተዉ ባሰቡ ጊዜ የተናገሩትም ናቸው።
ማንኛውም አማኝ በመከራ ውስጥ ሲያልፍ የእግዚአብሔር
መልስ መለኮታዊ ሞስትናን ይሰጠዋል፤ ይኸውም
(1) ወላጅ እናት ለልጆቿ ካላት የተፈጥሮ ፍቅር
ይልቅ እርሱ ለእኛ ያለው ፍቅር ይበልጣል፤ ስለዚህ
በተለይም በችግራችንና በሐዘኖችን ጊዜ እርሱ ይረሳናል
ማለት በፍጹም (የግዴታብ ሀገር ገጽ) (ክሌር 31+20
በሙሉ ያነጻጽሩ)። (2) በሕይወታችን ማንኛውም በደነት
ሁኔታ ቢገጥመንም እንኳ እርሱ ለእኛ ያለውን ርኅራኤ
አይለውጥም፤ በታላቅ ፍቅርና መሳሳት ይጠብቀናል፤
ስለዚህም እርሱ ፍጹም እንደማይተወን በማመን
እናርፋለን። (3) እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ታላቅ
ፍቅር ማስረጃው እኛን በእጆቹ መዳፎች ላይ መቅረጹ
ነው፤ ስለዚህም ፈጽሞ ሲረሳን አይችልም። በእጆቹ
ላይ ያሉት ጠባባዎች ለእኛ ያፈሰሰውን ታላቅ ፍቅርና
ለእኛም ሊያደርግ የሚፈልገውን ጥንቃቄ ለማስታወስ
ሁልጊዜ በፊቴ አለ።

አገ
52፤7-
10

18 ዐይንሽን ቀና አድርጊ፤ ዙሪያውንም ተመልከቺ፤
ወንዶች ልጆችሽ ሁሉ ተሰብስበው ወደ አንቺ ይመጣሉ።

"በሕያውነቱ እምላላሁ፤ እነዚህን ሁሉ እንደ ጌጥ ትለብሻቸዋለሽ፤ እንደ ሙሽራም ትጉናጸፈያቸዋለሽ" ይላል አግዚአብሔር።

19 "ፈራርሰሽ ባድማ ብትሆኝ፤ ምድርሽ ፈጽሞ ቢጠፋ፤ ዛሬ ለሕዝብሽ ጠባብ ብትሆኝም እንኳ፤ የዋጡሽ ከአንቺ ይርቃሉ።

20 በሕዘንሽ ዘመን የወለድሻቸው ልጆች፤ ጆሮሽ እየሰማ፤ 'ይህ ቦታ በጣም ጠባቂና የምንኖርበት በቂ ስፍራ ሰጪ' ይሉሻል።

21 በልብሽም እንዲህ ትያለሽ፤ 'እነዚህን የወለደልኝ ማን ነው? እኔ ሐዘንተኛና መካን፤ የተሰደድሁና የተጠላሁ ነበርሁ፤ እነዚህን ማን አሳደጋቸው? ብቻዬን ቀርቼ ነበር፤ ታዲያ፤ እነዚህ ከየት መጡ?'

22 ልዑል አግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ "እነሆ፤ አሕዛብን በጥቅሻ አጣራለሁ፤ ሕርማዬንም ለሕዝቦች ከፍ አደርጋለሁ፤ ወንዶች ልጆችሽን በዕቅፋቸው የመጡልሻል፤ ሴቶች ልጆችሽንም በትከሻቸው ይሸከሙልሻል።

23 ነገሥታት አሳዳጊ አባቶችሽ፤ እቲጌዎቻቸው ሞግዚቶችሽ ይሆናሉ፤ በግንባራቸው ተደፍተው ይሰግዱልሻል፤ የእግርሽን ትቢያ ይልሳሉ፤ አንቺም እኔ አግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቂያለሽ፤

እኔን ተስፋ የሚያደርጉም አያፍሩም።"

24 ከተዋጊ ብዝሃ ማስጣል፤ ከጨካኝሽ ምርኮችን ማዳን ይቻላልን?

25 አግዚአብሔር ግን እንዲህ ይላል፤ "ከተዋጊዎች ላይ ምርኮች በርግጥ ይወሰዳሉ፤

49+18
ዘኁ14+21፤
እሳ11+12፤
14+13 43+5፤
45+23፤ 51+3፤
52+1፤ 54+7፤9፤
61+10፤ 62+8፤
ኤር2+32፤
ሮግ14+11፤
49+19 ዘላ26+33፤
እሳ1+20፤ 5+6፤
54+13፤ 60+18፤
62+4፤ ሕዝ36+10፤
11፤ ዘዘ10+10፤
49+20 ኢሳ54+1፤
3፤ ዘዘ2+4፤
10+10፤
49+21
መዝ142+4፤
እሳ1+8፤ 5+13፤
29+23፤ 47+8፤
51+18፤ 54+1፤6፤
60+8፤ 66+7-8፤
ኤር10+20፤
49+22 ዘዘ15+2፤
እሳ11+10፤12፤
14+2፤ ሉቃ15+5፤
49+23 ዘዘ3+14፤
27+29፤ ዘዘ6+2፤
ዘኁ11+12፤
መዝ22+5፤23፤
37+9፤ 72+9፤
130+5፤
ኢሳ29+22፤
41+11፤ 42+8፤
60+3፤10-11፤16፤
ራእ3+9፤
49+24
ማቴ12+29፤
ማር3+27፤
ሉቃ11+21፤
49+25
1ሳሙ24+15፤
ኢሳ13+11፤
14+2፤ 25+4፤5፤9፤
33+22፤ 35+4፤
43+26፤ 51+22፤
ኤር50+33-34፤
ማር3+27

49+26
ዘዘ49+24፤
ዘዘ6+7፤
ዘኁ23+24፤
ኢዮ19+25፤
መዝ132+2፤
ኢሳ9+4፤20፤
11+9፤ 13+11፤
25+9፤ 48+17፤
ኤር25+27፤
ሕዝ39+7፤

ከጨካኞችም ላይ ምርኮ ይበዘበዛል፤ ከአንቺ ጋር የሚጣሉትን እጣላቸዋለሁ፤ ልጆችሽንም እታደጋለሁ።

26 አሰጨናቂዎችሽ የራሳቸውን ሥጋ እንዲበሉ አደርጋቸዋለሁ፤ በወይን ጠጅ እንደሚሰከር ሁሉ፤ በገዛ ደማቸው ይሰክራሉ። ከዚያም የሰው ዘር ሁሉ፤ እኔ አግዚአብሔር አዳኝሽ፤ ታዳጊሽም የያዕቆብ ንያል እንደ ሆንሁ ያውቃል።"

የእስራኤል ኅጢአትና የእግዚአብሔር ባሪያ ታዛዥንት

50 "እናታችሁን የፈታሁበት የፍቺ ወረቀት የት አለ? ወይስ እናንተን የሸጥኋችሁ ለየትኛው አበዳሪዬ ነው? እነሆ፤ ስለ ኅጢአታችሁ ተሸጣችኋል፤ ስለ መተላለፋችሁም እናታችሁ ተፈታለች።

2 በመጣህ ጊዜ ለምን በዚያ ሰው አልነበረም? በተጣራሁስ ጊዜ የሚመልስ ሰው እንዴት በዚያ ታጣ? ስለ እናንተ ወጅ ለመክፈል ከንዴ አጥራ ነበርን?

እናንተንስ ለማዳን ንያል አነሰኝን? እነሆ፤ በተግሣጹ ባሕሩን አደርቃለሁ፤ ወንዞችን ምድረ በዳ አደርጋለሁ፤ ዓሦቻቸው ውሃ በማጣት ይሸታሉ፤ በጥማትም ይሞታሉ።

3 ሰማይን ጨለማ አሰብዋለሁ፤ ማቅን መሸፈኛው አደርጋለሁ።

4 ልዑል አግዚአብሔር የተባ አንደበት 49+26 ናዋ1+10፤ 3+11፤ ራእ16+6 50+1 ዘዘ24+1፤ 32+30፤ መሳ3+8፤ ዘሳ5+5፤ ኢሳ1+28፤ ሆሴ2+2፤ ማቴ18+25፤ 19+7፤ ማር10+4 50+2 ዘዘ18+14፤ ዘዘ14+22፤ ዘኁ11+23፤ 1ሳሙ8+19፤ መዝ18+15፤ 68+35፤ 107+33፤ ኢሳ41+28፤ 59+1፤ ኤር14+9 50+3 ዘዘ10+22፤ ኢሳ5+30፤ ራእ6+12 50+4 ሉቃ5፤ ዘዘ4+12፤ መዝ5+3፤ 88+13፤ 119+147፤ 143+8፤ ኢሳ28+9፤ 40+29፤ 61+1፤ ማቴ11+28

፡49+24 የሙት ባሕር ጥቅሎች፤ ቩልጌትና የሰርሰቱ ቅጅ (አንዲሁም የሰባን ሊቃናት ትርጉም ሉቃ25 ዘዘህ ጋር ይሰማሉ፤ የማሳፈቱ ቅጅ ግን፤ ዘዘደብ ይላል።

49+22 አሕዛብን ... ወንዶች ልጆችሽን በዕቅፋቸው ያመጡልሻል፤ ከተሩ 22-26 ይመልከቱ። እነዚህ ጥቅሶች እስራኤል ወደ አግዚአብሔር የምትመለስበትንና አሕዛብ አግዚአብሔርን የሚያምኑበትን ጊዜ በቅድሚያ ያመለክታሉ። በእርግጥም የወደፊቱን የአይሁድ ትውልድ ወደ አግዚአብሔር እንዲመለስ የሚጠናቀቅ አሕዛብ ናቸው (ዘ14+21 43+6፤ 60+9 ጋር ያነጻጽሩ፤ በዝጌ 1758 ላይ፤ "እስራኤል በአግዚአብሔር የድነት ዕቅድ" በሚል ርእሱ የቀረበውን

የትኩረትን ጽሑፍ ይመ)። 50+4 ልዑል አግዚአብሔር ... ሰጥቶኛል፤ ከተሩ 4-11 ይመልከቱ። እነዚህ ጥቅሶች ከነቢዩ የግል ተመክሮ ጥብቅ ምክሮች ጋር የተያያዙ ሲሆኑ፤ የመሲሐን ባሕርይና ሥቃይ የሚገልጹ ትንቢታዊ ቃሎች ናቸው። 50+4 ደካማችን ብርቱ ለማድረግ ምን ማለት እንዳለብን፤ መሲሐ የደከሙትንና የተቸገሩትን ግራ የተጋቡትን ያጽናናል (ዘ 42+3፤ ዘማቴ 11+28 ጋር

ሰጥቶኛል፤
 ስለዚህ ደካሞችን ብርቱ ለማድረግ
 ምን ማለት እንዳለብኝ
 ዐውቃለሁ፤
 በየማለዳው ያነቃኛል፤
 በመማር ላይ እንዳለ ተማሪ
 ለመስማት ጀርድን ያነቃዋል።
 5ልዑል እግዚአብሔር ጀርድን ከፍተታል፤
 እኔም ዐመፀኛ አይደለሁም፤
 ወደ ኋላም አላፈገፈግሁም።
 6ለሚገርፉኝ ጀርባዬን፤
 ጢሜን ለሚነጨ ጉንጨን ሰጠሁ፤
 ፊቴን ከውርደት፤
 ከጥፋትም አልሰወርሁም።
 7ልዑል እግዚአብሔር ስለሚረዳኝ
 አልዋረድም፤
 ስለዚህ ፊቴን እንደ ባልጨት ድንጋይ
 አድርጌአለሁ፤
 እንደማሳፍርም ዐውቃለሁ።
 8ንጹሕ መሆኔን የሚያረጋግጥልኝ
 በአጠገቤ አለ፤
 ታዲያ ማን ሊከሰኝ ይችላል?
 እስቲ ፊት ለፊት እንጋጠም!
 ተቃዋሚዬስ ማን ነው?
 እስቲ ይምጣ!
 9የሚረዳኝ እርሱ ጌታ እግዚአብሔር ነው፤
 የሚፈርድብኝን ማን ነው?
 እነሆ፤ ሁሉም እንደ ልብስ ያረጃሉ፤
 ብልም ይበላቸዋል።
 10ከእናንተ እግዚአብሔርን የሚፈራጁ
 የባሪያውንም ቃል የሚሰማ ማን
 ነው?
 ያ ሰው በጨለማ የሚሄድ ከሆነና፤
 ብርሃንም ከሌለው፤
 በእግዚአብሔር ስም ይታመን፤
 በአምላኩም ይደገፍ።
 11አሁን ግን እናንተ አሳት አንድዳችሁ፤
 የራሳችሁን የሚንገባገባችሁ
 ያዋሳችሁ ሁሉ፤
 በሉ በእሳታችሁ ብርሃን ሂዱ፤
 ባንገባገባችሁትም የችሰ ብርሃን
 ተመላለሱ።
 እንግዲህ ከእጄ የምትቀበሉት ይህ ነው፤

50+5 ኢ435+51
 48+16፤
 ሕዝ2+8፤ 24+3፤
 ማቴ26+39፤
 ጥሐ8+29፤
 14+31፤ 15+10፤
 ሐሥ26+19፤
 ፅሐ5+8
 50+6 ዘጉ12+14፤
 24መ10+14፤
 ኢ453+5፤
 ሰቆ3+30፤
 ማቴ26+67፤
 27+30፤
 ማር10+34፤
 14+65፤ 15+19፤
 ሉቃ22+63፤
 ጥሐ19+1
 50+7 ኢ428+16፤
 29+22፤ 41+10፤
 42+1፤ 48+16፤
 ኤር1+18፤
 15+20፤
 ሕዝ3+8-9
 50+8 ኢዮ13+19፤
 መዝ34+18፤
 ኢ426+2፤ 41+1፤
 43+26፤ 49+4፤
 ሮሜ8+32-34
 50+9 ኢዩ13+28፤
 ኢ441+10፤
 48+16፤ 51+8፤
 ሮሜ8+134
 50+10
 መዝ107+14፤
 ምላ1+7፤
 ኢ41+19፤
 10+20፤ 26+4፤
 49+3፤ ሐዘ1+12፤
 ሐሥ26+18
 50+11
 ዘጸ21+22-23፤
 ኢዮ15+20፤
 ምላ26+18+27፤
 ኢ41+31፤
 65+13-15፤
 ያፅ3+6
 51+1 ቀፋ7፤
 ዘጸ7+13፤ 16+20፤
 መዝ94+15፤
 ኢ417+10፤
 46+3፤ 55+6፤
 63+8፤ 65+10፤

በሥቃይም ትጋደማላችሁ።
 የዘላለም ድነት ለጽዮን
 51 "እናንተ ጽድቅን የምትከታተሉ፤
 እግዚአብሔርን የምትፈልጉ
 ስሙኝ፤
 ተቈርጣችሁ የወጣችሁበትን ዐለት፤
 ተቈፍራችሁ የወጣችሁበትንም
 ጉድጓድ ተመልከቱ።
 2ወደ አባታችሁ ወደ አብርሃም፤
 ወደ ወለደችሁም ወደ ሣራ
 ተመልከቱ፤
 በጠራሁት ጊዜ እንድ ራሱን ብቻ ነበር፤
 ባረክሁት፤ አባዛሁትም።
 3እግዚአብሔር ጽዮንን በርግጥ
 ያጽናናታል፤
 ፍርስራሽቿንም በርኅራኄ
 ይመለከታል፤
 ምድረ በዳዋን እንደ ዔድን፤
 በረሃባንም እንደ እግዚአብሔር
 ተከለ ቦታ ያደርጋል፤
 ተድላና ስታላ፤
 ምስጋናና የዝምሬ ድምፅ በእርሷ
 ይገኛሉ።
 4"ወገኔ ሆይ፤ አድምጠኝ፤
 ሕዝቤ ሆይ፤ ስማኝ፤
 ሕግ ከእኔ ይወጣል፤
 ፍርድም ለሕዝቦች ብርሃን ይሆናል።
 5ጽድቁ በፍጥነት እየቀረበ፤
 ማዳኔም እየደረሰ ነው፤
 ከንዴም ለመንግሥታት ፍትሕን
 ያመጣል፤
 ደሴቶች ወደ እኔ ይመለከታሉ፤
 ከንዴንም በተስፋ ይጠብቃሉ።
 51+1 ሮሜ9+30-31 51+2 ዘፍ12+2፤ 17+6፤
 ኢ429+22፤ ሮሜ4+16፤ ሐዘ1+11 51+3 ዘፍ2+8፤
 መዝ51+18፤ ኢ45+6፤ 25+9፤ 35+10፤ 40+1፤ 41+19፤
 44+26፤ 52+9፤ 61+4፤ 65+18፤ 66+10፤ ኢር16+9፤
 17+26፤ 30+19፤ 33+11 51+4 ዘፀ6+7፤ ዘጸ18+18፤
 መዝ50+7፤ 78+1፤ ኢ42+4፤ 3+15፤ 26+18፤ 49+6፤
 63+8፤ 64+9 51+5 ዘፍ49+10፤ መዝ37+9፤ 85+9፤
 98+1፤ ኢ411+11፤ 12+21 35+4፤ 40+10፤ 50+2፤
 52+10፤ 59+16፤ 63+15

ያንጽፋ)፤ እርሱ ራሱን ማለጃ ማለጃ ከአባቱ ጋር ኅብረት
 ያደርጋል (ከማር 1+35 ጋር ያነጻጽፋ)።
 50+6 ለሚገርፉኝ፤ የሰውን ዘር ሁሉ የመቢዝት
 ሥራውን ለመፈጸም መሲሔ ሥቃይን፤ ውርደትንና
 ንቅትን መታገሥ ነበረበት (ከማቴ 27+26+30፤
 ማር 14+65፤ 15+16-20፤ ጥሐ 19፤ ጋር ያነጻጽፋ)።
 50+7 ፊቴን እንደ ባልጨት ድንጋይ
 አድርጌአለሁ፤ በእርሱ የሚያምኑትን ሁሉ ይቤዥ
 ዘንድ ሥቃይና ሞቱ አስፈላጊ እንደ ሆኑ ስለሚያውቅ፤
 ክርስቶስ "ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ ቈርጦ ተነሣ"
 (ሉቃ 9+51)።
 50+10 እግዚአብሔርን የሚፈራጁ የአሕዛብ
 ክህደት ባለበት ጨለማ ውስጥ መጓዝ ቢኖርባቸውም
 እንኳ እግዚአብሔርን የሚያምኑ በታማኝነት እንዲጸኑ
 ነቢዩ አሳይያስ ጥሪ ያቀርባል። ለእግዚአብሔርና
 ለተገለጠው ቃሉ ከመገዛት ይልቅ ራሳቸው ባንደዱት

አሳት ብርሃን የሚሄዱ ማለትም በራሳቸው ሐሳብና
 መንገድ የሚጓዙ በሥቃይ ይጋደማሉ።
 51+1 እናንተ ጽድቅን የምትከታተሉ፤ ከቀፋ 1-3
 ይመልከቱ። በዚህ ክፍል እግዚአብሔር እርሱንና ጽድቁን
 የሚሾሙት ታማኝ የእስራኤል ትሩፋን (ከማቴ 5+6
 ጋር ያነጻጽፋ)፤ እንደ ቀን መንግሥታትን በምድር
 ላይ እንደሚመራት ሙሉ እምነት እንዲኖራቸው
 ያበረታታቸዋል፤ ይህየተስፋ ቃል በአዲስዚጳንም ተደግሞአል
 (ራእ 11+15፤ 19-22)። አሁን ንጢአትና ሰይሞን
 ዓለምን በቁጥጥራቸው ሥር ቢያደርጓትም (ጥሐ 12+31፤
 ኤፌ 2+1-3)፤ ክፉን ለማጥፋትና በዚች ምድር
 መንግሥቱን ለመመሥረት ጌታ እንደ ገና ይመጣል።
 51+4 ለሕዝቦች ብርሃን፤ በዘመን መጨረሻ
 እግዚአብሔር በምድር ላይ የሚመሠርተው መንግሥት
 በዓለም ላይ ለሚኖሩ ሕዝቦች ሁሉ ድነትንና ጽድቅን
 ያመጣል (ከ2+2-4፤ 42+4 ጋር ያነጻጽፋ)።

ፊደላቸውን ወደ ሰማያት አንሡ፤
 ወደ ታች ወደ ምድርም ተመልከቱ፤
 ሰማያት እንደ ጢስ በነው ይጠፋሉ፤
 ምድር እንደ ልብስ ታረጃለች፤
 ነዋሪዎቿም እንደ አሸን ፈጥነው
 ይረግፋሉ፤
 ማዳኔ ግን ለዘላለም ይኖራል፤
 ጽድቁም መጨረሻ የለውም።
 እናንተ ጽድቅን የምታውቁት
 ሕይወት በልባችሁ ይኖራችሁ ሰዎች
 ስሙኝ፤
 ሰዎች ሲዘብቱባችሁ አትፍሩ፤
 ሲሰድቧችሁ አትደንግጡ።
 ብለ እንደ ልብስ ይበላቸዋል፤
 ትል እንደ በግ ጠጉር
 ይውጣቸዋል፤
 ጽድቁ ግን ለዘላለም፤
 ማዳኔም ከትውልድ እስከ ትውልድ
 ጸንታ ትኖራለች።
 የእግዚአብሔር ክንያት ሆይ፤
 ተነሥ፤ ተነሥ! ኀይልን ልበስ፤
 እንዳለፉት ዘመናት፤
 በጥንት ትውልዶችም እንደ ሆነው
 ሁሉ ተነሥ።
 ረዓብን የቁራረጥህ፤
 ታላቁን ዘንድ የወጋህ አንተ
 አይደለህምን?
 ማዳኔት እንዲሻገሩ ባሕሩን፤
 ያታላቁን ጥልቅ ውሆች ያደረቅህ፤
 በጥልቁም ውስጥ መንገድ ያበጀህ፤
 አንተ አይደለህምን?
 እግዚአብሔር የተቤገሮቹው ይመለሳሉ፤
 በዝማሬ ወደ ጽዮን ይገባሉ፤
 የዘላለማዊ ደስታን አክሊል ይቀዳጃሉ፤
 ተደላኛ ደስታ ያገኛሉ፤
 ሐዘንና ልቅሶም ከአኑርሱ ይሸሻል።
 የማጽናኛችሁ እኔ፤ እኔው ብቻ ነኝ፤
 ግድቶች የሆኑትን ሰዎች፤
 እንደ ሣር የሚጠወልጉትን የሰው
 ልጆች ለምን ትፈራለህ?
 የፈጠረህን፤
 ሰማያትን የዘረጋውን፤
 ምድርን የመሠረተውን እግዚአብሔርን
 ረስተሃል፤

51+6 ሓ8፤
 መዝ37+20፤
 89+33፤ 102+25-
 26፤ 119+89፤
 አሳ12+2፤
 54+10፤
 ማቴ24+35፤
 ሉቃ21+33፤
 ዕብ11+10-12፤
 2ጴጥ3+10
 51+7 ሓ1፤
 ዘጸ6+6፤
 መዝ119+11፤39፤
 አላ50፤7፤ 54፤4፤
 ማቴ5፤11፤
 ሉቃ5፤22፤
 ሐሥ5፤41
 51+8 ሓ6፤
 ኢዮ13+28፤
 አሳ14፤11፤
 ያዕ5፤2
 51+9 ዘዳ18፤14፤
 ዘዕ6፤64፤ ዘጸ4፤34፤
 32+7፤ መላ5፤12፤
 ኢዮ9፤13፤
 መዝ65፤6፤
 68፤30፤
 74፤13፤ 98፤1፤
 ኢሳ30፤30፤
 33፤2፤ 40፤31፤
 52፤1
 51+10 ዘዕ14፤22፤
 15፤5፤8፤13፤
 ኢዮ36፤30፤
 ዘክ10፤11፤
 ራእ16፤12
 51+11
 መዝ109፤28፤
 ኢሳ30፤19፤
 35፤9፤ 44፤23፤
 48፤20፤ 65፤14፤
 ኤር30፤19፤
 31፤13፤ 33፤11፤
 ሰፍ3፤14፤
 ራእ7፤17
 51+12 2ኃገ1፤15፤
 ኢሳ2፤22፤ 15፤6፤
 40፤1፤6-7፤
 2ቆሮ1፤4፤
 1ጴጥ1፤24
 51+13 ዘዳ1፤1፤
 ኢዮ4፤17፤
 8፤13፤ ኢሳ7፤4፤
 9፤4፤ 17፤7፤10፤
 45፤11፤ 48፤13፤

ሊያጠፋህ ከተዘጋጀው፤
 ከጨቋኙ ቀጣዩ የተነሣ፤
 በየቀኑ በሽብር ትኖራለህ፤
 ቀጣዩ የጨቋኙ ቀጣዩ የት አለ?
 ሳንገታቸውን የደፉ እስረኞች በፍጥነት
 ነጻ ይወጣሉ፤
 በታሰሩበትም ጉድጓድ ውስጥ
 አይሞቱም፤
 እንጀራ አያጡም።
 የማግደ እንዲተም ባሕሩን የማናውጥ፤
 እኔ እግዚአብሔር ስምሐህ ነኝና፤
 ስሙም የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር
 ነው።
 ቃሊን በአፍህ አኖርሁ፤
 በእጅ ጥላ ጋረድሁህ፤
 ሰማያትን በስፍራቸው ያስቀመጡ፤
 ምድርን የመሠረተሁ፤
 ጽዮንንም፤ እንቺ ሕዝቤ ነሽ፤
 ያልሁ እኔ ነኝ።
 የእግዚአብሔር የቀጣዩ ጽዋ
 ከእግዚአብሔር እጅ፤
 የቀጣውን ጽዋ የጠጣሽ፤
 ዝቃፊ እንኳ ሳይቀር፤
 ሰዎችን የሚያንገዳውን ዋንጫ
 የጨለጥሽ፤
 ኢየሩሳሌም ሆይ፤ ተነሺ፤
 ተነሺ፤ ተነሺ።
 ከወለደቻቸው ወንዶች ልጆች ሁሉ፤
 የመራት አንድም አልነበረም፤
 ካሳደገቻቸው ወንዶች ልጆች ሁሉ፤
 እጄን ይዞ የወሰዳት ማንም
 አልነበረም።
 እነሆ፤ በጥፋት ላይ ጥፋት
 መጥተውብሻል፤
 ታዲያ ማን ያጽናናሻል?
 51+13 ኢሳ54፤5 51+14 ኢሳ42፤7፤ 49፤10
 51+15 ዘዕ14፤21፤ መዝ33፤3፤ ኢሳ13፤4
 51+16 ዘዕ4፤12፤15፤ 33፤22፤ ኢሳ48፤13፤ ኤር7፤23፤
 11፤4፤ 24፤7፤ ሕዝ14፤11፤ ዘዕ8፤8
 51+17 ሓ20፤22፤23፤ መላ5፤12፤ ኢዮ21፤20፤
 መዝ16፤5፤ 60፤3፤ 75፤8፤ ኢሳ42፤25፤ 52፤1፤ 66፤15፤
 ማቴ20፤22፤ ራእ14፤10፤ 16፤19 51+18 ኢዮ31፤18፤
 መዝ88፤18፤ ኢሳ41፤13፤ 49፤21 51+19 ኢሳ14፤30፤
 40፤2፤ 47፤9፤ 49፤13፤ 54፤11፤ 60፤18፤ 62፤4፤
 ኤር14፤12፤ 15፤5፤ 24፤10፤ 48፤3፤ ሰቆ3፤47፤ ነዋ3፤7

51+6 ሰማያት ... ይጠፋሉ፤ ዘላለማዊ የሆነው
 የእግዚአብሔር መንግሥት በምድር ላይ መመሥረት
 የአሁኑን ሰማያትና ምድር መጥፋት እንዲሁም
 እግዚአብሔርንና ጽድቁን የሚጠሉትን ሰዎች ሁሉ
 መሞት ያካትታል (24፡4፤ 34፡4፤ 50፡9፤ ዕብ 1፡10-11፤
 ራእ 19)፤ ከዚያም በኋላ ጌታችን ከተቤገሮቹው
 ጋር ለዘላለም የሚኖርበትን (2ጴጥ 3፡13) አዲስ
 ሰማይና አዲስ ምድር ለቅዱሳን ይፈጥራል (65፡17፤
 66፡22፤ ራእ 21፡1)።
 51+9 የእግዚአብሔር ክንድ ሆይ ተነሥ፤
 ከቀ፡9-11 ይመልከቱ። ጥቅሶቹ የሚያሳስቡን የታማኝ
 አዝዘን ድነት ወደ ፍጻሜ ለማድረስና ምድርንም
 ለመቤገጥ እግዚአብሔር የሰጠንን የተስፋ ቃል
 በመናፈቅና በመሻት እነዚህ ነገሮች እንዲፈጸሙ በጸሎት

መትጋት እንዳለብን ነው። ሐዋርያው ጴጥሮስ፤ “እኛ
 ግን ጽድቅ የሚኖርበትን አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር
 በተስፋ ቃሉ መሠረት እንጠበቃለን” በማለት የእኛ
 ጸሎት የእርሱን መምጣት እንደሚያፋጥን አስተምሮናል
 (2ጴጥ 3፡13፤ 3፡12 እና ማብ ይመ)።
 51+17 ኢየሩሳሌም ሆይ፤ ከቀ፡ 17-23
 ይመልከቱ። እነዚህ ጥቅሶች ከእግዚአብሔር ቀጣዩ
 የተነሣ እስራኤል እንደምትሰደድና በኋላም እግዚአብሔር
 በሰጠው ተስፋ መሠረት ነጻ እንደምትወጣ አሳይያስ
 የተናገረውን የትንቢት ቃል ያያዙ ናቸው። በሕዝቡ ላይ
 የወረደው የእግዚአብሔር ቀጣዩ አብቅቶ ሥቃያቸው
 የሚቆምበት ጊዜ እንደሚመጣ አሳይያስ አስቀድሞ
 ተመልክቶአል፤ ከዚያም እግዚአብሔር ያሠቃዩአቸውን
 ይፈርድባቸዋል።

እነርሱም መፈራረስና ጥፋት፤
ራብና ሰይፍ ናቸው፤
ታዲያ ማን ያስተዛዝንሽ?"
20 ወንዶች ልጆችሽ ዝለዋል፤
በወጥመድ እንደ ተያዘ ሚዳቋ፤
በየጉዳዩና አደባባይ ላይ ተኝተዋል።
የእግዚአብሔር ቀጣ፤
የአምላክሽም ተግሣጽ
ሞልቶባቸዋል።
21 ስለዚህ አንቺ የተጉዳሽ፤
ያለ ወይን ጠጅ የሰከርሽ ይህን
ስሜ።
22 ሕዝቡን የሚታደግ አምላክሽ፤
ልዑል እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
"እነሆኝ ከእጅሽ፤
ያንገደገደሽን ጽዋ ወስጃለሁ፤
ያንን ጽዋ፤ የቀጣዩን ዋንጫ፤
ዳግም አትጠጪውም፤
23 ባስጨነቁሽ፤
'በሳይሽ ላይ እንድንሄድ
ተጠፈልን'
ባሉሽ እጅ ላይ አደርገዋለሁ፤
ጀርባሽን እንደ መሬት፤
እንደ መሽጋሪያም መንገድ አደረግ
ሽላቸው።"

52 ጽዮን ሆይ፤ ተነሺ፤ ተነሺ፤
ንይልን ልበሺ፤
ቅድስቲቱ ከተማ፤ ኢየሩሳሌም ሆይ፤
የክብር ልብስሽን ልበሺ፤
ያልተገረዘ የረከሰም
ከእንግዲህ ወደ አንቺ አይገባም።
2 ትበያሽን አራግሬ፤
ኢየሩሳሌም ሆይ፤ ተነሺ በዙፋንሽ
ላይ ተቀመጫ፤
ምርኮኞቹ የጽዮን ልጅ ሆይ፤
የዐንገትሽን የእስራት ስንሰለት
አውልቀሽ ጣይ።
3 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
"ያለ ዋጋ ተሸጣችሁ ነበር፤
የእግዚአብሔር ትቤዣላችሁ።"
4 ልዑል እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
"በመጀመሪያ ሕዝቤ ይኖር ዘንድ
ወደ ግብፅ ወረደ፤
በኋላም አሦር ያለ ምክንያት
አስጨንቆ ዝገው።
5 "አሁን እዚህ ምን አለኝ?" ይላል
እግዚአብሔር፤
"ሕዝቤ ያለ ምክንያት ተወስደዋል፤

51+20 ሉዳ17፤
ዘጸ28+20፤
ኢዮ18+10፤
40+11፤
ኢላ5+25፤
ኤር14+16፤
44+6፤ ሰቃ2+19
51+21 ሉዳ17፤
ኢላ14+32፤ 29+9
51+22 ሉዳ17፤
ኢላ49+25፤
ኤር25+15፤
51+7፤ ሰቃ2+16፤
ማቴ20+22
51+23 ሉዳ17፤
ኢላ10+24፤
መዝ66+12፤
ኢላ14+4፤
49+26፤
ኤር25+15-
17፤26፤28፤
49+12፤
ሚክ7+10፤
ዘክ12+2
52+1 ዘጸ34+14፤
ዘፀ28፤24፤4፤
1ሳሙ2+4፤
ነህ11+1፤ አስ6+8፤
መዝ110+3፤
ኢላ1+26፤
35+8፤ 49+18፤
51+9፤17፤
61+10፤
ኢላ3+17፤
ናሆ1+15፤
ዘክ3+4፤ 9+8፤
ማቴ4+5፤
ራእ21+2፤27
52+2 መዝ9+14፤
81+6፤
ኢላ10+27፤
29+4፤ 60+1
52+3
መዝ44+12፤
ኢላ1+27፤
45+13፤
1ኢዮ1+18
52+4 ዘጸ46+6፤
ኢላ10+24
52+5 ኢላ37+23፤
ሮሜ2+24
52+6 ዘፀ6+3፤
ኢላ10+20፤
41+26፤ 49+23
52+7
2ሳሙ18+26፤
1ዜና16+31፤
መዝ97+1፤
ኢላ40+9፤ 42+11፤

የገዟቸው ተሣልቀውባቸዋል"።
ይላል እግዚአብሔር።
"ቀኑኔ ሙሉ፤
ስሜ ያለ ማቋረጥ ይሰደባል።
6 ስለዚህ ሕዝቤ ብሜኝ ያውቃል፤
በዚያ ቀንም፤
አስቀድሜ የተናገርሁ እኔ መሆኔን
ይረዳል፤
እነሆኝ እኔው ነኝ።"
7 በተራራች ላይ የቆሙ፤
የምሥራች ይዘው የሚመጡ
እግሮች፤
ሰላምን የሚናገሩ፤
መልካም ዜና የሚያበሰሩ፤
ድነትን የሚያውጁ፤
ጽዮንንም፤
"አምላክሽ ነግሦአል" የሚሉ
እንዴት የማሩ ናቸው።
8 ስሜ፤ ጠባቂዎችሽ ድምፃቸውን ከፍ
አድርገዋል፤
በአንድነት በእልልታ ይዘምራሉ።
እግዚአብሔር ወደ ጽዮን ሲመለስ፤
በዐይኖቻቸው ይያያሉ።
9 እናንተ የኢየሩሳሌም ፍርስራሾች፤
በአንድነት በእልልታ ዘምሩ፤
እግዚአብሔር ሕዝቡን አጥናንተዋል፤
ኢየሩሳሌምንም ተቤቱን ተሰጥሶ።
10 እግዚአብሔር በመንግሥታችሁ ሁሉ ፊት፤
የተቀደሰ ክንዱን ይገልጻል፤
በምድር ዳርቻዎች ያሉ ሁሉ፤
የአምላካችንን ማዳን ያያሉ።
11 እናንተ የእግዚአብሔርን ዕቃ
የምትሸከሙ፤
ተለዩ፤ ተለዩ፤ ከዚያ ውጡ፤
ርኩስ ነገር አትንኩ፤

52+7 ናሆ1+15፤ ሉቃ2+14፤ ሮሜ10+15፤ 1ቆሮ15+24-
25፤ ኢፌ6+15 52+8 ዘክ10+36፤ 1ሳሙ14+16፤
ኢላ12+6፤ 40+9፤ 56+10፤ 59+20፤ 62+6፤ ኤር6+17፤
31+6፤ ሕዝ3+17፤ 33+7፤ ዘክ8+3 52+9 ሰዘ9+9፤
መዝ74+3፤ 98+4፤ ኢላ35+2፤ 40+1፤ 48+20፤ 51+3፤
ሉቃ2+25 52+10 ኢላ4+24፤ 2ዜና32+8፤ መዝ44+3፤
67+2፤ ኢላ11+9፤ 30+30፤ 66+18፤ ሉቃ2+30፤ 3+6
52+11 ዘክ8+6፤ 2ዜና36+10፤ ኢላ1+16፤ 48+20፤
2ቆሮ6+7፤ 2ዚዮ2+19
52+12 የሙት ባሕር ጥቅሎች፤ የሰብዓ ሊቃናት
ትርጉም፤ የቡልጌትና የሰርስት ቅጅ ከዚህ ጋር
ይስማማሉ፤ የማሰ ሬቱ ቅጅ ግን ታዲያ እንዴት
አስተዛዝንገለሁ ይላል።
52+13 የሙት ባሕር ጥቅሎችና ቡልጌት ከዚህ ጋር
ይስማማሉ፤ የማሰሬቱ ቅጅ ግን መሾ ይላል።

52+1 ልበሺ፤ ከቀኑ 1-6 በተገለጸው ላይ አሳይስ
እግዚአብሔር ስለ ስሙ ሊል፤ ተማርኮ የሄደውን ሕዝብ
የሚመልስበትና ኢየሩሳሌም እንደ ገና የምትሠራበትን
ጊዜ እንደሚያመጣ ተመልክቶአል።
52+7 እግሮች ... እንዴት ያማሩ ናቸው፤
ይህ ጥቅስ በመጀመሪያ የሚያመለክተው በባቢሎን
ለነበሩ ምርኮኞች ነጻ መውጣትን የሚያውጁትን ነው፤
በሌላ በኩል ድነትን ስለሚሰብከውም መሲሕ በቅድሚያ
የሚያመለክት ነው (ሮሜ 10+15፤ ኢፌ 6+15)።
የተነገረው መልእክት ዋና ሐሳብ፤ "አምላክሽ
ነግሦአል" የሚለው ነው፤ ይኸውም የእግዚአብሔር

መንግሥት ወደ ምድር መጥታለች ማለት ነው
(ከማር 1+14-15 ጋር ያነጻጽሩ፤ በገጽ 1443 ላይ፤
"የእግዚአብሔር መንግሥት" በማለል ርእስ የቀረበውን
የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።
52+11 ተለዩ ... ርኩስ ነገር አትንኩ፤ ከግብጽ
መውጣት ከነላም ነጻ መውጣትን እንደሚያመለክት
ሁሉ ከባቢሎን መውጣትም ከነላምና ርኩስ ከሆነው
ነገር ሁሉ ነጻ መውጣትን ያሳያል። በተለይም ቤዛንትን
ያገኙ ሁሉ ራሳቸውን ከርኩስነት ሁሉ ነጻ እንዲያደርጉ
ምክር ተሰጥቶባቸዋል። እንደዚሁም ሰዎች ክርስቶስን
አዳኝና ጌታ አድርገው ሲቀበሉ፤ ከነላም መለየት

ከዚያ ውጤት ንጹህነትም ሁኑ።

¹²ሆኖም በችኩሳ አትወጡም፤

ሸሽታችሁም አትሄዱም፤

እግዚአብሔር ፊት ፈታችሁ ይሄዳል፤

የእስራኤል አምላክ ደጀን

ይሆናችኋል።

የባሪያው ሥቃይና ክብር

¹³እነሆኑ ባሪያዬ የሚያከናውነው

በማስተዋል ነው፤

ገናና ይሆናል፤ ከፍ ከፍ ይላል፤

እጅግ ይከብራልም።

¹⁴ብዙዎች በእርሱ እስኪደነግጡ ድረስ

መልኩ ከማንም ክሰው የተለየ፤

ከሰው ልጆችም ሁሉ ይልቅ

ተገባቂ።

¹⁵ስለዚህ ብዙ መንግሥታትን ያስደንቃል፤

በእርሱ ምክንያት ነገሥታት

እፋቸውን ይከባሉ፤

ያልተነገራቸውን ያያሉ፤

ያልሰሙትን ያስተውላሉ።

53 የሰማንውን ነገር ማን አመነ?

የእግዚአብሔርን ክንድ ለማን

ተገለጠ?

ጎበሬቱ እንደ ቡቃያ፤

52+12 ዘፀ12+11፤

14፡19፤

ሚክ2፡13፤

ዮሐ10፡4

52+13 ኢሳ1፡8፤

ኢሳ4፡2፤ 6፡1፤

20፡3፤ 57፡15፤

ሐሥ3፡13፤

ፊል2፡9

52+14

ዘሌ26፡32፤

2ሳሙ10፡4፤

ኢዮ2፡12፤

16፡16፤ 18፡20

52+15 ዘሌ14፡7፤

16፡14-15፤

ሐሳ18፡19፤

መዝ107፡42፤

ኢሳ49፡7፤

ሮሜ15፡21፤

ኢፌ3፡4-5

53+1 መዝ98፡1፤

ኢሳ28፡9፤ 30፡30፤

ዮሐ12፡38፤

ሮሜ10፡16

53+2 2ኃገ19፡26፤

ኢዮ14፡7፤

ኢሳ4፡2፤ 11፡10፤

52፡14

53+3 ሞ4፡10፤

ከደረቅም መሬት እንደ ወጣ ሥር

በቀለ፤

የሚሰብ ውበት ወይም ግርማ የለውም፤

እንድንወደውም የሚያደርግ መልክ

አልነበረውም።

³በሰዎች የተናቀና የተጠላ፤

የሕማም ሰውና ሥቃይ ያልተለየው

ነበር።

ሰዎች ፈታቸውን እንደሚያሙቡት

ዐይነት፤

የተናቀ ነበር፤ እኛም አላከበርንውም።

⁴በርግጥ እርሱ ደዌያችንን ወሰደ፤

ሕመማችንንም ተሸከመ፤

እኛ ግን በእግዚአብሔር እንደ ተመታ፤

እንደ ተቀሠፈ፤ እንደ ተሠቃየም

ቁጠርነው።

53+3 ዘፀ1፡10፤ ዘፀ3፡17፤ 1ሳሙ2፡30፤ መዝ22፡6፤

69፡29፤ ኢሳ1፡15፤ ማቴ16፡21፤ 27፡29፤ ሉቃ18፡31-33፤

ዮሐ1፡10-11፤ ዕብ5፡8 53+4 ሞ3፤ ዘፀ12፡17፤

ዘፀ5፡24፤ ሩት1፡21፤ ኢዮ4፡5፤ ኢር23፡5-6፤ 25፡34፤

ሕዝ34፡23-24፤ ሚክ5፡2-4፤ ዘከ13፡7፤ ማቴ8፡17፤

ዮሐ19፡7

⁵52፡13 ወይም ይበለጽጋል

⁶52፡14 ዕብራይስጡ በአንተ ይላል።

አለባቸው። ከክፉም ነገር ሁሉ ራሳቸውን ማንጸት ይገባቸዋል (በገጽ 1826 ላይ፤ “የእማኞች መለያ”) በሚል ርዕስ የተረጋገጠውን የትኩረት ጽሑፍ ይመጥኑ።

⁵²⁺¹³⁻⁵³⁺¹²፤ ይህ ክፍል ሥቃይ ስለሚቀበለውና ተቃውሞ ስለሚደርስበት አገልጋይ መሲሕ ስለ ሆነው ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ይናገራል። በእርሱ ሥቃይ ብዙዎች ያጠላቸውን ይቅር እንደሚባሉ፤ እንደሚጸድቁ፤ ቤዛነትን እንደሚገኙና እንደሚፈጠሩ አሳይያስ ትንቢት ተናግሯል። በተጨማሪም መሠቃየቱ ከፍ ከፍ እንዲልና እንዲከብሩ ያደርገዋል። የአዲስ ኪዳን መጽሐፍ ከሌላው የብሉይ ኪዳን መጽሐፍ ክፍል ይልቅ ይህን ክፍል አብልሞ ይጠቅሳል።

^{52+13 መሆኑ} ባሪያዬ፤ የእግዚአብሔር አገልጋይ የሆነው መሲሐ ኢየሱስ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሙሉ በሙሉ ይፈጽማል፤ ከዚህም የተነሣ እጅግ ከፍ ከፍ ይላል (ከሐሥ 2፡33፤ ከፊል 2፡9፤ ከቂሳ 3፡1፤ ከዕብ 1፡3፤ 8፡1 ጋር ያነጻጽሩ)።

^{52+14 መልኩ} ... ተገባቂ፤ ይህ ጥቅስ ኢየሱስ ክርስቶስ በፍርድ ፊት በቀረበበት ጊዜና በተሰላበበት ጊዜ በአይሁድና በሮማውያን ወታደሮች የደረሰበትን በደልና ግፍ የሚገልጽ ነው (ከመዝ 22፡6-8 ጋር ያነጻጽሩ፤ ማቴ 26፡67 እና ማገብ ይመጥኑ)።

^{52+15 ብዙ መንግሥታትን ያስደንቃል፤} ይህ ሐረግ ከአላካብ ብዙ ሰዎች የአገልጋዩን መሲሕ መልእክት በሚሰማበት ጊዜ የሚኖራቸውን መንፈሳዊ ንጽሕናና ቅድስና (ከዘፀ 29፡21፤ ከዘሌ 8፡11-30 ጋር ያነጻጽሩ) ያመለክታል፤ ይህ መንፈሳዊ ንጽሕና የሚገኘው የክርስቶስ ደም በሚረቁበት ጊዜ ነው።

^{53+1 የሰማንውን ነገር ማን አመነ፤} ኢየሱስ የእግዚአብሔር መሲሕ ቢሆንም እንዲ ብዙዎች በእርሱ ለማመን ፈቃደኞች አይሆኑም፤ ስለዚህም የእግዚአብሔርን ድነት ሳይቀበሉ ይቀራሉ (ዮሐ 12፡38፤ ሮሜ 10፡16 ይመጥኑ)። መሲሐ መጀመሪያ በመጣበት ጊዜ ጥቂቶች ቢሆኑም ከአይሁድ መካከል እውነተኛ እማኞች ነበሩ።

^{53+2 ከደረቅም መሬት እንደ ወጣ ሥር በቀለ፤} ኢየሱስ ዝቅ በማለት ተራ ሰው ሆኖ ከመምጣቱም በተጨማሪ በመጣበትም ጊዜ በምድር ላይ ታላቅ መንፈሳዊ ድርቅ ነበር። ኢየሱስ ክርስቶስ በአዝብ ፊት በይፋ አገልግሎቱን ከመጀመሩ በፊት፤ መጥምቁ የሐንበ የሕዝቡን ልብ ለጎበኝቶ አያዘጋጀ ነበር።

^{53+2 እንድንወደውም የሚያደርግ መልክ አልነበረውም፤} መሲሐ ምድራዊ ተልዕኮችና የሚሰብ አካላዊ ውበት አልነበረውም። ምንጊዜም ቢሆን እግዚአብሔርን በእጅጉ የሚያሳስበው የሰው ባሕርይ፤ ቅድስናና ታካሚነት ጉዳይ እንጂ ምድራዊ ክብር ወይም የአካል ውበት አይደለም (ከ1ሳሙ 16፡7 ጋር ያነጻጽሩ፤ ሉቃ 22፡24-30 እና ማገብ ይመጥኑ)።

^{53+3 የተናቀና የተጠላ፤} ኢየሱስ ክርስቶስ በእስራኤል ሕዝብ ገዥዎች ተንቀና ተጠልቶ ይመላለሳል እንጂ ተቀባይነትን አያገኝም (52፡14 እና ማገብ፤ ማቴ 26፡57 እና ማገብ ይመጥኑ)።

^{53+3 የሕማም ሰው፤} የኢየሱስ ተልእኮ ከሰዎች ንጠላት የተነሣ ከባድ ሕመም፤ ሥቃይ፤ ተስፋ መቀራጥና ሐዘን የሚያካትት ነው። እንደዚሁም ኢየሱስን የሚስተሉ ሁሉ በተወሰነ ደረጃ ሥቃይና ተስፋ መቀራጥ በሕይወታቸው ይደርሳል (2ቆሮ 11፡23 እና ማገብ ይመጥኑ)።

^{53+4 ደዌያችንን ወሰደ፤} ይህ ሐረግ ኢየሱስ በሽተኞችን በፈወሰበት ማለትም በአካልም ሆነ በመንፈስ በሽተኛ የሆኑትን ሰዎች በፈወሰበት በማቴ 8፡17 አገልግሎቱ ላይ ተጠቅሶአል። ከበሽታችንና ከሕመማችን እንድንፈጠስ እንዲሁም ከንጠላታችን ነጻ እንድንወጣ መሲሐ ቅጣትን ሁሉ ታገሞ መቀበል ነበረበት። ስለዚህ የአካል ፊውስ እናገኝ ዘንድ ብንጸልይ ለእኛ መልካም ይሆናል፤ ፊውስ ማግኘትም ተገቢ ነው። ንጠላታችንን እንደ ተሸከመ ሁሉ፤ የእኛን በሽታና ሐዘን ወስኗል፤ በራሱም ላይ በማድረግ ተሸክሟል (የሚተላለፉትን ሁለት ማገብ ይመጥኑ)።

ኢ.ሳ.
57:18-
19
†

ነገር ግን እርሱ ስለ መተላለፋችን ተወጋጅ ስለ በደላችንም ደቀቀ፤ በእርሱ ላይ የወደቀው ቅጣት ለእኛ ሰላም አመጣልን፤ በእርሱም ቀሰል እኛ ተፈወስን። እኛ ሁላችን እንደ በጎች ተቅበዝብዘን ጠፋን፤ እያንዳንዳችንም በየመንገዳችን ነጐድን፤ እግዚአብሔርም፤ የሁላችንን በደል በእርሱ ላይ ጫነው። ጊዜውን ተሠቃየም፤ ነገር ግን አፋን አልከፈተም፤ እንደ ጠቦትም ለዕርድ ተነዳ፤ በሸላቾች ፊት ዝም እንደሚል በግ፤ አፋን አልከፈተም።
ዓበማስጨነቅናም በፍርድ ተወሰደ፤ ስለ ሕዝቡ ንጢአት ተመቶ፤ ከሕያዋን ምድር እንደ ተወገደ፤ ከትውልዱ ማን አስተዋለ? በእኔ ተንኮል ሳይገኝበት፤ ምንም ወንጀል ሳይሠራ፤ አሟሟቱ ከከፋዎች፤ መቃብሩም ከባለጠጎች ጋር ሆነ።
10 መድቀቁና መሠቃየቱ ግን የእግዚአብሔር ፈቃድ ነበር፤ እግዚአብሔር ነፍሱን የጎጠአት መሥ ዋዕት ቢያደርገውም እንኳ፤

53+5 ስዕ28+38፤
ዘ832+39፤
2ዘ57+14፤
መዘ22+16፤
34+18፤ 39+8፤
ኢሳ1+6፤
9+6፤ 50+6፤
ማቴ27+26፤
ዮሐ3+17፤ 19+1፤
ሮሜ4+25፤ 5+1፤
1ቆሮ15+3፤
ዕብ9+28፤
1ጴጥ2+24-25
53+6 ቀ12፤
ዘ828+38፤
1ሳመ+8፤3፤
መዘ95+10፤
ኢሳ56+11፤
57+17፤ ሚክ3+5፤
ሮሜ4+25፤
1ጴጥ2+24-25
53+7 መዝ44+22፤
ኢሳ49+26፤
ማቴ27+31፤
ማር14+61፤
ዮሐ1+29፤
1ጴጥ2+23
53+8 ቀ12፤
መዝ39+8፤
88+5፤ 879+26፤
ማር14+49፤
ሐሥ8+32-33
53+9 ኢዮ16+17፤
ኢሳ42+1-3፤
ማቴ 27+38-57-
60፤

ዘናን ያደል፤ ዕድሜውም ይረዝማል፤ የእግዚአብሔርም ፈቃድ በእጁ ይሸናፈናል።
11 ከነፍሱ ሥቃይ በጓላ፤ የሕይወት ብርሃኑ ያደል፤ ደስም ይለዋል፤ ጻድቅ ባሪያይ በዕውቀቱ ብዙዎችን ያጸድቃል፤ መተላለፋችውንም ይሸከማል።
12 ስለዚህ ድርሻውን ከታላላቆች ጋር እስጠዋለሁ፤ ምርኮውን ከጎያላን ጋር ይካፈላል፤ እስከ ሞት ድረስ ሕይወቱን አሳልፎ በመስጠቱ፤
53+9 ማር15+27:43-46፤ ሉቃ23+32:50-53፤ ዮሐ19+18:38-41፤ 1ጴጥ2+22፤ 1ዮሐ3+5፤ ራእ1+45
53+10 ቀ3፤5፤ ዘዮ12+17፤ ዘሌ5+15፤ ኢሱ1+8፤ መዘ22+30፤ ኢሳ46+10፤ 49+4፤ 55+11፤ ዮሐ3+17፤ ሐሥ2+23 53+11 ዘ828+38፤ ኢዮ33+30፤ ኢሳ6+7፤ 20+3፤ ዮሐ1+29፤ 10+14-18፤ ሐሥ7+52፤ 10+43፤ ሮሜ4+25 53+12 ቀ6፤ ዘ815+9፤ መዝ119+162፤ ኢሳ6+1፤ 59+16፤ ማቴ26+28:38፤ 39+42፤ 27+38፤ ማር15+27፤ ሉቃ11+22፤ 22+37፤ 23+32፤ ሮሜ8+34፤ ፊል2+9፤ ዕብ9+28፤ 1ጴጥ2+24
53+8 ወይም፤ በእስር፤
53+11 የሞት ባሕር ጥቅሎች (እንዲሁም የሰብዓ ሊቃናት ትርጉምን ይመ) ከዚህ ጋር ይወጣሉ፤ የማስፈቱ ቅጅ ግን የሕይወት ብርሃን የማለውን ሐረግ አይጨምርም።
53+12 ወይም፤ ከብዙዎች ጋር
53+12 ወይም፤ እድገ ብዙ ከሆኑ ጋር

53+5 ስለ መተላለፋችን ተወጋጅ በእግዚአብሔር ፊት ንጢአተኞች ስለሆንንና በደለኞች ሆነን ስለተገኘን ክርስቶስ ተሰቀለ (ከመዝ 22+16፤ ከዘካ 12+10 ከዮሐ 19+34 ጋር ያነጻጽሩ)። በእኛ ምትክ እኛ ለንቀበለው የሚገባንን ቅጣት ተቀበለ፤ ለንጢአታችን ቅጣት ክፍያ የሆነውን ሞት በመሞት ዕዳችንን ከፈለ (ሮሜ 6+23)፤ ስለዚህ የንጢአት ይቅርታ ለንቀበልና ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም ሊኖረን ይችላል (ሮሜ 5+1)።
53+5 በእርሱም ቀሰል እኛ ተፈወስን፤ ይህ ፈውስ ድነትን በመንፈሳዊም ሆነ በአካላዊ በኩል ከሚያስገኘው ጥቅም ጋር የሚያመለክት ነው። ሕመምና በሽታ የሰው ውድቀትና ሰይጣን በዓለም ውስጥ የሚሠራው ሥራ ውጤት ናቸው (በገጽ 1433 ላይ፤ “መለኮታዊ ፈውስ” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)። ስለዚህ የእግዚአብሔር ልጅ የተገለጠው የዲያብሎስን ሥራ እንዲያፈርስ ነው (1ዮሐ 3+8)። ክርስቶስ የመፈወስን ስጦታ ለራሱ ቤተ ክርስቲያን ሰጥቶአል (1ቆሮ 12+19)። ተከታዮቹንም የእግዚአብሔርን መንግሥት፤ ከማወጅ ሥራቸው አንዱ ክፍል አድርገው በሽተኞች እንዲፈውስ መጸለይ እንዳለባቸው ትእዛዝ ሰጥቶአቸዋል (ሉቃ 9+1-2:6፤ 10+1:8-9:19)።
53+6 እኛ ሁላችን እንደ በጎች ተቅበዝብዘን ጠፋን፤ ማንኛውም ሰው በየጊዜው የእግዚአብሔርን የጽፈኛ ትእዛዝ ከመከተል ይልቅ የራሱን ፍላጎትና በንጢአት የተሞላውን መንገድ መከተልን ይመርጣል (ሮሜ 6+1 እና ማገብ ይመ)፤ እኛ ሁላችን በደለኞች ነን፤ ስለዚህም ክርስቶስ በእኛ ምትክ እንዲሞትልን ያስፈልገናል።
53+7 እንደ ጠቦትም ለዕርድ ተነዳ፤ ኢየሱስ ስለ እኛ የተቀበለውን ሥቃይ በፈቃደኝነትና በትዕግሥት

ቻለው (1ጴጥ 2+23 ይመ፤ ከዮሐ 1+29:36፤ ከራእ 5+6 ጋር ያነጻጽሩ)።
53+9 አሟሟቱ ከከፋዎች፤ ይህ ሐረግ ኢየሱስ ክርስቶስ ከከፋዎች ጋር መሞቱን ወይም ሮማውያን ወታደሮች ከሁለቱ ወንበደዎች ጋር ሊቀብሩት ማሰባቸውን የሚያመለክት ሊሆን ይችላል። ይሁን እንጂ በዚህ ስፍራ እንደተተነበበው፤ ኢየሱስ የተቀበረው በባለጠጎ መቃብር ውስጥ ነበር (ማቴ 27+57-60)።
53+10 መጽደቁና መሠቃየቱ ግን የእግዚአብሔር ፈቃድ ነበር፤ ልጁ ተልኮ ለጠፋው ዓለም በመስቀል ላይ ይሞት ዘንድ የእግዚአብሔር አብ ፈቃድ ነበር (ዮሐ 3+16 እና ማገብ እንዲሁም በገጽ 1075 ላይ፤ “የእግዚአብሔር ፈቃድ” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)። ለተፈጸመው መተላለፍ፤ ክርስቶስን የንጢአት ማስተሰሪያ መሥዋዕት አድርጎ በማቅረብ (ከዘሌ 5+15፤ 6+5፤ 19+21 ጋር ያነጻጽሩ፤ በገጽ 202 ላይ፤ “የሰርዖት ቀን” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)። ብዙ ሰዎችን ወደ ድነት ለማምጣት የነበረው የእግዚአብሔር የቤዛነት ዓላማ ተፈጸመ። “ዕድሜውም ይረዝማል” ማለት ከሞት ተነሥቶ ለዘላለም ይኖራል ማለት ነው።
53+11 ከነፍሱ ሥቃይ፤ የመሰረቱ መሠቃየት የእግዚአብሔር ዓላማ እንዲፈጸም ሲሆን፤ ውጤቱም ያመኑ ብዙዎች ድነትን እንዲያገኙ ነው።
53+12 ምርኮውን ከጎያላን ጋር፤ ክርስቶስ ብዙዎችን ለማጽን በሞቱ ለከፈለው የማስተሰሪያ ሞት እግዚአብሔር ሽልማትን እንደሚሰጠው ተስፋ ገብቶለታል፤ ክርስቶስም በበኩሉ እርሱን በመከተል በመንፈስ ቅዱስ ጎደል ከንጢአትና ከሰይጣን ጋር

የእግዚአብሔር ፈቃድ

አላ 53:10 “መድቀቁና መሠቃየቱ ግን የእግዚአብሔር ፈቃድ ነበር፤
እግዚአብሔር ነፋሱን የነጠላት መሥዋዕት ቢያደርገውም እንኳ ነፍሱን ያያል፤
ሰድሜውም ይረዝማል፤ የእግዚአብሔርም ፈቃድ በእጁ ይከናወናል፡፡”

የእግዚአብሔር ፈቃድ ምን ማለት እንደ ሆነ መግለጽ፤ መጽሐፍ ቅዱስ በአጠቃላይ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሲተረጉም በሦስት የተለያዩ መንገዶች ይገልጻል፡ (1) በአንዳንድ ምንጮች ውስጥ፤ “የእግዚአብሔር ፈቃድ” የተባለው በሌላ መንገድ፤ “የእግዚአብሔር ሕግ” በሚል ተተርጉሞአል፡፡ ለምሳሌ ንጉሥ ዳዊት በመዝ 40:8 ላይ “ሕግህ” ለሚለው “ፈቃድህ” የሚለውን ተጓዳኝ ቃል ተጠቅሞ እናገኛለን፡፡ እንዲሁም ተመሳሳይ በሆነ ሁኔታ ሐዋርያው ጳውሎስ የእግዚአብሔርን ሕግ ማወቅ፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ከማወቅ ጋር ተመሳሳይ እንደ ሆነ አስረድቶአል (ሮሜ 2:17-18)፡፡ በሌላ አነጋገር እግዚአብሔር በሕጉ ውስጥ ልንራመድበት የሚገባንን መንገድ ስለሚያስተምረን ሕጉ፤ “የእግዚአብሔር ፈቃድ” ተብሎ ቢጠራ ተገቢ ሊሆን ይችላል፡፡ “ሕግ” ማለት በመሠረቱ “ትምህርት” ማለት ሲሆን፤ ሙሉውን የእግዚአብሔርን ቃል የሚያካትት ነው፡፡

(2) በሌላ አንጻር “የእግዚአብሔር ፈቃድ” እግዚአብሔር የራሱን ዐላማ ለማከናወን በግልጽ የሚፈልገውን ማንኛውንም ዐይነት ነገር ለይቶ የሚያመለክት ሲሆን፤ ይህ ደግሞ የእግዚአብሔር “ፍጹም ፈቃድ” ተብሎ ሊጠራ ይችላል፡፡ ለምሳሌ ሰው ሁሉ ይድን ዘንድ የእግዚአብሔር የተገለጠ ፈቃድ ነው (1ጢሞ 2:4፤ 2ጴጥ 3:9)፤ እንዲሁም ማንኛውም የዳነ ሰው ከጸጋው እንዲወድቅ ፈጽሞ እግዚአብሔር አይፈቅድም (ዮሐ 6:40 እና ማብ ይመ)፡፡ ይህ እውነት ሰው ሁሉ እንደሚድን አያስተምርም፤ ነገር ግን ሰው ሁሉ እንዲድን እግዚአብሔር ይፈልጋል ማለት ነው፡፡

(3) በመጨረሻም “የእግዚአብሔር ፈቃድ” ማለት እግዚአብሔር ራሱ እንዲህ ዐይነቱ ሁኔታ እንዲፈጸም ባይሻም በእርሱ ትእዛዝና ፈቃድ የሚመጣውን ክሥተት ሁሉ የሚያመለክት ይሆናል፤ ይህም “በእግዚአብሔር ይሁንታዊ ፈቃድ የሚፈጸም ክፉ ነገር” ተብሎ ሊጠራ ይችላል፡፡ በእርግጥ በአብዛኛው በዓለም የሚፈጸመው ነገር፤ የእግዚአብሔርን ፍጹም ፈቃድ የሚጻረር ነው (ለምሳሌ ንጢአት፤ ዝሙት፤ ዐመጽ፤ ጥላቻና ልቦ ደንዳናነት)፡፡ ይሁን እንጂ ለጊዜውም ቢሆን ክፉት እንዲቀጥል እርሱ ይፈቅዳል፡፡ ለምሳሌ ብዙዎች ድነትን ሳይቀበሉ በልቦ ደንዳናነት በመጽናት ለዘላለም የጠፉ ለመሆን መወሰናቸው፤ የእግዚአብሔር ይሁንታዊ ፈቃድ ነው፤ ምክንያቱም እርሱ በልጁ በኩል የሰጣቸውን መዳን ሳለመቀበል የወሰኑትን ለድነት እንዲበቁ ለማድረግ ከፈቃዳቸው ውጭ አያስገድዳቸውም፡፡ እንደዚሁም በሰው ሕይወት ላይ የሚደርሱ ብዙ ችግሮችና ክፉ ነገሮች የሚመጡት በእግዚአብሔር ፈቃድ ነው (1ጴጥ 3:17፤ 4:19)፡፡ ይሁን እንጂ ይህ ነገር የግድ በዚያ ሰው ሕይወት ላይ እንዲደርስ እግዚአብሔር የሚፈልገው ወይም የመጨረሻ ሶጣ ፈንታው እንዲሆን የሚፈቅደው ሳይሆን ይችላል (1ዮሐ 5:19 እና ማብ እንዲሁም በገጽ 100 ላይ፤ “መግባት እግዚአብሔር” በሚልና በገጽ 744 ላይ፤ “የጻድቃን መከራ” በሚል ርእስ የቀረቡትን የትኩረት ጽሑፎች ይመ)፡፡

ለእግዚአብሔር ፈቃድ ምላሽ መስጠት፤ ስለ እግዚአብሔር ፈቃድ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተሰጠው ትምህርት ከአስተምህሮ በላይ የሆነን ነገር ይገልጻል፤ እንደ አማኞችም በየሶለቱ በምንኖረው ሕይወት የሚገጥሙን ጉዳይ ነው፡፡ (1) በመጀመሪያ ደረጃ የእግዚአብሔር ፈቃድ ምን እንደ ሆነ ልንማር ይገባናል፤ ይኸውም ሕጉን ጨምሮ በቅዱሳት መጻሕፍተ የተገለጠውን የእግዚአብሔርን ፍጹም ፈቃድ ማወቅ ነው፡፡ የምንኖርባቸው ቀኖች ክፉዎች ስለሆኑ፤ የእግዚአብሔር ፈቃድ ምን እንደ ሆነ ልናስተውል ይገባናል (ኤፌ 5:17)፡፡

(2) አማኞች እንደ መሆናችን መጠን እርሱ እንዴት መኖር እንዳለብን እንደሚሻ ከተገለጠው የእግዚአብሔር ፈቃድ ካወቅን፤ የእርሱን ፈቃድ ለማድረግ ራሳችንን አሳልፈን መስጠት ይገባናል፡፡ ለምሳሌ መዝሙረኛው፤ “ፈቃድህን እንድፈጽም አስተምረኝ” (መዝ 143:10) በማለት እግዚአብሔር እንዲያስተምረው ይለምናል፤ ተጓዳኝ በሆነው ስንኝ ላይ ያለው፤ መልካሙ መንፈስህም “በቀናችው መንገድ ይምራኝ” የሚለው ልመናም፤ በጽድቅ ሕይወት ለመኖር እንዲችል እግዚአብሔር እንዲረዳው መማጸኑን ያመለክታል፡፡ በተመሳሳይም ሁኔታ

ጳውሎስ ለተሰሎንቄ ክርስቲያኖች ከሥነ ምግባር ውጭ የሆነ የወሲብ ግንኙነትን በማስወገድ በቅድስናና በተከበረ መንገድ እየኖሩ፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዲከተሉ ይፈልጋል (1ተሰ 4፡3-4)። በሌላ ስፍራም ክርስቲያኖች በነገር ሁሉ ደስ እያሰኙ ለጌታ እንደሚገባ ይመላለሱ ዘንድ በእግዚአብሔር ፈቃድ ዕውቀት እንዲሞሉ ይጸልያል (ቂፋ 1፡9-10)።

(3) የእግዚአብሔር ፈቃድ ይፈጸም ዘንድ አማኞች እንዲጸልዩ ጥሪ ቀርቦላቸዋል (ከማቴ 6፡10፤ 26፡42፤ ክሉቃ 11፡2፤ ከሮሜ 15፡30-32፤ ከያዕ 4፡13-15 ጋር ያነጻጽሩ)። የእግዚአብሔር ፍጹም ፈቃድ እንዲከናወን ከልባችን መሻት አለብን፤ እንዲሁም በራሳችን በሕይወታችን ሆነ በቤተሰቦቻችን ሕይወት እንዲፈጸም ጥረት ማድረግ ይኖርብናል (ማቴ 6፡10 እና ማብ ይመ)። ጸሎታችንና ውሳኔያችን ይህ ከሆነ፤ የአሁኑም ሆነ የወደፊቱ ኑሮአችን በሰማያዊ አባታችን ጥበቃ ሥር እንደ ሆነ በማረጋገጥ እናርፋለን (ከሐሥ 18፡21፤ ከ1ቆሮ 4፡19፤ 16፡7 ጋር ያነጻጽሩ)። ይሁን እንጂ ሆን ብለን የምንሠራው ኅጢአት በሕይወታችን ከሠለጠነና በእግዚአብሔር ቃል ላይ የምናምን ከሆነ፤ እግዚአብሔር ለጸሎታችን ሁሉ መልስ እንደማይሰጠን ልንረዳ ይገባናል (በገጽ 528 ላይ፤ “መልስ የሚያስገኝ ጸሎት” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)። እኛ ራሳችን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማድረግ ጥረት እስካሳደረግን ድረስ በሰማይ የሆነው የእግዚአብሔር ፈቃድ በምድርም ይሆናል ብለን ልንገምት አይገባንም።

(4) በመጨረሻም የእግዚአብሔርን ፈቃድ ድንዛዜን ወይም ኅጢአትን፤ ክፋትንና መንፈሳዊ ለብታን ለመዋጋት እርሱ እንደጠራን የሚያሳስበንን ኅላፊነት ማዘናጊያ ማድረግ የለብንም። በዚህ ዘመን ላለው ጭካኔ፤ ክፋትና ኢፍትሐዊነት ተጠያቂው ሰይጣን እንጂ እግዚአብሔር አይደለም (1ዮሐ 5፡19 እና ማብ ይመ)። በዚህ ዓለም ላለው ብዙ ሐዘንና ሥቃይ ምክንያቱ ሰይጣን ነው (ከኢዮ 1፡6-12፤ 2፡1-6፤ ክሉቃ 13፡16፤ ከ2ቆሮ 12፡7 ጋር ያነጻጽሩ)። የዲያብሎስን ሥራ ሊያፈርስ አያሱስ እንደ መጣ (1ዮሐ 3፡8)፤ አማኞች በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት በክፋት መንፈሳዊያን ሰራዊት ላይ ጦርነት እንዲያውጁ ግልጽ የሆነ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው (ኤፌ 6፡10-20፤ 1ተሰ 5፡8 እንዲሁም በገጽ 2022 ላይ፤ “ክርስቲያን ከዓለም ጋር ያለው ግንኙነት” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።

ከክፉ አድራጊዎችም ጋር
በመቁጠሩ፤
የብዙዎችን ንጠአት ተሸከመ፤
ስለ ዐመፀኞችም ማለደ።

የወደፊት የጽዮን ክብር

54 "አንቺ መካን ሴት፤
አንቺ ልጅ ወልደሽ የማታውቀ፤

54÷1 89÷21÷6÷
30÷1÷ 140÷2÷5÷
100÷98÷4÷
449÷19÷20÷
66÷7÷ 74÷27

54:2 H4:26:22;
H035:18;
39:40;
A. 26:15;
49:19-20

ዘምሪ
እልል በዪ፤ በደስታ ምክኒ፤
አንቺ አምጠኝ ለግታውቂ፤
ባል ካሳት ሴት ይልቅ፤
የፈቷ ልጆች ይበዛሉና" ይላል
እግዚአብሔር።
"የድንኳንሽን ቦታ አስፈ፤
የድንኳንሽን መጋረጃዎች በትልቁ
ዘር፤

ለሚዋጉ ኅያላን የተቀበለውን ሽልማት እንደሚያካፍል የተስፋ ቃል ሰጥቶአል።

53+12 ሕይወቱን አሳልፎ በመስጠቱ፤ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ከሞተው ሞት የተነሣ ታላቅ ርስት ለእግዚአብሔር ሕዝብ ተሰጥቶአል። የክርስቶስን መስቀልና መስቀሉም የሚጠይቀውን ከንጢአት የመለየት ሕይወት የማይሰብክ ግንኙውም ዐይነት የመንጌል ዐዋጅ ሰማ ፈንታው ውድቀት ነው፤ እንዲህ ዐይነት ሙከራዎች ሁሉ የመንፈስ ቅዱስና የክርስቶስ ህልዎች የሌለባቸው ባይ ጥረቶች ናቸው።

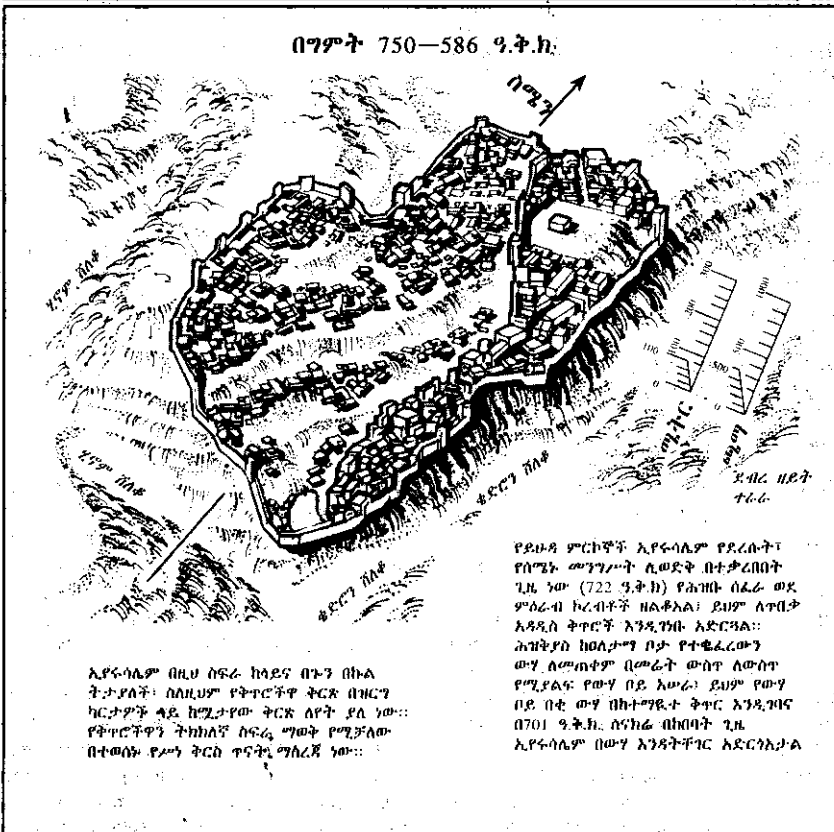
53+12 ስለ ዐመፀኞችም ማለደ፤ በመስቀል ላይ በክፍተኛ ሥቃይ ውስጥ አያለ፤ ኢየሱስ ስለ ንግሥተኞች ማለደ (ሉቃ 23:34)፤ የምልጃ አገልግሎቱ በሰማይም

ይቀጥላል (ከሮሜ 8:34 ጋር ያነጻጽሩ፡ ዕብ 7:25 እና ማብ ይመ)።

54:1 አንቺ ልጅ ወልደሽ የማታውቁ ዘምሪ፤ ከቀ. 1-3 ይመለከቱ። በእዚህ ጥቅሶች ላይ በርከትና ደስታን የሚያመጡ አዳዲስ ሁኔታዎች እንደሚከሰቱ ተስፋ በመሰጠት ለማዘለብኬ ምርኮኞችን ያጽናናል። ኢየሱሳም በዚህ መገኛ ለደማና ፍሬ ሲሰ ለማንም የእውነተኛ አማኞች ብዛት ከምርኮ ጊዜ በፊት ከነበረው የሚበልጥበት ቀን ይመጣል። “ዘሮችሽ መንግሥታትን ይወርሳሉ” (ቀ. 3) የሚለው ቃል ከእይሁድ መካከል እውነተኛ አማኞች የሆኑት በአዲስ ኪዳን ዘመን የክርስቶስን ወንጌል ለብዙ መንግሥታት እንደሚያደርሱ ይመለከታል።

ኢየሱሳይም በነቢያት ዘመን

በግምት 750—586 ዓ.ቅ.ስ.

ኢየሱሳስም በዚህ ስፍራ ከላይና በጌን በኩል ትታያለች፡ በአዚህም የትጥርቸዋ ቅርጽ በዝርግ ካርታዎች ላይ ከሚታየው ቅርጽ ለየት ያለ ነው። የትጥርቸዋን ትክክለኛ ስፍራ ማወቅ የሚቻለው በተወሰነ የሥነ ቅርስ ጥናት ማለገጃ ነው።

የደቡብ ምስራቅ፣ ኢየሱሳሌም የደረሱት የሰነድ መንግሥት ለወደቅ በተቃረበበት ጊዜ ነው (722 ዓ.ም) የሕዝቡ ሰፊ ወደ ምዕራብ ከረገዱት ዘለቀለክ፤ ይህን ለተቃረኑ አዳዲስ ቅድመ፣ እንዲሁ ለድርጅቱ፡፡ ሕዝቡን ከሰላሳዎች በታ የተወረደረውን የታ ለመጠቀም ቢወራረድ ለመንግሥት የሚያልፋ የውሃ በይ አውራጃ፤ ይህን የውሃ በይ በቂ ውሃ በከተማዬ ትኖር እንዲገባና በግባ 9 ትክክል፤ ለናቸክ ሰበሰባት ጊዜ ለዮሱሳሌም ውሃ እንግድንቸር አድርጎአታል፡፡

ፈጽሞ አትቁጥቢ
ገመዶችሽን አርዝሚአቸው
ካስማዎችሽንም ቀብቅቢ።
ወደ ቀኝም ወደ ግራም ትሰፋፊያለሽ
ዘሮችሽ መንግሥታትን ይወርሳሉ
በባድማ ከተሞቻቸውም ይኖራሉና።
አይዞሽ አትፍሪ፤ ጎፍረት
አይገጥምሽም፤
ውርደት ስለማይደርስብሽ
አትሸማቀቂ፤
የወጣትነት ጎፍረትሽን ትረሺዋለሽ
የመበለትነት ስድብሽንም
ከእንግዲህ አታስታውሽውም።
ካልሽ ፈጣሪሽ ነውና፤
ስሙም የሰራዊት ጌታ አግዚአብሔር
ነው፤
ታዲሽ የእስራኤል ቅዱስ ነው፤
እርሱም የምድር ሁሉ አምላክ
ይባላል።
አንደ ተናቀች የልጅነት ሚስት፤
ከልብ እንዳዘነችና እንደ ተጠላች
ሚስት፤
አግዚአብሔር እንደ ገና ይጠራሻል”
ይላል አምላክሼ።
“ለጥቂት ጊዜ ተውህሽ
ነገር ግን በታላቅ ርኅራኄ መልሼ
እስከ ስብሻልሁ።
ለጥቂት ጊዜ እጅግ ስለ ተቋጣሁ፤
ፊቱን ከአንቺ ሰወርሁ፤
ነገር ግን በዘላለማዊ ቸርነቴ፤
እራራልሻለሁ”
ይላል ታዲሽ አግዚአብሔር።
ይህ ለእኔ የኖሃው ሃምድርን ዳግመኛ
እንዳያጥለቀሁት እንደማልሁበት፤
እንደ ኖሃ ዘመን ነው፤
አሁንም አንቺን ዳግም እንዳልቂጣ፤
እንዳልገሥጽሽም ምያለሁ።
ተራሮች ቢኖወጡ፤
ኩረብቶች ከሰፍራቸው ቢወገዱ
እንኳ፤
ለአንቺ ያለኝ ጽኑ ፍቅር አይኖወጥም፤
የገባሁትም የሰላም ቃል ኪዳን
አይፈርስም”
ይላል መሐረሽ አግዚአብሔር።

54+4 አትፍሪ፤ ከቀ፡ 4-8 ይመልከቱ። ምርኮኛ የነበሩ የእግዚአብሔር ሰዎች ውርደታቸው ለዘላለም እንደ ሆነ በማሰብ መፍራት አይገባቸውም። የእግዚአብሔር ፍርድ ፊጥኖ ድኑነትን ያመጣልና (ቀ፡ 4-8)፤ እግዚአብሔር መካን ለሆኑ ልጆቹ ይራራል፤ ወደ ከበረ ስፍራቸውም መልሶ በዝህ ምድራቸው ያኖራቸዋል። “የወጣትነት ሐፍረትሽን” የሚለው ምናልባት እስራኤል በግብጽ በባርነት የነበረችበትን ዘመን የሚያመለክት ሲሆን “የመበለትነት ስድብሽንም” የሚለው ደግሞ በታሪክ እስራኤል በባቢሎን ምርኮ ሥር የነበረችበትን ሁኔታ የሚያመለክት ነው።
54+9 አንቺን ... እንዳልቂጣ፤ ከቀ፡ 9-10 ይመልከቱ። ይህ ትንቢት ከርሱቶስ ከሕዝቡ ጋር ሆኖ በአሕዛብ ሁሉ ላይ በምድር የሚገባበትን ጊዜ ያመለክታል (ራእ 20-22)፤ በዚያ በሚመጣው ቀን

54+3 ዘፍ13፡14፤
ኢዮ12፡23፤
ኢሳ14፡21
48፡19፤ 49፡19፤
60፡4-11
54+4 ዘፍ30፡23፤
መዝ25፡7፤
119፡39፤
ኢሳ28፡16፤
29፡22፤ 41፡11፤
47፡8፤ 51፡7፤
ኢር2፡2፤ 22፡21፤
30፡10፤ ኢል2፡21
54+5 መዝ95፡6፤
149፡2፤
መሐ3፡11፤
ኢሳ14፡6፤3፤
12፡4፤ 48፡17፤
49፡7፤ 51፡13፤
55፡5፤ 60፡9፤
ኢር3፡14፤
31፡32፤
ሆሉ2፡7፤16
54+6 ቀ፡6-7፤
ዘፀ20፡14፤
ኢሳ14፡49፡14-
21፤ 50፡1-2፤
60፡15፤
62፡4፤12፤
ኢር44፡2፤
ሆሉ1፡10፤
ሚል2፡15
54+7 ኢዮ14፡13፤
መዝ51፡1፤
71፡11፤
ኢሳ26፡20፤
27፡8፤ 49፡18
54+8 ቀ፡10፤
መዝ25፡6፤
92፡2፤ 102፡13፤
ኢሳ1፡15፤ 9፡12፤
14፡1፤ 26፡20፤
48፡17፤ 55፡3፤
60፡10፤ 63፡7፤
ሆሉ2፡19
54+9 ዘፍ8፡21፤
ዘፍ28፡20፤
መዝ13፡1፤
103፡9፤
ኢሳ12፡1፤ 14፡24፤
49፡18፤ 57፡16፤
ኢር35፡12፤
ኦባ39፡29፤
ሚክ7፡18

11 “አንቺ የተጨነቀሽ-ከተማ ሆይ፤ በወውሎ ነፋስ የተናወጥሽ፤ ያልተጽናናሽም፤ እነሆ፤ በዘብሩ ድንጋዮች አስገጨ አንገሻለሁ፤ በሰንጌር ድንጋይም ... እመሠርትሻለሁ።
12 ጉልላትሽን በቀይ ዕንቀ፣ በሮችሽን በሚያብረቀርቁ ዕንቀዎች፤ ቅጥሮችሽንም በከበሩ ድንጋዮች እሠራለሁ።
13 ወንዶች ልጆችሽ ሁሉ ከእግዚአብሔር የተማሩ ይሆናሉ፤ የልጆችሽም ሰላም ታላቅ ይሆናል።
14 በጽድቅ ትመሠረቻለሽ፤ የግፍ አገዛዝ ከአንቺ ይርቃል፤ የሚያስፈራሽ ሕይወርም፤ ሽብር ከአንቺ ይርቃል፤ አጠገብሽም አይደርስም።
15 ማንም ጉዳት ቢያደርስብሽ፤ ከእኔ አይደለም፤ ጉዳት ያደረሰብሽ ሁሉ ለአንቺ እጁን ይሰጣል።
16 “እነሆ የከሰሱ ፍም እንዲቀጣጠል የሚያራግበውን፤ የጦር መሣሪያ የሚያበጀውን፤ አንጥረኛውን የፈጠርሁ እኔ ነኝ፤ ጥፋት እንዲያደርስም የፈጠርሁ እኔ ነኝ፤ አጥፈውንም የፈጠርሁ እኔ ነኝ፤
17 በአንቺ ላይ እንዲደገን የተበጀ መሣሪያ ይከሸፋል፤ የሚከሰሽንም አንደበት ሁሉ
54+10 ቀ፡8፤ ዘፍ9፡16፤ ዘፀ34፡10፤ ዘኁ25፡12፤
መዝ6፡4፤ 46፡2፤ 89፡34፤ ኢሳ14፡1፤ 42፡6፤ 51፡6፤
55፡7፤ ዕብ12፡27፤ ራእ6፡14 54+11 ዘፀ24፡10፤
ዘኖ29፡2፤ ኢዮ28፡6፤ ኢሳ14፡32፤ 28፡2፤16፤ 29፡6፤
51፡19፤ ራእ21፡18፤19-20 54+12 ራእ21፡21 54+13
ዘሉ26፡6፤ ኢሳ28፡9፤ 48፡18፤ ሚክ4፡2፤ ዮሐ6፡45፤
ዕብ8፡11 54+14 ግሙ7፡10፤ ኢሳ9፡4፤ 17፡14፤ 26፡2፤
ኢር30፡20፤ ሶፍ3፡15፤ ዘክ9፡8 54+15 ኢሳ1፡11፤-16
54+16 ኢሳ10፡5፤ 13፡5፤ 44፡12 54+17 መዝ17፡2፤
ኢሳ29፡8፤ 41፡11፤ 56፡6-8፤ 63፡17፤ 65፡8፤9፤13-15፤
66፡14፤ ዘክ1፡20-21
54+11 በሰራይስጡ የዚህ ሐረግ ትርጉም በትክክል አይታወቅም።

እግዚአብሔር ከእንግዲህ በእስራኤል ላይ አይቂጣም።
54+11 አንቺ የተጨነቀሽ ... በወውሎ ነፋሱም የተናወጥሽ ያልተጽናናሽም፤ ከቀ፡ 11-17 ይመልከቱ። በዚህ ክፍል እግዚአብሔር ወደፊት የሚመለሱት ትሩፋን የሚያገኙትን ሰላም፤ ጽድቅና ክብር በመግለጽ የተቸገረችውን እስራኤልን ያጽናናል፤ የሐንሰም እንዲሁ ስለ አዲሲቱ ኢየሩሳሌም ሲገልጽ ተመሳሳይ ሁኔታዎችን ጠቅሷል (ራእ 21፡10፤18-21)። እነዚህ ቃላት በታላቅ ትግርና መከራ ውስጥ ያሉ አማኞችንም የሚያጽናኑ ናቸው። በመከራ በምንጉብጥበትና በሚገጥመን የሕይወት ማዕበል በምንኖርበት ጊዜ፤ እነዚህ በመንፈሳዊ ሕይወታችን እንጠነክር ዘንድ እግዚአብሔር እንዲራራልንና ወደ እኛ እንዲቀርብ የሚያደርጉት ሁኔታዎች እንደሆኑ ልብ ልንል ይገባናል (ከቀ፡ 13 ጋር ያንጻጽሩ)።

ትረጅያለሽ፤
እንግዲህ የእግዚአብሔር ባሪያዎች ርስት
ይህ ነው፤
ከእኔ የሚያገኙትም ጽድቃቸው
ይኸው ነው፤”
ይላል እግዚአብሔር።

ጥሪ ለተጠመ-

55 እናንተ የተጠማችሁ ሁሉ ኑ፤
እናንተ ገንዘብ የሌላችሁ፤
ወደ ውሆች ኑ፤
ኑና ግዙ፤ ብሉም፤
ኑና ያለ ገንዘብ፤ ያለ ዋጋ፤
የወይን ጠጅና ወተት ግዙ።
እንዘባችሁን እንጀራ ባልሆነ ነገር ላይ
ለምን ታጠፋላችሁ?
በማያጠግብስ ነገር ላይ ለምን
ጉልበታ
ችሁን ትጨርሳላችሁ?
ሰሙ፤ እኔን ሰሙኝ፤ መልካም
የሆነውንም ብሉ፤
ነፍሳችሁም በጥሩ ምግብ
ትደሰታላች።
ጆሮአችሁን ከፍታችሁ ወደ እኔ ቅረቡ፤
ነፍሳችሁም እንድትኖር
አድምጡኝ።
ለዳዊት በገባሁት በጽኑ ፍቅሬት
ከእናንተም ጋር የዘላለም ኪዳን
አደርጋለሁ።
እነሆ፤ እርሱን ለሕዝቦች ምስክር፤
መሪ፤ የጦር አዛዦችም
አድርጌዋለሁ።
እነሆ፤ የማታውቃቸውን መንግሥታት
ትጠራለህ፤
የማያወቁህ መንግሥታት በፍጥነት
ወደ አንተ ይመጣሉ፤
ምክንያቱም እግዚአብሔር ስምላክህ፤

55+1 ም፡49፡5፤
መሐ5፡1፤
ኢ፡435፡7፤
ኤር2፡13፤
ቡቃ5፡4፤
ሐዘ4፡7፡12፤
ሆሴ14፡4፤
ዘከ14፡8፤
ማቴ5፡6፤
10፡8፤ 13፡44፤
ሉቃ6፡21፤
ዮሐ4፡14፤ 7፡37፤
1ጴጥ2፡2፤
ራእ3፡18፤ 21፡6፤
22፡17፤
55+2
መዝ22፡26፤
መዝ6፡2፤
ኢ፡41፡19፤
30፡23፤ 49፡4፤
ኤር12፡13፤
ሆሴ4፡10፤ 8፡7፤
ሚከ6፡14፤
ሐጌ1፡6፤
55+3 ዘፍ9፡16፤
ዘሌ18፡5፤
መዝ78፡1፤
ኢ፡454፡8፡10፤
ዮሐ6፡27፤
ሐሥ13፡34፤
ሮሜ10፡5፤
ዕብ13፡20፤
55+4
1፡40፡13፡14፤
2ዜ57፡18፤
ኢ፡432፡1፤ ራእ1፡5
55+5 ኢ፡42፡3፤
12፡6፤ 44፡23፤
49፡6፤ 54፡5

55+6 ዘ፡44፡29፤
2ዜ5፡15፡21፤
መዝ32፡6፤
50፡15፤ ኢ፡49፡13፤
49፡8፤ 65፡24፤
ኤር29፡12፤ 33፡3፤
ሐሥ17፡27፤

የእስራኤል ቅዱስ፤
በክብሩ ከፍ ከፍ አድርገሃል።
እግዚአብሔር በሚገኝበት ጊዜ ፈልጉት፤
ጥርቦም ሳለ ጥሩት።
ኸፉ ሰው መንገዱን፤
በደለኛም ሐሳቡን ይተው።
ወደ እግዚአብሔር ይመለስ፤ እርሱም
ምሕረት ያደርግለታል፤
ወደ አምላካችን ይመለስ፤
ይቅርታው ብዙ ነውና።
“ሐሳቤ እንደ ሐሳባችሁ፤
መንገዴ እንደ መንገዳችሁ
አይደለምና” ይላል
እግዚአብሔር።
“ለማያት ከምድር ከፍ እንደሚሉ፤
መንገዴ ከመንገዳችሁ፤
ሐሳቤም ከሐሳባችሁ እንዲሁ ከፍ
ያለ ነው።
10ከፍምና በረዶ
ከሰማይ ወደደ፤
ምድርን በማራሰ፤
እንድታበቅልና እንድታፈራ
ለዘረው ዘር፤ ለበላተኛም እንጀራ
እንድትሰጥ ሳያደርግ፤
ወደ ላይ እንደማይመለስ ሁሉ፤
11ከአፌ የሚወጣውም ቃሉ፤
በከንቱ ወደ እኔ አይመለስም፤
ነገር ግን የምሻውን ያከናውናል፤

55+6 2ቆሮ6፡1-2 55+7 2ዜ56፡21፤ 7፡14፤ 30፡9፤
ኢ፡41፡18፤ 32፡7፤ 40፡2፤ 44፡22፤ 54፡10፤ 59፡7፤
ኢ፡26፡3፤ ሕዝ8፡27-28፡32 55+8 ኢ፡453፡6፤
ሚከ4፡12፤ ፈል2፡5፤ 4፡8 55+9 ዘ፡23፡19፤ ኢ፡1፡18፤
መዝ103፡11፤ ኢ፡440፡13-14 55+10 ዘ፡47፡23፤
ዘሌ25፡19፤ ኢ፡14፡9፤ ዘ፡67፡6፤ ኢ፡430፡23፤
2ቆሮ9፡10 55+11 ዘ፡32፡2፤ ም፡19፡21፤ ኢ፡440፡8፤
44፡26፤ 45፡23፤ ሕዝ12፡25፤ ማቴ5፡18፤ ዮሐ1፡1፤
ዕብ4፡12

✠
አ፡4
59፡15-
17

55+1 እናንተ ... ሁሉ ... ኑ፤ ከቀፋ
1-3 ይመልኩ። ይህ ከፍል እግዚአብሔርና
ጽድቁን የተውትን እስራኤላውያንን እግዚአብሔር
ራሱ ወደ እርሱ እንዲመጡ በመጋበዝ ተመልሰው
ከእርሱ ጋር ትብረት እንዲያደርጉና እንዲባረኩ
የተጠየቁበት ነው።
55+1 እናንተ የተጠማችሁ ሁሉ፤ ለድነት
አስፈላጊው ቅድመ ሁኔታ በአገልጋዩ መሰረት
የመጠቀሳችሁት ሞት ለተመሠረተው (ምዕ 53) ይቅርታና
ከእግዚአብሔር ጋር ሳለ ትክክለኛ ግንኙነት እውነተኛ
መንፈሳዊ ራሳችሁን ጥማት መኖሩ ነው (ከዮሐ 4፡14፤
7፡37 ጋር ያነጻጽሩ)። ስለ ንጢሐታችን ንስሐ መግባት
እንዲሁም በእምነት ወደ እግዚአብሔር መቅርብ
ተገቢ ነው፤ ከዚህም በላይ ለእግዚአብሔር ጽድቅና
ለመንግሥቱ ንጉሥ ያለን ራሳችሁን ጥማት የመንፈስ
ቅዱስን መላት ለመቀበል የሚያስችሉ እጅግ አስፈላጊ
ነገሮች መሆናቸው በዘላቂነት የሚቀጥል ነቅ (ማቴ 5፡6
እና ማገብ ይመስላል)።
55+6 እግዚአብሔር ... ፈልጉት፤ እርሱ መልስን
እንደሚሰጠን የገባልን ተስፋ እውን ሊሆን በሚችልበት ጊዜ
እግዚአብሔርን ለንፈልግ ይገባናል (ከኤር 29፡13-14፤

ከሆሴ 3፡5፤ ከሉዊ 5፡4፡6፤14 ጋር ያነጻጽሩ)። ሰዎች
ከእግዚአብሔር ድነትን ለመቀበል የሚችሉበት ጊዜ
የተወሰነ ነው፤ ጊዜው ሊያልፍ ይችላል (ከ2ቆሮ 6፡1-2
ጋር ያነጻጽሩ)። እርሱ ተፈልጎ የማይገኝበትም ጊዜ
እየመጣ ነው (ዕብ 3፡7-11 ይመስላል)።
55+8 ሐሳቤ እንደ ሐሳባችሁ ... አይደለምና፤
የእግዚአብሔር ሐሳብና መንገድ እንደ ተፈጥሮአዊ ሰው
ሐሳብና መንገድ አይደለም፤ ነገር ግን የሰው አእምሮና
ልብ ሊታደስና ሊለወጥ የሚችለው እርሱን በመፈለግ ነው
(ከሮሜ 12፡1-2 ጋር ያነጻጽሩ)። ከዚያም የእኛ ሐሳብና
መንገድ ከእርሱ ሐሳብና መንገድ ጋር መስማማት
ይጀምራል። የምናደርገው ሁሉ የምናገለግለውን
ጌታችንን ደስ ያሰው ዘንድ ኑሮአችን ከእርሱ ፍላጎት
ጋር እንዲስማማ ትልቁ ፍላጎታችን መሆን አለበት።
ይህን ማድረግ የምንችለው በቃሉ ስንኖርና ለመንፈስ
ቅዱስ ምሪት ምላሽ ስንሰጥ ነው (ሮሜ 8፡5-14 እና
ማገብ፤ ያዕ 1፡21 እና ማገብ ይመስላል)።
55+11 ቃሌ በከንቱ ወደ እኔ አይመለስም፤
የእግዚአብሔር ቃል ያለው ንጉሥ የሚሠራው ሥራ
ፈጽሞ አይሻርም ወይም ያለ ውጤት ከንቱ ሆኖ
አይቀርም። ቃሉ ለሚቀበሉት መንፈሳዊ ሕይወትን

የእግዚአብሔር ቃል

ኢሳ 55+10-11 “ዝናምና በረዶ ከሰማይ ወርዶ ምድርን በማራሰ፣ እንድታበቅልና እንድታፈራ ለዘረው ዘር፣ ለበላተኛም እንጀራ እንድትሰጥ ሳያደርግ፣ ወደ ላይ እንደማይመለስ ሁሉ፣ ከአፈ የሚመጣውም ቃሉ በከንቱ ወደ እኔ አይመለስም፤ ነገር ግን የምሻውን ያዘዘውናል፤ የተላከበትንም ዐላማ ይፈጽማል።”

የእግዚአብሔር ቃል ባሕርይ፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ “የጌታ ቃል” ወይም “የእግዚአብሔር ቃል” የሚለው ሐረግ ወይም “ቃሉ” የሚለው ልዩ ልዩ ሁኔታዎችን የሚያመለክት ነው። (1) በመጀመሪያ እግዚአብሔር በቀጥታ የተናገረውን ማንኛውንም ነገር በግልጽ ያመለክታል። እግዚአብሔር አዳምንና ሔዋንን ባነጋገረ ጊዜ (ለምሳሌ ዘፍ 2፥16-17፤ ዘፍ 3፥9-19) የተናገረው ንግግር የእግዚአብሔር ቃል ነበር። ተመሳሳይ በሆነ መንገድ እግዚአብሔር ለአብርሃም (ለምሳሌ ዘፍ 12፥1-3)፣ ለይስሐቅ (ለምሳሌ ዘፍ 26፥1-5)፣ ለያዕቆብ (ለምሳሌ ዘፍ 28፥13-15) እና ለሙሴ (ለምሳሌ ዘወ 3—4) ቃሉን ተናገረ። እግዚአብሔር በሲና ተራራ ዐሥርቱን ትእዛዛት በተናገረ ጊዜ፣ በአጠቃላይ ለእስራኤል ሕዝብ መናገሩ ነበር፤ ሕዝቡም የሰሙት ቃል የእርሱ ቃል ነበረ።

(2) እግዚአብሔር በቀጥታ ከተናገረው ንግግር በተጨማሪ፣ በነቢያቱ አማካይነት ተናግሮአል (በገጽ 1009 ላይ፣ “ነቢይ በብሉይ ኪዳን” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)። ነቢያት መልእክትን ይዘው በእግዚአብሔር ሕዝብ ፊት በሚቀርቡበት ጊዜ፣ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል” ወይም “የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ እንዲህ ሲል መጣ” የሚሉ መግቢያ ዐረፍተ ነገሮችን ብዙ ጊዜ ያስቀድማሉ። ስለዚህ የእስራኤል ሕዝብ የነቢያትን ቃል ፈሰሰው፣ የእግዚአብሔርን ቃል ሰሙ ማለት ነው።

(3) ሐዋርያትም በአዲስ ኪዳን የተናገሩት ሁሉ የእግዚአብሔር ቃል ነው። ሐዋርያት ሲናገሩ፣ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል” የሚል የመግቢያ ዐረፍተ ነገር ባያስቀድሙም የተናገሩትና ያወጁት ሁሉ በእርግጥ የእግዚአብሔር ቃል ነበር። ለምሳሌ ሐዋርያው ጳውሎስ በጳስድያ ባለችው አንጾኪያ በሰበከው ስብከት (ሐሥ 13፥16-41)፣ “በሚቀጥለውም ሰንበት የከተማው ሕዝብ፣ ጥቂት ሰው ብቻ ሲቀር፣ በሙሉ የእግዚአብሔርን ቃል ለመስማት ተሰበሰቡ” (ሐሥ 13፥44) እንደተባለው ስብከቱ ትልቅ መነሣትን ፈጥሮ ነበር። ጳውሎስ ራሱ ለተሰሉንቄ ሰዎች፣ “... የእግዚአብሔርን ቃል በተቀበላችሁ ጊዜ፣ በእናንተ በምታምኑት ዘንድ በእርግጥ እንደሚሠራ እንደ እግዚአብሔር ቃል እንጂ እንደ ሰው ቃል አድርጋችሁ ስላልተቀበላችሁት ...” (1ተሰ 2፥13 ይመ፤ ከሐሥ 8፥25 ጋር ያንጸጽሩ) በማለት ተናግሮ ነበር።

(4) ከዚህም በላይ ኢየሱስ ክርስቶስ የተናገረው ሁሉ የእግዚአብሔር ቃል ነው። በእርግጥ እርሱ አምላክ ነውና (ዮሐ 1፥1፤ 18፤ 10፥30፤ 1ዮሐ 5፥20)። የሦስተኛው ወንጌል ጸሐፊ የሆነው ሉቃስ፣ ሰዎች ኢየሱስን ሲሰሙ የእግዚአብሔርን ቃል መስማታቸው እንደ ሆነ በግልጽ ተናግሮአል (ሉቃ 5፥1)። የብሉይ ኪዳን ነቢያት ብዙውን ጊዜ መልእክት ሲያስተላልፉ አስቀድመው፣ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል” የሚሉትን፣ በአንጻሩ ግን ኢየሱስ ክርስቶስ “እሳችኋለሁ” (ለምሳሌ ማቴ 5፥18፤ 20፤ 22፤ 32፤ 39፤ 11፤ 22፤ 24፤ ማር 9፥1፤ 10፤ 15፤ ሉቃ 10፤ 12፤ 12፤ 4፤ ዮሐ 5፥19፤ 6፥26፤ 8፥34) የሚለውን በማስቀደም እንደሚናገር ልብ ይበሉ፤ በሌላ አነጋገር ክርስቶስ ራሱ የእግዚአብሔርን ቃል ለመናገር መለኮታዊ ሥልጣን እንዳለው ያመለክታል። በዮሐ 5፥24 “እውነት እሳችኋለሁ፤ ቃሌን የሚሰማ፣ በላኪንም የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው፤ ከሞት ወደ ሕይወት ተሻገረ እንጂ ወደ ፍርድ አይመጣም” ስለሚል የኢየሱስን ቃል መስማት እጅግ አስፈላጊ ነው። በእርግጥም ኢየሱስ ከእግዚአብሔር ቃል ጋር በተዛመደ ሁኔታ ተገልጾል፤ እርሱ ራሱም “ቃል” ተብሎአልና (ዮሐ 1፥1፤ 14፤ 1ዮሐ 1፥1፤ ራእ 19፤ 13-16፤ ዮሐ 1፥1፤ እና ማብ ይመ)።

(5) ተጽፈው የተመዘገቡት የነቢያት፣ የሐዋርያትና የኢየሱስ ንግግሮች ማለትም ቅዱሳት መጻሕፍት የምንላቸው ሁሉ የእግዚአብሔር ቃል ናቸው። ስለዚህ በአዲስ ኪዳን መጽሐፍ ውስጥ ጸሐፊው፣ “መሴ አለ”፣ “ዳዊት አለ”፣ “መንፈስ ቅዱስ ይላል”፣ ወይም “እግዚአብሔር ይላል” የሚሉ የተለያዩ ሐረጎችን ቢያስገባ ምንም ዐይነት ልዩነት አይፈጥርም (ሐሥ 3፥22፤ ሮሜ 10፥5፤ 19፤ ዕብ 3፥7፤ 4፥7 ይመ)። ስለዚህ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጽፈው ቃል በሙሉ የእግዚአብሔር ቃል ነው (በገጽ 1941 ላይ፣ “መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር እስትንፋስ

መሆኑና ያለው ሥልጣን በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።

(6) ከራሱ ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር እኩል የሆነ ሥልጣን ባይኖረውም ዛሬ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሰባዊዎችም ሆኑ ነቢያት የሚያቀርቡት መልእክት የእግዚአብሔር ቃል ሊባል ይችላል። (ሀ) ሐዋርያው ጴጥሮስ አንባቢዎቹ በሰብከት አማካይነት የሚቀበሉት ቃል፣ የእግዚአብሔር ቃል እንደ ሆነ አመልክቶአል (1ጴጥ 1፡25)፤ እንዲሁም ሐዋርያው ጳውሎስ ደቀ መዝሙሩ ጢዋቴዎስን “ቃሉን ስበክ” (2ጢሞ 4፡2) በማለት ትእዛዝ ሰጥቶታል። ይሁን እንጂ እንዲህ ዐይነቱ ሰብከት ከተጻፈው የእግዚአብሔር ቃል የተለየ ሆኖ ሊገኝ አይችልም። የእግዚአብሔር ቃል በሰብከትም ሆነ በመገለጥ በትክክል መታወጁን መፈተን የሚቻለው ከተጻፈው የእግዚአብሔር ቃል ጋር ሳይጋጭ የተስማማ መሆኑን በማየት ነው (በገጽ 1519 ላይ፣ “የሐሰት ትምህርት አስተማሪዎች” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)። (ለ) በአንድ የአምልኮ ስብሰባ ላይ ትንቢትን ወይም መገለጥን የሚቀበለው ሰውስ? (1ቆሮ 14፡26-32) እርሱ የተቀበለው በእርግጥ የእግዚአብሔርን ቃል ነውን? የዚህ ጥያቄ መልስ በተወሰነ ደረጃ አዎን ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ እንዲህ ዐይነት መልእክቶች በሌሎች ነቢያት ሊፈተኑ እንደሚገባቸው አጥብቆ ተናግሮአል። ስለዚህ እንዲህ ዐይነት ትንቢቶች ከእግዚአብሔር ቃል ውጪ ሊሆኑ ይችላሉ ማለት ነው (1ቆሮ 14፡29 እና ማብ ይመ)። እንግዲህ ነቢያት ዛሬ ሙሉ በሙሉ በመንፈስ ቅዱስ ምሪት መልእክትን ያስተላልፋሉ ማለት አንችልም። ዛሬ አንድ ነቢይ የሚቀበለው መገለጥ ፈጽሞ ስሕተት የለበትም ወደ ማለት ደረጃ ከፍ ከፍ ሊል አይገባም (1ቆሮ 14፡31 እና ማብ፣ በገጽ 1800 ላይ፣ “ለአማኞች የሚሰጡ መንፈሳዊ ስወታዎች” እና በገጽ 1866 ላይ፣ “የቤተ ክርስቲያን የአገልግሎት ስወታዎች” በሚል ርእስ የቀረቡ የትኩረት ጽሑፎችን ይመ)።

የእግዚአብሔር ቃል ኃይል፣ የእግዚአብሔር ቃል በሰማያት ጸንቶ ይኖራል (መዝ 119፡89፤ ኢሳ 40፡8፤ 1ጴጥ 1፡24-25)። ይሁን እንጂ የማይንቀሳቀስ ግዑዝ ቃል አይደለም፤ የሚሠራና በኃይል የተሞላ ሕይወት ቃል ነው (ከዕብ 4፡12 ጋር ያነጻጽሩ)፤ ታላላቅ ነገሮችንም ይፈጽማል (ኢሳ 55፡11)። (1) የእግዚአብሔር ቃል የሚፈጥር ቃል ነው። በፍጥረት ታሪክ እንደ ተጠቀሰው፣ ሳንገሮች ሁሉ ወደ መሆን ሊመጡ የቻሉት እግዚአብሔር ቃሉን በተናገረ ጊዜ ነበር (ለምሳሌ ዘፍ 1፡3-4፡6-7፡9)። ይህ የፍጥረት ሁኔታ፣ መዝሙረኛው “በእግዚአብሔር ቃል ሰማያት ተሠራ” (መዝ 33፡6 ይመ፤ ከቀ 9 ጋር ያነጻጽሩ) ባለው፣ የዕብራውያን ጸሐፊ ደግሞ፣ “ዓለማት በእግዚአብሔር ቃል እንደ ተፈጠሩ በእምነት እንረዳለን፤ ስለዚህ የሚታየው ነገር የተፈጠረው ከሚታየው እንዳልሆነ እንገነዘባለን” (ዕብ 11፡3 ይመ፤ ከ2ጴጥ 3፡5 ጋር ያነጻጽሩ) ባለው ጠቅላላ ተድርጎ ተጽፎአል። ወንጌላዊው ዮሐንስ፣ እግዚአብሔር ሁሉን የፈጠረበት ቃል ራሱ ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ሆነ መናገሩን ልብ በሉ (ዮሐ 1፡1-3 እንዲሁም በገጽ 26 ላይ፣ “ፍጥረት” በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።

(2) የእግዚአብሔር ቃል በተጨማሪ ፍጥረትን ደግፎ የመያዝ ኃይል አለው። የዕብራውያንን መልእክት የጻፈው ሰው፣ እግዚአብሔር፣ “በኃይል ቃሉ ሁሉን ደግፎ ይዞአል” ብሎአል (ዕብ 1፡3፤ መዝ 147፡15-18 ይመ)። እግዚአብሔር ፍጥረትን የፈጠረበት ቃሉ እንደ መሆኑ ይህ ቃል ከኢየሱስ ክርስቶስ ምንነት ጋር የተያያዘ ነው። እንዲያውም ሐዋርያው ጳውሎስ በቂላስይስ፣ “ሁሉም ነገር በአንድ ላይ ተያይዞ የጻናው በእርሱ (በኢየሱስ) ነው” (ቄላ 1፡17) በማለት አጥብቆ ተናግሮአል።

(3) የእግዚአብሔር ቃል አዲስ ሕይወት የማስተላለፍ ኃይል አለው። ሐዋርያው ጴጥሮስ ዳግም የተወለዳችሁት፣ “... ከሚጠፋ ዘር ሳይሆን፣ ሕይወት በሆነና ጸንቶ በሚኖር በእግዚአብሔር ቃል አማካይነት ከማይጠፋ ዘር ነው” (1ጴጥ 1፡23 ይመ፤ ከ2ጢሞ 3፡15፤ ከዮሐ 1፡18 ጋር ያነጻጽሩ) በማለት መስክሮአል። ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱም፣ የሕይወት ቃል (ዮሐ 1፡1) ተብሎ የተጠራው በዚህ ምክንያት ነው።

(4) የእግዚአብሔር ቃል አማኞች በእምነታቸው እንዲያድጉና ኢየሱስ ክርስቶስን እንዲያገለግሉ የሚያስችላቸውን ጸጋ፣ ኃይልና መገለጥ ይሰጣቸዋል። ነቢዩ ኢሳይያስ ከሰማይ ዝናብ ወርዶ ተክሎች በአካል እንዲያድጉ እንደሚያደርግ ሁሉ ከእግዚአብሔር አፍ የሚወጣውም ቃል በመንፈሳዊ ሕይወታችን እንደሚያሳድገን ሥዕላዊ በሆነ መንገድ ገልጿል (ኢሳ 55፡10-11)። ሐዋርያው ጴጥሮስም ይህንኑ ሐሳብ በማስተጋባት ንጹሕ የሆነውን የቃሉን ወተት በመጠጣት በድኑነታችን ጸንተን ሕንጻምንቆም የሚያሳስብ ምክር ሰጥቶናል (1ጴጥ 2፡2)።

(5) የእግዚአብሔር ቃል ከሰይጣን ጋር የምንዋጋበት እግዚአብሔር የሰጠን ሰይፍ ነው (ኤፌ 6፡17 ይመ፤ ከራእ 19፡13-15 ጋር ያነጻጽሩ)። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዲያብሎስ በተፈተነ ጊዜ፣ እያንዳንዱን ፈተና “ተጽፎአል” በሚል ቃል ሰይጣንን ድል እንዳደረገ ልብ በሉ።

“ተጽፎአል” የሚለውም የእግዚአብሔር ቃል ፈጽሞ የማይሻር መሆኑን ያመለክታል (ከሉቃ 4:1-11 ጋር ያነጻጽሩ፤ ማቴ 4:1-11 እና ማብ ይመ)።

(6) የእግዚአብሔር ቃል በእኛ ላይ የመፍረድ ሥልጣንና ንግድ አለው። የብሉይ ኪዳን ነቢያትና የአዲስ ኪዳን ሐዋርያት ከእግዚአብሔር የተቀበሉትን የፍርድ ቃል በተደጋጋሚ ተናግረዋል። ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱ የሚቃወሙትን ቃሉ እንደሚፈርድባቸው ተናግሮአል (ዮሐ 12:48)፤ የዕብራውያን ጸሐፊም፤ “የልብንም ሐሳብና ምኞት ይመረምራል” (ዕብ 4:12) በማለት ንግድ ስላለው የእግዚአብሔር ቃል ይናገራል፤ በሌላ አነጋገር የእግዚአብሔርን ቃል ላለመቀበል የሚፈልጉ ሁሉ አንድ ቀን ቃሉ ራሱ ይፈርድባቸዋል ማለት ነው።

ለእግዚአብሔር ቃል ሊኖረን የሚገባ ምላሽ፤ መጽሐፍ ቅዱስ ግልጽና ስሕተት በሌለበት ቋንቋ በተለያየ መንገድ ለተገለጸው የእግዚአብሔር ቃል ምን ዐይነት ምላሽ መስጠት እንዳለብን አብራርቶ ያስተምራል። የእግዚአብሔርን ቃል በጉጉት ልንሰማ ይገባል (ኢሳ 1:10፤ ኤር 7:1-2፤ ሐሥ 17:11)፤ መረዳት እንድንችልም ጥረት ማድረግ አለብን (ማቴ 13:23)። የእግዚአብሔርን ቃል ማድነቅ (መዝ 56:4:10)፤ መውደድ (መዝ-119:47:113)፤ ተድላችንና ደስታችንን እንዲሆን ማድረግ አለብን (መዝ 119:16:47)። የእግዚአብሔር ቃል የሚለውን ሁሉ መቀበል ይገባናል (ማር 4:20፤ ሐሥ 2:41፤ 1ተሰ 2:13)። በልባችን ውስጥ መሰወር (መዝ 119:11)፤ በእርሱም መታመን (መዝ 119:42)፤ በተስፋ ቃሎቹም ላይ መደገፍ አለብን (መዝ 119:74:81:114፤ 130:5)። ከሁሉም በላይ የእግዚአብሔር ቃል የሚለንን ሁሉ ልንታዘዝ (መዝ 119:17:67፤ ያዕ 1:22-24)፤ እንደ ቃሉም ልንኖር ይገባናል (መዝ 119:9)። እግዚአብሔር ቃሉን የሚያገለግሉ ሰዎች በትክክል እንዲይዙት (2ጢሞ 2:15)፤ በታማኝነትም እንዲሰብኩት (2ጢሞ 4:2) ጥሪ ያደርጋል (ከ1ጢሞ 5:17 ጋር ያነጻጽሩ)። አማኞች በሚሄዱበት ስፍራ ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል እንዲያውጁ ታዘዋል (ሐሥ 8:4)።

የተላከበትንም ዐላማ ይፈጽማል።
 12 በደስታ ትወጣችሁ፤
 በሰላምም ትሸኛላችሁ፤
 ተራሮችና ኩራቶች
 በፊታችሁ በእልልታ ይዘምራሉ፤
 የሚዳ ዛፎች ሁሉ፤
 ያጨበጡባሉ።
 13 በእሾኽ ፈንታ የጥድ ዛፍ፤
 በኩርንችት ፈንታ ባርሰነት
 ይበቅላል።
 ይህም የእግዚአብሔር መታሰቢያ፤
 ሊጠፋ የማይችል፤
 የዘላለም ምልክት ይሆናል።"

ለሌሎች የተሰጠ ድነት
56 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 "ፍትሕን ጠብቁ፤
 መልካሙን አድርጉ፤
 ማዳኔ በቅርብ ነው፤
 ጽድቄም ፊጥኖ ይገለጣልና።
 2 ሰንበትን ሳይረከቡ የሚያከብር፤
 ክፉን ከማድረግ እጁን የሚሰበሰብ፤
 የሚገታ፤
 እነዚህን የሚፈጽም ሰው የተባረከ
 ነው።"
 3 ወደ እግዚአብሔር የተጠጋ መጽተኛ፤
 "እግዚአብሔር በርግጥ ከሕዝቡ
 ይለዩኛል" አይበል፤
 ጃንደረባም፤
 "እኔ ደረቅ ዛፍ ነኝ" አይበል።
 4 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 "ሰንበቶችን ለሚያከብሩ
 ጃንደረቦች፤
 ደስ የሚያሰኙኝን ለሚመርጡ፤
 ቃል ኪዳንን ለሚጠቁ
 5 በቤተ መቅደሱና በቅጥሮቹ ውስጥ፤
 ከወንዶችና ከሴቶች ልጆች የበለጠ፤
 መታሰቢያና ስም እስጣቸዋለሁ፤
 ለዘላለም፤
 የማይጠፋ ስም እስጣቸዋለሁ።
 6 እርሱን ለማገልገል፤

55+12
 1ዜና16+33፤
 መዝ65+12-13፤
 96+12-13፤
 98+4፤8፤
 ኢሳ35፤2፤
 54፤10፤13
 55+13
 ዘፕ33፤55፤
 መዝ102፤12፤
 ኢሳ5፤6፤
 41+19፤ 63፤12፤
 ኢር32፤20፤ 33+9
 56+1 መዝ11፤7፤
 85+9፤ ኢሳ1፤17፤
 26፤8፤ ኢር22፤3፤
 23፤6፤ ላፕ9፤24
 56+2
 ዘ020፤8፤10፤
 መዝ119፤2
 56+3 ዘ012፤43፤
 ዘሌ21፤20፤
 ዘዳ23፤3፤
 1፤78፤41፤
 ኢሳ1፤10፤
 ኢር38፤7፤
 ዘፀ8፤20-23፤
 ሐሥ8፤27
 56+4 ዘ031፤13፤
 ኢር38፤7
 56+5 ዘፕ32፤42፤
 1፤ሞ15፤12፤
 ኢሳ26፤1፤ 43፤7፤
 48፤19፤ 55፤13፤
 60፤18
 56+6 ሐፕ2፤4፤
 ዘ012፤43፤
 1፤78፤41፤
 1ዜና22፤2፤
 ኢሳ60፤7፤10፤
 61፤5፤ ሚል1፤11
 56+7 ኢሳ2፤2፤
 19፤21፤
 ሕዝ20፤40፤
 ማቴ21፤13፤
 ማር11፤17፤
 ሉቃ19፤46፤
 ሮሜ12፤1፤
 ፊል4፤18፤
 ዕብ13፤15

ራሳቸውን ከእግዚአብሔር ጋር
 ያቀራች መጽተኞች፤
 የእግዚአብሔርን ስም በመውደድ፤
 እርሱንም በማምለክ፤
 ሰንበትን ሳይረከቡ የሚያከብሩትን ሁሉ፤
 ቃል ኪዳንንም የሚጠቁትን፤
 7 ወደ ተቀደሰው ተራራዬ አመጣቸዋለሁ፤
 በጸሎት ቤቱም ውስጥ ደስ
 አሰኛቸዋለሁ።
 የሚቃጠል መሥዋዕታቸውንና ሌሎች
 መሥዋዕቶቻቸውን፤
 በመሠዊያዬ ቢሠጡ እቀበላቸዋለሁ፤
 ቤቴ፤ ለሕዝቦች ሁሉ
 የጸሎት ቤት ተብሎ ይጠራልና።
 8 የተበተኑትን እስራኤል የሚሰበሰብ፤
 ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 "ከተሰበሰቡት በተጨማሪ፤
 ሌሎችን እንደ ዓና እሰበሰባለሁ።"
 በክፉዎች ላይ የእግዚአብሔር ወቀሳ
 እናንተ የምድር አራዊት ሁሉ ነ፤
 እናንተ የዱር አራዊት ሁሉ ነ፤
 በጥርሳቸው በጫዋቱ።
 10 የእስራኤል ጠባቂዎች ዕውሮች ናቸው፤
 ዕውቀት የላቸውም፤
 ሁሉም ድምፅ የለሽ ውሾች ናቸው፤
 መጫካ አይችሉም፤
 ተጋድመው ያልማሉ፤
 እንቅልፋሞች ናቸው።
 11 እጅግ ሲበዛ ሆኖም ውሾች ናቸው፤
 ጠገብሁን አያውቁም፤
 የማያሰተውሉ እረኞች ናቸው፤
 ሁሉም በየራሳቸው መንገድ ሄዱ፤
 እያንዳንዳቸውም የግል ጥቅማቸውን
 ፈለጉ።
 56+8 ዘዳ30፤4፤ ኢሳ1፤9፤ 11፤12፤ 60፤3-11፤
 ሕዝ34፤12፤ ዮሐ10፤16 56+9 ኢሳ18፤6፤ ኢር12፤9፤
 ሕዝ34፤5፤8፤ 39፤17-20 56+10 ኢሳ52፤8፤ 62፤6፤
 ኢር2፤8፤ 6፤17፤ 10፤21፤ 14፤13-14፤ 31፤6፤
 ሕዝ3፤17፤ 33፤7፤ 5፤3፤18 56+11 ኢሳ13፤53፤6፤
 57፤17፤ ኢር6፤13፤ 8፤10፤ 22፤17፤ 23፤1፤ ሕዝ13፤19፤
 34፤2፤ ሆሌ4፤7-8፤ ሚዝ3፤11

ሲያመጣ ለሚቃወሙት ግን ተገቢውን ፍርድ
 ያመጣባቸዋል (በገጽ 1080 ላይ፤ "የእግዚአብሔር ቃል"
 በሚል ርእስ የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።
 56+1 ፍትሕን ጠብቁ ... ማዳኔ በቅርብ
 ነው። የፍትሕና ጽድቅ የድነት ፍሬዎች ሲሆኑ፤
 ከእግዚአብሔር መንግሥት በጎ ተጽእኖ ጋር የተያያዙ
 ናቸው፤ ፈጽሞም አይነጣጠሉም።
 56+3 መጽተኛ ... ጃንደረባም፤ ከቀሩ 3-8
 ይመልከቱ። በመሲሐ መንግሥት ወደ እግዚአብሔር
 የሚመለሱ መጽተኞችና ጃንደረቦች ከሌሎቹ የቃል
 ኪዳን ማኅበረሰብ አባል፤ እኩል መብትና ጥቅም
 ይኖራቸዋል (ቀደም ባለው ዘመን እንዲህ ዐይነቶቹ
 ከሐዘብ አምልኮ የተወገዱበትን በዘዲ፡12፤43 እና በዘዳ
 23፤1 ይመ)። በብሔር፤ በዘግነት፤ በማኅበራዊ ሕይወት
 የኑሮ ደረጃ ወይም በአካልም ጉድለት ሳይወሰን፤
 እግዚአብሔር እያንዳንዱን አማኝ ውድ ልጁ አድርጎ
 ዘመቀበል ይወዳል።

56+7 በጸሎት ቤቱም፤ የእግዚአብሔር ቤተና
 ጸሎት መገናኛቱ የሚያመለክተው፤ የአምልኮ ዋና
 ዐላማ አማኞች በነገረት፤ በምስጋና ለምልጃና በልመና
 ወደ እግዚአብሔር እንዲቀርቡ የሚረግ እንደ ሆነ
 ነው። በፍጹም ልብና በፍጹም ፍቅር ከእግዚአብሔር
 ጋር ኅብረት ሳያደርጉ ወደ ቤተ ክርስቲያን እዘውትሮ
 መሄድ የአምልኮን መሠረታዊ ባሕርይና ዓላማ
 አለመረዳት ነው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ይህን
 ጥቅስ የጠቀሰው ገንዘብ ለዋጮችን ከእግዚአብሔር ቤተ
 መቅደስ ባባረረበት ጊዜ ነበር (ማር 11፤17 እና ማጥ፤
 ሉቃ 19፤45 እና ማጥ፤1፤)
 56+10 ጠባቂዎች ዕውሮች ናቸው፤ ከቀሩ
 10-12 ይመልከቱ። በዚህ ክፍል እግዚአብሔር የእስራኤል
 ልን ምግባረ ብልሹ መሪዎችንና ካህናትን የእርሱን ቃል
 ስለማያውቁ፤ ለግል ጥቅማቸው ስለሚሰበሰቡና እስካሁን
 መጠጠራት አጥብቀው ስለሚወዱ አውግዝላቸዋል።

¹²እርስ በርሳቸውም፤ "ኑና የወይን ጠጅ እንግባበዝ፤ እስክንሰክር እንጠጣ፤ ነገም ያው እንደ ዛሬ፤ ምናልባትም የተሻለ ቀን ይሆንልናል" ይባላሉ።

57 ዳድቅ ይሞታል፤ ይህን ግን ማንም ልብ አይልም፤ ለእግዚአብሔር ያደራ ሰዎች ይወሰዳሉ፤ ዳድቃን ከክፉ ይድኑ ዘንድ፤ መወሰዳቸውን፤ ማንም አያስተውልም።

²በቅንነት የሚሄዱ፤ ሰላም ይሆንላቸዋል፤ መኝታቸው ላይ ያርፋሉ።

³"እናንተ የአስማተኛዬ ልጆች ግን፤ እናንተ የአመንዝራውና የጋሊዎታዩቱ ዘር፤ እናንተ፤ ወዲህ ኑ፤

⁴የምትግለቱት በማን ላይ ነው? የምታሽጧቸውት ማንን ነው? ምላሳችሁን እውጥታችሁ የምታሸፉት በማን ላይ ነው?

እናንተ የዐመፀኞች ልጆች፤ የሐሰተኞች ዘር አይደላችሁምን? የባሉጥ ዛፎች መካከል፤ ቅጠሉ በተንዘረገ ዛፍ ሥር በዝሙት የምትቃጠሉ፤ በሽለቆዎች፤

በሀላት ስንጣቂዎችም ውስጥ ልጆቻችሁን የምትወጡ አይደላችሁምን?

⁶በሽለቆው በሚገኙት ለሰላላ ድንጋዮች ውስጥ ያሉት ጣዖቶች የአንቺ ናቸው፤

እነርሱም ዕጣ ፈንታዎችሽ ናቸው፤ ርግጥ ነው፤ በእነርሱ ላይ የመጠጥ ቊርባን አፍሰሰሻል፤ የአሁል ቊርባንም አቅርበሻል፤ ታዲያ፤ ስለ እነዚህ ነገሮች ዝም አላለሁን?

⁷ሀልጋሽን ከፍ ባለውና በረጅሙ ከረብታ ላይ አነጠፍሽ፤ በዚያም መሥዋዕትሽን ልታቀርቢ ወጣሽ።

⁸ከመዝጊያሽና ከመቃንሽ ጀርባ፤ የጣዖት ምስሎችሽን ሰቀልሽ፤ እኔን ትተሽ መኝታሽን ገላለጥሽ፤

56+12 ዘሌ10+9፤ መዝ10+6፤ ምላ23+20፤ ኢላ22+13፤ ሉቃ12+18-19፤ 57+1 2ነገ22+20፤ መዝ12+1፤ ኢላ2+25፤ ሕዝ21+3፤ 57+2 ኢላ26+7፤ ዳን12+13፤ 57+3 ቀ7-8፤ ዘፀ22+18፤ ኢላ1+21፤ ኢር2+20፤ ሚላ3+5፤ ማቴ16+4፤ ያሰ4+4፤ 57+4 ኢላ1+2፤ 57+5 ዘላ12+2፤ 18+10፤ ዘሌ18+21፤ 2ነገ16+4፤ መዝ106+37-38፤ ኢላ1+29፤ ሕዝ16+20፤ 57+6 2ነገ17+10፤ ኢር3+9፤ 5ነገ29፤ 7+18፤ 9+9፤ 19+13፤ 44+18፤ ዳን24+19፤ 57+7 ኢላ65+7፤ ኢር3+6፤ 13+27፤ ሕዝ6+3፤ 13፤ 16+16፤ 20+27-28+29፤ 57+8 ሕዝ16+15፤ 26፤ 36፤ 23+7፤ 18፤

57+9 ዘሌ18+21፤ 1ነገ11+5፤ ማቴ4+10፤ ኢላ8+19፤ ሕዝ23+16፤ 40፤ 57+10 1ሳሙ2+4፤ ኢላ47+13፤ ኢር2+25፤ 18+12፤ ሚላ3+14፤ 57+11 2ነገ1+15፤ አሰ4+14፤ ምላ29+25፤ መዝ50+21፤ 83+1፤ ኢላ7+2፤ 17+10፤ 42+23፤ ኢር2+32፤ 3+21፤ 13+25፤ 18+15፤ ሕዝ22+12፤ 57+12 ኢላ29+15፤ 58+1፤

በላይም ወጥተሽ በጣም ገለጥሽው፤ መኝታቸውን ከወደድሽላቸው ጋር ስምምነት አደረግሽ፤ ዕርቃናቸውንም አየሽ።
⁹የወይራ ዘይት ይዘሽ፤ ሽቶ በላይ ጨምረሽ ወደ ሞሎኩ ሄድሽ፤

መልእክተኞችሽን ወደ ሩቅ አገር ላክሽ፤ እስከ ራሱ እስከ ሲኦልም ዘለቅሽ።
¹⁰በመንገድ ብዛት ደከምሽ፤ ነገር ግን ተስፋ የለውም፤ አላልሽም፤ የጉልበት መታደስ አገኘሽ፤ ስለዚህም አልዛልሽም።

¹¹"እኔን የዋሽሽኝ፤ ማንን ፈርተሽ፤ ማንን ሠግተሽ ነው?

እኔን የሳስታወስሽው፤ ይህንንም በልብሽ ያላኖርሽው፤ እኔን ያልፈራሽው፤ ዝም ስላልሁ አይደለምን?

¹²አድቅሽንና ሥራሽን አጋልጣለሁ፤ እነርሱም አይጠቅሙሽም።
¹³ለርዳታ በምትሆኑሽበት ጊዜ፤ የሰበሰብሻቸው ጣዖቶች እስቲ ያድኑሽ!

ነፋስ ጠራርን ይወስዳቸዋል፤ ሽውሽውታም ይበትናቸዋል። እኔን መጠጊያው ያደረገ ሰው ግን፤ ምድሪቱን ይወርሳል፤ የተቀደሰ ተራራዬንም ገንዘብ ያደርገዋል።"

ልባቸው ለተሰበረ መጽናናት
¹⁴እንዲህ ይባላል፤

"አብጁ፤ አብጁ፤ መንገድ አዘጋጁ፤ ከሕዝቡ መንገድ ዕንቅፋት አስወግዱ።"

¹⁵ከፍ፤ ከፍ፤ ያለውና ልዕልና ያለው እርሱ፤ ሰሙም ቅዱስ የሆነው፤ ለዘላለም የሚኖረው እንዲህ ይላል፤

"የተዋረዱትን መንፈሳቸውን ለማነሣሣት፤

57+12 ኢላ59+6፤ 12፤ 65+7፤ 66+18፤ ሕዝ16+2፤ ሚላ3+2-4+8 57+13 መላ10+14፤ መዝ37+9፤ 118+8፤ ኢላ2+2-3፤ 40+7፤ 24፤ 56+7፤ 65+9-11፤ ኢር22+20፤ 30+15 57+14 ኢላ11+16፤ 62+10፤ 18+15 57+15 ዘላ33+27፤ 2ነገ22+19፤ ኢላ5+18፤ 16+19፤ መዝ34+18፤ 51+17፤ 90+2፤ 147+3፤ ኢላ52+13፤ 66+21 ሚላ6+8፤ ማቴ5+3፤ 23+12 ሐ57+9 ወይም ወደ 37ሠ ሐ57+9 ወይም፤ ጣዖቶችሽ

57+1 ዳድቅ ይሞታል፤ ይህ ሐረግ ዳድቅ አማኞች ጨካኝ በሆኑና ሥነ ምግባር በጉደላቸው በይዞዳ መሪዎች እጅ በደል እንደሚደርሰባቸውና እንደሚጥቱ የሚያመለክት ነው (ከ 2ነገ 21፤ 16 ጋር ያንጸጽር)። ነገር ግን እነዚህ ሰማዕታት በመሞታቸው በቅርቡ በሕዝቡ ላይ ከሚደርሰው አስደንጋጭና አስፈሪ የእግዚአብሔር ፍርድ ያመልጣሉ።
57+3 እናንተ የአስማተኛዬ ልጆች፤ ከቀ 3-14 ይመልከቱ። በዚህ ክፍል የይዞዳ ሕዝብ እግዚአብሔርን በመተው የባዕዳን ሕዝቦች አማልክትን ማምለክ እንደመረጡ ያመለክታል። እንዲህ ዐይነቱ አምልኮ የሥነ ምግባር ጉድለትን፤ ዝሙት አዳርጎትን፤ አስማትንና ሰውን በእሳት የሚቃጠል መሥዋዕት አድርጎ ማቅረብን የሚያካትት ነው። ነገር ግን እግዚአብሔር ማንም በነጠላቱ እንዲቀጥል አይፈልግም፤ ሕጉን የሚተላለፉ ሰዎች የዘፍትን ያዋጃሉ፤ በከፋታቸው በመቀጠል ሊያገኙት ተስፋ ካደረጉት በላይ የሚጉድልባቸው ይሆናሉ።
57+15 የተሰበረ ልብ ካለውና በመንፈሱ ከተዋረደው፤ ለትሑታንና ንስሐ ለሚዘጋ፤ "ከፍ ባለውና

ኋላገር ግን በደላችሁ ከአምላካችሁ ለይቶአችኋል፤
 ንጢአታችሁ ፊቱን ከእናንተ ሰውሮታል፤
 በዚህም ምክንያት አይሰማም።
 3እጆቻችሁ በደም፤
 ጣቶቻችሁ በበደል ተነክረዋል፤
 ከንፈሮቻችሁ ሐሰትን ተናገሩ፤
 ምላሶቻችሁ ክፉ ነገርን አሰሙ።
 4ፍትሕን የሚጠራ ማንም የለም፤
 ጉዳዩን በቅንነት የሚያቀርብ የለም፤
 በከንቱ ነገር ታመኑ፤ ሐሰትን ተናገሩ፤
 ሁከትን ሀሳብ ክፉትንም ወለዱ።
 5የእባብ ዕንቁላል ታቀፉ፤
 የሽረራት ድር አደሩ፤
 ዕንቁላሎቻቸውን የሚበላ ሁሉ ይሞታል፤
 አንዱ በተሰበረ ጊዜም እፋኝት ይወጣል።
 6ድሮቻቸው ልብስ አይሆኑም፤
 በሚሠሩትም ሰውነታቸውን መሸፈን አይችሉም፤
 ሥራቸው ክፉ ነው፤
 እጃቸውም በዐመፅ ሥራ የተሞላ ነው።
 7እግሮቻቸው ወደ ንጢአት ይሮጣሉ፤
 ንጹሕ ደም ለማፍሰስ ይፈጥሱ፤
 የሚያሰቡት ክፉ ሐሳብ ነው፤
 ማጥፋትና ማፈራረስም የመንገዳቸው ምልክት ነው።
 8የሰላምን መንገድ አያውቁም፤
 በጉዳናቸውም ፍትሕ የለም፤
 መንገዳቸውን ጠማሚ እድርገውታል፤
 በዚያም የሚሄድ ሰላም አያገኝም።
 9ስለዚህ ፍትሕ ከእኛ ርቆአል፤
 ጽድቅም ወደ እኛ አይመጣም፤
 ብርሃንን ፈለግን፤ ነገር ግን ሁሉ ጨለማ ነው፤
 የብርሃንን ጸዳል ፈለግን፤
 የምንሄደው ግን በድንግዝግዝታ ነው።
 10በቅጥሩ ላይ እንደ ዕውር ተደናበርን፤
 አካሄዳችንም ዐይን እንደሌላችው

59+2 መዝ18+41፤
 ኢሳ58+4፤
 ኤር5+25፤
 11+11፤
 ሕዝ39+23፤
 ዮሐ9+31፤
 59+3 27፡21+16፤
 መዝ7+3፤
 ኢሳ1+15፤ 3+8፤
 ሕዝ22+9፤
 59+4 ኢዮ4+8፤
 15+31፤
 ኢሳ5+23፤
 29+20፤ 44+20፤
 ያል1+15፤
 59+5 ኢዮ8+14፤
 ኢሳ11+8፤
 ማቴ3+7፤
 59+6 መዝ55+9፤
 ምላ4+17፤
 ኢሳ28+20፤ 58+4፤
 59+7 27፡21+16፤
 ምላ6+17፤ 24+2፤
 ኢሳ26+10፤
 ሚክ3+10፤
 ማር7+21-22፤
 ሮሜ3+15-17፤
 59+8 መዝ5+6፤
 ኢሳ57+21፤
 ሉቃ1+79፤
 ሮሜ3+15-17፤
 59+9 ኢዮ19+8፤
 መዝ107+14፤
 ኢሳ5+30፤ 8+20፤
 ሉቃ1+79፤
 59+10 ዘጸ28+29፤
 ኢዮ3+23፤
 ኢሳ6+9-10፤
 8+15፤ 56+10፤
 ብቆ3+6፤ 4+14፤
 ለፎ1+17፤
 ዮሐ11+9-10፤
 59+11 ዘፍ8+8፤
 መዝ74+19፤
 ኢሳ38+14፤
 ኢሳ48+28፤
 ሕዝ7+16፤
 ኖሆ2+7፤
 59+12 ዘፍ4+7፤
 ዕዝ9+6፤
 መዝ51+3፤
 ኢሳ3+9፤ 57+12፤

በዳበሳ ሆነ፤
 ጀምበር በምትጠልቅበት ጊዜ እንደሚሆነው በእኩል ቀን ተደናበርን፤
 በብርቱዎች መካከልም እንደ መታገን ሆንን።
 11ሁላችን እንደ ድቦች እናላዝናለን፤
 እንደ ርግቦችም በመቃተት እንጮኻለን፤
 ፍትሕን ፈለግን፤ ግን አላገኘንም፤
 ትድግናን ፈለግን፤ ነገር ግን ከእኛ ርቆአል።
 12በደላችን በፊትህ በዝቶአል፤
 ንጢአታችን መስክሮብናል፤
 በደላችን ከእኛ አልተለየም፤
 ዐመፀኝነታችንንም እናውቃለን።
 13በእግዚአብሔር ላይ ዐምፀናል፤ ሐሰት ተናግረናል፤
 አምላካችንን ከመከተል ዘወር ብለናል፤
 ዐመግንና ግፍን አውርተናል፤
 ልባችን የፀነሰውን ውሸት ተናግረናል።
 14ስለዚህ ፍትሕ ከእኛ ርቆአል፤
 ጽድቅም በሩቁ ቆሞአል፤
 እውነት በመንገድ ላይ ተሰናክሎአል፤
 ቅንነትም መግባት አልቻለም።
 15እውነት የትም ቦታ አይገኝም፤
 ከክፋት የሚርቅ ለጥቃት የተጋለጠ ነው።
 እግዚአብሔር ተመለከተ፤
 ፍትሕ በመታጣቱም ዐዘነ።
 16ማንም እንደሌለ አየ፤
 ወደ እርሱ የሚማልድ ባለመኖሩ ተገረመ፤
 ስለዚህ የገሃ ክንዱ ድነት አመጣለት፤
 የራሱም ጽድቅ ደግሮ ያዘው።
 17ጽድቅን እንደ ጥሩር አጠለቀ፤
 59+12 ኤር2+19 59+13 ዮሐ11+20፤ መዝ12+5፤
 ምላ30+9፤ 59+14 ኢሳ4+21፤ 29+21፤ 48+1፤
 ኤር33+16 59+15 ኢሳ5+7፤ ኤር7+28፤ 9+5፤ ጳጉ8+12
 59+16 ኢሳ41+28፤ 45+8፤13፤ 46+13፤ 51+5፤ 53+12
 59+17 ኢዮ27+6፤ ኢሳ1+24፤ 9+7፤ 63+3፤ ሕዝ5+13፤
 ኤፌ6+14፤17፤ 1+45+8

አጣጠረችም፤ ከተሩ 1-8 ይመልከቱ። ይህ ክፍል ሕዝቡ እግዚአብሔር ቃል የገባላቸውን በረከት እንዳይቀበሉ የገዳኝነቸውን ተጨማሪ ንጢአቶች ያመለክታል (ቀደም ብለው የተጠቀሱት ሁለት ማለ ይመ)።
 59+2 በደላችሁ ... ለይቶአችኋል፤ በሕይወታችን ያለ ንጢአትና ክፉት በእኛና በእግዚአብሔር መካከል የሚለይ ግድግዳ ይሆናል። ከዚህ መሰናክል የተነሣ ከእግዚአብሔር ሞገስን፤ ጥበቃን፤ እርዳታን ወይም ድነትን አናገኝም፤ ስለዚህ ጸሎታችን መልስ አያገኝም (መዝ 66+18)።
 59+9 ፍትሕ ከእኛ ርቆአል፤፡ከ9-14 ይመልከቱ። ንጢአተኞች መሆናቸውን ዐውቀው ንጢአታቸውን የሚናዘዙና ተስፋ አስቈራጭ በሚመስለው ጽኑነታቸው በእጅቱ የሚያገኙ በትክክል የሚማልዱ ሰዎች እንደ ሆኑ ሊሳይያስ ገልጽአል።
 59+16 ማንም እንደሌለ አየ፤ እግዚአብሔር የእስራኤል ንጢአት እንደ በዛ አየ፤ እንዲሁም ይህን ማዕበል

ለመመለስ የሚማልድ ሰው እንደሌለ ተረዳ። ከዚያም “የዝ ክንዱን” ዘርግቶ ሕዝቡን ለግዳን ወሰነ፤ ይህም በኢየሱስ ክርስቶስ መምጣት ተከናወነ። አሁንም እንኳ በሰማይ ስለ እያንዳንዳችን የሚማልደው ኢየሱስ ራሱ (ዕብ 7+25)። መንፈሳዊ መነሻነታችን የምትፈልገው ቤተ ክርስቲያና ድነት የሚያስፈልጋቸው የጠፋትን ወክለው ከእርሱ ጋር “በፈረሰው በኩል” (ሕዝ 22+30) የሚቆሙ በምድር የሚማልዱ ሰዎችን እግዚአብሔር ይፈልጋል።
 59+17 ጽድቅን እንደ ጥሩር፤ ሐዋርያው ጳውሎስ የአማኝ የጦር ልብስ የሚሆኑትን በሚዘረዝርበት ጊዜ “የጽድቅ ጥሩር” እና “የድነት ራስ ቁር” (ኤፌ 6+14-17) የተባሉትን ሁለት ሐረጎች ያመለክተው ከዚህ ጥቅስ ነው። አሳይያስ በቀ፡ 18 ላይ የጠቀሳቸው “የበቀልንም ልብስ” እና “ቀጣን ለባላጋራዎቹ” የሚሉት ሐረጎች በዘመን መጨረሻ ላይ የሚመዘገቡ ታላቅ የእግዚአብሔር የቀጣዩ ቀንን ያመለክታሉ (ራእ 19 እና ማገብ ይመ)።

የድነትን ቀርቦ በራሱ ላይ ደፋ፤
 የበቀልንም ልብስ ለበሰ፤
 መጐናጸፊያ እንደሚደረግም
 ቅናትን ደረሰ።
 18 እንደ ሥራቸው መጠን፤
 ቀጣን ለባላጋራዎቹ፤
 ፍዳን ለጠላቶቹ፤
 እንደዚሁ ይከፍላቸዋል፤
 ለደሴቶችም የእጃቸውን
 ይሰጣቸዋል።
 19 በምዕራብ ያሉት የእግዚአብሔርን ስም
 ይፈራሉ፤
 በፀሐይ መውጫ ያሉት ለክብሩ
 ይገዛሉ፤
 የእግዚአብሔር እስትንፋስ እንደ ተቋተ፤
 እንደ ተከማቸው ጐርፍ ይመጣልና።
 20 "አዳኝ ወደ ጽዮን፤
 ኅጢአታቸውንም ወደ ተናዘዙት
 ወደ ያዕቆብ ቤት ይመጣል"
 ይላል እግዚአብሔር።
 21 "በእኔ በኩል፤ ከእነርሱ ጋር ያለኝ
 ቃል ኪዳን ይህ ነው" ይላል እግዚአብሔር፤
 "በአንተም ላይ ያለው መንፈስ፤ በአፍህ
 ያስቀመጥሁት ቃል ከአፍህ፤ ከልጆችህ
 አፍ፤ ከዘር ዘርቻቸውም አፍ፤ ከዛሬ
 ጀምሮ እስከ ዘላለም አይለይም" ይላል
 እግዚአብሔር።

የጽዮን ክብር
 60 "በርሃንሽ መጥቶአልና ተነሿ አብሪ፤
 የእግዚአብሔርም ክብር ወጥቶ
 ለሻል።
 2 እነሆ፤ ጨለማ ምድርን፤
 ድቅድቅ ጨለማም ሕዝቦችን
 ይሸፍናል፤
 ነገር ግን እግዚአብሔር ወጥቶለላል፤
 ክብሩንም ይገልጻል።
 3 ሕዝቦች ወደ ብርሃንሽ፤
 ነገሥታትም ወደ ንጋትሽ ጸዳል
 ይመጣሉ።

59+18
 ዘላ26+28፤
 ዘጐ10+35፤
 አሳ11+11፤
 34+8፤ 41+5፤
 ማቴ16+27
 59+19
 መዝ97+6፤
 113+3፤
 አሳ11+4፤
 24+15፤ 35+2፤
 40+5፤ 49+12፤
 52+10፤ 66+18፤
 ማቴ8+11
 59+20
 አዮ19+25፤
 22+23፤
 አሳ11+27፤ 52+8፤
 60+16፤ 63+16፤
 ኤር35+15፤
 ኤል3+21፤
 ሮሜ11+26-27፤
 ሐሥ2+38-39
 59+21 ዘፍ9+16፤
 ዘወ4+15፤
 ዘጸ29+14፤
 አሱ1+8፤
 አሳ11+2፤ 42+6፤
 44+3
 60+1 ዘዐ16+7፤
 መዝ36+9፤
 118+27፤
 አሳ4+5፤ 9+2፤
 52+2፤ ዮሐ8+12፤
 ኤፌ5+14፤
 ራእ21+11
 60+2 14መ2+9፤
 መዝ82+5፤
 107+14፤
 አሳ8+20፤
 ኤር13+16፤
 ቄላ1+13
 60+3 አሳ9+2፤
 42+6፤ 44+5፤
 45+14፤ 49+23፤
 ማቴ21+11፤
 ራእ21+24
 60+4 አሳ2+3፤
 11+12፤ 43+6፤
 49+20-22፤

4 "ቀና በቤ፤ ዙሪያሽን ተመልክቺ፤
 ሁሉም ተሰብስበው ወደ አንቺ
 ይመጣሉ፤
 ወንዶች ልጆችሽ ከሩቅ፤
 ሴቶች ልጆችሽም በዕቅፍ ወደ አንቺ
 ይመጣሉ።
 5 ከዚያም ታያለሽ፤ ታብረቀርቂያለሽ፤
 ልብሽ ይዘላል፤ በደስታም ይሞላል።
 በባሕርች ያለው ሀብት ወደ አንቺ
 ይመጣል፤
 የነገሥታትም ብልጥግና የአንቺ
 ይሆናል።
 6 የግመል መንገድ፤
 የምድያምና የጌፈር ግልገል
 ግመሎች ምድርሽን ይሞላሉ፤
 ወርቅና ዕጣን ይዘው፤
 የእግዚአብሔርን ምስጋና እያወጁ፤
 ሁሉም ከሳባ ይመጣሉ።
 7 የቄዳር የበግ መንጋ ሁሉ ወደ አንቺ
 ይሰበሰባል፤
 የነባዮት አውራ በጎች ያገለግሉሻል።
 እነዚህም በመሠዊያይ ላይ ተቀባይነት
 የሚኖራቸው መሥዋዕቶች
 ይሆናሉ፤
 እኔም የክብር መቅደሴን ግርማ
 እጐና ጽፈዋለሁ።
 8 "ርግቦች ወደ ጐጆአቸው እንደሚሰፍኑ፤
 እንደ ደመና የሚጓዙ እነዚህ እነማን
 ናቸው?
 9 በርግጥ ደሴቶች እኔን ተስፋ ያደርጋሉ፤
 60+4 ኤር30+10፤ 60+5 ዘዐ34+29፤ ዘጸ33+19፤
 መሳ3+15፤ ኤሳ35+2፤ 65+13፤ 66+14፤ ዘሳ10+7፤
 ራእ21+26 60+6 ዘፍ10+7፤28፤ 25+24፤ መሳ6+5፤
 17+5፤7፤ ኤሳ42+10፤ 43+23፤ ኤር6+20፤ ማቴ2+11
 60+7 ም13፤ ዘፍ25+13፤ ኤሳ18+7፤ 19+21፤
 ሕዝ20+40፤ 43+27፤ ለፍ3+10፤ ሐጌ2+3፤7፤9 60+8
 አሳ19+1፤ 49+21፤ ኤሳ3+8፤ 5+7፤ 44+20፤ 46+8፤
 48+8፤ ማቴ10+33፤ ማር7+21-22፤ ቲቶ1+16 60+9
 ም14፤ ዘፍ10+4፤ 17+10፤22፤ መዝ22+23፤ ኤሳ1+4፤
 2+16፤ 11+11፤ 14+2፤ 43+6፤ 44+23፤ 54+5፤ 55+5፤
 ኤር30+19
 59+19 ወይም፤ ጠላት እንደ ጐርፍ በሚመጣበት
 ጊዜ/ የእግዚአብሔር መንፈስ በውጊያ ያዋርደዋል

59+20 አዳኝ ወደ ጽዮን ... ይመጣል፤ ይህ
 ታዲያ አዮሱስ ክርስቶስ ነው (ከ35+4፤ 40+9፤ 52+7
 ጋር ያነጻጽሩ)፤ በእውነት ከኅጢአታቸው ንስሐ ገብተው
 ለሚመለሱና ጌታን ለሚያገለግሉ ማለትም ለእውነተኛ
 እስራኤላውያን እርሱ ይመጣል።
 59+21 መንፈሴ ... ቃሌ፤ ንስሐ ገብተው
 ከኅጢአታቸው ለሚመለሱና መሲሔን ለሚቀበሉ፤ መንፈሱ
 በላያቸው እንደሚወርድና (ከዮሐ 16+13፤ ከሐሥ 2+4 ጋር
 ያነጻጽሩ) ቃሌ ከአፋቸው እንደሚወጣል እግዚአብሔር
 ቃል ገብቶላቸዋል። መንፈስ ቅዱስና የእግዚአብሔር
 ቃል የእውነተኛይቱን ቤተ ክርስቲያንና የትውልዱን
 ምስክርነት ለዘላለም ያረጋግጣል። የእግዚአብሔር
 ሕዝብ ወንጌልን በመንፈስ ቅዱስ ጋይልና ጽድቅ
 ማወጅ ይገባዋል (ሐሥ 1+8 እና ማግ እንዲሁም በገጽ
 1664 ላይ፤ "በመንፈስ ቅዱስ መጠመቅ" በሚል ርእስ
 የቀረበውን የትኩረት ጽሑፍ ይመ)።
 60+1 ብርሃንሽ መጥቶአልና፤ ከቀሩ 1-3
 ይመልከቱ። በዚህ ምዕራፍ በአጠቃላይ ከመሲሔ

መምጣት ጋር የእግዚአብሔር ክብር በሕዝቡ
 መካከል እንደሚገልጥና ብዙ ሕዝቦችም ወደዚህ
 ብርሃን እንደሚመጡ ተተንብቶአል። የአዲስ ኪዳን
 ጸሐፊዎች እነዚህን ጥቅሶች በገሊላ ከነበረው ከአዮሱስ
 ክርስቶስ የተቀባ አገልግሎት ጋር ያያይዛቸዋል
 (ማቴ 4፤16-17 ይመ)። በአዲስ ኪዳን ዘመን ታላቁ
 ሚስቶናዊ የወንጌል አገልግሎት በከፍተኛ ደረጃ
 መጠፋፋት ከጀመረበት ጊዜ አንሥቶ ይህ ትንቢት
 እየተፈጸመ ነው።
 60+4 ወደ አንቺ ይመጣሉ፤ ከቀሩ 4-9
 ይመልከቱ። እነዚህ ጥቅሶች የጌታችንን የመሲሔን
 ወደ ፊት የሚመጣውን መንግሥት ይገልጻሉ። ነቢዩ
 አሳይያስ የእግዚአብሔርን ብርሃንና ድነት እንዲቀበሉ
 ወደ እስራኤላውያንና ወደ ሌሎች ሕዝቦች የሚመጣውን
 የእግዚአብሔር ክብር ይመልከታል (ከ49፤23 ጋር
 ያነጻጽሩ)፤ እነዚህ ሕዝቦች ከሀብታቸው ለጌታ መባን
 ይዘው ይመጣሉ (61፤6፤ 66፤12 ጋር ያነጻጽሩ)።

እርሱ ክብሩን ስላጉናጸፈሽ፣
ለእስራኤል ቅዱስ፤
ለአግዚአብሔር አምላክሽ ክብር፤
ከሩቅ ወንዶች ልጆችሽን፤
ከነብራቸውና ከነወርቃቸው
ለማምጣት፤
የተርሴስ መርከቦችን ቀድመው
ይወጣሉ።

¹⁰ጣዕዳን ቅጥሮችሽን ይሠራሉ፤
ነገሥታቶቻቸው ያገለግሉሻል፤
በቀጣይ ብመታሽም፤

ርገራዬን በፍቅር አሳይሻለሁ።
¹¹በሮችሽ ምንጊዜም የተከፈቱ ይሆናሉ፤
ቀንም ሆነ ሌሊት ከቶ አይዘገፍ፤
ይህም ሰዎች የመንግሥታትን ብልጥግና
ወደ አንቺ እንዲያመጡ፤
ነገሥታታቸውም በድል ወደ አንቺ
እንዲገቡ ነው።

¹²ለአንቺ የማይገዛ ሕዝብና መንግሥት
ይጠፋል፤
ፈጽሞም ይደመሰሳል።

¹³የመቅደሴን ቦታ ለማስጌጥ፤
የለባኖስ ክብር፤
ጥዱዩ አስታውሮ ባርሰነቱ በአንድነት ወደ
አንቺ ይመጣሉ፤
እግራ የሚያርፍበትንም ሰፍራ
አከብራለሁ።

¹⁴የአስጨናቂዎችሽ ወንዶች ልጆች
እየሰነዱ ወደ አንቺ ይመጣሉ፤
የጭሽም ሁሉ እግርሽ ላይ
ይደፋሉ፤

የአግዚአብሔር ከተማ፤
የእስራኤል ቅዱስ ገንዘብ የሆነሽው
ጽዮን ብለው ይጠሩሻል።

¹⁵የተተውሽና የተጠላሽ፤
ማንም ሰው የማያፋብሽ
ብትሆንም እንኳ፤
እኔ የዘላለም ትምክሕት፤
የትውልድም ሁሉ ደስታ
አደርግሻለሁ።

¹⁶የመንግሥታትን ወተት ትጠጫለሽ፤
የነገሥታትንም ጡት ትጠቢያለሽ፤
ከዚያም እኔ እግዚአብሔር አዳኝሽ፤
ቢዛሽም እኔ የያዕቆብ ኃያል እንደ
ሆነሁ ታውቂያለሽ።

¹⁷በናስ ፈንታ ወርቅ፤
በብረትም ፈንታ ብር

60+10 ዘፀ11:11;
ዕዘ1+2;
መዝ102+13;
ኢሳ14:1-2;
49+8: 56+6;
ራእ21+24
60+11 ቀ5:18;
መዝ24+7;
149+8;
ኢሳ21:12;
61+6: 62+10;
ሚክ2:13;
ራእ21+25:26
60+12
ዘፍ27+29;
መዝ110+5;
ኢሳ11:14;
14+2: 832+34
60+13 ቀ7;
1ዜ528+2;
ዕዘ3+7;
ኢሳ41+19
60+14 ቀ9;
ዘፍ27+29;
32+28;
ኢሳ1:26;
2+3: 14+2;
ዕብ12+22;
ራእ3+9
60+15
መዝ126+5;
ኢሳ17+9: 4+2;
6+12: 33+8;
54+6: 65+18
60+16
ዘፍ49+24;
ዘፀ62:7;
14+30;
ኢዮ19+25;
መዝ132+2;
ኢሳ25+9;
49+23: 59+20;
66:11:12
60+17
1ነገ10+21;
መዝ85+8;
ኢሳ9+7: 66+12;
ሐ22+9
60+18 ዘፈ26+6;
24መ7+10;
ኢሳ9+4: 33+6;
49+19: 51+19;
61+11: 62+7;
ኢር33+9;
ዕፍ3+20
60+19 መዝ36+9;
85+9: 118+27;
ኢሳ24+16:23;

አመጣልሻለሁ።
ሰላምን ገኛሽ፤
ጽድቅንም አለቃሽ አደርጋለሁ።
¹⁸ከእንግዲህ በምድርሽ ሁከት፤
በጠረፎችሽም ጥፋትና መፈራረስ
አይሰማም፤

ነገር ግን ቅጥሮችሽን ድነት፤
በሮችሽንም ምስጋና ብለሽ
ትጠራዮቸዋለሽ።
¹⁹ከእንግዲህ በቀን የፀሐይ ብርሃን
አያስፈልግሽም፤
በሌሊትም የጨረቃ ብርሃን
አያበራልሽም፤

እግዚአብሔር የዘላለም ብርሃን፤
አምላክሽም ክብርሽ ይሆናልና።
²⁰ፀሐይሽ ከእንግዲህ አትጠልቅም፤
ጨረቃሽም ብርሃን መስጠቷን
አታቋርጥም፤

እግዚአብሔር የዘላለም ብርሃንሽ ይሆናል፤
የሐዘንሽም ቀን ያከትማል።
²¹ሐዘብሽም ሁሉ ጽድቃን ይሆናሉ፤
ምድራቱንም ለዘላለም ይወርሳሉ፤
ለክብራ መግለጫ ይሆኑ ዘንድ፤
የእጆቹ ሥራ፤
እኔ የተከልኝቸው ቍጥቋጦች
ናቸው።

²²ከአንቺ ታናሽ የሆነው ሺህ፤
ከሁሉም የመጨረሻው ታናሽ ኃያል
መኝግሥት ይሆናል፤
እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤
ጊዜውም ሲደርስ ይህን በፍጥነት
አደርጋለሁ።

የተወደደው የእግዚአብሔር ዓመት

61 የጌታ የእግዚአብሔር መንፈስ በእኔ ላይ ነው፤

60+19 ራእ21+23: 22+5 60+20 ኢሳ30:19:26;
35:10: ራእ7:17 60+21 ዘፀ15:17: ዘሌ10:3+;
ኢዮ10:33: መዝ8:6: 37+11:22: 44+2: 80+8-11;
ኢሳ4+3: 19+25: 26+2: 44+23: 49+8: 57+13;
61+7: 65+9: ኢር32+41: አዋ9+15: ዘዘ8+12;
ማቴ15+13: ኢፌ2:10: ራእ21+27 60+22 ዘፍ12+2;
ዘፀ1:10: ኢሳ5:19 61+1 ዘሌ25+10: 24መ18+26;
2ነገ22+19: ኢዮ5+16:18: ዘመዛ5+7: 68+6;
ኢሳ11+2: 40+9: 49+9: 50+4: 839+24-26;
ማቴ11+5: ሉቃ7:22: ሐሥ4+26: 2ቆር3+17
60+9 ወይም፤ ዮንግድ መርከቦች

60+10 ቅጥሮችሽን ይሠራሉ፤ በኢየሩሳሌም
ለሚመሠረተው የእግዚአብሔር አገዛዝ የበኩላቸውን
አስተዋጽኦ ለማድረግ ሕዝቦች ገንዘባቸውን ይሰጣሉ።
የመሲሱን መንግሥት የሚቃወሙም ይደመሰሳሉ
(ቁ. 12)።

60+19 በቀን የፀሐይ ብርሃን አያስፈልግሽም፤
ይህ ጥቅስ እግዚአብሔርና ስጉ የሕዝቡ የዘላለም
ብርሃን የሚያነብትን በአዲስ ሰማይና በአዲስ ምድር
ውስጥ የምትገለጠዋን የወደፊቷን ኢየሩሳሌምን
የሚያመለክትው (ራእ 21+23: 22+3-5 ይመ.፤
ከዘካ 2+5 ጋር ያነጻጽሩ)።
60+21 ሕዝብሽም ሁሉ ጽድቃን ይሆናሉ፤

በመሲሱ መንግሥት ዘመን እስራኤል የምትታወቀው
ባለፈው ታሪክዋ እንደነበረችው ባለመታመንና በከሀደት
ሳይሆን በታማኝነትና በጽድቅ ይሆናል።

61+1 ... የእግዚአብሔር መንፈስ በእኔ ላይ
ነው፤ ከቀ. 1-3 ይመልከቱ። መሲሱንና መቀባቱን
የሚያመለክተው ይህ አገላለጽ ከመሲሱ ተልእኮ ወይም
አገልግሎት ጋር የተያያዘ ነው (አሳይያስ የመሲሱን
መንፈሳዊ ባሕርይና ክብር በቀጥታ የገለጸበትን 11፡2-3
እና ማብ ይመ)። ኢየሱስ ክርስቶስ አገልግሎቱን
በጀመረበት ጊዜ እነዚህን ጥቅሶች ከራሱ ጋር
አገናኝቶአቸዋል (ሉቃ 4፡18-19)። አገልግሎቱን
ይፈጽም ዘንድ ኢየሱስ ክርስቶስ በመንፈስ ቅዱስ

ለድኾች የምሥራች እንድሰብክ
እግዚአብሔር ቀብቶኛል።
ልባቸው የተሰበረውን እንድጠግን፤
ለምርኮኞች ነጻነትን፤
ለእስረኞች መፈታትን እንዳውጅ፤
ልኮኛል፤
የተወደደውን የእግዚአብሔርን ዓመት፤
የአምባካኝንም የበቀል ቀን
እንዳውጅ፤
የሚያለቅሱትን ሁሉ እንዳጽናና
ልኮኛል፤
የጸዮን ያዘኑትን እንዳረጋጋ፤
በዐመድ ፈንታ፤
የውበት አክሊል እንድደፋላቸው፤
በልቅሶ ፈንታ፤
የደስታ ዘይት በራሳቸው ላይ
እንዳፈሰሳቸው፤
በትካዜ መንፈስ ፈንታ፤
የምስጋና መጥናጸፊያ እንድደርብላቸው
ልኮኛል፤
እነርሱም የክብሩ መግለጫ
እንዲሆኑ፤
እግዚአብሔር የተከላቸው፤
የጽድቅ ዛፎች ተብለው ይጠራሉ።
የጥንት ፍርስራሾችን መልሰው ይሠራሉ፤
በቀድሞ ጊዜ የወደሙትን መልሰው
ያቆማሉ፤
ከብዙ ትውልድ በፊት የወደሙትን
ፍርስራሽ ከተሞች እንደ ገና
ይሠራሉ።
መጽሐፍት የበግ መንገዳቸውን ያግኛሉ፤
ባዕዳን በዕርሻችሁና በወይን ተክል
ቦታችሁ ላይ ይሠሩላችኋል።
እናንተም የእግዚአብሔር ካህናት
ተብላችሁ ተጠራላችሁ፤
የአምባካኝ ባሮች ትባላችሁ፤
የመንግሥታትን ሀብት ትመገባላችሁ፤

61+2 አዮ5+11፤
ኢሳ1+24፤ 40+13፤
49+8፤ ማቴ5+4፤
ሉቃ4፤ 18-19፤
6+21፤
61+3 ሩት3+3፤
ኢዮ2+8፤
መዝ1+3፤ 92+12-
13፤ ኢሳ1+6፤
3+23፤ 44+23፤
ኤር31+13፤
ማቴ5+4፤ 15+13፤
14ሮ3+9፤
ዕብ1+9፤
61+4 ኢሳ44+26፤
51+3፤ 65+21፤
ሕዝ36+33፤
ኦሞ9+14፤
ከዘ1+16-17፤
61+5 ኢሳ14+1-
2፤ 56+6፤
61+6 መዝ19+6፤
ዘጸ33+19፤
ኢሳ60+11፤
1ጴጥ2+5፤
61+7 ዘጸ21+17፤
መዝ126+5፤
ኢሳ25+9፤
29+22፤ 40+2፤
41+11፤ 60+21፤
61+8 ዘጸ9+16፤
መዝ11+7፤
ኢሳ1+17፤ 5+16፤
42+6፤ ዕብ113+20፤
61+9 ዘጸ12+2፤
ዘጸ28+3-12፤
ኢሳ43+5፤ 48+19፤
61+10 መዝ39+28፤
ኢዮ27+6፤
መዝ2+11፤
132+9፤
ኢሳ7+13፤
25+9፤ 49+18፤
52+1፤ ዕን3+18፤
ሉቃ1+47፤
ራእ19+8፤ 21+2፤

በብልጽግናቸውም ትኩራላችሁ።
ገሕዝቤ በነፍረታቸው ፈንታ፤
ዕጥፍ ይቀበላሉ፤
በውርደታቸው ፈንታ፤
በርስታቸው ድህይላቸዋል፤
የምድራቸውንም ዕጥፍ ርስት ይወርሳሉ፤
ዘላለማዊ ደስታም የእነርሱ ይሆናል።
እኔ እግዚአብሔር ፍትሕን ስለምወድ፤
ዝርፊያንና በደልን እጠላለሁ፤
በታማኝነቴም የሚገባቸውን እስጣቸዋለሁ፤
ከእነርሱም ጋር የዘላለም ኪዳን
አደርጋለሁ።
ዘሮቻቸው በመንግሥታት፤
ልጆቻቸውም በሕዝቦች ዘንድ
የታወቁ ይሆናሉ፤
የሚያዩላቸውም ሁሉ፤
እግዚአብሔር የባረካቸው ሕዝብ
እንደ ሆኑ ያውቃሉ።
በእግዚአብሔር እጅግ ደስ ይለኛል፤
ነፍሱ በአምላክ ሐሜት
ታደርጋለች፤
ሙሽራ ራሱን እንደሚሳምር፤
ሙሽራዬቴም በዕንቁቿ
እንደምታገኙ፤
የድነትን ልብስ አልብሰኛል፤
የጽድቅንም መጥናጸፊያ
ደርቦልኛል።
ዘምድር በቃያ እንደምታሰቅል፤
የተክል ቦታ ትግኝ እንደሚያፈላ፤
ጌታ እግዚአብሔርም በመንግሥታት ሁሉ
ፊት፤
ጽድቅንና ምስጋናን ያበቅላል።
61+11 ዘጸ47+23፤ ኢሳ45+8፤ 58+11፤
ዕብ1፤ ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ የሰብዓ
ኢቃናት ትር ጉም ግን፤ ዕውራንን ከጨለማ
አመገባቸው ዘንድ ይላል።

ሕዝ
81.3-4

ተቀብቶ ነበር (ከ11+2፤ 42+1 ጋር ያነጻጽሩ)። የእርሱ
የተቀባ አገልግሎት የሚከተሉትን ሁኔታዎች ያካትታል፡
(1) ወንጌልን ለድኾች፤ ለትሑታንና ለተጨነቀት
መስበክ (2) በመንፈስና በአካል የታመሙትንና ልባቸው
የተሰበረውን መፈሰሰው መጠገን (3) የክፋውን እስራት
መበጠስ እንዲሁም በገጢአትና በሰይጣን አገዛዝ ሥር
ላሉት ነጻነትን ማወጅ እና (4) የወንጌልን ብርሃን
አይተው ይድኑ ዘንድ የጠፋትን ሰዎች መንፈሳዊ ዐይን
መክፈት። እነዚህ አራት ዐላማዎች የኢየሱስ ክርስቶስን
አጠቃላይ የአገልግሎት ባሕርይ የሚያመለክቱ ሲሆኑ፤
ቤተ ክርስትያንም በምድር እስካሁን ድረስ ይህን
በመፈጸም ተቀጥላለች።
61+1 የጌታ የእግዚአብሔር መንፈስ በእኔ፤
ይህ የብሉይ ኪዳን ምንባብ ሥላሴን በሚመለከት
ፍንጭ ይሰማል፤ ይኸውም “ጌታ እግዚአብሔር”
የሚለው እግዚአብሔር አብን፤ “መንፈስ” የሚለው
መንፈስ ቅዱስን እና “እኔ” የሚለው እግዚአብሔር
ወልድ ኢየሱስ ክርስቶስን (ማር 1፡11 እና ማብ ይመ)
ያመለክታል።
61+2 የበቀል ቀን፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ይህን ትንቢት
በጠቀሰ ጊዜ (ሉቃ 4፡18-19) ይህን ሐረግ አላሳገረም

ነበር፡ ምክንያቱም “የበቀል ቀን” የተባለው ከጳጳሩ
ምጽአቱ በፊት ስለማይፈጸም ነው። በክፉዎች ላይ
የሚፈጸመው የመጨረሻው ፍርድ የሚሆነው በታላቁ
መስራቻ ክርስቶስ ወደ ምድር በሚመለስበት ጊዜ ነው
(ራእ 5—19 ይመ፤ ከኢሳ 34+8፤ ከማቴ 24+30 ጋር
ያነጻጽሩ)።
61+4 የጥንት ፍርስራሾችን መልሰው ይሠራሉ፤
ከቀሩ 4-9 ይመለከቱ። በዘመን መጨረሻ ከክርስቶስ
ጳጳሩ ምጽአት በኋላ እስራኤል እንደ ገና ትሠራለች፤
ሌሎች ሕዝቦች በመካከላቸው ይሠራሉ፤ ከእነርሱም
ጋር አብረው እግዚአብሔርን ያመልካሉ (ቀሩ 5-6)።
እስራኤላውያን ካህናትና አገልጋዮች በመሆን
የእግዚአብሔርን ቃል ለሌሎች ያስተምራሉ (ቀሩ 6)።
61+10 በእግዚአብሔር እጅግ ደስ ይለኛል፤
ከክርስቶስ ጳጳሩ ምጽአት በኋላ በእርሱ መንግሥት
ውስጥ ያሉ ሁሉ እጅግ ደስ ይሰኛሉ። “የድነት
ልብስ” ይለብሳሉ፤ ይኸውም እግዚአብሔር ከተቤጥቸው
ጋር ይሆናሉ ማለት ነው። “የጽድቅ መጥናጸፊያ”
ይደርባሉ ማለትም በእግዚአብሔር ቃል መሠረት
ይኖራሉ ማለት ነው።

አዲሱ የጽዮን ስም

62 ጽድቅ እንደ ማለፉ ወጋገን እስኪፈነጥቅ፤

ድነቷ እንደሚያንጸባርቅ ፋና እስኪታይ፤

ስለ ጽዮን ዝም አልልም፤

ስለ ኢየሩሳሌምም ጸጥ አልልም።

2 መንግሥታት ጽድቅሽን፤

ነገሥታት ክብርሽን ያያሉ፤

የእግዚአብሔር አፍ በሚያወጣልሽ፤

በአዲስ ስም ትጠራለሽ።

3 በእግዚአብሔር እጅ የክብር አክላል፤

በአምላካሽም እጅ የመንግሥት

ዘውድ ትሆኛለሽ።

4 ከእንግዲህ፤ "የተተወች" ብለው

አይጠሩሽም፤

ምድርሽም፤ "የተፈታች"

አትባልም፤

ነገር ግን፤ "ደስታዬ በእርሷ" ትባያለሽ፤

ምድርሽም፤ "ባለ ባል" ትባላለች፤

እግዚአብሔር በእንቺ ደስ ይለዋል፤

ምድርሽም ባለ ባል ትሆናለች።

5 ግልማሳ ድንግላቱን እንደሚያገባ፤

ልጆችሽን እንዲሁ ያገቡሻል፤

ሙሽራ በሙሽራዬቱ ደስ እንደሚለው፤

አምላካሽም በእንቺ ደስ ይለዋል።

6 ኢየሩሳሌም ሆይ፤ ዘብ ጠባቂዎችን በቅጥ

ሮችሽ ላይ አቀቂላለሁ፤

7 ቀንም ሆነ ሌሊት ፈጽሞ

አይታክቱም።

እናንተ ወደ እግዚአብሔር አቤት፤ አቤት

የምትሉ፤

ፈጽሞ አትረፉ፤

8 ኢየሩሳሌምን እስኪያጸናት፤

የምድርም ምስጋና እስኪያደርጋት

ዕረፍት አትሰጡት።

9 እግዚአብሔር በቀኝ እጁ፤

በኅያል ክንዱም እንዲህ ሲል

ምሎአል፤

"ከእንግዲህ እህልሽን፤

62+1 አሰ4+14፤

ኢየ11+17፤

መዛ50+21፤

67+2፤ 83+1፤

ኢሳ1፤26፤ 45፤8

62+2 ዘፍ32፤28፤

መዛ67፤2፤

ኢሳ1፤26፤ 40፤5፤

45፤14፤ 52፤10፤

ራእ2፤17፤ 3፤12

62+3 ኢሳ28፤15፤

1፤4፤2፤19

62+4 ዘሌ26፤43፤

2፤7፤21፤1፤

ኢሳ6፤12፤

49፤19፤ 51፤19፤

54፤5፤6፤ 65፤19፤

ኤር3፤14፤

32፤41፤

ሆሰ2፤19፤

ሶፍ3፤17፤

ሚል3፤12

62+5 ዘፍ28፤63፤

መዛ43፤11፤

ኢሳ65፤19፤

ኤር31፤12፤

ሶፍ3፤17

62+6

መዛ132፤4፤

ኢሳ52፤8፤

ሶሰ13፤17

62+7 ዘፍ26፤19፤

ኢሳ60፤18፤

ማቴ15፤21-28፤

ሉቃ18፤1-8

62+8 ዘፍ22፤16፤

ዘፍ28፤30-33፤

ኢሳ1፤7፤ 14፤24፤

49፤18

62+9 ዘሌ23፤39፤

ዘፍ12፤7፤

ኢሳ1፤19፤

ኢል2፤26፤

ኦጥ9፤14

62+10

መዛ24፤7፤

ኢሳ11፤10፤16፤

57፤14፤ 60፤11፤

62+11 ዘፍ30፤4፤

መዛ9፤14፤

ለጠላቶችሽ መብል እንዲሆን

አልሰጥም፤

ከእንግዲህ የደከምሽበትን፤

አዲስ የወይን ጠጅ ባዕዳን

አይጠጡትም።

9 ነገር ግን መከሩን የሰበሰቡ ይበሉታል፤

እግዚአብሔርንም ያመሰግናሉ፤

የወይንን ፍሬ የለቀሙም በመቅደሴ

አደባባዮች ይጠጡታል።"

10 ዕለፉ፤ በበሮቹ በኩል ዕለፉ፤

ለሕዝቡ መንገድ አዘጋጁ፤

አስተካክሉ፤ ጉዳናውን አስተካክሉ፤

ድንጋዩን አስወግዱ፤

ለመንግሥታትም ምልክት አሳዩ።

11 እግዚአብሔር እስከ ምድር ጸርቻ፤

እንዲህ ሲል ዐውጀአል፤

"ለጽዮን ሴት ልጅ፤

'እነሆ፤ አዳኝሽ መጥቶአል፤

ዋጋሽ በእጁ አለ፤

ዕድል ፈንታሽም ከእርሱ ጋር ነው፤

በረት።"

12 እነርሱም ቅዱስ ሕዝብ፤

እግዚአብሔር የተቤገሮቹው ተብለው

ይጠራሉ፤

አንቺም የምትፈለግ፤

ከእንግዲህም የማትተው ከተማ

ትባያለሽ።

እግዚአብሔር የሚቢኾበትና

የሚበቀልበት ቀን

63 ይህ ከኤዶም፤

ቀይ የተነከረ መጉናጽፊያ ለብሶ

ከባሶራ የሚመጣ ማን ነው?

ይህ ክብርን የተጉናጽፈ፤

62+11 ኢሳ35፤4፤ 40፤10፤ ዘዘ9፤9፤ ማቴ21፤5፤

ራእ22፤12 62+12 ዘፍ32፤28፤ ዘዘ19፤6፤ መዛ27፤9፤

106፤10፤ ኢሳ35፤9፤ 42፤16፤ 44፤23፤ 54፤6፤ 1ኦጥ2፤9

63+1 ቀኑ፤ ዘፍ36፤33፤ 2ዘሰ28፤17፤ ኢሮ9፤4፤

ኢሳ11፤14፤ 45፤24፤ 46፤13፤ 51፤5፤ ኤር42፤11፤

ኢሆ1፤12፤ ሶፍ3፤17፤ ራእ19፤13

762+5 ወይም፤ ግንባኞችሽ

62+1 ጽዮን ... ኢየሩሳሌም፤ ከቀኔ 1-12

ይመልከቱ። ይህ ምዕራፍ የሚናገረው ኢየሩሳሌም

በእግዚአብሔር ክብርና ጽድቅ ስለምትሞላበት ቀን ነው፤

የእግዚአብሔር ሕዝብ በቅጥርዎ ውስጥ በሰላምና በደስታ

ይኖራል። ከእርሰምን ከፍ፤ ከፍ፤ ማለትና መክበር የተነሣ

ዓለም ሁሉ ይጠቀማል። ይህ ጊዜ የሚሆነው፤ በዘመን

መጨረሻ ከአዳኝ መምጣት በኋላ ነው (ቀኔ 11)።

62+4 ደስታዬ በእርሷ ... ባለ ባል፤ "ደስታዬ

በእርሷ" የሚለው በዕብራይስጥ "ሔዩዚህ" ሲሆን፤

"ባለ ባል" የሚለው ደግሞ በዕብራይስጥ "ሴ አላህ"

ነው። እነዚህ ስሞች እግዚአብሔር ከኢየሩሳሌም ጋር

ያከበረውን ኪዳን እንዳደሰ ያመለክታሉ።

62+6 ዘብ ጠባቂዎች ... አይታክቱም፤

እግዚአብሔር በጽዮን ቅጥሮች ላይ ጠባቂዎችን ሾሞአል፤

እነርሱም የእግዚአብሔር መንግሥት በምድር ላይ

እንዳመሠረተና የኢየሩሳሌም ክብር እውን እንዲሆን

መጸለይን የማያቋርጡ ታማኝ የምልጃ ሰዎችና ነቢያት

ናቸው። በተመሳሳይ ሁኔታ የአዲስ ኪዳን አማኞችም

የእግዚአብሔር መንግሥትና የክርስቶስ የጽድቅ አገዛዝ

በምድር ላይ እንዲመሠረት ሳያቋርጡ መማለድን አጥ

ብቀው ሊለግሙ ይገባል (ማቴ 6፤10 እና ማጥ ይመ)።

በሁሉ ነገር እርሱ የተናገረውን በሙሉ እስኪፈጽም

ድረስ፤ "ዕረፍት" ሳንሰጥ (ቀኔ 7) ተግተን ወደ እርሱ

መጫኸ እንደሚገባን የእግዚአብሔር ፈቃድ እንደ ሆነ

እናውቃለን።

62+11 አዳኝሽ መጥቶአል፤ ይህ ጥቅስ ስለ ስሙ

ሲል ለኢየሩሳሌም ክብር ለማምጣትና በምድር ላይ

ጽድቅን ለመመሥረት የክርስቶስን ዳግም ምጽአትን

የሚያመለክት ነው፤ ዋጋውም ከእርሱ ጋር ነው

(ከራእ 22፤12 ጋር ያነጻጽሩ)።

63+1 ከኤዶም፤ ከቀኔ 1-6 ይመልከቱ። እነዚህ

ጥቅሶች እግዚአብሔር በመመኞቹ ዓለም ላይ ወደፊት

የሚያመጣውን ፍርድ ሥልጣኔ በሆነ መንገድ የሚገልጹ

ናቸው። "ኤዶም" የሚለው ስም፤ እግዚአብሔርንና

ሕዝቡን የሚቃወሙትን የዓለም ኅይሎች ሁሉ የሚወክል

ነው። የእግዚአብሔር መጉናጽፊያ የከፉዎች ቀይ ደም

ላ.ሳ
66፤15-
16

በኅይሉ ታላቅነት እየተራመደ
የሚመጣውስ ማን ነው?
“በጽድቅ የምናገር
ለማዳንም ጎይል ያለኝ እኔው ነኝ።”
መገናኛጸፈያህ ለምን
በወይን መጭመቂያ ወይን
እንደሚረግጡ ሰዎች ልብስ
ቀላ?
እኔ በመጭመቂያው ወይኑን ብቻዬን
ረገጥሁ፤
ከመንግሥታት ማንም ከእኔ ጋር
አልነበረም፤
በቀጣዩ ረገጥኋቸው፤
በመጭመቂያው ጨፈለቅኋቸው፤
ደማቸው በመገናኛጸፈያዬ ላይ
ተረጭቶአል፤
ልብሴንም በክዬዋለሁ።
የበቀል ቀን በልቤ አል፤
የምቤቸርበትም ዓመት ደርሶአል።
ከመላእክትሁ፤ የሚረዳ ግን አልነበረም፤
የሚያግዝ ባለመኖሩም ተገረምሁ፤
ስለዚህ የገዛ ክንዴ ድነትን አመጣልኝ፤
የገዛ ቀጣዩም አጸናኝ፤
መንግሥታትን በቀጣዩ ረገጥሁ፤
በመጭመቂያው አሰከርኋቸው፤
ደማቸውንም በምድር ላይ አፈሰሰሁ።”

ውዳሴና ጸሎት
የእግዚአብሔርን ቸርነት፤
እግዚአብሔር ሰላደረገልን ሁሉ፤
ስለሚመሰገንበት ሥራው፤
እንደ ፍቅሩና እንደ ቸርነቱ መጠን፤
ለእስራኤል ቤት ያደረገውን፤
አዎን፤ ሰላደረገው መልካም ነገር
እናገራለሁ።
እርሱም፤ “ርግጥ ነው፤ እነርሱ ሕዝቤ
ናቸው፤
የማይዋሹኝ ወንዶች ልጆቼ ናቸው”
አለ።
ስለዚህም አዳኝ ሆነላቸው።
የበጭንቃቸው ሁሉ ተጨነቀ፤
የፊቱም መልአክ አዳናቸው፤
በፍቅሩና በምሕረቱ ዋቅቸው፤
በቀደመው ዘመን ሁሉ አነሣቸው፤
ተሸከማቸውም።

63+2 ዘፍ49+11
63+3 መሳ6+11
ኢዮ40+12
መዝ108+13
ኢሳ5+5 22+5
ራእ14+20
19+13
63+4 ኢሳ1+24
ኤር50+15
63+5 2ገ14+26
መዝ44+3
98+1 ኢሳ33+2
41+28 59+16
63+6 ኢዮ40+12
መዝ108+13
ኢሳ29+9 44+3
ሰቆ4+21
63+7 ዘሀ18+9
መዝ51+11
ኢሳ54+8
ኤፌ2+4
63+8 ዘሀ14+30
መዝ100+3
ኢሳ25+9 51+4
63+9 ዘሀ14+19
33+14 ዘሳ1+31
7+7-8 32+7
ሰዎ9+9
ኢዮ37+23
መዝ28+9
ኢሳ48+20
63+10
ኢሱ10+14
መዝ51+11
78+17 106+40
ኢሳ10+4
ሐዘ20+8
ሐሥ7+39-42+51
ኤፌ4+30
63+11
ዘሀ14+22+30
ዘኁ11+17
መዝ77+20
63+12
ዘፍ49+24
ዘሀ3+20
14+21-22
መዝ102+12
ኢሳ11+15
55+13
ኤር13+11
63+13 ዘሀ14+22
ዘሳ32+12
መዝ119+11
ኤር31+9

10 እነርሱ ግን በመፀ-፤
ቅዱስ መንፈሱንም አሳዘኑ፤
ስለዚህ ተመልሶ ጠላት ሆናቸው፤
እርሱ ራሱ ተዋጋቸው።
11 ከዚያም ሕዝቡ የጥንተን ዘመን፤
የመሴንና የሕዝቡን ጊዜ እንዲህ
በማለት አስታውሱ፤
የበገቱን አረኛ፤
ከባሕሩ ያወጣቸው እርሱ የት አለ?
ቅዱስ መንፈሱንም፤
በመከላቸው ያኖረ እርሱ የት አለ?
12 የከበረው ገያል ክንድ፤
መሴ ቀኝ እጅ ላይ እንዲያርፍ
አደረገ፤
ለራሱ የዘላለም ዝና እንዲሆንለት፤
ውሆችን በፊታቸው ከፈለ።
13 ፈረስ በምድር በዳ እንደሚያልፍ ሁሉ፤
እነርሱንም በጥልቁ ውስጥ አሳልፎ
መራቸው፤
ስለዚህም አልተሰናከሉም፤
14 ወደ ሽለቆ እንደሚወርድ የከብት መንጋ፤
በእግዚአብሔር መንፈስ ፅረፍት
ተሰጣቸው።
ሕዝቡን በዚህ ሁኔታ የመራሃቸው፤
ስምህን የከበረ ለማድረግ ነው።
15 ከተቀደሰው፤ ከተከበረውና ከፍ ካለው
ዙፋንህ፤
ከሰማይ ወደ ታች ተመልክት፤
ጎይልህና ቅናትህ የት አለ?
ገርነትህና ርኅራኄህ ከእኛ ርቀዋል።
16 እብርሃም ባያውቀን፤
እስራኤልም ባያስታውሰን እንኳ፤
አንተ እኮ አባታችን ነህ፤
እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ አባታችን
ነህ፤
ከጥንትም ቢሆን ስምህ “ቢዛችን”
ነው።
17 እግዚአብሔር ሆይ፤ ከመንገድህ
እንድንወጣ፤
ልባችንን በማደንደን ለምን

63+14 ዘሀ33+14 ዘሳ12+9 63+15 ዘፍ43+31
ዘሳ26+15 15ገ3+26 22+19 መዝ25+6 132+1
ኢሳ9+7 26+11 64+12 ሰቆ3+50 63+16 ዘሀ4+22
ዘኁ14+21 ኢሳ41+14 44+6 59+20 ኤር3+4
ዮሐ8+41 63+17 ዘፍ20+13 ዘሀ4+21 34+9
ዘኁ10+36 ኢሳ29+13 ሰቆ3+9

ተረጭቶበታል። በራእ 19፤13 ላይ ክርስቶስ ክፉዎችን
ለመደምሰስ ወደ ምድር ሲመለስ መገናኛጸፈያው “በደም
የተነከረ” መሆኑን ልብ ይበሉ።
63+3 በመጭመቂያው ወይኑን ብቻዬን
ረገጥሁ፤ እግዚአብሔር ራሱ በመንግሥታት ላይ
ጦርነትን ዐውጆ ያሸንፋቸዋል፤ ሰዎች ወይንን በወይን
መጭመቂያ ሰፍራ እንደሚረግጡም ይረግጣቸዋል
(ከኢል 3፤13፤ ከራእ 14፤17-20፤ 19፤15 ጋር
ያነጻጽሩ)።
63+7 የእግዚአብሔርን ቸርነት፤ እስከ 64፤12
ድረስ ይመልከቱ። አሳይያስ ስለ እግዚአብሔር
ምሕረትና ቸርነት እያመሰገነ የእስራኤልን ገጢአት
ይናዘዛል፤ እንዲሁም ከፍርድ እንዲድኑና እግዚአብሔርም
የገባላቸውን የቤዛነት ተስፋ እንዲያገኙ ይማልዳል።

63+9 የፊቱም መልአክ፤ ይህ የእግዚአብሔር
መልአክ የተባለው ምናልባት ጌታ ራሱ ሳይሆን አይቀርም
(ዘፍ 16፤7 እና ማገብ ዘሀ 3፤2 እና ማገብ እንዲሁም
በገጽ 372 ላይ “መልአክትና የእግዚአብሔር መልአክ”
በሚል ርእስ የተጻፈውን የትኩረት ጽሑፍ ይመልከቱ)።
63+10 መንፈሱንም አሳዘኑ፤ “አሳዘኑ” የሚለው
ቃል የመንፈስ ቅዱስን ፍቅር መተላለፍና በመንገዶቹም
ላይ ማመፅን ያመለክታል። መንፈስ ቅዱስ ሊጎዳና
ሊያዝን የሚችል መለኮታዊ አካል ነው (ከኤፌ 4፤30 ጋር
ያነጻጽሩ)። “ቅዱስ” የሚለው ቃል ክቡር ቅድስናውንና
እንከን የሌለበት ንጽሕፍውን የሚያመለክት ነው።
መንፈስ ቅዱስ ለአማኞች ሁሉ የተሰጠው እነርሱን ወደ
እግዚአብሔር ጸጋ፤ መገለጥ፤ ጎይል፤ ፍቅር፤ ሀልዎት፤
ምራትና ቅድስና ለማምጣት ነው።

እንዳንፈራህ አደረግኸን?
ስለ ባሮችህ ስትል፤
ስለ ርስትህ ነገዶች ስትል እባክህ
ተመለስ።
¹⁰ለጥቂት ጊዜ ሕዝብህ የተቀደሰውን ስፍራ
ወርሶ ነበር፤
አሁን ግን ጠላቶቻችን መቅደስህን
ረገጡት።
¹²እኛ እኮ ጥንትም የአንተው ነን፤
እነርሱን ግን አንተ አላገዛሃቸውም፤
በስምህም አልተጠሩም።
64 አቤቱ፤ ሰማያትን ቀድደህ
ምነው በወረድ
ምነው ተራሮች በፊትህ በተናወጡ
እሳት ሲለኩስ ጭራሮን
እንደሚያቀጣጥል፤
ውሃም እንደሚያፈላ፤
ስምህ በጠላቶችህ ዘንድ እንዲታወቅ
ውረድ፤
መንግሥታትም በፊትህ
እንዲንቀጠቀጡ አድርግ።
³እኛ ያልጠበቅነውን አስፈሪ ነገር
ባደረግህ ጊዜ፤
አንተ ወረድህ ተራሮችም በፊትህ
ተንቀጠቀጡ።
ከጥንት ጀምሮ፤
በተስፋ ለሚጠባበቁት
የሚደርስላቸው፤
እንደ አንተ ያለውን አምላክ ያየ ዐይን፤
²ያደመጠ ጆሮ ፈጽሞ አልነበረም።
⁵በደስታ ቅን ነገር የሚያደርጉትን፤
መንገድህን የሚያስቡትንም
ትረዳለህ፤
እኛ ግን በእነርሱ ላይ ሳናቋርጥ ንጠላት
በመሥራታችን፤
እነሆኑ ተቈጣህ፤
ታዲያ እንዴት መዳን እንችላለን?
⁶ሁላችን እንደ ረከሰ ሰው ሆነናል፤
የጽድቅ ሥራችን እንደ መርገም
ጨርቅ ነው፤
ሁላችን እንደ ቅጠል ረግፈናል፤
ንጠላታችንም እንደ ነፋስ
ጠራርኝናል።
⁷መንገድም በጸሎት ስምህን አይጠራም፤
አንተንም ለመያዝ የሚሞክር
የለም፤
ፊትህን ከእኛ ሰውረሃል፤
ስለ ንጠላታችንም ትተኸናል።

63+18
ዘሌ26+31፤
ዘዳ426፤ 11+17፤
27+25፤9፤
ኢሳ28፤18፤
ዳ78፤13፤
ሉቃ21፤24
63+19 ኢሳ43+7፤
ኤር14፤9
64+1 ሉቃ3፤
ዘዐ19፤18፤
መዝ18፤9፤
144፤5፤ ሚክ1፤3
64+2 መዝ99፤1፤
119፤120፤
ኢሳ30፤27፤
ኤር5፤22፤ 33፤9
64+3 መዝ18፤7፤
65፤5፤
64+4 ኢሳ30፤18፤
43፤10-11፤
1ቀሮ2፤9
64+5 ኢሳ10፤4፤
26፤8
64+6 ዘሌ5፤2፤
12፤2፤
መዝ113፤4፤
90፤5-6፤
ኢሳ46፤12፤
48፤1፤ ኢር4፤12
64+7 ዘዳ31፤18፤
መዝ14፤4፤
ኢሳ1፤15፤
9፤18፤ 41፤28፤
54፤8፤ 59፤4፤
63፤5፤ ኢር8፤6፤
ሕዝ22፤18-22፤30

64+8 ዘዐ4፤22፤
ኢዮ10፤3፤
ኢሳ19፤25፤
29፤16፤ ኤር3፤14፤
ሮሜ9፤20-21
64+9
መዝ100፤3፤
ኢሳ43፤25፤
51፤4፤ 54፤8፤
57፤17፤ 60፤10፤
ሰቆ5፤22
64+10 ዘዳ29፤23፤
መዝ78፤54፤
ኢሳ1፤26
64+11 ሉቃ10-11፤
ዘሌ26፤31፤
27+25፤9፤
መዝ74፤3-7፤
ሰቆ1፤7፤10፤ 2፤7
64+12
ዘዳ43፤31፤
አስ4፤14፤

⁸ይህም ሆኖ፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ
አባታችን ነህ፤
እኛ ሽክላዎች፤ አንተም ሽክላ ሠራ
ነህ፤
ሁላችንም የእጅህ ሥራ ነን፤
⁹እግዚአብሔር ሆይ፤ ከልክ በላይ
አትቁጣን፤
ንጠላታችንንም ለዘላለም አታስብ፤
እባክህ ተለመንን፤ ፊትህን ወደ እኛ
መልስ፤
ሁላችንም የአንተ ሕዝብ ነንና።
¹⁰የተቀደሱ ከተሞችህ ምድረ በዳ ሆኑ፤
ጽዮን ራሷ እንኳ ምድረ በዳ፤ ኢየሩ
ሳሌምም የተፈታች ሆናለች።
¹¹እባቶቻችን አንተን ያመሰገኑበት
የተቀደሰውና የተከበረው ቤተ
መቅደሳችን፤
በእሳት ተቃጥሎአል፤
ያማር ቦታዎቻችንም ሁሉ
እንዳልነበር ሆነዋል።
¹²እግዚአብሔር ሆይ፤ ይህ ሁሉ ሆኖ
አትመለስምን?
ዝም ብለህ ከልክ በላይ
ትቀጣናለህን?

ፍርድና ድነት
65 ላለመኑኝ ራሴን
ገለጥሁላቸው፤ ላልፈለጉኝ
ተገኘሁላቸው።
ሰሜን ላልጠራ ሕዝብ፤
'አለሁልህ፤ አለሁልህ' አልሁት።
²ለዐመፀኛ ሕዝብ፤
መልካም ባልሆኑ መንገዶች
ለሚሄዱ፤
የልባቸውን ምኞት ለሚከተሉ፤
ቀኑን ሙሉ እጆቹን ዘረጋሁ።
ዘወትር በፊቴ የሚያስቁጡኝ
ሕዝቦች፤
³በአትክልት ቦታዎች መሥዋዕት
የሚያቀርቡ፤

64+12 መዝ50፤21፤ 74፤10-11፤ 83፤1
65+1 መዝ14፤4፤ ኢሳ43፤7፤ ያሊ1፤10፤ ሮሜ9፤24-
26፤30፤ 10፤20፤ ኤፌ2፤12-65፤2 መዝ78፤8፤ 81፤11-
12፤ ምዕ24፤2፤ ኢሳ1፤2፤23፤ 66፤18፤ ሮሜ10፤21፤
65+3 ዘሌ2፤2፤ ኢዮ1፤11፤ ኢሳ1፤29፤ ኤር41፤5፤
44፤17፤ ሕዝ23፤41
ላ63፤19 ወይም፤ አንተ እንዳልዝሃሃቸው
እንመሰላለን፤ ልክ በእኛ ትላለህ ስም እንዳልተጠሩት

64+1 ሰማያትን ቀድደህ ምነው በወርድህ፤
ከቀፋ 1-4 ይመልከቱ። ነቢዩ አሳይያስ የእግዚአብሔር
ሕዝብ ተወካይ እንደ መሆኑ፤ ጠላቶቹን በማሸነፍ ስሙን
የሚጠሩትን ሁሉ ያድን ዘንድ እግዚአብሔር በዓለም
ጉዳይ ጣልቃ እንዲገባ ልመና ያቀርባል። የአዲስ
ኪዳን እማኞች ይህን ጸሎት በየቀኑ ሊጻፉት ይገባል።
እግዚአብሔር እርሱን በተስፋ ለሚጠባበቁት አንድ ነገር
እንደሚያደርግ ቃል ገብቶአል (ቀፋ 4)።
64+4 ለሚጠባበቁት፤ እርሱን በተስፋ ለሚጠባበቁት
እግዚአብሔር ታላቅ ነገርን ለማድረግ ቃል ገብቶአል።
ለዎች የእርሱን ፈቃድ ያደርጉ ዘንድ በሰው ልጅ ታሪክ

ውስጥ ጣልቃ መግባት ይችላል። እማኞች በተስፋ፤
በእምነትና በትዕግሥት እርሱን መመልከትና በእርሱም
መጽናት ይገባቸዋል።
65+1 ላልፈለጉኝ፤ ከቀፋ 1-7 ይመልከቱ። በመጻፈው
ሕዝብ ወደ እርሱ እንዲመለስ አሳይያስ ባለማቋረጥ
ለጸለየው ጸሎት እግዚአብሔር መልስ እንደ ሰጠ በእነዚህ
ጥቅሶች ተገልጿል። ከከፋታቸው የተነሣ እግዚአብሔር
በፍርድ ተበቀላቸው (ቀፋ 6-7)፤ ይህም በአብዛኛው
በአሦራውያን ወረራ (ምዕ 1—37) እና በባቢሎኖውያን
ምርኮ ጊዜ (ምዕ 38—66) ተፈጽሞአል።

በሸክላ መሠዊያዎች ላይ ዕጣን
የሚያጥኑ፤
ዘወትር በፊቱ የሚያስቁጡኝ ሕዝብ
ናቸው፤
⁴በመቃብር መካከል የሚቀመጡ፤
በስውር ቦታዎች የሚያድሩ፤
የዕሪያ ሥጋ የሚበሉ፤
ማሰራዎቻቸውን በረከሰ ሥጋ መረቅ
የሚሞሉ ናቸው፤
⁵ዘወር በል፤ አትቅረቡኝ፤
አትጠጋኝ፤ እኔ ከአንተ ይልቅ
ቅዱስ ነኝ፤ የሚሉ ናቸው።
እንዲህ ያለው ሕዝብ በአፍንጫዬ ዘንድ
እንደ ጢስ፤
ቀኑን ሙሉ እንደሚነድድ እሳት
ነው።
⁶“እነሆ፤ እንዲህ የሚል ተጽፎ በፊቱ
ተቀምጦአል፤
ዝም አልልም፤ ነገር ግን እንደ
ሥራው እስጠዋለሁ፤
የእጃቸውንም እከፍላቸዋለሁ፤
የእናንተን ንጢአት የአባቶቻችሁንም
ንጢአት እበቀላለሁ”
ይላል እግዚአብሔር።
“በተራሮች ላይ የሚቃጠል መሥዋዕት
ሰላቀረቡ፤
በከረብቶች ላይ ስለ ሰደቡኝ፤
በሰፈሩት ቁና ይሰፈርባቸዋል፤
ስለ ቀደምት ሥራዎቻቸውም
የእጃቸውን ያገኛሉ።”
⁸እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
“በወይን ዘለላ ውስጥ ጭማቂው ገና
እንዳለ ሁሉ፤
ሰዎችም፤ በውስጡ ጥሩ ነገር ስላለ
አትቀራረጡት፤ እንደሚሉ፤
እኔም ስለ ባሮቼ ስል እንዲሁ አደርጋለሁ፤
ሙሉ በሙሉ አሳጠፋቸውም።
⁹ከያዕቆብ ዘር የሆኑትን፤
ከይሁዳም ተራሮቼን የሚወርሱትን
አመጣለሁ።
የተመረጠው ሕዝቤ ይወርሳቸዋል፤
ባሪያዎቼም በዚያ ይኖራሉ።
¹⁰አጥብቀው ለሚፈልጉኝ ሕዝቤ፤
ሳርን የበጎች መሰማሪያ፤
የአኮር ሸለቆም የከብቶች ማረፊያ
ይሆናል።
¹¹“ነገር ግን እግዚአብሔርን ለተዋቸሁት
ለእናንተ፤

65+4 ዘላ11+7፤
19+31፤ አላ8+19
65+5 መዝ40+4፤
ምሳ10+26፤
ማቴ9+11፤
ሉቃ7+39፤
18+9-12
65+6 2ዘና6+23፤
መዝ50+3፤
79+12፤
ኢሳ59+18፤
ኤር16+18፤
ሕዝ9+10፤
ሉቃ6+38
65+7 ዘወ20+5፤
ምሳ10+24፤
ኢሳ10+12፤
22+14፤ 57+7፤
ኤር32+18
65+8 ኢሳ5+2፤
54+17
65+9 ዘጥ34+13፤
ኢሳ14+1፤
32+18፤ 45+19፤
60+21፤
ኤር50+19፤
አም9+11-15
65+10 ኢሳ7+26፤
1ዜና27+29፤
ኢሳ35+21፤ 51+1፤
ኤር31+12፤
33+12፤
ሕዝ34+13-14፤
ሐሥ9+35
65+11 ዘዳ28+20፤
29+24-25፤
32+15፤ 33+19፤
መዝ137+5፤
ኢሳ1+28፤ 5+22፤
ኤር2+13፤ 19+4

65+12
ዜና36+15-16፤
መዝ149+7፤
ምሳ1+24-25፤
ኢሳ1+20፤24፤
27+1፤ 30+25፤
41+28፤ 66+4፤
ኤር7+13፤27፤
13+11፤ 25+3፤
26+5፤ ሚክ5+15
65+13
ኢዮ18+12፤
ኢሳ1+19፤ 3+1፤
33+16፤ 41+17፤
44+9፤ 60+5፤
61+7፤ ሉቃ6+25
65+14
መዝ109+28፤
ኢሳ15+2፤
ሰር3+14-20፤

የተቀደሰ ተራራዬን ለረሳችሁት፤
'ዕጣ ፈንታ' ለተባለ ጣዖት ቦታ
ቂዘጋጃችሁት፤
'ዕድል' ለተባለም ጣዖት ድብልቅ
የወይን፤ጠጅ በዋንጫ
ለምሳችሁት፤
¹²ተጣርቼ ስላልመለሳችሁ፤
ተናግራ ስላልሰማችሁ፤
በፊቱ ክፉ ነገር ስላደረጋችሁ፤
የሚያስከፋኝን ነገር ስለ
መረጣችሁ፤
ለሰይፍ እዳርጋችኋለሁ፤
ሁላችሁም ለመታረድ
ትግንበላላችሁ።”
¹³ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
“ባሮቼ ይበላሉ፤
እናንተ ግን ትራባላችሁ፤
ባሮቼ ይጠባሉ፤
እናንተ ግን ትጠማላችሁ፤
ባሮቼ ደስ ይላቸዋል፤
እናንተ ግን ታፍራላችሁ።”
¹⁴ባሮቼ፤
ከልብ በመነጮ ደስታ ይዘምራሉ፤
እናንተ ግን፤
ልባችሁ በማዘኑ ትጮኻላችሁ፤
መንፈሳችሁ በመሰበሩም ወዮ
ትላላችሁ።
¹⁵ሰማችሁንም፤
የተመረጠው ሕዝቤ ርግማን እንዲ
ያደርገው ትተዋላችሁ፤
ጌታ እግዚአብሔር ይገድላችኋል፤
ለአገልጋዮቹ ግን ሌላ ሰም
ይሰጣቸዋል።
¹⁶ስለዚህ በምድሪቱ ላይ በረከትን
የሚጠራ፤
በእውነት አምላክ ስም ይባረካል፤
በምድሪቱ መሐላን የሚምል፤
በእውነት አምላክ ስም ይምላል፤
ያለፉት ችግሮች ተረስተዋል፤
ከዐይኖቼም ተሰውረዋል።

አዲስ ሰማያትና አዲስ ምድር
¹⁷“እነሆ፤ እኔ፤
አዲስ ሰማያትና አዲስ ምድርን

65+8 ወይን፤ በዕብራይስጡ፤ “ተርቭ” (አዲስ ወይን
ተብሎ በአብዛኛው የሚተረጎመው) የሚያመለክተው
ያልፈላውን የወይን ፍሬ ጭማቂ ነው (በገጽ 232 ላይ፤
“የወይን ጠጅ በብሉይ ዜፃ” በሚል ርእስ የተረበውን
የትኩረት ጽሑፍ ይመ)። እግዚአብሔር እንዲህ
ወይንቱን ወይን “በውስጡ ጥሩ ነገር ስላለ አትቁረጡት”
እንዳለ ልብ ይበሉ።
65+9 ከያዕቆብ ዘር የሆኑትን፤ እግዚአብሔር
በእስራኤል ላይ ቢፈርድም (ቀጥ 6-7) ወደ ምድሪቱ
ተመልሰው የእርሱን የመቤገዣት ተልእኮ ለላላም

የሚያደርሱትን እውነተኛ አማኞች የሆኑትን ትሩፋን
ያድናል። እነርሱም የእርሱን ደስታና በረከት ያገኛሉ
(ቀጥ 13-16)።
65+12 ለሰይፍ እዳርጋችኋለሁ፤ ከእግዚአብሔር
ሕዝብ መካከል እርሱን ለመሰማት ፈቃደኛ ያልሆኑትና
ንጢአትን በመሥራት የአኑት ለመታረድ፤ ለራሳቸው
ለጥፋት የተዳረጉ ናቸው።
65+17 አዲስ ሰማያትና አዲስ ምድርን
እፈጥራለሁ፤ ከቀጥ 17-25 ይመልከቱ። ይህ ትንቢት
እግዚአብሔር በምድር ላይ ወደፊት የሚመሠርተውን

እፈጥራለሁ፤
ያለፉት ነገሮች አይታሰቡም፤
አይታወቁም።
18 ነገር ግን በሞፈጥረው፤
ደስ ይበላችሁ፤ ለዘላለም ሐሜት
አድርጉ።
አያሩሳሌምን ለደስታ፤
ሕዝቧን ለሐሜት እፈጥራለሁና።
19 በአያሩሳሌም እደሰታለሁ፤
በሕዝቧ ሐሜት አደርጋለሁ፤
የልቅሶና የጨኸት ድምፅ፤
ከእንግዲህ በዚያ አይሰማም።
20 ከእንግዲህም በዚያ፤
ለጥቂት ጊዜ ብቻ በሕይወት
የሚኖር ሕፃን፤
ወይም ዕድሜ ያልጠገበ አረጋዊ
አይኖርም፤
አንድ መቶ ዓመት የሞላው ሰው
ቢሞት፤
በእጭር እንደ ተቀጨ ይቈጠራል፤
አንድ ሰው መቶ ዓመት ሳይሞላው
ቢሞት፤
እንደ ተቀሠፈ ይገመታል።
21 ሰዎች ቤት ይሠራሉ፤ በውስጡም
ይኖራሉ፤
ወይንን ይተክላሉ፤ ፍሬውንም
ይበላሉ።
22 ከእንግዲህ ለሌሎች መኖሪያ ቤት
አይሠሩም፤
ወይም ሌላው እንዲበላው
አይተክሉም፤
የሕዝቧ ዕድሜ፤
እንደ ዛፍ ዕድሜ ይረዝማል፤
እኔ የመረጥኋቸው፤
በእጃቸው ሥራ ለረጅም ዘመን ደስ
ይላቸዋል።
23 ድካማቸው በከነቱ አይቀርም፤
ዕድለ ቢሰጥልኝም አይወልዱም፤
እነርሱና ዘራቸው፤
እግዚአብሔር የባረከው ሕዝብ

65+18 ዘፃ32+43፤
መዝ8+1-9፤
ኢፃ25+9፤
ራእ21+2
65+19 ዘፃ30+9፤
ኢፃ25+8፤
35+10፤ 62+5፤
ራእ7+17
65+20 ዘፍ5+1-
32፤ 15+15፤
መዝ8+13፤
ኢፃ11+8፤ ዘዘ8+4
65+21
2ኃ19+29፤
ኢፃ32+18፤
37+30፤ 61+4፤
ሕዝ28+26፤
አጥ9+14
65+22 ዘፃ28+30፤
መዝ1+3፤ 21+4፤
91+16፤ 92+12-
14፤ ኢፃ14+1
65+23 ዘፍ12+2፤
ዘፃ28+3-
12፤32+41፤
ኢፃ44+3፤ 49+4፤
ኢር16+3-4፤
ሐሥ2+39፤
1ቀር15+58

65+24 ኢዮ8+6፤
ኢፃ30+19፤
55+6፤ ፃ79+20-
23፤ 10+12፤
ዘዘ10+6፤
ግፄ6+8
65+25 ዘፍ3+14፤
ኢዮ5+23፤
40+15፤ ኢፃ2+4፤
11+6፤ ሚከ7+17
66+1 2ኃመ7+7፤
1ኃ78+27፤
2ዘፍ6+18፤
መዝ2+4፤ 9+7፤
ግፄ5+34-
35፤ 23+22፤
ዮሐ4+20-21፤
ሐሥ7+49፤
17+24
66+2 ዕዘ9+4፤

ይሆናሉ።
24 ነገር ሳይጣሩ እመልስላቸዋለሁ፤
ተናግረው ሳይጨርሱ እሰማለሁ።
25 ተኩሳና የበግ ጠቦት በአንድነት ይበላሉ፤
አንበሳ እንደ በሬ ሣር ይበላል፤
እባብ ትቢያ ይልሳል፤
በተቀደሰው ተራራዬም፤
ጉዳት አያደርሱም፤ ጥፋት አያመጡም፤"
ይላል እግዚአብሔር።

ፍርድና ተስፋ
66 "ሰማይ ዙፋኔ ነው፤
ምድርም የእግራ ማረፊያ ናት፤
ታዲያ የምትሠራልኝ ቤት፤
የማርፍበት ሰፍራ የቱ ነው?
እነዚህን ነገሮች ሁሉ እጆ አልሠራችምን?
እንዲገኙስ ያደረግሁ እኔ
አይደለሁምን?"
ይላል እግዚአብሔር።
"ነገር ግን እኔ ወደዚህ
ትሑት ወደ ሆነና መንፈሱ ወደ
ተሰበረ፤
በቃሌም ወደሚንቀጠቀጥ ሰው
እመለከታለሁ።
ነገር ግን ወይፈን የሚሰዋልኝ፤
ሰው እንደሚገድል ነው፤
የበግጠቦት የሚያቀርብልኝ፤
የውሻ ዐንገት እንደሚሰብር ሰው
ነው፤
የእህል ቊርባን የሚያዘጋጅልኝ፤
የዕሪያ ደም እንደሚያቀርብልኝ ሰው
ነው፤
የመታሰቢያን ዕጣን የሚያጥንልኝም፤
ጣቦትን እንደሚያመልክ ሰው ነው፤
የገሣ መንገዳቸውን መርጠዋል፤

66+2 ኢፃ40+26፤ 57+15፤ ግፄ5+3-4፤ ሉቃ18+13-14፤
ሐሥ7+50፤ 17+24 66+3 ቀ17፤ ዘሌ2+2፤ 11+7፤
ዘፃ27+15፤ ኢፃ1+11፤ 57+17፤ ሕዝ8+9-13

መንግሥት የሚያመለክት ነው። ነቢዩ እ.ኤ.አ. ያለው
ነጠላትና ሞት የማይኖርበትን ዘላለማዊ የሆነው
ዘመን (ቀ. 17-19) ቀደም ብሎ ከሚከሰተው
(ቀ. 19-25፤ ራእ 20፤4-6) ከመሰሉ ዘመን ማለትም
ከሺሁ ዘመን መንግሥት ጋር አያይዞታል። ቀ. 18
"ነገር ግን" በሚለው አፍራሽ ቃል እንደሚጀምር ልብ
በለ። ይኸውም በእርግጥ አዲስ ሰማያትና አዲስ ምድር
የሚፈጠሩበት ጊዜ ቢኖርም በሺህ ዘመን መንግሥቱ
እግዚአብሔር ለአሁኗ አያሩሳሌም ዕቅድ አለው
ማለት ነው።
65+20 ለጥቂት ጊዜ ብቻ በሕይወት የሚኖር
ሕፃን፤ በመሰሉ መንግሥት ሞት ቢኖርም የአንድ
ሰው ዕድሜ እሁን ከተለመደው የሕይወት ዘመን የበለጠ
ይረዝማል። ዕድሜው አንድ መቶ የሆነው ሰው ወጣት
ነው ሲባል፤ ዕድሜው ከዚህ በታች የሆነ ሰው ከሞተ
ደግሞ የተረገመ ነው ይባላል።
65+24 ነገር ሳይጣሩ እመልስላቸዋለሁ፤ በመሰሉ
ዘመን እግዚአብሔር ሰዎች በየሰላቱ ለሚያስፈልጋቸው
ነገር በእሎት ረኽሞ ጊዜ መጠበቅ አያስፈልጋቸውም፤

ነገር ግን እግዚአብሔር ፊጥኖ ለእሎታቸው መልስ
ይሰጣቸዋል።
65+25 ተኩሳና የበግ ጠቦት በአንድነት
ይበላሉ፤ ሰላምና ደህንነት የመሰሉ መንግሥት
ዐይነትኛ ባሕርያት ናቸው። እግዚአብሔር የዱር
አራዊት ለማዳ እንዲሆኑ ስለሚያደርግ፤ ፍጹም የሆነ
ስምምነት ይኖራል (ከ11+6-9 ጋር ያነጻጽሩ)።
66+2 ወደዚህ ... እመለከታለሁ፤ እግዚአብሔር
ሰዎች በሚሠሩበት በማንኛውም ልዩና የከበረ ታላቅ
ሕንጻ አይደሉም፤ ነገር ግን ልዩ በሆኑ ሰዎች
(ቀ. 1-2) ማለትም በመንፈሳቸው ትሑታን በሆኑ፤
የእርሱን ቀጣይ ርዳታና ጸጋ በሚሹ እንዲሁም በፍጹም
ልባቸው ቃሉን ለመከተል በሚፈልጉ ሰዎች እጅግ
ይደሰታል (57+15 እና ማብ ይመ)።
66+3 ወይፈን የሚሠዋልኝ፤ ቃሉን እየናቀና
በረሳቸው መንገድ እየሄዱ እግዚአብሔርን የሚያመልኩ
በእርሱ ፊት እስጸያፊ ናቸው (ቀ. 2)፤ እንዲህ ዐይነት
ሰዎች ከባድ ቅጣት ከእግዚአብሔር ይቀበላሉ።

ነፍሳቸውም በርኩሰታቸው ደስ
ይላታል።
“ስለዚህ ችግር እንዲደርስባቸው
አደርጋለሁ፤
የፈሩትንም አመጣባቸዋለሁ፤
በተጣራሁ ጊዜ የመለስ፤
በተናገርሁ ጊዜ ያደመጠ ሰው
የለምና።
በፊቴ ክፉ ነገር አደረጉ፤
የሚያስከፋኝንም መረጡ።”
እናንተ በቃሉ የምትንቀጠቀጡ፤
ይህን የእግዚአብሔር ቃል ስሙ፤
“እናንተ ወንድሞቻችሁ የጠሷችሁ፤
ስለ ስሜም አውጥተው የጣሷችሁ፤
እስቲ እግዚአብሔር ይክበርና፤
የእናንተን ደስታ እንይ” አሏችሁ፤
ይሁን እንጂ ማፈራቸው አይቀርም።
“ያን የጨሽት ድምፅ ከከተማው ስሙ፤
ያን ሜሜታ ከቤተ መቅደሱ ስሙ፤
ይኸውም የእግዚአብሔር ድምፅ ነው፤
ለጠላቶቹም የሚገባቸውን ሁሉ
ይከፍላቸዋል።
“ከማማጧ በፊት፤
ትወልዳለች፤
በምጥ ጣር ከመያዝ በፊት፤
ወንድ ልጅ ትገላገላለች።
እንዲህ ያለ ነገር ማን ሰምቶ ያውቃል?
እንዲህ ያለ ነገርን ማን አይቶ
ያውቃል?
አገር በአንድ ጀምበር ይፈጠራልን?
ወይስ ሕዝብ በቅጽበት ይገኛል?
ጽዮንን ምጥ ጥፍ ሲጀምራት፤
ልጆቿን ወዲያው ትወልዳለች።
“ሊወለድ የተቃረበውን፤
እንዳይወለድ አደርጋለሁን?” ይላል
እግዚአብሔር።
“በሚገላገሉበት ጊዜስ፤
ማሕዘን እዘጋለሁን?” ይላል
አምላክሽ።
“ወዳጆቿ የሆናችሁ ሁሉ፤
ከኢየሱሳም ጋር ደስ ይበላችሁ፤
ስለ እርሷም ሐሄት አድርጉ፤
ለእርሷ ያለቀሳችሁ ሁሉ፤
ከእርሷ ጋር እጅግ ደስ ይበላችሁ።
“ከሚያጽናኑ ጡቶቿ፤
ትጠባላችሁ፤ ትረክላችሁም፤
እስክትረኩም ትጠባላችሁ፤

66+4
14መ8+19፤
27፡21+24፡6፤
29፡10+24፤
ኢ፡10+12፤
41+28፤ 59+12፤
65+12
66+5 ሐ፡9+4፤
መ፡38+20፤
ኢ፡44+9፤
60+15፤
ሉ፡13+17፤
ዮ፡15+21
66+6 ዘ፡26+28፤
14መ2+10፤
መ፡68+33፤
ኢ፡65+6፤
ኢ፡3+7
66+7 ኢ፡54+1፤
ራ፡12+5
66+8
ኢ፡49+20፡21፤
64+4፤ ኢ፡18+13
66+9 ኢ፡37+3
66+10 ዘ፡32+43፤
መ፡26+8፤
ኢ፡25+9፤
57+19፤ 61+2፤
ሮ፡15+10
66+11
ዘ፡49+25፤
ዘ፡11+12፤
25+11 ኢ፡25+6፤
60+16

66+12
ዘ፡11+12፤
መ፡72+3፤
119+165፤
ኢ፡9+6፤ 33+21፤
60+4፤5፤ 61+6
66+13 ኢ፡40+1፤
49+15፤
24፡1+4፤
1+4፡2+7
66+14 ሐ፡5+5፤
መ፡72+16፤
ኢ፡10+5፤ 25+9፤
30፡27፤ 41፡20፤
54፡17፤ 60+5፤
ኢ፡2+23
66+15 ዘ፡28+20፤
27፡2+1፡11፤
መ፡9+5፤
39፡11፤ 68+17፤
ኢ፡1+31፤ 42+25
66+16 ኢ፡1+20፤
10+4፤ 13+9፤11፤
27+1፤ 30+30፤

በተትረፈረፈ ሀብቷም
ትደሰታላችሁ።”
“እነሆ፤ ሰላምን እንደ ወንዝ ውሃ
አፈሰሳችሁ።፤
የመንግሥታትንም ብልጥግና እንደ ጅረት
ውሃ አገርፍላታለሁ፤
ትጠባላችሁ፤ በዕቅድም
ትያዛላችሁ፤
በሔኖቻቸው ላይ ትፈነድቃላችሁ።
እናንተ ልጄን እሹሩና እንደምትል፤
እኔም እናንተን እሹሩና እላችኋለሁ፤
በኢየሱሳም ትጽናናላችሁ።
“ይህን ስታዩ፤ ልባችሁ ሐሄት ያደርጋል፤
ዐጥንቶቻችሁም እንደ ግር
ይለመልማሉ፤
የእግዚአብሔር እጅ ከባባቸው ጋር መሆኑ
ቁጣው ግን በጠላቶቹ ላይ
ይገለጣል።
“እነሆ፤ እግዚአብሔር በእሳት ነበላል
ይመጣል፤
ወረገሱቹም እንደ ዐውሎ ነፋስ
ናቸው፤
ንዴቱን በቁጣ፤
ተግሣዱንም በእሳት ነበላል
ይገልጣል።
“በእሳትና በሰይፍ፤
እግዚአብሔር ፍርዱን በሰው ሁሉ
ላይ ያመጣል፤
በእግዚአብሔር ሰይፍ የሚታረዱት
ብዙ ይሆናሉ።
“ወደ አትክልት በታዎች ለመሄድና
ከተክሎቹ አንዱን ለማምለክ ራሳቸውን
የሚቀርሱና የሚያነጹ፤ የዕረዎቻችንና የዐይ
ጦችን ሥጋ፤ የረከሱ ነገሮችንም የሚበሉ
ሁሉ የመጨረሻ ፍርዳቸውን በአንድነት
ይቀበላሉ” ይላል እግዚአብሔር።
“እኔም ሥራቸውንና ሐሳባቸውን
ስለማውቅ፤ መንግሥታትንና ልሳናትን
ሁሉ ልስ በስብ እመጣለሁ፤” እነርሱም
መጥተው ከብሬንም ያያሉ።
66+16 ኢ፡23+35፤ ሐ፡14+21፤ 36+5፤ አ፡7+4፤
ሚ፡4+1፤ 66+17 ዘ፡11+7፡29፤ መ፡37+20፤
ኢ፡1+28፡29፤ 66+18 ዘ፡16+7፤ ም፡24+2፤ ኢ፡2+3፤
59፡19፤ 65+2፤ ዘ፡12+3
66+18 በዕብራይስጡ የዚህ ሐረግ ትርጉም
በትክክል አይታወቅም።

66+7 ትወልዳለች፤ ከቀ. 7-14 ይመልከቱ።
ነቢዩ አላይያስ በመሲሐ መንግሥት ጊዜ እስራኤል
የእግዚአብሔር ሕዝብ በመሆን እንደገና እንደምትወለድ
ተመልከቱአል። በሚያስደንቅ ፍጥነትም ትወልዳለች፤
መወለዷም ደስታን (ቀ. 10)፤ ሰላምን (ቀ. 12 ይመ፤
ከ48+18 ጋር ያነጻጽሩ) እና ብልጽግናን (ቀ. 11)
ያመጣል።
66+10 ከኢየሱሳም ጋር ደስ ይበላችሁ፤ ከቀ.
10-14 ይመልከቱ። ኢየሱሳም ልጆቿን ከምትመግብና
ከምታጽና እናት ጋር ተነጻጽራለች። ኢየሱሳም ሰላም
ይኖራታል፤ ወደ እርሷ የሚመጡ ሕዝቦችን ጨምሮ
እግዚአብሔርን ለሚወዱ ሁሉ መጽናናት ትሆናለች።

66+15 በእሳት ነበላል ይመጣል፤ እግዚአብሔር
ኢየሱሳምንና የመሲሐን መንግሥት ሊመሠርት
ሲመጣ፤ በጠላቶቹም ላይ በፍርድ ይመጣል
(ከዘክ 14+3፤ ከ2ተሰ 1+7-9፤ ከራእ 19+11-21 ጋር
ያነጻጽሩ)።
66+18 መንግሥታትንና ልሳናትን ሁሉ
ልስበሰብ፤ ከቀ. 18-21 ይመልከቱ። ከአሕዛብ
ሁሉ የወጡ እማኞች የእግዚአብሔርን ክብር ለማጥት
ይሰበሰባሉ። ከፍርዱ የጻጉት እነዚህ የቀሩትን አይሁድ
ሁሉ የእስራኤል አምላክ ወደ ሆነው ወደ እግዚአብሔር
ለማምጣት ወደ ሕዝቦች ሁሉ ይላካሉ። ይህ መሰብሰብ
የሚሆነው በዘመን መጨረሻ ላይ ነው።

¹⁹ "በመካከላቸው ምልክት አደርጋለሁ፤ ከእነርሱም የተረፉትን አንዳንዶቹን ወደ አሕዛብ ወደ ተርሴስ፤ ወደ ፉጥ፤ ወደ ታወቁት ቀስተኞች ወደ ሉድ፤ ወደ ቶባልናያዋን እንዲሁም ዝናዬን ወዳልሰሙትና ክብሬን ወዳላዩት ራቅ ወዳሉት ደሴቶች እልካቸዋለሁ፤ በሕዝቦችም መካከል ክብሬን ይናገራሉ።"²⁰ ለእግዚአብሔር ቊርባን እንዲሆኑ ወንድሞቻችሁን ሁሉ ከየመንግሥታቱ ወደ ተቀደሰው ተራራዬ ወደ ኢየሩሳሌም በፈረስ፤ በሠረገላና በጋሪ፤ በበቅሎና በግመል ያመጧቸዋል" ይላል እግዚአብሔር። "እስራኤላውያን የእህል ቊርባናቸውን በሥርዐቱ መሠረት በነጹ ዕቃዎች ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እንደሚያቀርቡ እነዚህንም ያቀርቧቸዋል።"²¹ እኔም ካህናትና ሊዋውያን ይሆኑ ዘንድ አንዳንዶቹን አመርጣቸዋለሁ" ይላል እግዚአብሔር።

66+19 ዘፍ10+2፤
25፡19+31፤
1ዜ516+24፤
ኢሳ2+16፤
11+10፡11፤
24፡15፤ 49+22፤
ኤር31+10፤
46+9፤
ሕዝ27+10፤
ዳን11+18፤
ግቴ24+30
66+20 ዘዳ33+19፤
ዕዝ2+66፤
ኢሳ2+2፤
11+12፤ 52+11፤
ኤር25+22፤
31+23፤
ሕዝ34+13
66+21 ዘዕ19+6፤
1ዱጥ2+5፡9
66+22
ኢሳ48+19፤
65+17፤

²² "እኔ የምሠራቸው አዲስ ሰማያትና አዲስ ምድር በፊቴ ጸንተው እንደሚኖሩ፤ የእናንተና የዘራችሁ ስም እንደዚሁ ጸንቶ ይኖራል" ይላል እግዚአብሔር፤²³ "ከአንዱ ወር መባቻ እስከ ሌላው፤ እንዲሁም ከአንዱ ሰንበት እስከ ሌላው፤ የሰው ልጅ ሁሉ በፊቴ ሊሰግድ ይመጣል" ይላል እግዚአብሔር፤²⁴ "ወዋተውም በእኔ ላይ ያመፁትን ሰዎች ሬሳ ያያሉ፤ ትላቸው አይሞትም፤ እሳታቸው አይጠፋም፤ ለሰውም ዘር ሁሉ አስጸያፊ ይሆናሉ።"

66+22 ዮሐ10+27-29፤ ዕብ12+26-27፤ 1ዱጥ1+4-5፤
2ዱጥ3+13 66+23 መዝ22+29፤ ኢሳ19+21፤ 44+5፤
ሕዝ46+1-3፤ ራእ15+4 66+24 መዝ110+6፤ ኢሳ1+2፤
14+11፤ ግቴ25+41፤ ግር9+48፤

66+22 አዲስ ሰማያትንና አዲስ ምድር፤ ከቀኑ 22-24 ይመልከቱ። በታሪክ ፍጻሜ ማለትም በመሲሐ መንግሥት መጨረሻ እግዚአብሔር አዲስ ሰማያትንና አዲስ ምድርን ይፈጥራል (65+17-25 እና ማብ እንዲሁም ራእ 21፤ ይመ)። በእርሱና በቃሉ ላይ

ያመጹ ሁሉ ለዘላለም በገሃንም እሳት ውስጥ ተጥለው ሲቃጠሉ (ከ50+11፤ 57+21፤ ከማር 9+45፤ 14+11 ጋር ያነጻጽሩ፤ ማቴ 10+28 እና ማብ ይመ)፤ አማኞች ሁሉ ግን ለዘላለም ከእግዚአብሔር ጋር ይኖራሉ (ከራእ 21—22 ጋር ያነጻጽሩ)።